

"KDO NEČTE M.O.R., JDE PROTI NÁM"

M.O.R.

ČASOPIS OA VINOHRADSKÁ 38

LEDEN / ÚNOR 1995

ZDARMA

číslo 1

M.O.R. - školní časopis OA Vinohradská, vychází měsíčně, toto číslo vyšlo 1. února 1995.

Distribuce zdarma pro profesory a studenty OA Vinohradská 38

Redakce: šéfredaktor: W.A.Strichnin, redaktoři: Emil Veselý, Eduard Smutný,
Perin Oxydovič, Wabi Doležalová, Mr. Bean, Maky Such, korektor: Kadel
Češtinka.

Případné příspěvky a připomínky odevzdávejte do sekretariátu.

Copyright 1995 M.O.R. production. Veškerá práva vyhrazena.

Úvodník

Tak hele: jako šéfredaktor jsem dostal za úkol napsat úvodník, ale vzhledem k tomu, že já osobně úvodníky nikdy nečtu, mě taky nebaví je psát. Takže krátce: to, co právě držíte v rukou je M.O.R., náš nový, černobílý, bulvární a v budoucnu snad všemi milovaný a uctíváný školní časopis. Je to taková schizofrenní směs serioznosti a zběsilosti, to znamená, že v něm najdete články stoprocentně pravdivé, ale i články, kterým je radno nevěřit. Pokud byste měli neukojitelnou touhu se v našem plátku projevit, klidně, máte možnost, ale platit vás za to nikdo nebude. Bulvárnosti a vymyšlenosti Vašich příspěvků se meze nekladou (samozřejmě, že občas nepohrdneme ani pravdou).

Takže doufám, že přežijete první M.O.R.ovou ránu ve zdraví a náš časopis se Vám bude líbit a pokud ne, nevadí, stejně ho budeme vydávat.

Váš fiktivní šéfredaktor

W.A. Strichnin

OKÉNKO ŘEDITELE

V této rubrice Vám budeme pravidelně přinášet aktuální i neaktuální zprávy, týkající se činnosti školy a studentů v určitém měsíci.

Tento týden si třídy 1. E, 3. C a 3. D spokojeně vegetí na horách v Peci .

Je nám líto, ale společně s 3. C nám odjel pan doktor Rus a tudíž naše sexuální poradna pozastavuje svou činnost po dobu nepřítomnosti pana doktora. Ale nebojte se, on se Vám vrátí a Vaše dotazy na toto téma nezůstanou nezodpovězeny.

Jak již všichni s velkým nadšením očekáváte, 2. února, 1. a 2. hodinu, obdržíte tolik žádaná vysvědčení. Pro druhé ročníky škola připravila kulturní vyžití v divadle Labyrint, a to Pokořitelé Tróji od Eurípida s Věrou Galatíkovou v hlavní roli. Přejeme příjemnou zábavu.

Třetí ročníky čeká po rozdělení vysvědčení velmi uchvacující výstava "SOFTWARE V ÚČETNICTVÍ" v Paláci u Hybernů.

Čtvrté ročníky mohou daného volna využít přípravou na maturitní zkoušky.

Ty, kteří by chtěli přijít do školy i v pátek 3. 2. 1995, upozorňujeme, že výuka se k Vašemu velkému smutku nekoná! Pololetní prázdniny jsou pololetní prázdniny.

Ke konci měsíce února na Vás čeká ještě jedno překvapení v podobě jarních prázdnin. Začínají 27. 2. a končí 3. 3. 1995. V pondělí 6. března Vás všechny, ať zdravé či polomrtvé, celé či poloviční, očekáváme v 8. 30. Přezutí do hygienicky čisté obuvi je podmínkou. Zvláštní případy, docházející do školy až na otevírání pro pozdě příchozí v 8. 40, očekáváme taktéž.

MOROVÉ ZVĚSTI

Barvení si vlasů se stalo jakýmsi módním trendem. Dominantní barva dívek naší školy je zelená a jiné veselé přírodní barvy. Se svojí novou šokující barvou přišel nedávno i peroxidový blondýn M. Karas (III. A). Ke své barvě nám řekl: "To, že jsem si nechal odbarvit vlasy, nemá co do činění s mou sexuální orientací. Myslím, že v naší svobodné době má každý právo měnit barvu kdy se mu zachce."

Dalším módním šlágreem se převážně u chlapců a buhužel i u některých dívek stal plnovou, popřípadě decentní bradka. Otázkou zůstává, zda důvodem pro nošení vousů je touha i přes mladistvý chlapecký zjev, vypadat drsně, či snad jen nevole a strach se holit. P. Rus (III. C) má však docela jiný názor: "Já osobně nosím vousy, abych si získal přízeň pana profesora Kadlece."

V poslední době se objevují stížnosti z řad žactva a profesorů na stále kapající kohoutky ve třídách. Odborníci se domnívají, že by mohlo jít o takzvaný Capův syndrom. V nejbližších dnech by měl proběhnout hlubší průzkum situace a měl by být odhadnut stupeň žlutosti umyvadel. Budeme Vás dále informovat.

Amatérský vědátor Z. Říha (III. A) šokoval svět svým novým objevem a formulací tzv. Říhovy věty: "S přibývajícím školním rokem se vzdálenost mezi přízemím a pátým patrem budovy OA Vinohradská neustále zvětšuje." S tím souvisí fakt, že v druhé polovině školního roku trpí studenti tříd v pátém patře na časté bolesti nohou a celkovou fyzickou únavu. To má dále za následek zvýšení počtu podzních příchodů.

Zbyněk Říha, mimo jiné objevitel ŘSV (Říhova Schodového Viru) a zakladatel nadace "Za kratší schody", požádal vedení školy aby byly veškeré třídy přesunuty do prostor přízemí a sklepa. V současné době je jeho návrh projednáván školní radou.

Podle posledních průzkumů IPŠM (Institut Průzkumu Školního Mínění) se idolem většiny dívek naší školy stal Jaromír Šalek ze IV. C. Svým nenadálým postupem v popularitě vytlačil z předních míst Jana "Kovboje" Tesku ze III. A. Zeptali jsme se Honzy, co on na to? "Nic", řekl nám. Naopak Jarda z toho má velikou radost: "Byl jsem opravdu překvapen, když jsme se dozvěděl výsledky posledního průzkumu. Tohle bych opravdu nečekal. Děkuji všem dívkám, které mi věnovali svůj hlas a obdiv."

Tři otázky pro...

W.A. Strichnin

KDO JSTE?

Sakra, já tak nemám rád tyhle rozhovory. Strašně mě to nudí. Jinak jsem fiktivní šéfredaktor časopisu M.O.R.

CO JE TO "FIKTIVNÍ"?

Tak vy nedáte pokoj, jo? A ještě máte takový blbý otázky. Fiktivní, to je jako vymyšlený. Já totiž neexistuju. Když si někdo bude stěžovat na náš časopis, tak ho pošlou ke mně.

ALE JESTLI NEEXISTUJETE, S KÝM SE TEĎ BAVÍM?

Ježiši kriste, to se ptáte vy mě? Člověče, vy jste ale blbej? Já jsem zhmotnělé kolektivní vědomí celé redakce časopisu M.O.R. S tím časopisem jsem vznikl a s tím časopisem taky zajdu.

Hele, tenhle rozhovor nemůže mít víc jak tři otázky, že jo?

ANO

Skvěle. Tak vypadněte!

LETHARGY H

Že jste o této kapele ještě neslyšeli? O vzniku a její (byť zatím krátké) historii se dozvíte v následujícím interview, které vzniklo ve zkušebně s basákem-frontmanem kapely Jirkou "BezeStop" Sojákem, který je Vám všem z Vínohradské jistě dobře známý.

Pokud jste neměli možnost vidět a slyšet Lethargii live, nenechte si ujít některý z jejich koncertů. Kapela ve složení Tomáš "Žížala" Červenka (kytara), Jaroslav "Škrabal" Škubal (kytara), Jiří "BezeStop" Soják (basová kytara), Dádoš "Zach" Kocman (bubny) bude jistě hrát skvěle a jako vždy předvede svou ďábelskou a jedinečnou show!

KDY A KDE VZNIKLA LETHARGY H ?

Myslím, že to bylo někdy v červnu roku 1992 u Zacha v garáži, kde jsme dřív hráli.

JAK JSTE PŘIŠLI K NÁZVU LETHARGY H, MÁ TO SLOVO NĚJAKÝ SKRYTÝ VÝZNAM ?

Název je podle jednoho města, který se nachází na mapě fiktivního světa. Je to na ostrově Apatie a hlavní měst na něm je Lethargy.

A CO TO "H" ?

To je podle Hadovky (Jirkova spolužačka - pozn. red., zastávka tramvaje č.26 - pozn. Jíry), ještě to má jiné význam a ten je z anglického slova "age" - věk. Takže celkové význam názvu si může každý domyslet sám.

ZATÍM JSTE NEVYDALI DEMO, ALE PO KLUBECH UŽ KONCERTY POŘÁDÁTE.

CO HRAJETE ZA MUZIKU A KDO JI PŘEVÁŽNĚ SKLÁDÁ ?

Hrajeme klasickéj hardrock a skládáme všichni společně.

A CO TEXTY, TY SKLÁDÁTE TAKY SPOLEČNĚ ?

Ne, texty píše Žížala se Zachem, jsou většinou v angličtině.

CO PLÁNUJETE V PŘÍŠTÍM ROCE?

Vzhledem k tomu, že jsme teď všichni ve čtvrtáku, "plánujeme" maturitu. Takže nám moc volného času nezbejvá. Rádi bychom natočili demo do konce roku 95, ale chceme, aby to za něco stálo, takže potřebujeme ještě čas. Po maturitě snad bude, a tak budeme moct začít pořádně zkoušet a skládat a pak se zavřít na pár týdnů ve studiu a něco z toho vyplodit.

KDE A PŘED KTERÝM PUBLIKEM SE VÁM NEJLÍP HRÁLO?

Mně osobně se nejvíc líbil náš první koncert v klubu Sorbona, který byl spojen s oslavou mejch sedmnáctejch narozenin.

PŘI VEŘEJNÝCH VYSTOUPENÍCH NEMŮŽE NIKOMU UNIKNOUT TO, JAK SE CHOVÁŠ K BUBENÍKOVÍ KAPELY. JE TO OBVYKLE VÍC NEŽ PŘÁTELSKÉ. ZLÝ JAZYKOVÉ TVRDÍ, ŽE JE MEZI VÁMI NĚCO VÍC NEŽ PŘÁTELSTVÍ...?

Myslím, že žijeme v době, kdy se člověk nemusí stydět za své odchylky. Z hlediska profesionálního je to velmi prospěšná věc, protože bližším soužitím rytmického základu kapely (basa a bicí) vzniká společný rytmický "feeling". Pak spodek vyzní jako jedno těleso. Zkrátka když jsme jedno tělo v soukromí, jsme jedno tělo i na pódiu.

OVŠEM TAKÉ SE ŘÍKÁ, ŽE JSI JEŠTĚ KE VŠEMU NA MALÁ DĚVČÁTKA, CO JE NA TÉTO ZVĚSTI PRAVDY?

No comment!

CO TI ŘÍKÁ POJEM DROGA?

Největší a nejsilnější drogu, kterou znám, je muzika. Jinak já nepodporuju nevozování dobré nálady chemickéma svinstvama.

A CO LEHKÉ DROGY, KTERÉ POSKYTUJE PŘÍRODA SAMA?

Považuju je pro sebe samého za zcela zbytečné. K dobré a pohodové náladě mi stačí hrnek dobré čemé kávy (smích). Ale to hovřím sám za sebe.

A CO ALKOHOL, COŽ JE TAKÉ DROGA. NEŘÍKEJ MI, ŽE JSI 100 % ABSTINENT?

Musím přiznat, že dřív jsem pil hodně. V současné době požívání alkoholu (tvrdého) omezuju a piju jen při slavnostních příležitostech. Jenom pivo řadím někam jinam. Tak jako někdo má rád čokoládu, já mám rád pivo a piju ho hodně... hlavně z vlastenectví.

NA ZÁVĚR BYCH SE CHTĚLA ZEPTAT, CO BYS RÁD VZKÁZAL NAŠIM BUDOUCÍM (DOUFÁM, ŽE NĚJACÍ BUDOU) ČTENÁŘŮM?

Ať rozhodně neberou celý rozhovor vážně a přijdou se radši podívat na Lethargy H live on stage na některý z našich koncertů. Tam pochopí, zač je toho loket. Abych nezapomněl, hodně úspěchů našemu novému školnímu časopisu!

- Wabi Doležalová

Představte si dav veselých, podnapilých, zuřivě tančících, neustále se objímajících a neukázněných studentů ve slušivém společenském oděvu a mezi nimi stejně se radující a neukázněné profesory a dojaté rodiče s fotoaparáty a to všechno v obrovském sále Lucerny. Tak takový byl

MATURITNÍ PLES 1995

Byla to pařba jakou tahle škola ještě neviděla! Hopsalo se v rytmu valčíku, kankánu, rumbly, samby, čači, hopsa hejsa, polky, jivu a jiných melodií v podání jedinečného Big Bandu Vladimíra Brože. Po brejkování v klasickém stylu, a po fenomenálním odchodu Vládi Brože následovaného davem zuřivých fanynek z řad maminek a studentek, přišla okolo jedenácté hodiny diskotéka vedená více než zkušeným dýdžejem Plamínkem a zábava se rozjela skutečně v ohnivém rytmu.

Ohnivý dýdžej Plamínek se opravdu rozohnil. Zazněly i takové hity, jako "My máme prima rodiče" od Majklia Dejvida, "Izit lál" od Tventyfoursevn či "Let d drým kam trů" hezounka DJ Boba. Ani naši metalový spolužáci nezůstali ochuzeni a Plamínek vypálil další pecky jako Metaliku, Kabát či klasický big bytový Olympic. Prostě náfez!!!!!!!

kulturního referenta Jana "Beana" Emmera, který v tamějším baru navázal krátké, čistě účelové přátelství s barmanem a ten, zcela zmaten, mu naléval zadarmo. Zkrátka nepřišla ani "pohledná" děvčata, protože "pohledných" chlapců bylo málo a co příroda ubrala na kráse, bylo dohnáno stále se zvyšujícím počtem pozvání na společný přípitek (přípitky).

Nikdo se ten večer nepopral, snad jen pár až příliš veselých jedinců se vlastní

Byli i tací kteří měli drobnější problémy s chůzí, pletl se jim jazyk, točila hlava a padali ze schodů. Někdy se dokonce i takový triviální záměr, jako je nalezení hlavního východu, mohl stát problémem na několik dlouhých minut.

vinou zřítilo ze schodů, či usnulo na veřejných toaletách nebo v přilehlých prostorách sálu. Pilně se kolovalo, debatovalo, koketovalo, pokařovalo, flirtovalo, objímalo a vůbec probíhaly různé nevinné formy společenského styku. Prostě, každý měl tehdy rád každého.

Okolo dvanácté hodiny se na parketě v delíriu pohupovali už jen ti nejvytrvalejší z nevytrvalejších. Skupinky hladových studentů vesele pobíhaly po

Po skončení plesu pan profesor Kadlec pochvaloval vousy některých studentů. "Nejsem nějaký přihňátek, ale vaše vousy se mi líbí, chlapci. Jen tak dál!"

patrech Lucerny a bez jakýchkoliv skrupulí dojídali to, co zbylo na stolech po movitějších navštěvnicích plesu. A bylo toho skutečně hodně.

Ples byl násilně ukončen v půl druhé ráno, ale to nebyl pro většinu studentů konec radovánek. "Proč bych měl jít domů tak brzo?", ptal se Martin

"Červeňák" Kalivoda a vydal se se skupinou ostatních studentů do víru nočního velkoměsta. Ani ostatní nezaháleli.

Při pohledu na skupinky, milenecké a jiné (?) páry mizící v populnoční tmě, člověka napadla jediná myšlenka: "Za rok si to dáme znova a zas to pořádně roztočíme!"

Všimli jste si také Tomáše Brichty, který se vznášel prostorami Lucerny s úsměvem na rtech, v kvádru a s bílou "milionářskou" šálkou kolem krku? Nutno podotknout, že mu to velmi slušelo a po skončení plesu bylo vidno několik rozzářených dívčích obličejů, které Tomáš svou přízní, svým šarmem a neodolatelným lišáckým úsměvem očaroval. Je sice politováníhodné, že si již dnes nepamatuje ani na jednu z těchto dívek, ale dotyčné si vzpomínky na nejkrásnější večer uchovávají v paměti iistě až na dosmrť.

"Lístek mne stál třicet korun, ale najedl jsem se nejméně za dvě stě" řekl nám vůdce gangu dojídačů Aleš O. "Ani já jsem nepřišel zkrátka, i když Aleš jako vůdce měl právo na to nejlepší. Já sám jsem našel obrovský kus dortu ve třetím patře a protože nikdo jiný kromě mne není sladké, byl celý můj", komentoval události Vratislav Š. Ani v přízemí, kde operovala skupina dívek pod vedením Kláry R., toho moc na stolech nezůstalo.

"Jediná nepříjemná věc na tomhle dojdání je ta, že některé kusy jídla jsou značně nahlodány a vykazují nekompaktní konsistenci", stěžoval si Jan E.. a Martin K. k tomu dodává: "A lidi, čuňata jedny, plivou do nápojů! Kdo to má potom po nich dopíjet?"

V každém čísle Vám chceme pravidelně přinášet rozhovor s jedním z profesorů našeho slovního ústavu. Nemohli jsme začít nikým jiným, než samotným panem ředitelem ing. Janem Jančíkem.

"PROBLÉM DROG CHCEME ŘEŠIT PREVENČÍ"

PANE ŘEDITELI, CO SE ZMĚNILO NA NAŠÍ ŠKOLE OD ROKU 1989?

Především se změnil učební plán, přibýlo hodin jazyků a celkově došlo ke změně některých bodů výuky, jak tomu ostatně bylo na všech školách a v celém školství vůbec, po roce 89. Mezi nepříznivé změny patří zejména častý odchod učitelů za lepším zaměstnáním, který s sebou nese jakýsi nezájem a nezodpovědnost. Stalo se např., že někteří učitelé opustili školu v polovině roku a tím vznikly problémy s výměnou profesorů a navazováním na odučenou látku. Změnil se i finanční systém. Stále ještě si nemůžeme dovolit bezhlavě investovat, musíme si naše investice dlouhodobě rozvrhnout asi do 3 let.

Těší nás, že o naši školu je stále zájem a díky tomu máme možnost si vybírat studenty. OA Vinohradská je někde ve druhé línii co do popularity a počtu každoročních přihlášek, což není vůbec špatné.

Podstatně se také změnilo chování studentů, přístup je jaksi demokratičtější. Studenti už dnes ví, že mohou beze strachu vyjádřit svůj názor a i celkový přístup k výuce je svobodnější. V některých případech se nám dokonce zdá, že jsme až příliš benevolentní, jako například u problému s přezouváním. Vyhlásili jsme, že povinnost přezouvat se je až od 15. října, čímž jsme se snažili vyjít vstříc přání studentů, ale někteří žáci toho nedbali a stále se nepřezouvají. V příštím školním roce už bude povinné přezouvání hned od začátku roku.

KDYŽ ZDE HOVOŘÍME O SVOBODNĚJŠÍM PŘÍSTUPU STUDENTŮ, NAPADÁ MNE, CO PROBLÉM DROG NA NAŠÍ ŠKOLE?

Ano, máme informace z Večerníku, kde naše

studentka uvedla, že na škole drogy jsou. Tyto informace jsou samozřejmě nepotvrzené, ale přesto se tento problém snažíme řešit a to prevencí. Nedávno to byla např. přednáška Mudr. Presla o problému drog pro třetí ročníky.

Chtěl bych zdůraznit, že v případě prokázání distribuce drog na naší škole bychom radikálním přístupem chránili ostatní studenty a viníci by byli okamžitě vyloučeni. Jedná se o velice nebezpečnou a nakažlivou věc, abychom ji nechali bez povšimnutí.

CO VÁS NEJVÍCE BAVÍ NA ŽIVOTĚ?

(smích) Tak v poslední době je to především můj vnuk Tomášek, protože mu můžu říkat Tondo a on tvrdí že jsem jeho kamarád. Obdivuji se automobilům, ale to pouze platonicky, sám vlastním Škodovku. Ve volném čase se snažím fyzicky uplatnit na chatě, abych uvolnil psychickou únavu z práce. Možná už stárnu, ale velkou radost mi dělá posezení a popovídání si s přáteli. A co mě velmi potěšilo v poslední době byla jedna kniha od Roberta Fulghuma.

A CO BYSTE POPŘÁL NAŠEMU ČASOPISU?

Když jste za mnou přišli s návrhem na vydávání školního časopisu, udělalo mi to radost. Časopis by měl odrážet vnitřní život školy z pohledu studentů, a tím přispět k lepší komunikaci mezi Vámi, studenty, a námi, profesory. Pevně doufám, že se časopis podaří a splní všechna očekávání.

DĚKUJI VÁM ZA ROZHOVOR.

- Emil Veselý

SEXUÁLNÍ PORADNA DR. RUSA

MUDr. Pawel Rus Csc. je odborníkem světového formátu. V odborných kruzích se jeho jméno a hlavně jeho výzkumná a poradenská práce stala za dlouhá léta jeho působení fenoménem. Nyní máte i vy možnost svěřit mu své problémy a proto neváhejte a pište na adresu naší redakce.

VZRUŠUJÍCÍ SNY

Linda, 17 let

"Pane doktore, můj problém je asi takový. Víte, já občas mívám sny, při kterých bývám znásilněna. Je mi to hrozně moc příjemné a vždy dosáhnou vyvrcholení. Bojím se ale, že budu těhotná. Jak bych se měla tomuto riziku vyvarovat?"

Lindo, tvůj problém je velice zajímavý a setkávám se s ním skutečně poprvé. Těhotenství v tomto věku je naprosto běžné, i když v tvém případě, kdy je partner neznámý a dá se říci neexistující, bych ti to určitě ze své vlastní zkušenosti nedoporučoval. Avšak když trváte na tomto ne zcela běžném styku, dovoluji si ti poradit. Nechci dělat chytrého, ale kondom bude asi nejvhodnější antikoncepci i když se v tomto případě jeho použití může stát trochu problematické, protože jde o radovánky s duchy.

Lepším řešením by však místo antikoncepce v tomto případě mohlo být dobře se přesvědčit, zda všechna okna a dveře tvého bytu jsou přes noc pečlivě uzavřená. Myslím, že zjištění, že tvůj domnělý duchovní přítel je jen oplzlým úchylákem ze sousedství, by bylo velmi nepříjemné.

VÝFUK, MY LOVE!

Driver Bean, 18 let

"Pane doktore, trpím. Hrozně mě přitahuje výfuková trubice mého automobilu

DACIA 1300 modré barvy SPZ ACU-62-24. S nákladními automobily TATRA a LIAZ jsem už zkoušel, avšak rumunská kvalita mé DACIE je bezkonkurenční. Co mám dělat, když jsem takto zamilovaný?"

Máte zvláštní úchylku se kterou jsem se ve své praxi už párkrát setkal. Všem mladým lidem, kteří mi napsali o stejném problému, jsem poradil stejně. Zkuste to s výfukovou trubicí od tankového motoru, ale turbína letadla je turbína. Hrozí však napříjemné ožehnutí, ne-li amputance vašeho drobečka. Láska kvete mezi všemi druhy, ať hmotnými či nehmotnými. Nepanikaňte a držte se hesla "Leze, leze po železe, nedá pokoj, až tam vleze!"

HLEDÁM SVOJÍ SEXUÁLNÍ ORIENTACI

Jiří, 16 let, je žákem III. A

"Soudruhu doktore, jsem asi homosexuál. Dívek můžu mít kolik chci, jenže já nechci. Ale když vidím zadečky svých spolužáků, zvláště pak ten Aleše O. z II.B, jsem úplně mimo. Hodně se bojím, že to dozví mí spolužáci a přestanou se mnou kamarádit. (Doufám, že udržíte mé jméno, třídu a věk v anonymitě. Děkuji!)"

Milý Jirko Nováku z III. A, tvá anonymita bude zajisté dodržena. A teď hupky šupky ke problému. O rozšíření zprávy se nemusíte bát, protože je-li pro tebe zadeček Aleše O. tak přitažlivý, odbourej své zábrany a hurá do boje. Není se za co stydět...

MŮJ PRVNÍ SEXUÁLNÍ ZÁŽITEK

Kovboj, 17

Byl jsem zrovna na prázdninách na farmě u mého strýce Boba Nováka. Celé dny jsem nedělal nic jiného, než pozoroval děvčata jak vesele pobíhají po dvorku mezi slepičkami a jiným domácím zvířectvem. Jedna z pobíhajících byla i strýcova vnučka Růžena. I přes svých 80kg se pohybovala po dvorku ladně a se vši noblesou. Okamžitě jsem se do ní zamiloval. Ani já jsem Růženě, jak jsem si tam ležel v mém černém klobouku a žvýkal stvol jetele, nebyl lhostejný. Někdy mi, uprostřed všeho toho pracovního shonu, věnovala zamilovaný pohled nebo mě přátelsky plácila po zádech. Věděl jsem, že to byla výzva. Dali jsme si sraz večer v dojírně.

Byla to nádhera. Krávy bučely a Růžena se v té tmě zdála být ještě krásnější. Neváhal jsem a šel rovnou k věci. Za osm minut už jsem spokojeně usínal ve svém peřechu za pecí.

Prázdniny skončily a my se již nikdy neviděli. Na do smrti však nezapomenu Růženin vášnivý polibek.

A je to tady! Všichni studenti druhých a třetích ročníků si musí do 17. února vybrat

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

na příští školní rok. Rozsah vyučování u všech předmětů jsou dvě hodiny týdně, každý student si vybere dva předměty. Takže přejeme hodně štěstí při výběru !

Třetí ročník

Filosofie

- budou otevřena 2 oddělení, maximálně po 30 žácích
- vyučující prof. Kadlec
- zaměření předmětu: úvod do filosofie, filosofie starověkého Řecka, středověká křesťanská filosofie, filosofie renesance, reformace, baroka, doby osvícenství.

Dějiny umění a kultury

- budou otevřena 2 oddělení po 30 žácích
- vyučující prof. Kořínek
- předmět je zaměřen na rozšíření znalostí z oblasti kultury umění pravěké, starého Egypta, Mezopotámie, starověkého Řecka, Říma, byzantské umění, románské umění, gotika a renesance.

Sekretářské práce

- budou otevřena 2 oddělení po 20 žácích
- vyučující prof. Mullerová
- náplň předmětu je zaměřena na práci v sekretariátu obchodních společností a podnikatelů, seznámí zájemce s tím co musí umět a jak se má chovat sekretář/ka, zásady jednání s lidmi, styk s obchodními partnery (osobní i písemný - praktická cvičení), základy společenského styku, péče o zevnějšek.

Bankovníctví

- budou otevřena 4 oddělení maximálně po 30 žácích
- vyučující prof. Lamešová
- náplň předmětu je zaměřena na rozšíření základních znalostí z EKO a předmět je určen zejména pro žáky a žákyně uvažující o možnosti

svého uplatnění po absolvování studia v oblasti bankovníctví nebo u obchodních společností. Žáci se seznámí podrobně s formami platebního styku, s cennými papíry a získají znalosti o burzách cenných papírů.

Účetnictví - cvičení

- možno se přihlásit neomezeně podle zájmu
- vyučující budou určeni později
- cvičení jsou určena k procvičování účetnictví podnikatelských subjektů na praktických příkladech, doporučujeme zejména žákům, kteří chtějí svoje základní znalosti zdokonalit, případně prohloubit a procvičit, vhodné pro přípravu k maturitě.

Počítače

- budou otevřena 3 oddělení maximálně po 20 žácích
- vyučující budou určeni později
- předmět je zaměřen na rozšíření výuky předmětu VYT, práce ve WINDOWS, LOTUS ORGANISER, AMIPRO 3.0, LOTUS IMPROVE, LOTUS - databáze.

Matematika

- předmět je zaměřen na rozšíření učiva na úroveň na úroveň gymnázií - nezbytný předpoklad pro úspěšné vykonání přijímací zkoušky z matematiky na VŠE.

Čtvrtý ročník

Filosofie

- bude otevřeno 1 oddělení, maximálně 30 žáků
- vyučující prof. Kadlec
- pokračování v návaznosti na volit. předmět ve třetím ročníku, ale vhodné i pro ty, kteří chtějí začít filosofii studovat (vhodné např. k přípravě na přijímací zkoušky na fakulty humanitního směru).

Dějiny umění a kultury

- bude otevřeno 1 oddělení, maximálně 30 žáků
- vyučující prof. Kořínek
- světové a české umění období renesance, baroko, klasicismus, romantismus, realismus, moderní směry konce 19. stol., umění 20. století. Vhodné pro rozšíření znalostí z oblasti kultury pro přípravu k maturitě, případně pro další studium.

Bankovníctví

- mohou být otevřena 2 až 3 oddělení, maximálně po 30 žácích
- vyučují odborníci z praxe
- náplň předmětu bude specializována na práci v bance

Ekonomická cvičení

- možno se přihlásit neomezeně podle zájmu
- vyučující budou určeni později
- propojení znalostí účetnictví, ekonomiky a statistiky na praktických příkladech, doplněných vyhotovováním dokladů používaných v praxi. Vhodné jako příprava k maturitní zkoušce.

Ekonomická teorie

- možno otevřít 2 oddělení, maximálně po 30 žácích
- vyučující prof. Mullerová
- náplň předmětu je zaměřena na výklad obecných pojmů ekonomických teorií, vybrané otázky z mikroekonomie, makroekonomie, základní přehled dějin ekonomického myšlení. Vyučování bude aktualizováno seminární formou - diskuse na základě zpracovaných referátů o současných otázkách stavu české ekonomiky. Vhodné pro žáky uvažující o studiu VŠE.

Matematika

- možno se přihlásit neomezeně podle zájmu
- vyučující prof. Wildhageová a prof. Pelouchová
- náplň předmětu je zaměřena na doplnění znalostí z matematiky požadovaných u přijímacích zkoušek na VŠE.

Sekretářské práce

- budou otevřena 2 oddělení po 20 žácích
- vyučující prof. Mullerová
- náplň předmětu je zaměřena na práci v sekretariátu obchodních společností a podnikatelů, seznámí zájemce s tím co musí umět a jak se má chovat sekretář/ka. Základní zásady jednání s lidmi, styk s obchodními partnery (osobní i písemný - praktická cvičení) , základy společenského styku, péče o zevnějšek.

Horoskop Dr. Mrtvolky

Vodnář - Únor, jako nejkratší měsíc roku, se pro Vás může stát osudným. Nechtěl bych malovat čerta na zeď, ale raději nevycházejte z domu bez ochranného oděvu a helmy.

Ryby - Tento měsíc se úpěnlivě snažte vyvarovat únavě, hladu a hlavně žizni, která by mohla zákeřně ohrozit Vaši potenci. Ale v žádném případě svou žízeň nesměřujte nesprvným směrem - pozor na rodinné problémy, výpadky paměti, pády ze schodů a prázdnou peněženku.

Skopec - Pokud jste si mysleli, že se Vám všechno daří a nadále dařit bude, pekelně jste se mýlili. Na cokoliv tento měsíc sáhnete, stane se pohromou. Poté, co jste přísahali na smrt své matky, se ukáže, že jste si z dotyčného utahovali. (Zařizování pohřbů je v této době velmi nákladné - pozn. redakce).

Býk - Pozor! Vaše okolí již může být unaveno výmysly anebo naopak fádňí pravdou, kterými je zahrnujete. A proto raději mlčte nebo si za chvíli budete moci popovídat pouze s hluchými.

Blíženci - Teprve nyní poznáte své opravdové přátele! Zkuste uddělat něco, co Vám odpustí jen opravdový přítel a uvidíte.

Rak - Tento měsíc, stejně tak jako celý rok, Vám přionese mnoho nového a pozitivního. A proto mějte oči otevřené a buďte připraveni na zázraky. V případě, že se Vám něco nepodaří, neváhejte a svalte vinu na někoho jiného. Všechno Vám projde.

Lev - Vypadá to, že Vám bude na obtíž Vaše dobrá povaha, a proto se zbavte zbytečného soucitu a staňte se realisty. Nedávejte peníze chudým, naopak jim je berte, přestaňte navštěvovat charitativní akce za účelem na něco přispět a hlavně nekrmte přemnožené holuby. Přestaňte už myslet na druhé a začněte myslet jen na sebe. Přišel Váš čas!

Panna - Komu se nelení, tomu se zelení. Ale zase to tak moc nepřehánějte nebo se Vám ta zelená přesune do obličeje a pak Vás zachrání jenom šátek kolem krku, Acylpyrin, horký čaj, postel a hodinka u psychiatra.

Váhy - Tento měsíc bude pro Vás vcelku úspěšný. Ale jestli Vás začnou napadat myšlenky jako stát se milionářem nebo úspěšným hercem, nezbyvá Vám nic jiného, než se připojit ke skupině scientologů a nechat si při seancích vypláchnout mozek.

Stír - V měsíci únoru se vůbec nepokoušejte o nějaké úspěchy, protože vězte, že je to zbytečné. Nic nevyhrajete, nic závratně geniálního nevymyslíte, díky čemuž Vás nepotká nic jiného než hluboká deprese a nakonec stejně skončíte v putice.

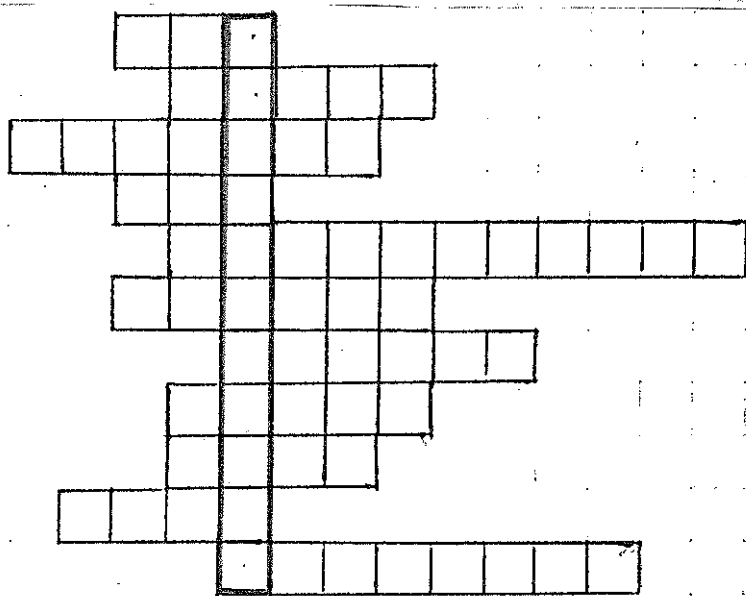
Střelec - Trápí Vás profesoři, rodiče, ranní vstávání nebo piha na nose? Nic si z toho nedělejte, nás taky! Tento měsíc Vám doporučuji být stoprocentně pasivní, pokud možno se nehýbat, nevycházet z domu, nemluvit, nemyslet.

Kozoroh - Přestaňte se stálým střídáním partnerů, raději si vyměňte ponožky a paruku, která se Vašemu okolí již okoukala. Vlekla, komplikovaná nemoc na sebe nedá dlouho čekat! Váš dosavadní styl života by se měl poněkud změnit. Vaše divoké noci a večírky by měli přestat, jinak neručíme, jak budou hvězdy reagovat a dále ovládat Váš osud.

- Eduard Smutný, Emil Veselý a Wabi Doležalová

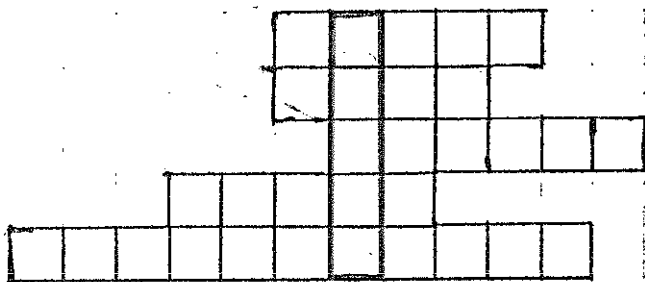
Tajenky a Qeasy moudré sovy

On je prostě jedinej,
všechno zmákně naráz,
slipy nosí jen ty Nej,
jmenuje se(viz tajenka)

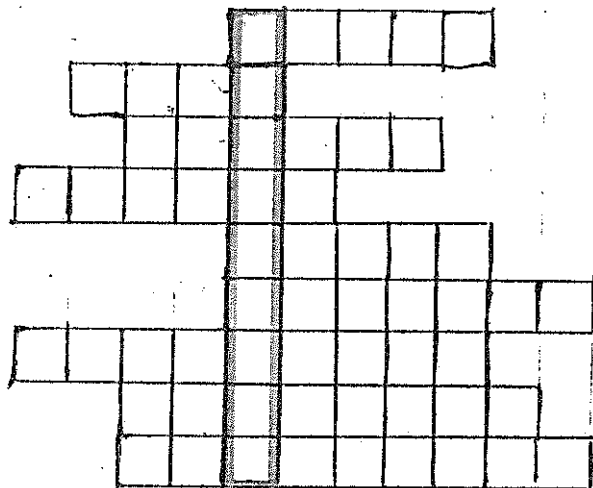
1. World Of Music
2. Náš bývalý bufeták (jméno)
3. Populární osoba z 2. B (dívka)
4. Naše škola má ? pater
5. Ulice naší školy
6. Ředitel naší školy
7. Honza Teska zvaný " ? "
8. Přezdívka paní prof. Bavšenkové
9. Píseň "Holčičko, neplač" - zpívá David ...?
10. Rohaté zvíře
11. Profesor dějepisu

Přezdívka člověka, který se těší
velké přízni dívek všech ročníků.

1. Skupina " ... Františka Janečka"
2. Ruská měna
3. Jméno zpěváka a známého "vegisty"
Hložka
4. Stoka
5. Značka slipy Martina Karase

Ochránkyně třídy 3. A

1. Nejužívanější slovo paní prof. Šrámkové
2. Honza Rosák - Rosa, Standa Vegáč - ...
3. Pánská ochrana (spisovně)
4. Profesor němčiny
5. Tomáš Brichta, zvaný ...
6. Zdrobněle kabinet (podle paní prof. Lamešové)
7. Paní prof. učicí stroj nebo známá zpěvačka
8. Hotel nad naší školou (ul. Blanická)
9. Školní volno

ÚNOROVÝ QEAS

1. Kolik holubů sedí každý den o hlavní přestávce na parapetu v 5. patře?
 - a) 17
 - b) 39
 - c) 74
2. Kdo má na škole nejsilnější brýle?
 - a) prof. Šrámková
 - b) prof. Strachota
 - c) studentka Koubková
3. Jak dlouho padá ohryzek z pátého do prvního patra, puštěný z mezipatra pátého poschodí (když se nezarazí)?
 - a) 10 s
 - b) vždy se v 2. patře zarazí
 - c) ještě to nikdo nikdy nezkoušel

Na správné odpovědi se již těší Moudrá Sova Maky Such.

"Už zase zdražili párek v rohlíku!"

"NA NĚCO SE UMRÍT MUSÍ"

M.O.R.

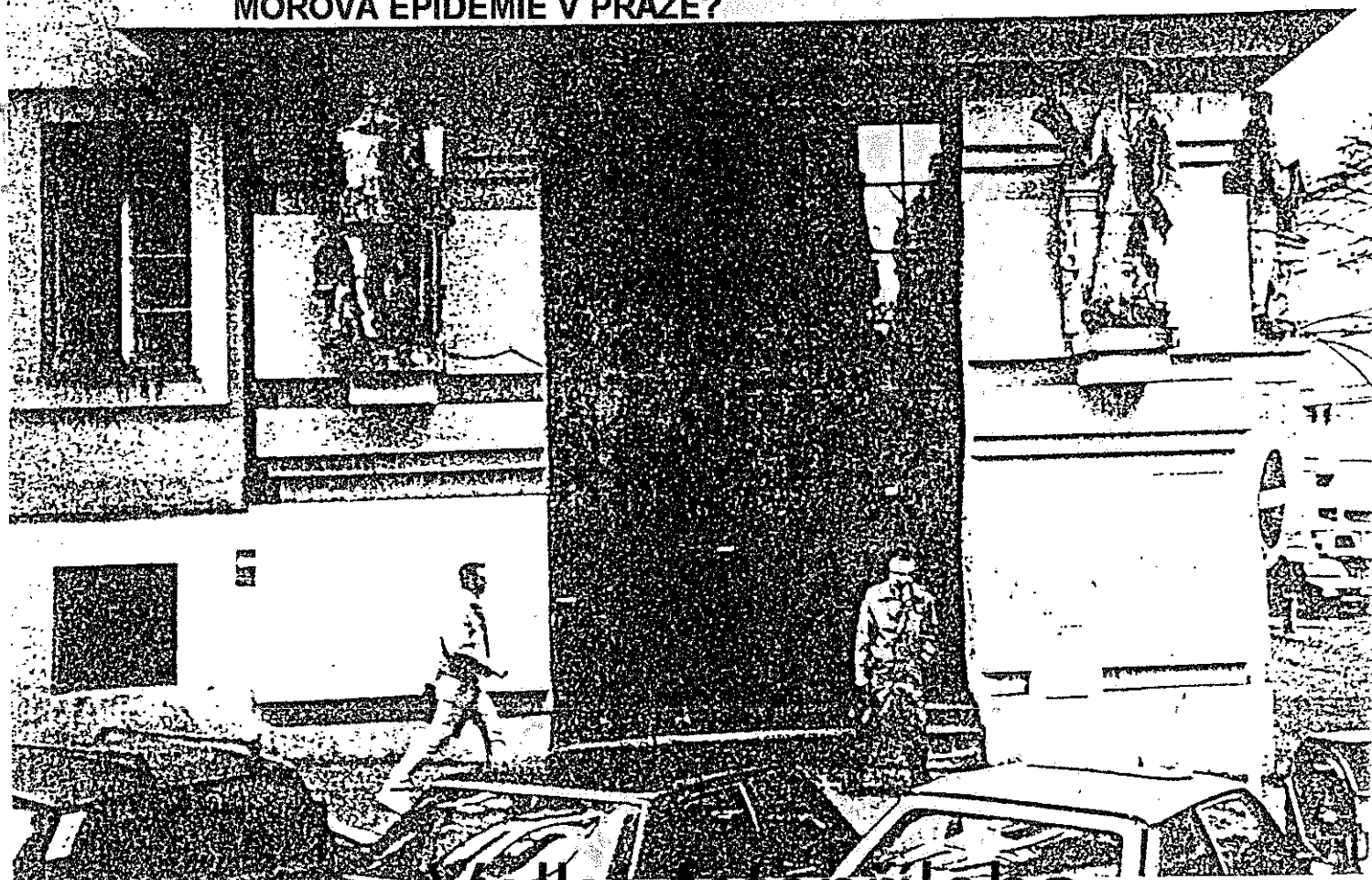
ČASOPIS OA VINOHRADSKÁ 38

BŘEZEN 1995

5 kaček

číslo 2

M.O.R. NA STOPĚ TERORISTICKÉHO GANGU
ROZHOVOR S PANEM PROFESOREM KADLECEM
MOROVÁ EPIDEMIE V PRAZE?

Velká fotopriloha
uvnitř čísla!!!

M.O.R. - školní časopis OA Vinohradská, vychází měsíčně, toto číslo vyšlo 15. března 1995.

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38. Cena 5 kaček.

Náklad 200 výtisků.

Redakce: šéfredaktor: W.A. Strichnin, redaktoři: Emil Veselý, Eduard Smutný, Perin Oxydovič, Wabi Doležalová, Mr. Bean, Maky Such, Martin Červeňák Kalivoda, Džeky, Efa, korektor: Kadel Čestinka.

Případné příspěvky a připomínky odevzdávejte do sekretariátu.

Redakce nenes zodpovědnost za rubriku Sexuální poradna Dr. Rusa.

Za chyby odpovídá korektor Kadel Čestinka!

Veškeré připomínky adresujete fiktivnímu šéfredaktorovi W.A. Strichninovi.

Copyright 1995 M.O.R. production. Veškerá práva vyhrazena.

MOROVÉ ZVĚSTI

Tým uklídivých pracovníků působících na OA Vinohradská podal žalobu na časopis M.O.R. V jeho lednovém vydání se v Qeasu Moudré Sovy objevila otázka "Jak dlouho padá ohryzek z patého do prvního patra, puštěný z mezipatra patého poschodí?"

"Tolik zatracenejch vohryzků sem neviděla snad nikdy. V přízemí v mezipatří jich byly snad kila. A to všechno kvůli tomu kvízu: děti to tam četly, tak to chtěj zkusit," řekla nám mluvčí uklízeček. "Jedná se o typický příklad vlivu médií na naši mládež," dodává k tomu školní mediální psycholog Martin Štros (2. D).

Časopis M.O.R. přijal žalobu a soudní proces bude zahájen již v březnu.

Tento měsíc byl zaregistrován nový rekord do M.O.R.ové knihy rekordů. Vratislav Šlajer (3. A) obdržel třídní důtku za tři pozdní příchody ve druhém pololetí již 31. ledna, t.z. ještě před koncem pololetí prvního. "Dosáhnout tohoto rekordu nebylo vůbec snadné," řekl nám novopečený rekordman, "jsou za tím hodiny tvrdé práce." V.Š. se nám dále svěřil: "Mým velkým vzorem je Martin Jednonohej Červeňák Kalivoda (4. A), který již dosáhl prestižní trojky z chování."

P.S.: Blahopřejeme a držíme palce !

Proslýchá se, že bujná kštice pana profesora Kořínka není pravá. "Paruka to není," řekla nám pan profesor, "klidně si zatahejte." Soukromé zkušební tahání proběhlo již minulý týden s jednoznačným výsledkem: vlasy jsou pravé. Objevují se však hlasy zpochybnující pravost tohoto testu, který proběhl za přísného utajení za zavřenými dveřmi bez přítomnosti novinářů a veřejnosti. "Chci dokázat pravdu za každou cenu," řekl nám pan profesor Kořínek," a tak se chystám podstoupit nové tahání, tentokrát na veřejnosti před zraky všech studentů a profesorů a za přítomnosti státního notáře!"

Přesné datum tahání nebylo ještě stanoveno.

V poslední době dochází k velmi zajímavému úkazu: někteří žáci docházejí do hodin dokonce s větším zpožděním než někteří z profesorů. "Je to, skutečně škokující," poznamenal k tomu předseda Výboru pro včasný příchod Patrick Monari (4. A). Tato skutečnost je opravdu velice zajímavá a zdá se, že nelze přesně určit její příčinu. "Pro mě osobně je důležité," řekl nám mistr Martin Červeňák Kalivoda "prostě nepřijít první!"

S blížícím se čtvrtletím opět dochází k probuzení studentů z popololetní letargie. Docházka klesla z rekordních neuvěřitelných 70% na obvyklých 30 - 40, takže si můžeme ve třídě opět všichni sednout. Zvýšená frekvence zkoušení se setkala s nemalým zájmem studentů. "Von mi jaksí na ty písemky nikdo nechodí, žejo," řekla nám pí profesorka

Šrámková. Žák Říha nám ovšem řekl: "Písemky mě naopak nutí chodit denně do školy, abych věděl, kdy se mám přeobjednat k lékaři." Jak jsme se ovšem dověděli, někteří žáci řeší toto dilema jednoduše tím, že do školy vůbec nedochází, a pokud mají agilnější třídní profesorky, vymontovávají telefony a přicházejí z hospody dříve, aby mohli vybrat poštu před rodiči.

S politováním vám všem oznamujeme, že nás opustil náš milovaný profesor, druh, počítačový odborník a civilkář pan profesor Miroslav Semrád. Budiž mu další život lehkým!

Učebna výpočetní techniky ve třetím patře se dočkala tolik očekávané renovace. Síť byla zavedena i do druhé učebny, byla vyměněna podlaha a došlo k celkovému úklidu. "Utřeli jsme prach, trochu se v těch bedýnkách pošfourali, přidali pár kabelů," řekl nám před svým odchodem pan profesor Semrád, "a hlavně jsme odtamtud vymetli krysy!" Myši však podle posledních zpráv v učebně zůstaly.

Tři otázky pro...

Emil Veselý

Tak co?
Cože?

Tak co?
Co jako?

No, jak to jde?
Dobře.

Děkuji za rozhovor.

Pan profesor Kadlec - vousatý a vlasatý učitel angličtiny, zástupce ředitele a filosof. Navštívili jsme ho v jeho kabinetu a položili mu několik otázek. Odpovídal nám svým typickým způsobem: tiše, krátce a vždycky věděl, co říct. Ale hned v úvodu nás upozornil, že na otázky, které se mu nebudou líbit, neodpovídá a vyžádal si rozhovor před otištěním k autorizaci.

"Mám rád rokenrol a blues"

První otázka: jak byste charakterizoval sebe jako profesora?
Nezajímá mě jací žáci jsou, ale co umějí, nedělám si zbytečné starosti. Nedělím studenty na oblíbené a neoblíbené, tomu se snažím vyhnout. Student jako student, všichni jsou oblíbení. A myslím si, že nejsem zlý. Ale hodnotit by mě měli jiní a ne já sám sebe.

A jakým profesorem byste chtěl být? Obávaným.

Aby z Vás studenti měli strach? Aby ze mě studenti měli strach!!! (Ale nějak mi to nejde.)

Učíte filosofii. Co je smyslem Vašeho života?
To ještě nevím. Čím víc se tou filosofií zabývám, tím víc zjišťuju, že si nějak pořád nemůžu vybrat. Těch směrů je tolik a v každém něco je. Čím víc toho člověk ví, tím je to pro něj těžší. Jeden moudrý muž kdysi řekl (byl už velmi starý, nad hrobem): "Nastudoval jsem veškerou světovou moudrost, ale co ta moudrost je, tak to ještě pořád nevím." Takže asi takhle.

Baví Vás Vaše práce?
Velice. Kdyby mne nebavila, tak bych to nedělal. Pro tuhle práci jsem se rozhodl někdy v mládí, po maturitě. Je možné, že bych si jinde vydělal víc, ale to by mne zase asi nebavilo. Zůstávám ve školství.

Jaký je Váš vztah k hudbě? Kladný a pasivní.

Váš oblíbený hudební styl? Rokenrol! Rokenrol a blues.

Je pravda, že jste vídán na většině rockových koncertů, pořádaných u nás?

Ne, ne, ne, ne! To rozhodně ne na většině, já chodím na koncerty tak dvakrát do roka. Letos jak jsem tak koukal na program, co by tady mělo být, tak v prvním pololetí určitě nikam nepůjdu. Není nic co by mě zaujalo.

Co jinak děláte ve volném čase? Ve volném čase se jednak snažím věnovat své rodině, nějaké ty domácí práce, no a pak si hlavně čtu. Noviny... A pokud zbyde čas, tak dobrodružné romány.

Chtěl byste něco vzkázat studentům? Aby si vážili toho, že jsou studenti, protože jsou to ta nejkrásnější léta, jaká v životě může člověk zažít. Většinou na to, ale člověk přijde, když už je má za sebou.

A vy jste měl šťastná studentská léta? Já, já jsem velice spokojen, já si nemohu stěžovat na svá studentská léta.

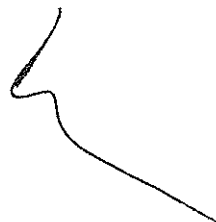
A jaký jste byl student? Já jsem nikdy nějaké zvláštní studijní problémy neměl, ale zase mezi ty nejlepší studenty jsem taky nepatřil. Takový ten lepší průměr.

Jak se Vám líbilo první číslo našeho časopisu? No, až na ty překlepy to nebylo nejhorší. Takže vydržte, pracujte pilně, snažte se vylepšit co se dá a to dobré nepokazít.

Děkujeme za rozhovor. Taky děkuji.

- Emil Veselý, Eduard Smutný

Autorizoval:

Okénko ředitele

Březnové akce:

- 18. - 25. 3. - Lyžařský kurz 1. C.
Pedagog. dozor prof. Benešová, prof.
Hojka, prof. Bartošová
Ubytování - chata Hájenka, Černý Důl,
Krokonoše
- 20. - 24. 3. - Poznávací zájezd do Londýna
Pedagog. dozor pí ing. Hrdá, zástup. ředitele,
ing. Jarolmová, prof. Jaspárová
- 21. 3. - Pedagogická rada - přijímací zkoušky
- 28. 3. - Den učitelů - 13. 30 - slavnostní shromáždění
profesorů

K 15. 3. 1995 bude pravděpodobně přihlášeno ke studiu 1. ročníku ve školním roce 1995/96 800 žáků z 8. a 9. tříd základních škol a starších uchazečů. Přijímáme celkem 150 studentů do 5 tříd.

BRIEFÁRNA

Od příštího čísla máte, naši milí čtenáři, možnost se projevit (vyjádřit svoji jedinečnou a nejlepší pravdu) v naší nové rubrice, nesoucí hrdý název Briefárna. Vaše příspěvky očekáváme v sekretariátu naší školy..*

**VOLEJ
KAMILU
8502844
CHCI TĚ !!**

Placená reklama 3. F

JARO JE TADY!

"Ááá," zahlaholil vesele pan profesor Kořínek kráčeje svým rozvážným učitelským krokem do schodů ústavu, jehož byl slovným zaměstnancem, spatřiv oknem nezbedné sluneční paprsky vesele tančící na okením parapetu, "jaro již zavítalo do kraje našeho vezdejšího!"

Milenecké párky tiše se líbajíc v zástupech podél bělostných zdí však jeho zvolání nevěnovaly ani špetku pozornosti, pokračujíc dále v činnosti jimi prve započaté. Snad jen věčně pilný a moudrosti chtivý student Novák odtrhl oči své od řádků učebnice jazyka německého na křídovém papíře tištěné, jsa vyrušen profesorem bujarostí, vesele lusknuv prsty, zvolaje: "Ó ano, toť pravda jest, drahý můj profesore!", šokujíc tímto svým náhlým projevem nadšení tichou poetickou duší profesorem, jenž se polekán raději odebral k třídě jím v následné hodině vyučované.

Během této události, v tichém zapadlém kabinetu zeměpisném, rolujíc názornou a v barvách vedenou mapu Říše habsburské, posteskl si své kolegyni profesor Strachota: "Zde to vidíte, má drahá kolegyně. Jako bych se již před týdnem nezmiňoval o tom záhadném pocitu, jež možno jest přirovnati k bolesti příjemné, kterýžto je mi průvodcem při každém jara příchodu!" Odpovědí mu byl jen něžný úsměv profesorčin, v němž ukryt byl soucit s jeho pokročilým věkem a s tím spojenými potížemi rázu zdravotního.

"Jak odporné!", děla profesorka Studená, uvědomíc si teplé jaro a poprávu se třesouc před možným ředitelovým rozhodnutím zrušit při opětném období suchém povinnost přezouvací, jež byla pro ni zdrojem potěšení, umožňující jí dopadání a následné trestání studentů ve venkovní obuv obuté. Jala se proto rychle v kancelář ředitelovu spěchatí, by ho o rozumný čin v podržení povinnosti přezouvací požádala a prudce rozrážejíc těžké dveře ředitelského pokoje vykřikla: "Né, jen to né!". Spatřiv však, že právě stala se rušitelkou porady učitelské nejvyšší, s pokorným úklonem jala se vyčkati. Jaké pak bylo v jejím srdci potěšení, když zjistila, že porada, kterouž před malým okamžikem narušila příchodem svým poněkud halasným, byla za účelem návrhu nerušení povinnosti přezouvací dříve svolána. A jaké pak teprv muselo býti potěšení její, když rada v zájmu jejím se usnesla. Ni mluvití třeba jest.

O několik dlouhých minut později se ústavem rozlehl spásný zvonku hlás, slibujíc odpoledne plné svobodné krásy a davy studentstva prouditi počaly směrem ku východu a vstupujíc v prostory venkovní, nejednomu z nich z hrdla slastný vydral se výkřik obdivu jara, tohoto překrásného novorozenéte dne dnešního. Student Buriánek, podpírajíce soudruha svého, jež právě z celé té krásy kolem jal se zkolabovati, pravil: "Jak je to jaro krásné!" Načež se davy studentské, nadšeně mu přitakávajíce, odebraly k domovům a v hostince.

Prosinec 1994 - paní Čekanová, majitelka tří černých teriérů si přichází stěžovat na ředitelství školy, že došlo k napadení jejích miláčků. Ředitel OA Vinohradská ing. Jan Jančík okamžitě reaguje na nastálou krizovou situaci a veřejně rozhlasem pohrozí případným viníkům. O měsíc později je Jakub Štochl, žák OA Vinohradská napaden skupinou maskovaných teroristů, kteří si říkají "Mrtvý teriér".

CAUSA TERIÉR

"Prostě jsem vešel do třídy, byla to učebna 501, měli jsme zrovna mít češtinu. Třída byla prázdná, pouze u okna stál hlouček asi pěti lidí. Hned od počátku mi byli podezřelí, ale i přesto jsem jim nevěnoval pozornost a klidně jsem se posadil do lavice. Po chvíli jsem si všiml, že jeden z nich hodil cosi do dvora. Vzpoměl jsem si na prosincové hlášení pana ředitele a na problém s teriéry. Nahlas jsem se jich zeptal, co dělají. Všichni naráz se otočili a teprve teď jsem si všiml, že měli obličej skryté pod jakousi maskou ve tvaru psí hlavy. V tu chvíli jsem dostal strach. V jediném okamžiku mě obklíčili. Jeden z nich, jehož maska měla červenou barvu, řekl: "Jsme Mrtvý teriér, teroristická organizace. S námi si není radno zahrávat. Pamatuj si, nic jsi neviděl, nic jsi neslyšel, nic si nepamatuješ." A pak rychle odešli. Hlas toho co mluvil mi byl povědomý, myslím že by to mohl být jeden ze studentů naší školy, nevím. Jedno ale vím určitě: s Mrtvým teriérem bych se už nechtěl nikdy setkat. Bylo to hrozné!", vypráví Jakub Štochl. Do tohoto setkání se veškerá veřejnost domnívala, že všechny útoky na teriéry paní Čekanové byly jen výstřelkem neukázněných studentů. Nikoho by ani ve snu nenapadlo, že by mohlo jít o organizovaný terorismus.

Co se vlastně stalo? Paní Čekanová až do prosince minulého roku pravidelně venčila své tři psi na střeše jednoho z domů ve dvoře školy. Pak ale najednou začalo docházet k již zmíněným útokům. Kdosi vyhazoval z oken páteho patra OA Vinohradská těžké předměty s jasným záměrem zranit malé nevinné teriéry. Specialista na dopadové zbraně typu vzduch-země Karel Pádlo nám řekl: "Jednalo se pravděpodobně o nárazové monočlánky Energizer a Duracell. Tyto jsou hojně používány různými teroristickými organizacemi na celém světě k vražedným útokům z výšky. Jde o skutečně nebezpečné zbraně."

Mrtvý teriér je patrně uzavřenou, špičkově organizovanou teroristickou organizací působící na půdě naší školy. Podle odhadů má něco kolem 15 členů. Je zde i možnost spojení této skupiny se zahraničím. Někteří odborníci se dokonce domnívají, že se jedná o jednu podskupinu celosvětové teroristické organizace "Mrtvé zvíře". Je více než pravděpodobné, že se bude "Mrtvý teriér" dále rozrůstat a jeho vliv a síla neustále porostou.

"Vše co je nám dosud známé, jsou jen pouhé domněnky," řekl nám pan ředitel ing. Jančík, "nevíme co je pravda a co není. Nemůžeme dokonce ani vyloučit to, že si Jakub Štochl celý incident vymyslel a žádná teroristická organizace neexistuje." Podle slov třídní profesorky ing. Janečkové je však Jakubova výpověď stoprocentně pravdivá: "Podle mne není důvod Jakobovi nevěřit. Je to jeden z našich nejlepších a nejhodnějších žáků. Své povinnosti vždy plnil svědomitě."

"Existence teroristické organizace sama o sobě není tím největším problémem. Tím by se ale mohla stát jakási popularizace tohoto fenoménu mezi studentstvem, což by vedlo k poklesu morálky. Je známo, že mládež má sklony k násilí a brutalitě a mohla by si "Mrtvého teriéra" zvolit za svůj symbol svobody a nezávislosti. Tím by byl obyčejný terorismus povýšen na roven anarchie a v očích většiny studentů akceptován jako odboj proti učitelskému zboru a starší generaci.

Potom bychom se mohli potýkat s možnou revoltou," řekl nám školní psycholog profesorka Tomanová.

Pan ředitel nám odmítl podat bližší údaje o průběhu vyšetřování, prý z důvodů přísného utajení. Z nejmenovaných dobře informovaných zdrojů jsme se dozvěděli, že do vyšetřování byli zapojeni nejlepší agenti ŠTB (Školní Tajná Bezpečnost), mezi nimi i proslulý agent Přestáfka. "O tom nic nevím", řekl k tomu pan ředitel.

Zda skutečně jde o mezinárodní teroristickou organizaci či nikoliv a zda je situace opravdu tak vážná jak se zdá být se můžeme zatím jen dohadovat. "Zaručuji, že tento problém bude brzy vyřešen a nepovažuji ho za nijak důležitý," řekl pan ředitel. O dalším průběhu vyšetřování a událostech spojených s "Mrtvým Teriérem" Vás budeme informovat v dalších číslech M.O.R.u.

- Emil Veselý

Agent Přestáfka

Agent Přestáfka je jedním z nejlepších a nejnásazovanějších agentů ŠTB. O jeho původu a identitě je známo velmi málo. Své označení si vysloužil způsobem práce - zásadně operuje jenom v době přestávek, aby se ukryl v davu kolujících studentů a tím zaskočil své nepřátele. Přestáfka byl nasazen do takových akcí jako byli Vinogate, zavraždění ředitele Kennedyho a možná byl i jedním z důležitých aktérů v násilném potlačení demonstrací na Porodní třídě.

Morová epidemie

Vcelku poklidný život Prahy narušila velmi zajímavá zpráva. V tisku se totiž začaly objevovat zvěsti, že Vinohrady byly zachváceny morovou epidemií.

Samozřejmě se zatím jedná pouze o domněnku, která je založena na objevu pana K. O., který našel mrtvé tělo při své pravidelné procházce se psem v okolí Blanické ulice.

Mrtvolu se zatím nepodařilo identifikovat, ale podle značky "OAVin38", vypálené na levém rameni oběti se pravděpodobně jedná o studenta nedaleké obchodní akademie. Tělo bylo nalezeno v podivné křečovitě poloze s vykulenými očima a pěnou kolem úst. Příčinu smrti se zatím nepodařilo přesně určit, ale zatím to skutečně vypadá na následky nakažení morem. Po důkladném ohledání a následné, téměř čtyřhodinové pitvě lékaři objevili v rukou oběti několik křečovitě svíraných papírů spojených kancelářskou sponou. Jelikož však byla osoba dlouhou dobu po smrti a navíc venku v době kdy deště a sněžení byly na denním pořádku, byly papíry viceméně nečitelné. Odborníkům se zatím podařilo zjistit alespoň počet písmen v horní části prvního listu - a to 3. O tom, co tato písmena znamenají, se můžeme zatím jenom dohadovat.

Mezitím byli obyvatelé, kteří žijí v okolí ul. Blanické seznámeni s tím, že v případě potvrzení existence epidemie moru v co nejkratší době opustí své příbytky.

S tímto faktem bylo seznámeno i ředitelství OA Vinohradské, která, jak se odborníci domnívají, je centrem šíření této zhoubné nákazy.

O průběhu vyšetřování a stavu situace Vás samozřejmě budeme informovat.

- Eduard Smutný

"PLNÍM SVOU SLUŽBU!"

Stojí tam skoro každý den a bedlivě pozoruje okolí svým ostřížím zrakem. Nic jí neujde, nikdo nemá šanci proklouznout. Když nestojí u dveří, sedí na své židličce u malého stolečku nebo je opřená o zed'. Je to ta babička, co hlídá školní vrata.

Zeptali jsme se jí...

Jak jste se dostala k této práci?

Pan ředitel mě chtěl, tak tím pádem jsem tady zůstala, jinak jsem jako na odpočinku. Jsem tady od padesátýho třetího, jsem tady uklízela, pak jsem byla jako doma, pak jsem byla tady a pan ředitel chce abych zůstala na ty čtyři hodiny, no tak že je hodnej a že vůbec všichni jsou hodný, tak jsem tady.

Baví Vás to?

No tak baví, hele já mám ráda mládež, já mám ráda, jak se říká, vůbec to okolí, že jo, ty profesori jsou hodný, ředitel je miliónovej, no tak, a vůbec celkově, takže jsem vopravdu ráda tady, tak jsem říkala, když chce mít tady starou bábu, že prej ty mladý spíš zůstanou doma, ty starý sem pudou, no tak nevím, tak jsem zatím tady. Kdy se strarý báby zbavěj, to nevím, zatím nebyly žádný stížnosti.

A co přesně tu děláte?

No tak, když vidim nepořádek, tak to uklidim, že jo, když vidim skla upatlaný, udělám to, no tak co vidim to udělám, s počtou, se všim, víc jako nemůžu. Mám ráda mládež, že jo, jsem ráda mezi nima, už jenom do toho hrobu, jak se říká, vono to všechno utíká jak voda, ten život se taky krátí... (smích).

A co děláte když nejste zrovna tady?

Co dělám?, no tak jezdím za holkou na Žižkov, tak krátím, jak se říká, ten život, abych nebyla doma porád, to by člověk přemejšlel už jenom, jak jsem stará.

V tu chvíli přišli dvě studentky a dožadovali se vypuštění z budovy.

"Můžeme si dojit zatelefonovat?"

"Ale, děvčátka, je hlavní přestávka..."

"Jenže von (školník) tu není!"

"No, že tu není..."

Nic naplat, předpis je předpis, děvčátka odešly s nepořízenou.

"To sou takový vopice (smích)!"

Pokračujeme dál v rozhovoru.

Jaký lidi vás tu štvou nejvíc?

Tak mě neštvou vůbec voni sou žáci hodný, některý sou, jak se říká, no ale to se bere. To pouštění ven, von tady byl úraz, že jo, tím pádem, jako daly mě tu službu, protože sem tady už taková ta vejminkářka, tak zatím jsou hodný žáci, nemůžu si stěžovat a vedení taky dobrý.

A co pan školník, nezlobí Vás?

Ale ne, von je hodnej. A vy máte tady nějaký ty, jo, školní časopis? Jéžíšmajrá, tak to je pěkný, dobře, to jste hodný, že takhle... nenatáčíte mi? Tak bábu. natáčíte, to je teda krásný. Tak už jsem vám všechno řekla. To jste teda moc hodný, že jste taky bábu navštívili a děkuju vám moc...(hlasitý smích).

Ne, to my vám děkujeme.

(Přišli jsme jí otravovat a ona nám ještě poděkuje! Jaká to šťastná žena!)

Jmenuji se Emil Veselý. Toto je můj soukromý deníček. Nikdo ho nesmí číst. Píšu si sem tajnosti. A taky všechny svoje veselé příhody. A ty smutné. A ty něco mezi taky. Já si sem píšu všechno. A čtu to jenom já. To by tak bylo, aby to četl někdo jinej. Ani náhodou!

Z VESELÉHO DENÍČKU

Tak jsem dostal třídní důtku. Za tři pozdní příchody. Měl bych se asi stydět. Jenže já se ani v nejmenším stydět nechci, naopak mám z toho radost. Protože dostat třídní důtku může být určitý druh rebelství. To není jako třeba třídní důtku za násilnictví nebo vandalství. Když dostanete důtku za pozdní příchody, nemusí Vás tížit svědomí a nikdo vás kůli tomu nemá nerad. Ale stejně jste rebel.

Takže je ze mně rebel v mezích morálky. Jsem na sebe pyšný. Jak to slovo zní hrdě: rebel. Je to jednoduchá rovnice: neuznávám dochvilnost, takže vlastně neuznávám autoritu, která ode mne tu dochvilnost vyžaduje. A autorita je zosobněním systému. Takže tím, že jsem přišel párkrát pozdě do školy rebeluji vlastně proti celému systému. Páni!

Jenom pořád nevím, jak tu třídní důtku ukázat rodičům. Asi se budou zlobit. Ale třeba otec vytáhne svoje stará školní lejstra a řekne: "Synu, i já tenkrát dostal důtku za pozdní příchody. Jsem na tebe hrdý." To si pak s tátou budem moc dobře rozumět. Bude mezi náma taková ta pospolitost, to věčné bratrství ve schodnosti osudů.

Tak mě napadá, co kdybychom se dali všichni dohromady a začali chodit pozdě? Otráslí bychom tím celým společenským systémem a třeba bychom mohli zosnovat i revoluci. A to všechno jenom díky pozdním příchodům.

Ale spíš myslím, že to táta s tou otcovskou hrdostí moc přehánět nebude. Aby to spíš nepřehnal s nějakým domácím vězením. Možná bych si měl dát pozor a začít chodit včas. A až se uklidní situace, dáme se do ty revoluce...

Ježíši křiste, já se tak bojím maturity. Jestli mě k ní vůbec pustí, stejně jí neudělám. A co pak? Ani maminka a tatínek mi nepomůžou. Spíš naopak. Oni se mě určitě zřeknou. Že jsem hloupej. Ale já nejsem hloupej. To jenom ta maturita je tak těžká.

Proč jí vlastně nemůžou udělat lehčí. Jako kdyby nestačilo, že budu čtyři roky chodit na střední školu. Místo maturity by mohla být jenom taková přísaha: "Přisahám, že jsem se po celou dobu studia pilně učil." To bych klidně zvládl. Já se totiž učím skoro pořád. Jenom mám vždycky smůlu, že se mě pak při zkoušení zeptají zrovna na to, na co jsem chyběl. Ten svět je ale nespravedlivý. Maminko! Tatínku! Ale né, vás vlastně volat nebudu, vy se mně zřeknete. Dědeček je mrtvej a babička stará. Ti mi nepomůžou. A všichni moji spolužáci jsou na tom stejně jako já.

Tak počkat! Když jsme na tom všichni stejně, tak to asi budeme v právu, že jo? To přece není možný abychom byli všichni hloupí. A těch co jsou jako já je většina. Jsme to my, ti normální, a pak jsou jenom špti. Fuj šptům! Já u maturity

propadnu, nemám se za co stydět, jsem normální. Za to vy, co furt ležíte v knížkách a šprtáte by ste se stydět měli. Že vás to ještě baví.

Jsem sice normální, ale co z toho? Nic. Třeba bych mohl změnit systém studia. Ten co jsem používal dosud se nějak neosvědčil. Spousta práce a žádný výsledek. Třeba bych taky mohl dávat ve škole pozor. A nebo bych se mohl místo z dokumentárních filmů v televizi učit třeba ze sešitu. To bych ale potom byl šprt. A to si přece jako normální člověk nemůžu dovolit!

HLUBOCE FILOSOFICKÝ KOUTEK MUDRCE BEANA

Teorie pozdního příchodu - pozdním příchodem je označována situace, kdy přijdete do školy včas a škola je zamčená.

Pravda zvítězí nad lží a nenávisť pouze v některých vyjimečných případech, při dodržení přesně stanovených pravidel, pokud jí nejsou stavěny do cesty žádné překážky, jestliže je příznivý horoskop a pokud nikdo nehlasuje proti.

Třídní důtka je v podstatě značně rozporuplné oznámení. Je to výraz vaší oblíbenosti u profesorského sboru, postiženému jedinci přináší úsměv na tváři a u jeho spolužáků vyvolává slepou závist.

Pět způsobů jak prolézt tuto školu:

1. Chodit do školy! (to znamená alespoň vědět kde se nalézá)
2. Znat jména (nebo alespoň přezdívky) svých profesorů
3. Neustále se pohybovat v prostorách ředitelny, sborovny a kanceláře školy. Tím si zajistíte nehynoucí lásku vedení naší školy.
4. Získat alespoň minimální schopnost orientace po škole. Pak se vám nemůže stát, že budete hledat pana profesora Dufka v kotelně apod.
5. A hlavně se nenechte zmást lišáckými úsměvy našich kantorů!

Pět způsobů jak přijít o život na naší škole:

1. Pokoušet se zapojit některou z fyzikálních pomůcek naší školy
2. Navštívit úřadovnu paní profesorky Hrdé, nikdy nevíte, co vás tam čeká
3. Pouštět se do intelektuální debaty s panem profesorem Kořínkem, totální dezintegrace mozku je téměř jistá.
4. Totéž vám hrozí při debatě s profesorkou Mullerovou, ale nejedná se o dezintegraci, ale o výplach mozku.
5. A na závěr obligátní skok z pátého patra

SEXUÁLNÍ PORADNA DR. RUSA

Nástrahy puberty

Emilka, 12 let

Milý pane doktore, mám takový malý problémiček, leč pro nezkušenou dívku z vesnice velice závažný. Po dvanácti letech spokojeného, dětského a nerušeného života se na mém těle začalo objevovat chmýří, které spíše vypadá jako peří. Nejdříve jsem si ho vystříhávala, později dokonce i vypalovala, ale není to nic platné. Moji příbuzní i blízcí přátelé mě přirovnávají k sousedovic slepičce Pipince. Prosím poradte mi.

Tímto vývojovým obdobím procházejí všichni mladí lidé. V období začínající puberty se začínají objevovat chloupky, avšak převážně u dívek je sporné, jsou-li to chloupky či peří. S tímto problémem se však nedá nic dělat, jelikož až po skončení puberty teprve zjistíte, jestli se z Vás stala mladá žena nebo slepice.

Ztratila jsem svůj idol

Katarina (Kachna), 16 let, 2.B

Pane doktore, můj problém se týká velice známého a výborného zpěváka Kurta Combajna z grupy "Nyrvána". Po jeho tragické a pro nás nyrvánistky smutné smrti, jsem ztratila smysl života. Co mám dělat?

Milá čtenářko mé dosti kvalitní rubriky, tento tvůj problém nutí k zamyšlení, na které nemám moc velkou náladu. Ale zpátky k problému. Myslíš-li stejného Curta Kombajna z hudebního kvarteta NARVÁNY jako já, pokusím se ti pomoci. Ve svém dopise mi píšeš, že jsi ztratila veškerý smysl života. Jediná rada, jakou ti mohu pomoci, je asi taková. Po škole ve chvíli volna, navštiv prodejnu zbraní u Staroměstského náměstí, kde si můžeš bez problémů koupit stejnou

zbraň, kterou se Curt zastřelil. Potom si vyhledej klidné, kde budeš mít klid a možnost zkrvavení interiéru. A pak... přeji ti krásné shledání se svým oblíbencem v nebi, které ti budou určitě všechny nyrvúnystky závidět.

Osudové spojení

Kvido, 49 let

Vážený světoznámý, proslavený pane doktore Ruzi. Obracím se na Vás s naléhavým problémem. Půjdeme rovnou k věci. Před třemi měsíci jsem měl nechráněný styk s bratrancem sousedovic babičky mého kamaráda. Po milostné předehře jsme přešli rovnou ke vzájemnému intimnímu spojení. Po jedenácti týdnech jsme se společně shodli, že bychom se měli na vás obrátit a požádat o pomoc. Po vyvrcholení se můj Lojza zadrhnul a já nemohu svého borce za žádnou cenu dostat ven. Co máme dělat? Je nutný chirurgický zákrok?

Toto je velice ošemetná situace. Na chirurgický zákrok není ani pomyslení, takže je pouze jedno řešení. Jestliže jste spolu (v sobě) vydrželi už více než jedenáct měsíců, plně doporučuji manželský svazek, který snad vyřeší váš nevšední problém.

OSOBNÍ VZKAZ DOKTORU RUSOVVI

Čau budvare,

Pamatuješ si na mě? Já jsem Macocha z Tábora. Byls fakt dobrej - v takovejch výšinách jsem ještě nikdy nelítala. Mimochodem je to kluk a jmenuje se po tobě. Doufám, že máš radost. Matka to přijala v pohodě, je ráda že má vnuka. Odepiš mi v tom časopise, jak se máš. Čau a měj se.

Tvá Macouška

Tuto dívku vůbec neznám a vzhledem k tomu, že jsem se žádné dívky za celý život ani nedotkl, doufám, že si o mě moji čtenáři nebudou myslet nic špatného.

Váš všemi milovaný a zbožňovaný
Dr. Pawel Rus.

Horoskop Dr. Mrtvolky

- Vodnář - Pokud se Vám bude zdát, že Vám život uniká mezi prsty, pořiďte si kvalitní palčáky, oblečte si teplé prádlo, šálu a kulicha. Překvapí-li Vás teplé počasí, zažijete mnoho zajímavých chvílí, na které jen tak nezapomenete.
- Ryby - Buďte pozitivní vždy, všude a ke všem. Jen pozor na AIDS!!!
- Skopec - Pokud se Vám Váš život zdá poněkud fádňí, či nezajímavý, zkuste si ho třeba zpestřit tím, že se přeškolíte z praváka na leváka a naopak.
- Býk - Býci! Tento měsíc budete mít obzvlášť štěstí. Jen málokoho z Vás přejede auto.
- Bliženci - Zase se dostanete do finanční krize. Ale nebojte se, vhodné řešení máme vždy při ruce. Zkuste prodat některou z přímořských vilek, či snad jednoho z Vašich dostihových koní. Nebo snad jednu z Vašich mnoha limuzín? To už nechám na Vás. Ale rozhodně se nesnižujte k propouštění služebnictva.
- Rak - Velmi vhodné období pro vykonání hrdinského činu. Jakéhokoliv. Zkuste třeba osvobodit zakletou princeznu (prince) nebo se konečně přiznejte k otcovství (materství).
- Lev - Tento měsíc je velmi vhodný pro zlepšení Vaší finanční situace. Proto zkuste Sazku, Sportku, Bingo, Matesa, Tutovku nebo 5 ze 40 a v krajním případě i pracovat.
- Panna - Pokud jste jarní prázdniny přežili ve zdraví, tak Vám srdečně blahopřeji a doufám, že jste je prožili naplno, protože v následujícím měsíci Vás s největší pravděpodobností nic podobného nečeká. Jestli Vám mohu poradit, tak si vyhledejte nejvýhodnější pojišťovnu a nechte se u ní pojistit. Určitě se Vám to vyplatí.

- Váhy - Přestože trpíte hlubokými depresemi, a proto chcete svůj život ukončit skokem z 5. patra naší školy na Vinohradskou ulici, rozhodně Vám to nedoporučuji. Mohli byste totiž dole díky frekventovanosti této ulice někoho zranit a tak si radši najdete jiný způsob. Pokud byste si nevěděli rady jak, obraťte se na naši redakci. My víme!
- Štír - Nebojte se riskovat! Trocha dobrodružství Vám určitě neublíží! Proto občas nechte své milující rodiče a plyšového medvěda doma, kupte si lahváče, cigára a vyražte do světa.
- Střelec - Dejte si pozor na radioaktivitu a aktivitu vůbec. Mohli byste začít zářit a to nejen ve škole. A navíc - nadprůměrná aktivita nedělá dobře Vašemu malíku na levé noze.
- Kozoroh - Jestli se rozhodnete něco uvařit Vaším dobrým přátelům, tak jsem zásadně proti. Nejste totiž typ člověka, kterému by policie uvěřila, že jste do onoho pokrmu dali několik miligramů arsenu omylem, když jste se jej spletli se solí.

- Eduard Smutný

seriál na pokračování

Martin Červeňák Kalivoda

TAH

1. DÍL

Naštěstí si už nepamatuji, koho vlastně napadlo si někam vyrazit. Koneckonců to ani není nijak zvlášť důležité. Hlavní je, že jsme jednoho pátečního odpoledne vyrazili. Já, Bean, Jakub, Radek, Zbyna a Jíra. Směr - Karlovy Vary - Nejdek - Rudná - naše chata. Já se vezl s Beanem v jeho autě. Bean si totiž asi měsíc předtím dodělal řidičák a nedal jinak, než že pojede vlastním autem a bude řídit. Vzhledem k jeho orientačním schopnostem jsem raději svolil, že pojedou s ním, aby se neztratil. Po několikerém pomodlení se a několika obřadech Woo doo jsem nastoupil od připravené Dacie a s napětím očekával co bude dál. K mému velkému překvapení uběhla cesta velice klidně, nebýt těch chodců uskakujících na poslední chvíli. Asi po dvou hodinách dorazila naše část skupiny až do Rudné. Zbytek (tedy všichni kromě mě a Beana) měl dorazit během půlhodiny autobusem. A opravdu, ani ne za hodinu se do zatáčky vřítla oprejskaná karosa. Chvíli ještě pokračovala v normální jízdě a pak zcvokla. Prudkým smykem se stočila do protisměru, jen tak tak se vyhnula popelnicím a příkopu a dalším smýknutím se vrátila vlevo. Autobus to nejspíš začalo bavit, protože v následujícím okamžiku se opět snažil nespadnout do pravého příkopu. V té chvíli už mi to připadalo podezřelé a Beanovi ještě víc, protože jeho auto stálo autobusu v cestě. S panickým výkřikem hrůzy se vrhnul do Dacie, pokoušeje se ji zachránit. Než se však stačil alespoň usadit, autobus s pronikavým pachem spálených pneumatik zastavil sotva dva metry ode mne. Vzápětí ze dveří vyběhl vystrašený Jíra a v závěsu za ním rozrušený řidič s utrženou ruční brzdou v ruce. "Ty grázle, počkej až tě chytím, já tě zabiju!!!" Raději jsme začli vykládat věci z autobusu a přitom se jen tak mimochodem zeptali, proč vlastně řidič tak šlí. Zatímco Jíra zběsile kličkoval mezi oběma motorovými vozidli, Zbyna vše vyjasnil. Jíra, sedíc celou cestu za řidičem, měl takovou radost že nás vidí, že se o ní chtěl podělit i s řidičem. Naneštěstí, zrovna když ukazoval, že já sem ten mrňavej vlevo a Bean ten větší a divnější vpravo, se mu šikovně povedlo upustit cigaretu řidiči za krk. Neprodleně tedy zpod sedadla vytáhli hasicí přístroj a utíkali za řidičem, že ho trochu uhasí. Během chvílinky stál řidič uprostřed silnice celý obalený pěnou. Jeho výraz pomalu, ale jistě pozbyval přičetnosti. Raději jsme se rychle vrhli do auta a zmizeli. Kdo uteče, ten totiž zpravidla vyhraje. Běsnícího řidiče jsme tedy nechali daleko za sebou a pospíchali se ohřát do chaty.

- pokračování příště -

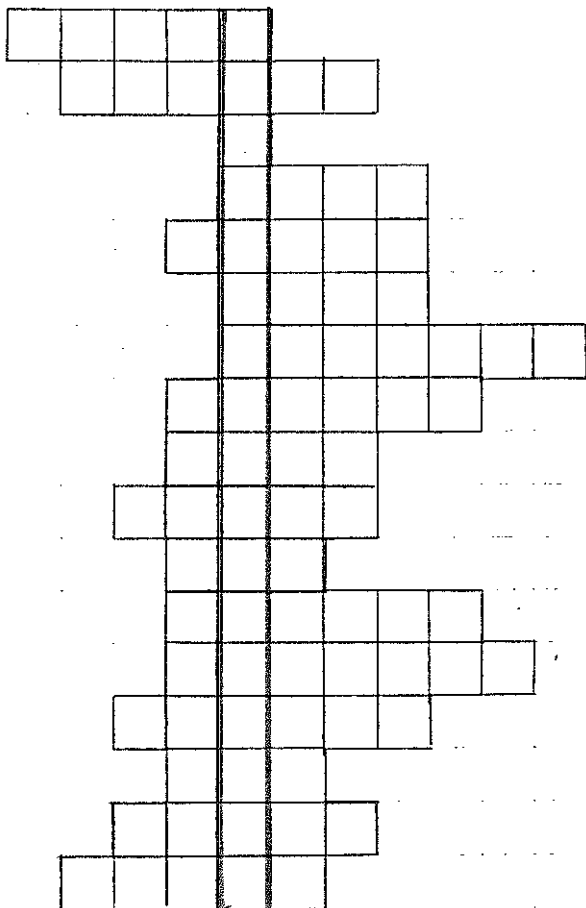
BŘEZNOVÝ QUES

1. Co je to "Cvaj"?
 - a) doktor (záporák) ze seriálu Nemocnice na kraji města
 - b) bratr od AIDS
 - c) německy tři
2. Co je to "petting"?
 - a) hlavní město Číny
 - b) přezdívka Petra Muka
 - c) kouření cigaret "Petra"
3. Kdo nebo co je to "Mičurin"?
 - a) vynálezce záchodu
 - b) vynálezce míčových her
 - c) samčí pohlavní orgán (u vzácných zvířat)
4. Ve kterém roce se narodil p.prof. Kořínek (plus mínus deset let)?
 - a) raz dva
 - b) někdy během války
 - c) 1976
5. Co držel pan profesor Strachota?
 - a) brýle
 - b) krk Jiřího N.
 - c) hladovku
6. Jakou řečí mluví pan profesor Adamec při hodinách němčiny?
 - a) německy
 - b) česky
 - c) to nikdo neví
7. Čím se živí bobr?
 - a) žábami
 - b) dřevem (ale jen lipovým)
 - c) Kořínky
8. Jaký je průměrný věk profesorů naší školy?
 - a) 23
 - b) 60, 2356
 - c) nejde blíže určit, protože s vydáváním rodných listů se začalo až po roce 1890
9. Kdo je na naší škole nejstarší?
 - a) babička dole u dveří
 - b) Honza Starý (3. B)
 - c) notorický repetent Aleš Obdržálek (2. B)

(Sponzorem dnešního Quesu je Říhova nadace "Za kratší schody.")

KRŽÍŽOFKY A QUESY

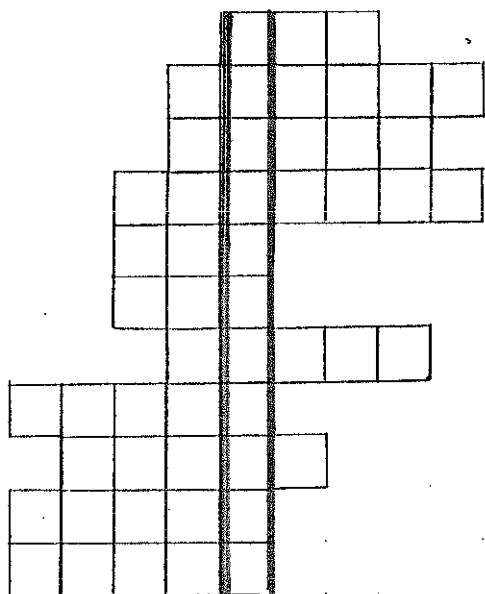
MOUDRÉ SOVY

Jsou to pěkně slizký kluci,
poslouchá je jenom cvok,
spalte jejich desky,
kruci jsou to:

1. příjmení rockera Elvise.
2. Literární hospoda (vedle Vin. divadla)
3. dabl jů
4. česky Blood
5. za málo peněz jako želez
6. velká prsa nebo chodský hud. nástroj
7. ukecaná ženská z Xaverova
8. telefonující muž nebo důležitá část auta
9. kytarista z Extreme
10. Becher + tonik
11. Beďar, jebák nebo německy hodina
12. Pergnerka z Esa
13. ksicht
14. drsnej seriál (jůjingové)
15. TV Premiéra (13.00 - 16.00)
16. vodní pták
17. kámen ??? papír

Kdo mě to na chodbě svádí,
každý holce už to vadí,
odpověď je jediná,
je to:

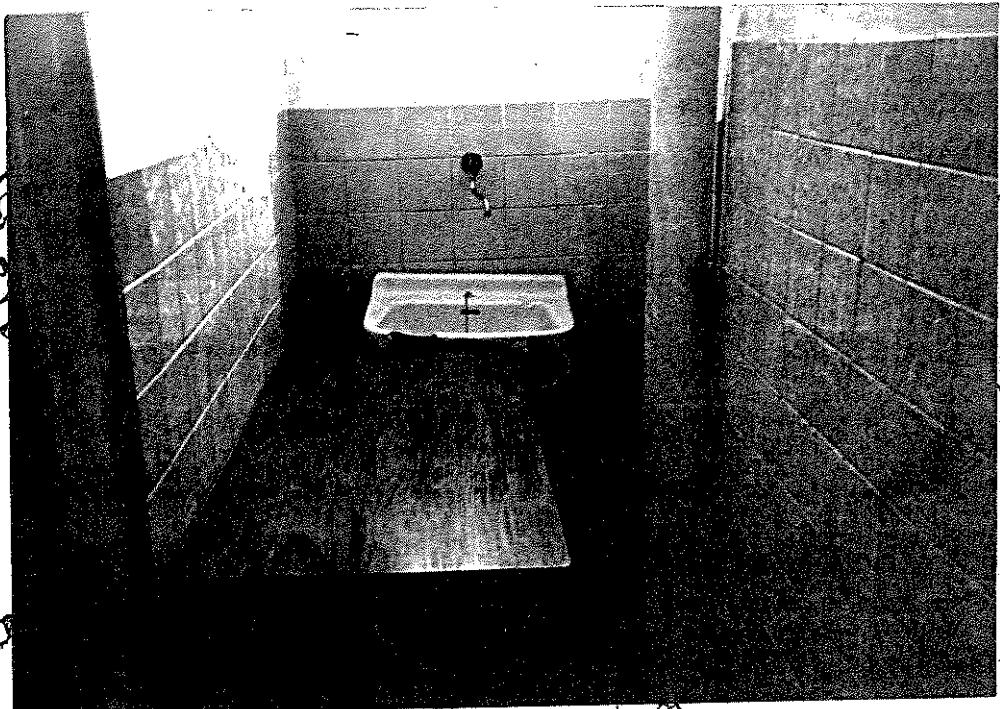

1. Petr ??? je teplej kluk
2. pořad pro mládež (čtvrtek odpoledne)
3. supr časák pro mládež
4. brácha Brendy (není to Břenda)
5. přítel Čuka
6. přítel Geka
7. chlap od Sóji (Jirka)
8. značka skvělejších českých bot
9. žížala Dády Patrasové
10. Kučera, Muk, 2x Vozáry
11. podnikavý profesor, matematik, logik

FOTOPŘÍLOHA : KAM CHODÍ VŠICHNI

Handwritten scribble in the top right corner.

LET THE
CONTROL
BODY

Get
a
TRIP

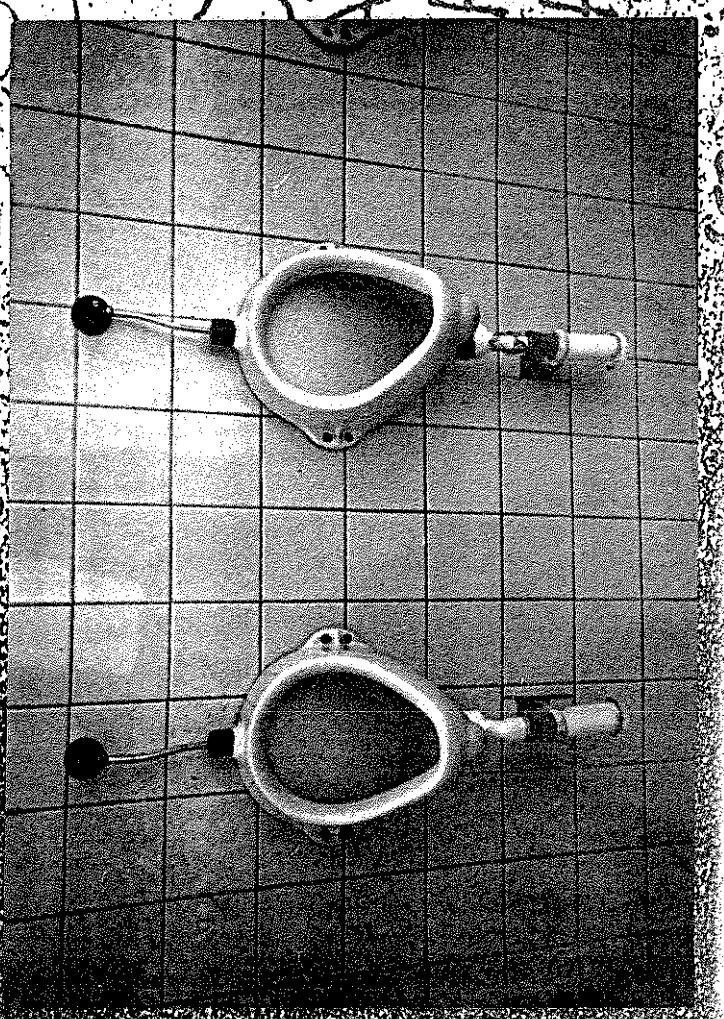
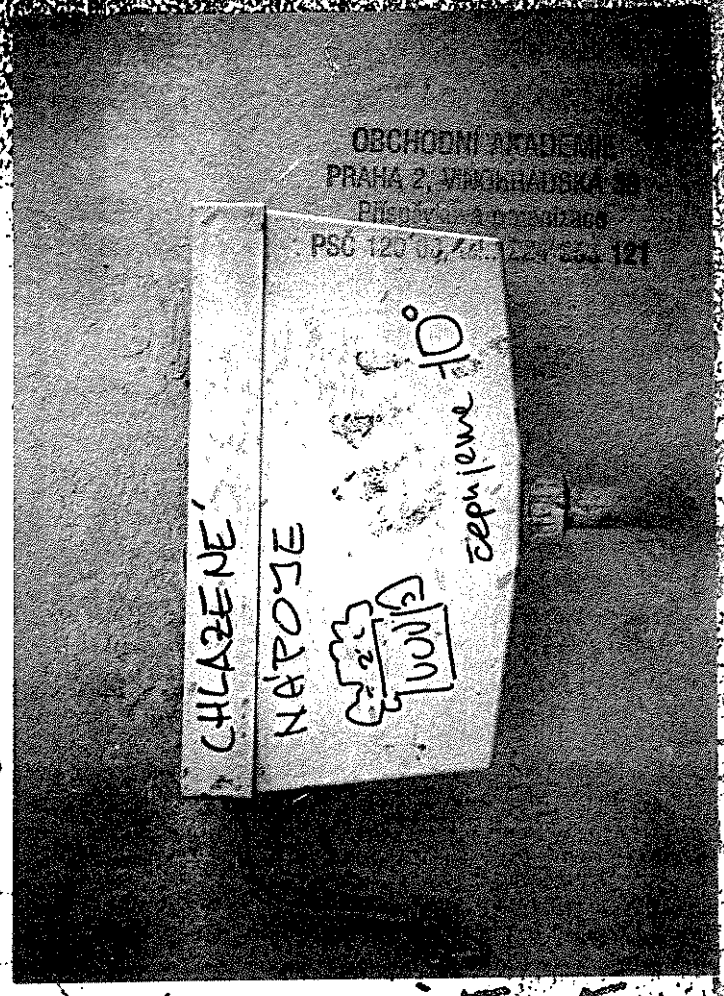
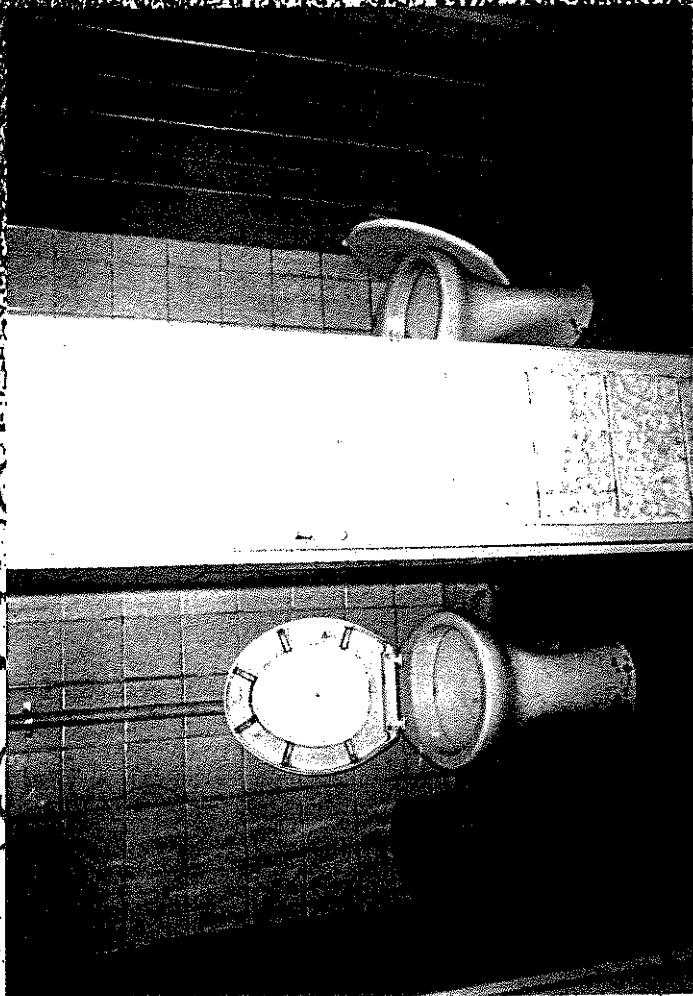
ADULTS

Handwritten drawing of a cartoon character with glasses and a tie, holding a small object.

Handwritten text: "GOD" and "FOR ALL TRIP"

Handwritten text: "GO" and "TRIP"

"VENI, VIDI, M.O.R."

M.O.R.

ČASOPIS OA VINOHRADSKÁ 38

DUBEN/KVĚTEN 1995

5 kaček

číslo 3

vyhlášení

CEN

"die
flasche
95"

V ČÍSLE:

MOROVÉ ZVĚSTI

DIE FLASCHE 95

NAŠA ANKÉTA

VIVA LA BOMBA

MA NÁS RÁDA

ČURÁME

TŘI OTÁZKY PRO...

TAD

O NABÁČKOVÍ

REPORTÁŽ PSANÁ O PŘESTÁVCE

HLUBOCE FILOSOFICKÝ KOUTEK MUDR.CE BEANA

PORADNA DR. RUSE

Z VESELÉHO DENÍČKU

HOROSKOP DR. MŤIVOLKY

BRIEFÁRNA

OKÉNKO ŘEDITELE

KŘÍŽOFKY A QUEASY MOUDRÉ SOVY

M.O.R. - školní časopis OA Vinohradská, vychází jak kdy, toto číslo vyšlo 15. května 1995.

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38. Cena 5 kaček.

Náklad 200 výtisků.

Redakce: šéfredaktor: W.A.Strichnin, redaktoři: Emil Veselý, Eduard Smutný, Perin Oxydovič, Wabi Doležalová, Mr. Bean, Maky Such, Einfus Fučík, Reder Kalivoda, Džeky, Efa, Z-Man, korektor: Kadel Češtinka.

Případné příspěvky a připomínky odevzdávejte do sekretariátu.

Redakce nenese zodpovědnost za rubiku Sexuální poradna Dr. Rusa.

Za chyby opět odpovídá korektor Kadel Češtinka!

Veškeré připomínky adresujte fiktivnímu šéfredaktorovi W.A. Strichninovi.

Copyright 1995 M.O.R. production. Veškerá práva vyhrazena.

MOROVÉ ZVĚSTI

Vydání třetího čísla časopisu M.O.R. bylo pozdrženo probíhajícím soudním procesem s teamem úklidových pracovníc OA Vinohradská (viz druhé číslo). Postoje členů redakce k tomuto přelíčení jsou velmi rozdílné, často i protichůdné. Zatímco militantně orientovaný Perin Oxidovič by se, citujeme, "s téma babama vůbec nebavil, měli by si spíš dávat pozor aby nespadli ze schodů", citlivá a levicově orientovaná Wabi neustále hovoří o možné dohodě. Snad jen vždy cynický mudr.c Bean si ponechává stále chladnou hlavu (často si jí chladí): "Nevím o co vám jde a za co vlastně bojujete. Já považuji celý spor za bezpředmětný, protože jsem na naši škole ještě žádnou uklízečku nepotkal!"

Soudního procesu s úklidovými pracovníci se nepřímo týká i naše další správa. Redaktor Emil Veselý, často labilní a nevyvážený, nese tyto události velice těžce, což vede k jeho častým pocitům smutku a špatným náladám. Naopak Eduard Smutný je tímto procesem více než pobaven. Díky tomu dochází mezi nimi často ke sporům. Jako typickou uvádíme tuto příhodu: smutný Veselý si jednoho dne hned po příchodu do redakce všiml veselého Smutného. Smutný Veselý se tedy veselého Smutného otázal, co mu přijde tak veselého. Smutný řekl Veselému, že samotný život je veselý a je na něm pramálo smutného a že nevidí důvod, proč se on, Veselý, tváří tak smutně. Poté se Veselý, těžce raněn Smutného prohlášením, stal ještě více smutným. To naopak škodolibého Smutného učinilo ještě více veselým, ale aby raději dále neprohluboval roztržku, tvářil se smutně. Veselý však prokoukl Smutného záměr a obvinil ho z přetvářky. Smutný odpověděl, že jestli si tohle Veselý skutečně myslí, je to smutné. Od té doby spolu nepromluvili ani slovo. Celá tato veselá příhoda je více než smutná.

Po nedávných maturitních písemkách se studenti čtvrtých ročníků rozdělily do čtyř politických skupin podle výrazu tváře a prováděné činnosti. Studenty skupiny "Vždycky jsem věděl že to zvládnu" poznáme podle typicky sebejistého a profesionálního výrazu a podle zvýšeného zájmu o jejich již zaběhnuté soukromé firmy. Studenti skupiny "Ani nevím jak, ale dokázal jsem to" se neustále usmívají a nemohou s tím přestat a jsou, alespoň do ústních zkoušek, uspokojeni sami sebou. Studenti skupiny "Alespoň něco" se snaží tvářit jako obě předchozí skupiny dohromady, ale nedaří se jim to. A nakonec studenti z extrémistické skupiny "Kurva" jen hluše bloumají chodbami školy, nereagují na jakékoliv vnější podněty, doma potají vyrábí vodíkovou bombu a ti citově labilnější z nich podezřele často obcházejí prodejny zbraní, otáčejí bezděčně kohoutky plynových sporáků nebo neustále tahají za nějaké provazy a povalují židle. Za kuriózní jsou považováni studenti ze skupiny "No a?", kteří se dále opíjejí v okolních hospůdkách a podle výrazu tváře je nelze nikam zařadit.

Redakce časopisu M.O.R. by ráda vyslovila upřímnou soustrast všem rodinám těch studentů, kteří uvěřili reportáži o příchodu jara v minulém čísle a vydali se do přírody kde jich valná většina umrzla a zbytek vyvázl s těžkými omrzlinami. Jako výraz našeho nejhlubšího smutku zašleme postiženým rodinám jedno číslo našeho časopisu zdarma.

Podle sdělení IVŠM (Istitut pro Výzkum Školního Míneí) se na vandalismu v prostorách školy podílí večerní studium 5 %, sportovní akademie 8 %, studenti denního studia 14 %, členové extremistické pomaturitní skupiny "Kurva" 25 % a skupina "No a?" zbývajícími 48 %. Jedná se o projev agresivity a nevyrovnanosti studentů způsobenou dospíváním a absencí jiných alternativních činností. Vyjímkou je skupina "No a?", jejíž členové si již dávno tu svou alternativní zábavu našli v okolních hospůdkách. Důvodem jejich tak vysokého podílu na demolicích je, že se většinou po vpotáčení do školy na něco svalí.

Pro studenty naší i všech ostatních škol je typické dávat profesorům přezdívky. Známý jsou i taková profesorská jména jako: Strach, Buffalo Bill, Džastin, Máma atd. V poslední době se mezi studenty rozšířila také přezdívka "Podnikatelský tygr" nebo také "Tygr podnikatel", patříci nikomu jinému než samotnému profesorovi Justovi (též Džastin), která je v mnoha ohledech kuriózní. "Tato přezdívka patří do kategorie tzv. nepřímých, protože se nevztahuje přímo ke škole či k působení přezdívaného profesora v ní, nýbrž k jeho soukromým aktivitám." řekl nám k tomu jazykovědec Marek Kosina (4. A). Přezdívka je kuriózní i z hlediska analyticko-asociační psychologie. "Tygr" jako dravec symbolizuje sílu a energii, "podnikatel" je možno vyložit jako viditelný úspěch. Avšak spojením těchto dvou termínů se jejich význam radikálně mění: "podnikatel" z úspěchu na vlastníka a "tygr" na pojídače. Význam této přezdívky je přeneseně tedy "Mám bufet". Ale přezdívka, ač velmi populární, již ztratila svou aktuálnost. Pan profesor Justa totiž nedávno výhodně prodal 90% akcií bufetu panu školníkovi a proto jsou v nejbližší době očekávány drobné změny v jejím znění v souladu se vzniklou situací.

Příští měsíc se koná pohřeb žáků, zesnulých při nedávné dramatické autonehodě v ulici Vinohradské. Výbor pro nespravedlivě zajaté studenty viní z celého incidentu prodavače v bufetu OA Vinohradská. V den havárie nebyl totiž o hlavní přestávce bufet otevřen a hladoví studenti se domáhali vypuštění ven. Svědomitá paní dveřní dozorkyně je v souladu s vyhláškou č.2 odmítala vypustit, ale hromadící se dav brzy svou vahou prolomil dveře a četný houf hladem zaslepených studentů byl vytlačen masou těl ven až na vozovku. "Bylo to jako projíždět myčkou aut, jenom ta voda byla nějaká červená", vzpomíná tehdy kolem projíždějící taxikář Eda "opravdu, byla to legrace! Trochu mi to připomínalo ty woodoo rituály z televize." Bufetiční prodavač však popírá jakoukoliv odpovědnost za tuto událost. "Prostě jsem zaspal", říká. Podle mluvčí Výboru pro nespravedlivě zajaté studenty Anny Emmerové (2.A) je to neomluvitelné. "Co by se stalo, kdybychom s takovýmito následky zaspávali všichni?" řekla na nedávné tiskové konferenci. Účast na pohřbu přislíbil i samotný pan ředitel ing. Jančík. "Je to smutné" podotkl "ale tak už to chodí."

Pan profesor Justa, Tygr podnikatel a bývalý majitel bufetního občerstvení v přízemí Obchodní akademie Vinohradská, dnes vedoucí bufetovacího marketingového týmu, se po úspěšném prodeji telefonních karet rozhodl stávajícímu majiteli bufetobčerstvení doporučit zavedení soukromé telefonní linky. "Chci jenom vyjít vstříc poptávce a umožnit studentům telefonovat do ředitelny uvnitř školy. Tím jim odpadnou problémy s opuštěním budovy. Za anonymitu bude příplatek!" řekl nám podnikatel profesor Mám bufet, dnes Už nemám bufet, čili Hladový Tygr. Podle školního prognostického ústavu je v nejbližší době očekáván nárůst bombových útoků.

Po nedávné soutěži v psaní na stroji, která celkem bez povšimnutí odborné i laické veřejnosti proběhla na naší škole, postoupili do obvodního kola soutěže "O zlatého úhoze" čtyři studenti. Ze všech padesáti zúčastněných obsadili naši borci všechna možná poslední místa. Jan K. Teska se umístil na 49 místě, předstihnuv jednorukého bezdomovce, který se odmítal dotknout stroje a neustále opakoval, že se přišel pouze ohřát. Aleš Obdržálek byl diskvalifikován pro požití alkoholik a Tomáš Čejen Brichta se vůbec nedostavil. Velkým překvapením byl Jiří Otrava Novák na 15 místě. "Já to neměl pít. Patnáct panáků a všechno jsem viděl a psal dvakrát. Ale nakonec jsem to stihl a zvítězil sám nad sebou a nad strojem." řekl vzápětí po soutěži favorit Otrava. Dalším velkým překvapením a úspěchem našich soutěžících bylo při desetiminutovém opisu dosažení fantastického času deseti minut.

Po nedávných přijímacích zkouškách došlo ke kurióznímu omylu a pan profesor Strachota byl obviněn z možného poskytnutí protekce, z tzv. protekcionismu. Jedním z přijatých žáků byl totiž i Ota Strach ze ZŠ Ďáblice. Na seznamu přijatých, kde se jména uvádí v pořadí příjmení - jméno, byl omylem uveden s malým písmenem ve jménu Ota. Díky tomu byl pak ve všech ostatních tiskopisech a záznamech veden jako Strach,ota. Výbor pro potlačování protekcionismu poté podal na prof. Strachotu žalobu. "Je to prostě příšerné. Takový omyl. To nebyl žádný Strach Ota, ale můj vnuk Strachota, koho jsem se pokoušel neúspěšně protlačit na tuto školu" hájí se profesor Strachota. Žaloba bude pravděpodobně stažena.

Mínulý týden byl novelizován protiprotekcionistický zákon. Ač by se mohlo zdát, že hlavním popudem k tomu byl již zmíněný případ Strach Ota, je tomu jinak. Skutečným důvodem je, že k nadcházejícím přijímacím zkouškám se dostaví skupina mongolských utečeneckých studentů pod jmény Jan-čík, Baf-šenk a Čuj-an.

"Spolek správných čechomluvců" vedený profesorem Kořínkem připravuje na příští školní rok pro studenty naší školy zajímavý češtinářský kurz "Mluvíme česky správně a bezpečně". Vedl je k tomu nedávný incident v prostorách přízemí naší školy. Ester X. (2.B) totiž své spolužaccce vyprávěla o více než náročné kompozici z německého jazyka a při slovech: "Polila mě hrůza!" byla Lindou B. (3.A) nedopatřením skutečně polita kávou. Zmatená Linda B. pak okamžitě vztáhla inkriminovanou větu na sebe a v rozčilení Ester X. zuřivě napadla. Jejich bitku zakončil až rázný zákrok pana školníka. Obě děvčata byla nominována na dvojku z chování za výtržnictví. "Tak to vidíte, hrůza a hrůza a co se může stát," řekl nám k tomu předseda SSČ pan profesor Kořínek.

Podle včerejšího sdělení ŠVK (Školní Vyšetřovací Komise) bylo včera po čtrnáctidenním pátrání konečně nalezeno tělo studenta Vibrouška, zavaleného v lavině učebnic. Podle šéfa ŠVK Martina Smyčky (3.B) se jako mnohokrát předtím Vibroušek vypravil do skladu knih, tentokrát pro učebnici Literatury II. "Často se ve skladu zdržel celé hodiny. Měl s tím letité zkušenosti a vždycky se ve zdraví vrátil", řekla nám Vibrouškova přítelkyně Eva F. (3.A). Lavinu učebnic údajně zavinila uvolněná matice železné police podpírající učebnicový převis. "Mám na starosti sklad učebnic a mnohokrát jsem ho s panem školníkem kontroloval", sdělil časopisu M.O.R. profesor Kadlec "vše bylo vždy v naprostém pořádku. Podle mého názoru se v tom ten Vibroušek musel nípat." Záhadné okolnosti Vibrouškova umrtí jsou stále předmětem šetření.

die flasche 95

Dneska už má každé nějakou cenu, tím mám na mysli cenu prestižní: buď jí dostane od nějaký pochybný nadace nebo akademie, nebo jí vyhlásí sám a sám si jí taky potom udělí. A protože se v našem obchodním ústavu nikdo neměl a nemá k tomu mi udělovat nějakou cenu, musím si pomoci sám. No a protože jsem šéfredaktorem školního časopisu (jsem to kolektivní vědomí celý redakce), vyhlásí tuhle naši školní cenu právě časopis M.O.R.

Takže heslo zní: chci cenu! (nezapomeňte na to!)

Váš **W.A. Strichnin**

Tak tedy jako každoročně (letos poprvé) se bude v červnu konat výroční udílení prestižních cen Obchodní akademie Vinohradská "die flasche 95". "Die Flasche" znamená láhev, jak jistě již postřehli všichni němčináři i jiní jazykový odborníci, a láhev (jako naše cena) symbolizuje vědění a moudrost. (Chápete, z té láhve to do sebe jako lijeme nebo tak podobně, důležité je dát tomu intelektuálnější rozměr, nějaký smysl, aby se neřeklo.) Ceny budou rozděleny do tří hlavních skupin: Ceny časopisu M.O.R., Ceny studentů, Ceny profesorů.

Organizátorem celé akce je časopis M.O.R. ve spolupráci s agenturou M.O.R. production. Slavnostní udílení se bude konat na přelomu května a června, přesné datum bude včas určeno.

Po škole budou rozmístěny plakáty s vyznačením všech kategorií a pravidly hlasování a hlasovací urny. Prosíme studenty o ukázněné hlasování, pero s sebou (k urně). Děkujeme.

Ceny studentů

Cena pro nejoblíbenějšího profesora nebo profesorku

Cena pro nejzajímavějšího profesora nebo profesorku

Cena pro nejvzdělanějšího profesora nebo profesorku

Cena pro nejvtipnějšího profesora nebo profesorku

Cena pro nejkrásnějšího profesora nebo profesorku

Cena pro nejoblíbenějšího studenta nebo studentku

Cena "kost OA" pro nejkrásnější studentku

Cena "frajera OA" pro nejkrásnějšího studenta

Cena pro nejnezávislejšího studenta

Cena "profesor flegmatik"

Cena "profesor prudas"

Cena "profesor strach"

Cena "profesor pedant"

Ceny profesorů

Cena pro nejoblíbenější třídu

Cena pro nejdrzejší třídu

Cena pro nejhluchnější třídu

Cena pro nejinteligentnější třídu

Cena pro nejnezvladatelnější třídu

Cena pro nejoblíbenějšího kolegu

Cena pro nejupovídanějšího kolegu

Ceny časopisu M.O.R.

Šprt roku

Šprtka roku

Třída šprtů

Cena za celokariérové zásluhy

Cena za profesorské zásluhy

Cena "Dík roku"

Hlavní ceny

(Tyto ceny získá student, profesor a třída s největším počtem hlasů ve všech kategoriích.)

Student roku

Profesor roku

Třída roku

naša ankéta

Ještě před zahájením hlasování a vlastně ještě před vyhlášením kategorií cen OA Vinohradská "Die flasche 95" jsme se jen tak zeptali několika náhodných chodců na pár otázek. Některé odpovědi, ač šokující, mohou v leccems napovědět, jak by mohlo dopadnout hlasování profesorů, nebo alespoň pomoci studentům vybrat si svého favorita.

Otázka č. 1: Jakou třídu máte nejraději a jakou nejméně rád/a?

Otázka č. 2: Jakého kolegu či kolegyni máte nejraději?

Otázka č. 3: Proč učíte na této škole?

Otázka č. 4: Jste spokojen/a se svým platem?

Pan ředitel Jančík

1. Nejraději mám 3.A, nejmíň 3.D
2. Vejtasovou (né po sexuální stránce)
3. Protože mě to baví
4. Ano

Pan profesor Justa

1. Obojí 3.A
2. Mám rád všechny dobré lidi
3. Je to pro mě zábava
4. Vysoce, jako výška platu

Pan profesor Kadlec

1. Všechny mám nejraději
2. Kořínek, Václavů
3. Dostal jsem zde před 12-ti lety místo, je to můj první ústav
4. No, ale jo.

Paní profesorka Šrámková

1. Nejraději mám 4.C, nejmíň nikoho
2. no comment

3. Kvuli 3.A

4. Ano.

Pan profesor Kořínek

1. Nejraději 4.C, nejméně 3.A
2. Kadlec, Václavů
3. Protože jsem sem nastoupil.
4. To není asi nikdo.

Paní profesorka Lamešová

1. Nerozlišuji!
2. Školník
3. Už ani nevím, už asi patřím k inventáři
4. Na suchej chleba bude vždycky.

Paní profesorka Kabátová

1. Nejraději 1.D, 3.F, nejmíň nikoho
2. Čujanovou
3. Ze setrvačnosti.
4. Žádná sláva

Paní profesorka Bavšenkůvá

1. Nejraději 3.F, nedá se říct, koho mám nejmíň ráda
2. Drahé kolegyně z kabinetů 104 a další
3. Jsem na ni zvyklá, mám ji ráda.
4. Ne.

Paní profesorka Benešová

1. Nejraději 3.E, 3.F, nejmíň ráda jsem měla loňskou 2.A (letošní 3.A)
2. Kolegyně z kabinetu 104
3. Učím zde od ukončení studií, jsem zde spokojená
4. Ne.

Paní profesorka Bartošová

1. Nejraději 3.F, 2.C, nejmíň 3.A
2. všechny stejně (kolegyně z kabinetu 104)
3. Dostala jsem zde místo.
4. Relativně.

Paní profesorka Jasparová

1. Nejraději 1.B, 1.E, 2.B, 2.D, nejmíň nikoho
2. Všechny (Jarolímová)
3. Jsem zde již 32 let.
4. Ne.

V dnešním krutém a terorismem přesyceném světě, kde vedle I.R.A. a Rudých Kvrů působí i takové organizace jako Mrtvý teriér, jsou děti přivykány k bombovým útokům již od raného dětství. Stačí si jen pustit televizní noviny a nebo třeba občas zajít do školy.

viva la bomba

"Stává se to často", řekl nám pan ředitel ing. Jančík "někdo zavolá, většinou je to chlapecký hlas, takový morbidně skřehotavý a hrozivý, a ohlásí že ve škole je bomba. To však většinou považujeme jen za hloupý výstřelek." Škoda spáchaná takovýmto telefonátem je veskrze pouze duševní, když ho některý ze studentů právě konající službu v sekretariátu přijme a následně vystrašen skolabuje. "Jinak se většinou nestane nic, žádný výbuch, dokonce ani ubohá dýmavnice." poznamenává k tomu paní hospodářka Jindrová, "už jsme se naučili tyhle hlouposti ignorovat." V současné době probíhá školení pěti špičkových odpovídačů, kteří budou schopni nést stresovou zátěž, zvedat ve škole telefony a v případě ohlášení bomby atentátníkovi hrubě odseknout a následně ho psychicky zničit. "Samozřejmě, že jsme uvažovali i o možnosti, že by bomba ve škole skutečně byla a proto jsme panu školníkovi zaplatili pyrotechnický kurz.", sdělila nám zástupkyně ředitele profesorka Hrdá.

Techniky atentátníků jsou však stále důmyslnější. "Teď už nám nevolají do sekretariátu, ale rovnou na policii. To se stalo letos dvakrát. Do školy přijelo asi patnáct členů Městské a České policie a požádali o okamžité vyklizení školy, protože jim prý někdo ohlásil bombu. K výbuchu ale samozřejmě nedošlo ani poté. Jenom nás to stálo peníze, když jsme pak museli hostit celý policejní sbor," řekla nám paní hospodářka, "to už skutečně přesahuje všechny meze."

Nedávno byly panu řediteli předloženy dva projekty k řešení této situace. První z nich, projekt "Znič", vypracovaný profesorem Strachotou, obsahuje kromě seznamu podezřelých také přesný návrh fungování zásahových jednotek STRAHO (STRACHota a HOjka), vedených profesorem Hojkou a určených k vyhledávání a následné fyzické likvidaci záškodníků. "Celý tento problém lze řešit jedině silným protiúderem. Nedávno jsme započali s výslechy a naše metody se skutečně osvědčily", sdělil nám velitel STRAHO komanda generál Hojka. "Náš projekt se však nezaměřuje pouze na likvidaci bombových záškodníků, ale i na potlačení kouření na chodcích a hlavně na (zde máme již značné zkušenosti a úspěchy) dohled nad řádnou přezutostí studentů", dodává k tomu profesor Strachota.

Autorem dalšího, druhého projektu, nazvaného "Působit s láskou proti bombě" je humanista a filosof profesor Kadlec. "Zásadně odmítám jakékoliv násilné pojetí řešení vzniklé situace. Problém je v žácích a zejména v jejich myšlení. Oni mají strach, bojí se školy. Je proto úkolem nás, profesorů, dokázat jim, že škola je studnice vědění a ne jen starý barák na odstřel." uvádí se v Kadlecově projektu. Dále je zde rozpracován program tzv. "Agitačních čet", které mají pod vedením ochotných profesorek naší školy obcházet v době vyučování jednotlivé třídy a prostřednictvím multimediální show ukázat studentům hrůznou moc zbraní a ošklivost zabíjení. "Za zvuků bombových výbuchů a houkání sirén budou studenti sledovat diapozitivы zachycující rozbořené domy a různé hromady sutě.", vysvětluje prof. Kadlec.

Podle vyjádření pana ředitele je mu morálně bližší projekt profesora Kadlece, který je však prý velice finančně náročný a hlavně dlouhodobý. "My potřebujeme rychlé řešení" sdělil nám pan ředitel "a to nám poskytuje jedině projekt "Znič". A ten se zdá být i velice levným." Profesor Hojka totiž již zajistil osazenstvo STRAHO

komanda z řad Sportovní školy. "Chlapci jsou skutečně nadšení a pracují jen za stravu a pití, tím jsou veškeré naše náklady minimální" řekl nám k tomu.

S radikálním a snad nejrychlejším a nejjednodušším řešením současné situace přišel také Martin Onelegged Reder Kaliwoda, mezinárodní specialista. Jeho projekt byl však zamítnut již v konkursním řízení, údajně z důvodů extrémního nedostatku duchaplnosti. Reder Kaliwoda totiž jako nejspolehlivější metodu uvádí buďto přestřížení telefonních drátů nebo alespoň pozastavení výuky. "S podrobným zněním tohoto projektu se může seznámit kdokoliv u mě v mém novém Noutbuku. A mimochodem, sháním Tetris Ultra", sdělil nám Martin Einfus Rote Kaliwoda.

O vítězném projektu se rozhodne v nejbližší době hlasováním školní rady. "Snad se nám podaří zvolit správné řešení, nebo alespoň nalézt kompromis" doufá pan ředitel "jinak opravdu nevím..."

O dalším vývoji situace vás budeme informovat.

- Emil Veselý, Z-Man

SEZNAM PODEZŘELÝCH OSOB V PŘÍPADU BOMBA

Vypracováno vedením STRAHO komanda

Mrtvý teriér - problematická teroristická organizace působící na území OA Vinohradská programově likvidující teriéry paní Čekanové.

Paní Čekanová - majitelka tří teriérů (dnes možná již pouze dvou), od jisté doby programově se snažící likvidovat cokoli ve spojitosti s OA Vinohradská.

Martin Červeňák Kalivoda - záhadné individuum vydávající se v poslední době za zahraničního odborníka. Naprosto nepředvídatelné jednání a reakce! Neuvěřitelně pružný!

Školník Lupínek - v poslední době často nespokojený s platovou situací.

Ředitel školy - nepřítel je třeba hledat v srdci! (viz Pod svícem je největší tma).

Mike, učitel angličtiny z Irska - mluví velice špatně česky, podezřelý ze spolupráce s I.R.A.

Prof. Šrámková, učitelka účetnictví - doposud likvidovala pouze kopírovací stroje. Podezřele často se zmiňuje o jakýchsi účtech, pravděpodobně finanční machinace.

Redakce časopisu M.O.R. - již sám název tohoto bulvárního plátku zavání záškodnictvím a anarchií. Neustále desinformují a urážejí studenty a profesory školy.

Tento seznam je přísně tajný a nesmí být v žádném případě zveřejňován!

Paní profesorka Bavšenkůvová. Bavša. Hodná, milá a vždy usměvavá. Již několikrát vyhrála cenu pro nejoblíbenější profesorku. A hlavně

"MÁ NÁS RÁDA"

Paní profesorko, jak se máte?

Děkuji, teď mě zrovna napadla taková blbost z televize, jak říkají: Děkuji, ještě jsem nic nechytíl. Dobře se mám!

Jaké vůbec vyučujete předměty?

Chemii v prváku, zbožíznařství a teď ve čtvrtáku sem tam právo.

Jak dělíme tuky, paní profesorko?

To je dobrá otázka, kterou již několik let probírám se svými žáky, čili tu bych mohla odpovědět z voleje: jeden z tuků jsou oleje. Ale už žádné poučné otázky.

Jak jste se dostala k tomu, že učíte zbožíznařství?

No, protože jsem vystudovala techniku, mám vysokou chemicko-technologickou. A přes chemii jsem se dostala tady k tomu.

Jaký jiný předmět by jste chtěla učit?

Matiku. Já jsem byla takový matematický blázen, že jsem si i doma třeba počítala příklady, půjčovala jsem si sbírky. Na škole jsem měla nejraději matykáře, byl to takový starý pán, moc fajn! Já jsem měla matiku opravdu moc ráda.

Jak dlouho již učíte na této škole?

Ježiš už dlouho, asi tak 15 - 16 let.

Baví Vás to tady?

Baví mě to. Kdyby mě to nebavilo, tak bych vzala nohy na ramena a šla bych někam jinam. Opravdu mě to baví.

Myslíte si, že naše škola je ve srovnání s ostatními dobrá?

Já si myslím, že je dobrá. Co jsem takhle byla na jiných při maturitě, tak bych žekla, že

jsme opravdu na dobré úrovni a že se tady děti hodně naučí.

Máte ráda zdejší studenty?

Ano, mám ráda všechny studenty. Bez těch studentů by ta škola nebyla. Člověk, když je tady ve škole a má špatnou náladu, tak ho to hned přejde, a začne myslet na jiné věci, třeba i na blbosti. A i když studenti zlobí, je to takové příjemné zlobení, člověk se nevytočí a je docela dobře naladěný.

Myslíte si, že jsou naši studenti divocí?

Ne. Normální. Ale vše se mění příchodem kluků. Teď jich je tu spousta. Dříve, když tu byly jenom holky, tak to sice bylo tišší, ale zase ty holky byly zakomplexované. Pro vás je to určitě lepší, když jste smýchaní. Z mého hlediska byly lepší ty holky, protože ti kluci v tom prváku, to je hrůza! Člověk si musí vyskat.

Čeho si nejvíc ceníte na studentech a čeho nejméně?

Nejvíce si cením upřímnosti a slušnosti, abych se na ně mohla spolehnout. Nejméně, když neříkají pravdu. Vždycky chci vědět na čem jsem. Chci mít takové zázemí, abych se o tu třídu mohla opřít.

Rozlišujete studenty někdy podle toho, jak se oblékají nebo co nosí na hlavě?

Ne. Jestli má někdo červené nebo zelené vlasy, to je mi jedno. Ale někomu na škole to vadí.

Postavila by jste se za svou třídu, kdyby měla nějaký průšvih, který by byl v rozporu se školním řádem?

To záleží na tom, o čem by se jednalo. Jestli by bylo omluvitelné, něco z lidského hlediska, tak bych se asi za tu třídu postavila. Ale

kdyby to byla vysloveně nějaká "grázlovina", tak asi ne.

Jak si rozumíte se svými kolegy a kolegyněmi?

Abych pravdu řekla, celkem dobře. A s těmi, co sedím v kabinetě, úplně nejlépe. My jsme tam perfektní parta už řadu let. Scházíme se třeba i o prázdninách. Nepomlouváme se, jsme k sobě féroví, řekneme si to, co je třeba. Jezdíme dohromady na hory, děláme všechno společně.

Proč jste si vybrala takový pohodový styl výuky a zkoušení? Je to snad proto, že si vzpomínáte na Vaše studia a nechcete dělat to, co Vás stresovalo?

Ano, nechci, aby jste byli stresovaní. Já si třeba pamatuji, koho jsem měla ráda a koho ne a to byl takový odstrašující příklad, že jsem si řekla: Taková nikdy nebudu! Třeba moje chemikářka byla příšerná. I když jsem měla celé čtyři roky jedničku z chemie a u maturity jsem jinou kantorku, ona si vynutila, že jsem dostala dvojku. Věděla, že chci jít na chemii, na kterou jsem se nakonec stejně dostala. Ale fakt to byla, že to tak musím říct, mrcha!

Takže já jsem si prostě řekla, proč by měli být studenti ve stresu a bát se před hodinou. Když se to naučí a potom mi to řeknou, já budu spokojená a oni také. Stejně si všechnu tu látku nezapamatuje nikdo perfektně. Za pár let to třeba úplně vypustí z hlavy, ale na něco si určitě člověk vzpomene, něco mu tam zůstane. Je lepší učit takovouto formou, než se ve stersu biflovat. To nemá smysl, ne!?

Pamatujete si na to jak jste poprvé učila? Byla jste nervózní?

To víte, že jsem byla nervózní! Nemohla jsem se na ty děti ani podívat, oni na mne koukali, určitě si říkali, ta nic neumí. A já jsem si taky připadala, že nic neumím. A to jsem ještě ke všemu nastupovala v pololetí po mateřské dovolené, takže oni byli zvyklí na něco jiného a já se do toho nemohla stále dostat, a hned jsem s nimi byla u maturity! Ale dobře to dopadlo.

Myslíte si, že práce učitele je těžká?

Myslím, že je dost těžká. Nejdůležitější je vyjít s těmi dětmi nebo se vcítit do jejich mentality. Každé dítě je jiné a postupně se vyvíjí. Řekla bych, že je důležitá otevřenost, aby se ty děti nebály říct, co si myslí, i když je to průšvih. Aby to nebyly podrazáci, aby byly féroví. A pak v tom čtvrtáku, to už jsou dospělí lidé!

Říká se, že většina učitelů trpí nemocí z povolání: sekýrují doma svoje děti a celou rodinu. Myslíte si, že je to pravda?

Myslím, že každý učitel to povolání v sobě má, nějak ho to ovlivní, no určitě. Ta mentalita každého poznamená. Ono se říká, že učitel se pozná na první pohled a je na tom něco pravdy. Stačí, když jdeme na výlet. Jsme jako děti. Neumíme přecházet, lítáme, jdeme ve štrůdlu... Domnívám se, že to poznamená každého z nás, nemyslím však špatně, ale nějak určitě.

A závěrečná otázka: na co nejvíce těšíte?

Na léto, na to se nejvíc těším. Já budu asi na chalupě, tam je pěkně. A také se těším do divadla. Chtěla bych ještě znovu vidět Ježíše Superstára.

Věříte horoskopům?

Ne. Mě to vždycky vychází přesně opačně.

A teď skutečně závěrečná otázka: kdyby jste mohla mít jedno přání, jaké by to bylo?

Pro sebe a pro celou rodinu bych si přála štěstí. A jinak aby byli lidi spokojení a zdraví.

■

ČURÁME

aneb

utopistická novela o dvou kapitolách o tom, co možná,
však s určitostí pravděpodobnou bude

Kapitola první

Tam, kde čuráme všichni

Čuráme všichni a ti co nečurají alespoň kouří a ti co ani nečurají ani nekouří snad čtou časopis M.O.R., či-li: všichni víme jak to vypadá u nás na záchůdcích, ať z vlastní zkušenosti či ze školního tisku.

Nádherně popsané zdi a dveře (pokud tam ještě nějaké jsou), okopané, polorozpadlé a ucpané záchodové mísy, utrhaná splachovadla, zohýbané kohoutky, dřevá umyvadla, cigaretový popel a ta všudypřítomná atmosféra polorozpadlých hradů a zámků či provlhlých podzemních šachet. Hygienik by měl radost. A co teprve existence oboupohlavních bi-WC, kam mají přístup jak chlapani tak dívky bez rozdílu a dohromady, není to snad důkaz pokrokovosti dnešní mládeže symbolizující její snahu o potírání rozdílu mezi postavením muže a ženy v naší společnosti, tolik typickou pro devadesátá léta? Naše záchodky vlastně symbolizují postoje nás mladých, ztělesňují naši představu o skutečném a nádherném světě, naši touhu po nezávislosti! Ale vážení nezávislí přátelé, blíží se konec jednoho symbolu: povrchní a uhlazená pop kultura proniká už i na naše WC.

Ano, bude se renovovat: budeme tu mít krásné a čisté záchody s pěkným dlaždicovým obložením, s toaletním papírem, s mýdlem, s tekoucí teplou vodou, s ručníky, splachovadly, dveřmi a jinými doplňky, splňující veškeré hygienické a estetické požadavky. Prohloubí se sice oboustranná diskriminace chlapců a dívek, protože na každém patře budou oba přísně rozlišené a oddělené druhy toalet, dívčí i chlapecké (už žádná bi-čůranost). K tomu ještě na každém patře přibudou záchody profesorské, čímž se zase pro změnu prohloubí společenské rozdíly mezi studenty a profesory. Vše podle hesla: "Každý čůra tam, kam patří!". Také celkové prostory toalet by se měly zvětšit a to prodloužením přibližně o metr směrem do chodby. A podle neověřených informací budou na WC umístěovány protikouřové detektory. Stavební práce by měly proběhnout během prázdnin, takže v září se již bude čůrat v novém. Takže se máme na co těšit!

Kapitola druhá

Tam, kde čurají jen někteří

Podle zásad gradující reportáže bylo to nejlepší a zajímavější ponecháno až na konec: ve škole bude bazén. Baf!

Jako kdyby nám nestačila voda na záchodech! My musíme mít ještě bazén, ten buržoazní přežitek okupující zahrady obtloustlých milionářů. Ale vlastně je to jedno, stejně tomu nikdo nevěří. Tedy tomu, že tu ten bazén bude. Ono se o tom mluvilo vlastně už před rokem, taková polopравdivá fáma: plány byly, snaha taky, ale pak se to zvrtilo, no znáte to. Ale dnes, vážení přátelé, jde do tuhého!

seriál na pokračování

Martin Červeňák Kalivoda

TAH

2. DÍL

Rozdělat oheň v naší chatě je bezmála umění a když se to pomocí nějaké černé magie povede, trvá tak čtyři hodiny než kamna začnou hřát. Vůbec jsem netoužil po kolektivním lynčování, bičování, pojídání sněhu a podobných radovánkách, takže jsem o tom raději mlčel. Po půlhodině marných snah o zapálení několika kousků dřeva se Jakub vyloženě našval a vydal se potajmu vycucnout Beanovi trochu benzínu z nádrže. Lup se povedl, ale oheň se nerozhořel. Chyběly sirky. Při předchozích pokusech o zapálení ohně všechny vzaly zasvé. Vydal se je tedy hledat. Chvilí nato se vrátil Bean, který kontroloval funkčnost kadibudky. Očividně byl s provozem spokojený. Suverénně vytáhl sirky a ještě než jsme ho stačili varovat, škrtl a zapálenou sirku přiložil k připravenému dříví. Benzín se okamžitě vznítil a Bean, nepřipravený na podobný šok, se s opáleným obočím a vlasy posadil na zem. "Cože?" pronesl. V kuchyni nastalo hrobové ticho. "Cože?" opakoval opět polohlasem, aby se ujistil, že opravdu nechápe, co se stalo. Na jeho obličeji se začal usazovat nepřítčný výraz. Všichni přítomní se začali pod různými záminkami vytrácet z místnosti. I já se pod záminkou kontroly splachovadla a kadibudky vytratil. Ve dveřích jsem se srazil s Jakubem, který přispěchal v domnění, že pořádně ohňostroj. Vyklouzl jsem ven a zabouchl dveře. Nesrozumitelné skřeky a mumlání jsem raději nevnímal a raději zmizel na půdu. K mému překvapení tam zrovna zuřil Jíra, chycený do pasti na bobry. Past kdysi dávno sestrojil děda, kterého pramálo zajímal fakt, že v okolí dvoust kilometrů žádní bobři nežijí. Prostě si postavil past na bobry dle vlastního konstrukčního návrhu. Posléze ji zapomněl na půdě. Již alespoň dva roky jsem čekal, až se do ní někdo chytne. Naneštěstí past, zkombinovaná z bicyklu, klece, motorové pily a rámu postele byla opravdu nepřehlédnutelná, takže se jí každý zdaleka vyhnul. A teď, když se do ní konečně někdo chytnul, jsem prošvihnul začátek. Vzteky jsem praštil do nejbližšího trámu, což jsem opravdu neměl dělat. Podepíral hromadu peřin, matrací a podobného harampádí někde u stropu. S hlasitým "žuch" se to všechno zřítilo na Jíru, který se zrovna zběsilým šlapáním do pedálů pokoušel ujet rozzuřené motorové pile. Vida, že na půdě již žádná legrace nebude, jsem raději sešel zpátky dolů a nechal řvoucího Jíru v hromadě bordelu. Situace v kuchyni se již alespoň částečně zklidnila, takže jsme se opět mohli věnovat kamnům. Bean trucoval v koutě a oheň se nás zjevně snažil rozbrečet. Místo aby kouřil komínem ven, produkoval veškerý dým do naší místnosti. Nezbývalo než vylézt na střechu a zkontrolovat, zda komín není něčím ucpaný. Bezmála hrdinského úkolu se ujal Radek. Zatímco jsme čekali na jeho návrat, mne napadla zajímavá myšlenka. Komíny přeci mají takové záklopy, proti napadání sněhu dovnitř. Zaujat tímto postřehem, jal jsem se zkoumat kamna. Již poněkolikáte jsem se ujistil o své genialitě, jelikož tam opravdu byla nějaká páčka. Bez rozměšlení jsem za ní zatáhl. Zdánlivě bezvýznamný čin však měl hned dva fatální následky. Ten první jsem poznal hned. Hromada sněhu, z které by se snad dala postavit náhradní kadibouda, podlehla gravitaci a s velkou radostí uhasila sotva zapálený oheň. Druhé neštěstí následovalo. Za hlasitého řevu se cosi řítilo po střeše a nakonec to i spadlo i dolů. S neblahým tušením jsme po očku sledovali dveře. Chvilí za nimi něco nadávalo, chvíli dusalo a pak dovnitř vrazil rozlícený Radek.

Nebýt toho, že vypadal jako živá reklama na černobílý film v tunelu, asi bysme ho i politovali. Takhle se však veškeré osazenstvo válelo po zemi v křečích smíchu. Dokonce i Beanovi to snad zvedlo náladu, protože přestal párat záclonu a se zaujetím ho pozoroval. Radek naštěstí nevěděl, kdo je zodpovědný za ty saze na svém obličej, a tak se vrhl na všechny najednou. Poté, co si uvědomil, že je nás přeci jen přesila, ho opustila odvaha, která se vzápětí odešla opít kamsi na půdu. Až do večera již žádná zábava nebyla. Pomocí dalšího litru benzínu jsme opět rozdělali oheň a pak se každý uraženě odpotácel do nějakého kouta, kde se věnoval čemukoliv, co ho zrovna napadlo. Zatímco Bean se opět vrátil k systematickému likvidování záclony, Radek se šklebil do zrcadla a pravděpodobně přemýšlel, zdali má jako černocho větší šarm než normálně. Jíra se pokoušel přehrnut dolní pysk přes hlavu a polknout, aby nás mohl coby bezhlavý rytíř strašit. Já a Zbyna jsme usilovně předstírali, že si ostatních vůbec nevšimáme, a že zrovna rozebíráme nějaký filosofický problém. Tak jsme vydrželi až do večera, což je podle obvyklých měřítek opravdu děsivě nadlidský výkon.

- pokračování příště

MOROVÁ RECENZE

Nedávno proběhla naší školou zajímavá kulturní exhibice. Akční umělec pan X. ze Žižkova předvedl děvčatům naší školy svou vyčerpávající pohybovou a taneční kreaci.

O NAHÁČKOVÍ

Jednalo se o neobvyklou a modernisticky pojatou pohádku "O Plaváčkovi". Pan X. však na rozdíl od svého pohádkového vzoru nebyl malý nevinný princ oděný v uhlířském šatu, nýbrž společností těžce poznamenaný jedinec. Své utrpení symbolizoval rychlým během a výstředním oděním. Jeho perfektně vypracovaná Adamova róba byla skutečně dokonalá, opravdový skvost práce kostyméra. Pan X. byl nahý.

Záměrem celého projektu bylo patrně šokovat publikum, zejména jeho citlivější dívčí část, což se autorovi skutečně podařilo. Kromě nevolnosti způsobil i trvalé trauma jedné ze studentek prvního ročníku "Jediný, co si pamatuje, že byl zarostlej a nahatej", řekla jedna z divaček.

Svůj zvrhlý umělecký akt započal pan X. na dívčím záchodě ve II. patře. V úvodu představení seděl krátkou chvíli na záchodové míse a tichým pobrukováním symbolizoval svou existencionální touhu po sebeuspokojení. V druhé části programu, vyrušen nejmenovanou divačkou, pan X. započal svůj finální symbolický běh školou směrem k východu.

Podle názoru některých kritiků šlo skutečně o mistrovské umělecké dílo. Podle valné většiny z nich však pan X. není umělcem nýbrž obyčejným uchylákem.

Pan ředitel požádal studenty, především však studentky, aby v budoucnosti neprodleně takovéto exhibice okamžitě hlásili v sekretariátu školy. O projektu pana X. se prý dozvěděl až po jeho skončení. "Příště bychom se ve spolupráci s policií snažili cenzurovat projev pana X. alespoň kabátem a želízky," řekl.

Toto představení by mohlo být jedním z řady mnoha dalších. Nevylučuje se ani možnost organizace festivalu, jehož první ročník by měl proběhnout v příštím školním roce. Naše škola by se tím konečně dostala do povědomí celé kulturně-deviální veřejnosti.

- Emil Veselý, Efa

EINFUS M. FUCÍK

REPORTÁŽ PSANÁ O PŘESTÁVCE

NORMÁLNÍ DEN V NENORMÁLNÍ TŘÍDĚ

Je to až s podivem, jak může být určitý nevelký kolektiv lidí nenormální. V civilu jsou to zcela obyčejní studenti, ale sejdou-li se společně v jedné místnosti, nastane peklo.

Taková normální hodina. Přejde učitel, jako obyčejně si sedne na židli a jako obyčejně mu nikdo nevěnuje pozornost. Všichni se svorně baví se všemi. Petr si čte noviny a já jen ostražitě čekám, kdy začne legrace. Zbyněk s Martinem si vesele hrají karty. Tam bude ještě chvilku klid. Přesunu svou pozornost na lavici před sebou. Markéta si právě loupe pomeranč. Cha, chá, je to jasné! Nenápadně si schovávám věci z lavice a připravuji si bundu, ostatně, kryt se vždycky hodí. Frontální útok započal. Markéta systematicky ostřelovala předem vybrané oběti, převážně z předních lavic. Každý zásah komentuje hlasitými skřeky. Munice po chvíli došla. Markéta nezaváhá a začne chrlit více či méně povedené nadávky a přirovnání. "Ája má bomby. Co má Ája? Bomby. Bomby a granáty". Zjevně naráží na určité partie lidského těla. Ája ji již ani raději nevnímá, je zvyklá.

Martin se právě pokusil švindlovat, ale všechna snaha byla zmařena. Oba na sebe chvilku pokřikují a pak přijde ke slovu hrubá síla. Pozoruji, jak se navzájem fackují a dobře se bavím.

Petra přestaly zajímat noviny a kuriózním způsobem se přidává k hádce. V nestřeženém okamžiku vrazí Zbyňkovi pohlavek ze strany, odkud ho nečekal. Zbyněk se pochopitelně naštvě a sápe se po něm. V tu chvíli slízne facku do Martina. Jakmile se otočí, aby zjistil, od koho dostal ránu, kontruje Petr. A Martin. Petr. Martin. Zbyněk to nakonec vzdává a s nepříčetným výrazem se vrhá k zemi a skučí.

Markétě došly bomby a granáty a hledá novou oběť. Ne! Já ne! Nelením a zkouším protiútok. Posbírám smetí z lavice a hážu jí to na hlavu. Profesor mdlým hlasem přednáší a duchem je raději mimo. Markéta s pytlíkem od brambůrek na hlavě a otevřenou pusou dokořán, nechápe. Velice rychle se vzpamatuje a je to tady. "Si vadnej? Já vím že nejseš normální." "čičí", já na to. "Ble ble ble", nahrává mi na smeč. Místo, abych plác něco debilního, došla mi slova. Markéta se s vítězoslavným úsměvem obrací a přemýšlí, koho dalšího vydeptá. Naštěstí zrovna zvoní. Profesor se zvedá a odchází. Zase má o čem přemýšlet.

Veškeré události v tomto článku jsou pravdivé, ale postavy mají v jejich zájmu změněná jména. Chcete-li se přesvědčit na vlastní oči, stavte se v mojí třídě.

HLUBOCE FILOSOFICKÝ KOUTEK MUDRCE BEANA

Na světě existuje pouze jeden způsob,
jak docílit výborného prospěchu a přitom se vůbec neučit.
Bohužel ho nikdo nezná.

Dobrá rada mudrce Beana:

Nikdy se nepokoušejte zjistit, jak dlouho vydržíte bez dechu. Když to na jedné podařené akci zkoušel Martin Červeňák Jednonohej Kalivoda (krycí jméno Zloděj), vydržel to přesně deset sekund, poté vypouklil své fotoreceptory (rozuměj oči - pozn. redakce), upadl do bezvědomí a skácel se na náš barový stůl. Když se probal, strašně se divil, co v tom jezírku alkoholu dělá. (Dlužno podotknouti, že při tomto pokusu mu v krevním oběhu proudil alkohol zředěný pár kapkami krve.)

Volná parafráze Murphyho zákona podle mne:
Jestliže můžete dostat špatnou známku, rozhodně ji dostanete.

Z čehož vyplývá:
Jestliže přece jenom očekáváte známku dobrou, práce se neznámkuje nebo ji vyučující ztratí.

Jak si udržet pleť bez vrásek, dobrou náladu a čistou, ničím nezatíženou duši? Je to jednoduché, musíte alespoň polovinu vyučovacích hodin prospat!

Nemocnost žáků je přímo úměrná obtížnosti dne a počtu písemek a nepřímo úměrná kvalitě jednotlivých hodin.

Pokud lze zadání písemky nepochopit, bývá zpravidla nepochopeno.

Školní fotka? K čemu je to dobré? Vaše zmoudření z ní nikdo nevyčte a vy stejně vypadáte čím dál tím hůř!

A toto jsem já:

Váš oblíbený

MUDr. C BEAN (To se máš čím chlubit - pozn. redakce)

Horoskop Dr. Mrtvolky

- Vodnář -** Vaším osudovým znamením pro šťastnou budoucnost se stane jeden velmi známý zpěvák. Pokud totiž uvidíte živého a zdravého Elvise Presleyho u školního automatu na nápoje a oslovíte-li ho heslem "Horké nápoje došly", zahrne Vás takovým bohatstvím o jakém se Vám ani nezdálo. Ale pozor! Má to jeden háček. Musíte mít právě u sebe jeho poslední album s vlastnoručním podpisem.
- Ryby -** Jupiter Vám v konjunkci s Měsícem umožní objevit dosud neobjevené a probádat neprobádané. Ale věřte mi, že plivat proti větru je blbost, jsem odhalil již ve čtyřech letech. Takže jinak můžete vesele bádát dál. Mnoho zdaru!
- Skopec -** Jestliže v sobě cítíte jisté hudební nadání a chcete si založit kapelu, neváhejte. Nejenom, že Vám jsou hvězdy příznivě nakloněny, ale vězte, že dneska může hrát kdekdo.
- Býk -** Jestli už máte ředitelskou důtku za pozdní příchody, je na čase, abyste se nad tím zamysleli a tyto, z Vaší strany jistě nechtěné přestupky zredukovat na minimum. Uvědomte si totiž, že někteří profesori by si mohli myslet, že se do tolik oblíbeného ústavu pro vzdělání netěšíte, a že se proto snažíte omezit přítomnost v něm na co nejkratší dobu. A to byste snad nechtěli
.....nebo ano?
- Blíženci -** Dobrá rada na následující měsíc: **NEČTĚTE A HLAVNĚ SE NEŘIĎTE HOROSKOPY!!!!!!!!!!!!!!**
- Rak -** Tento měsíc budete trpět nedostatkem financí a následně i hladem. Proto však nezapomeňte, že i Vaše akvarijní rybičky jsou k jídlu.
- Lev -** Jaro je tady a tak máte nejvyšší čas se zamilovat. Ale pozor! Uvědomte si, kde asi končí láska, která prochází žaludkem.
- Panna -** Ve vlastním zájmu říkejte pravdu jen těm, kteří si o ni výslovně požádají. Pokud neuposlechnete - za následky neručím.

Váhy - Jestliže už po obarvených vlasech, nastřelených náušnicích, roztrhaných kalhotách a kdoví čem ještě nevíte jak vylepšit svou 'imič' a ohromit své okolí, zkuste si ostříhat nehty a vyčistit zuby.

Štír - Pokud si myslíte, že už nemáte nic nebo nikoho, komu byste mohli věřit, ujist'uji Vás, že mým horoskopům věřit můžete - ty Vás nezklamou.

Střelec - Když už nic jiného, tak alespoň začněte sbírat kupóny nebo lístky Městské hromadné dopravy. Něco po Vás přece zůstat musí.

Kozoroh - Začněte se učit cizí jazyky dříve, než je budou mnohem lépe ovládat Vaše děti.

- Eduard Smutný

Herr Adamec auch liest M.O.R.

Und Sie?

Alles gute.
Alles M.O.R.

M.O.R., M.O.R. über alles!

KŘÍŽOFKY A QUEASY MOUDRÉ SOVY

Kdo nebo co je to Kosina?

- a) malá kosa
- b) velká zima
- c) zbojník Jan Sladký

Co je to pračka?

- a) žena, která se ráda pere
- b) žena střílející z praku
- c) pěstní bitka

Co jsou to pudy?

- a) plzeňské dudy
- b) podstřešní místnosti
- c) puding oblíbený mezi homosexuály

Co je to "rakovina"?

- a) nemoc, kterou přenášejí raci
- b) Radlická kovárna
- c) pocit viny rakouských občanů

Z čeho se dělá studentům OA špatně?

- a) z kafe z automatu
- b) ze záchodků ve 3. patře
- c) z víkendového flámu

Z čeho se dělá profesorům OA špatně?

- a) z parku v rohlíku
- b) z pohledu na nepřezuté studenty
- c) z učení v 3. A

Kdo a proč volá, že je ve škole bomba?

- a) studenti 4. ročníků, aby se 1. ročníky mohly učit i v sobotu
- b) jeden z třídních profesorů 1. ročníku, který nerad jezdí s manželkou na chalupu
- c) číšníci z okolních hospod, aby měli dopoledne větší tržbu

Co je to "trasát"?

- a) turista
- b) sprostá nadávka
- c) úchyl

Tato rovnice $x + 2y - 3 = 0$ je

- a) lineární
- b) kvadratická
- c) výplod fantazie prof. Justy

Co je to "trojčlenka"?

- a) politické sdružení států za I. svět. války
- b) čínský termín pro "švédskou trojku"
- c) jedna z poloh encyklopedické příručky "Kamasutra"

Co je to "ZwanZich"?

- a) důvěrná přezdívka Arnolda S.
- b) syn Karla Zicha
- c) polovina Alibabových loupežníků

Co je to "Swayze"?

- a) německá nadávka
- b) středoevropská země
- c) Martin Diviš

Co je to "hlavolam"?

- a) interní název pro šikanu prof. Hojky při hodinách tělocviku
- b) duševní masochismus
- c) těžko dovnitř, těžko ven?

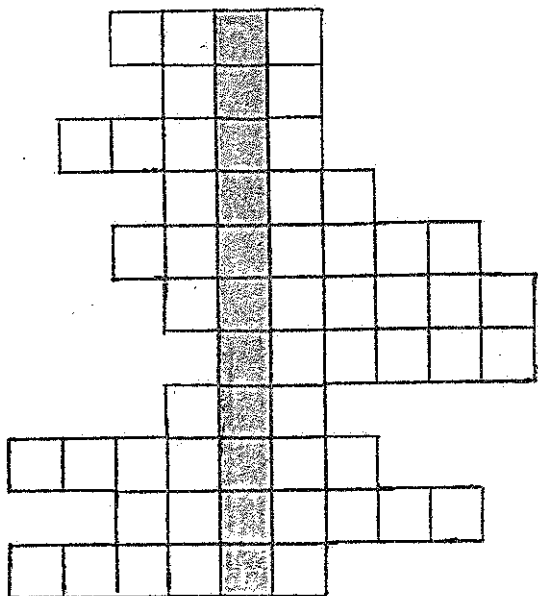
Co je to "hipík"?

- a) gumový míček
- b) účastník populární tv hry "HIP HAP HOP"
- c) kvěťík

Co je to "PIN"?

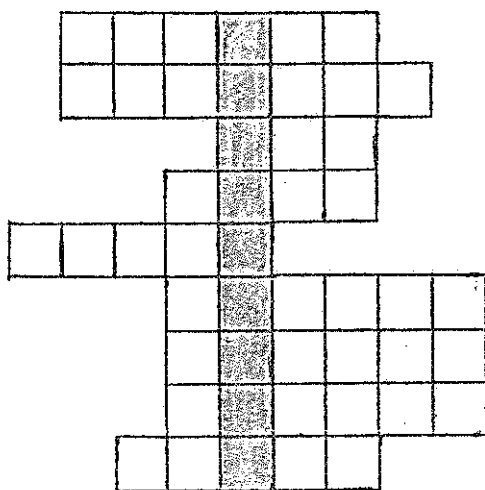
- a) Pracovní Invalidní Nárok
- b) peníze ze zdi
- c) DOUREK

Nespala jsem celou noc,
kdo mi přijde na pomoc?
Už jsem z toho celá divá,
ztratila se . . .

1. Vězení
2. Spor (nebo sport-vzpírání)
3. Přítel máji (domácky VILIBALD)
4. První muž (partner Evy)
5. Fusekle
6. Injekce do míchy
7. Žlab
8. Taneční skupina Richarda Hesse
Fiat ???
9. Kraví lejno, pečivo s marmeládou
10. Čtvrť, kde bydlí Pavel Rus (blázinec)
11. Písnička od Premiéra

Úsměvem mě oslnil,
svým šarmem mě zmátl,
dnes se můj sen vyplnil,
miluje mě . . .

1. Spodní část kostry (hýždě)
2. Odpůrce vzdělání v jednotě Bratrské
3. Váš oblíbený časopis
4. Kráva bez "R"
5. Ministr zdravotnictví
6. Taneční prostor
7. Podstavec (stojící muž)
8. Jiří Novák nebo jedem způsobená
smrt
9. Zvířátko z pohádky O Smolíčkovi

Pomůcka: misomus

OBCHODNÍ AKADEMIE
PRAHA 2, VINOHRADSKÁ 38
Příspěvková organizace
PSČ 120 00, tel.: 224 100 121

ANI V NEJMENŠÍM NEVYPADAJÍ CHYTŘE A PŘESTO STUDUJÍ NAŠÍ ŠKOLU

OA VINOHRADSKÁ
PŘIJĎTE! DÁME ŠANCI I VÁM!

"INFEKČNÍ KAMBEK"

M.O.R.

S přílohou

VÁNOČNÍ

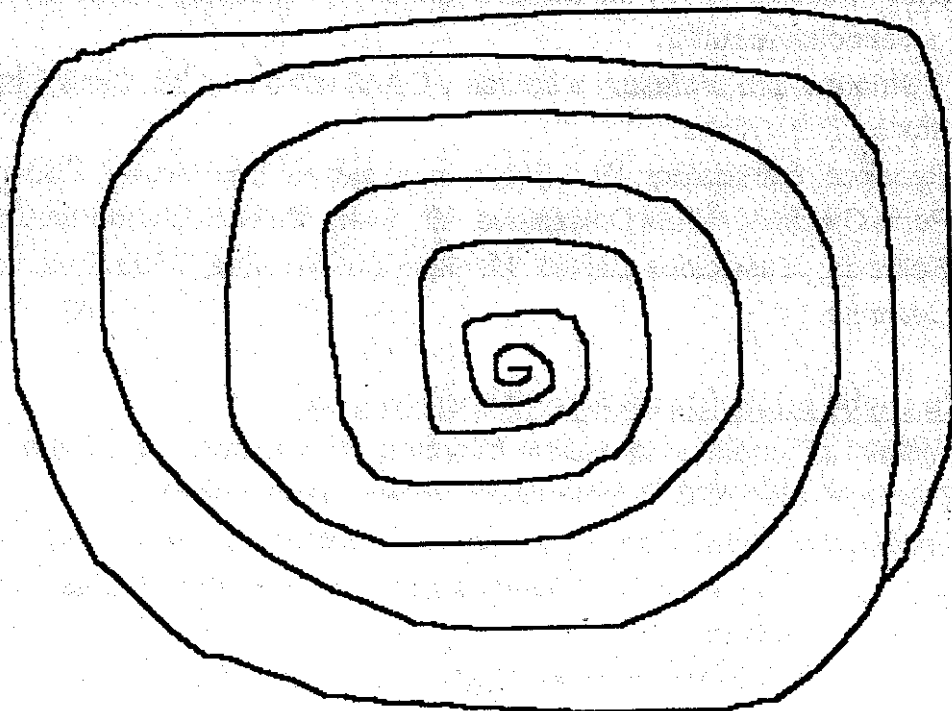
M.O.R.

ČASOPIS OA VINOHRADSKÁ 38

VÁNOCE 1995

8 KAČEK

ČÍSLO 4

Infekce chřipky!
Vánoční prázdniny od 14. prosince!

M.O.R. - školní časopis OA Vinohradská, vychází nepravidelně, toto zvláštní číslo vyšlo o Vánocích roku 95

Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38. Cena 8 kaček.

Náklad 300 výtisků.

Redakce: šéfredaktor: W.A. Strichnin, redaktoři: Emil Veselý, Eduard Smutný, Perin Oxydovič, Wabi Doležalová, Mr. Bean, Maky Such, Martin Červeňák Kalivoda, Suscipidus Cactus, Monique De Morowitz, Jiřula Erez, korektor: Kadel Čestinka.

Za chyby odpovídá korektor Kadel Čestinka!

Veškeré připomínky adresujete fiktivnímu šéfredaktorovi W.A. Strichninovi.

Copyright 1995 M.O.R. production. Veškerá práva vyhrazena.

Poděkování: firmě Consus za poskytnutí papíru a umožnění kopírování manželům Říhovým za poskytnutí výrobních prostor a dobrého čaje

OA Vinohradské a panu Ing. Jančíkovi za to, že nás trpí

paní Míle Šlajerové za bezplatné fotografické služby

ÚVODNÍ BLÁBOL

Mnoho z Vás, námi ctěných čtenářů časopisu M.O.R., v tomto okamžiku jistě očekává, že obsahem tohoto úvodníku bude něco jako veřejná omluva za prodlení při vyjití čtvrtého čísla našeho časopisu. To je však naprosto mylná a naivní představa, neboť vzhledem k tomu, že M.O.R. je v současné době jediným školním časopisem OA Vinohradská, skládá se jeho redakce ze samých namyšlených a neomalených redaktorů a přispěvatelů a jakákoliv omluva zkrátka nepřichází v úvahu, jelikož by díky takovému ústupku, neřku-li liberálnímu poklesku, mohlo dojít ke snížení prestiže již beztak tohoto hodně neprestižního plátku.

Ale abych Vás tímto svým troufalým úvodníkem alespoň neodradil od dalšího čtení, pokusím se vysvětlit Vám současnou situaci: ač byla skupinka autorů sdružujících se kolem časopisu M.O.R. v nedávné době obohacena o novou, druhoročnickovou a velmi nadějnou (naději je myšlena možnost přežití časopisu i v příštích letech) mladou krev (jak nádherně M.O.R. bidně to slovo krev zní!) ztělesněnou Suscipidem Cactusem, i nadále se skládá především z frekventantů čtvrtého ročníku, čili osob v současné době až nadlidsky zatížených studiem a přípravou na maturitní zkoušku, jež bývá též označována jako vstup do života. Proto jistě chápete, že otevírat těžkou kovanou a vrzající bránu života (to je ale ošklivá pseudoumělecká metafora, fuj!), za níž nalézá se už jen skutečný a chaotický svět, a přitom ještě tvořit něco tak časově náročného jako je školní časopis, může být skutečně nesnadné a zničující.

Takže ač jsem v úvodu svého úvodníku odmítl formulaci jakékoliv omluvy, následné osvětlení současné situace vlastně omluvně působí. Ale ať je to jak chce, ať se děje cokoli, hlavní přece je, že to, co právě držíte v rukou a čtete je nové, již čtvrté, neuvěřitelné a jako vždy nejlepší číslo časopisu M.O.R. Tak a kašlu na to, už mě to psaní úvodníku nebaví.

Příjemné počtení přeje

W. A. Strichnin

Primeros

SECURITY,

Ltd.

Vaše nejlepší ochrana!

MOROVÉ ZVĚSTI

STRUČNĚ

V učebně číslo 5 v přízemí naší školy se objevila záhadná modrá skříň o jejímž původu a účelu není nic známo. Skříň je uzavřena nerozbitným zámekem a proto nebyla i přes mnohé pokusy tamními studenty ještě prozkoumána. - Před Vánoci by měla naše škola s jistotou navštívit biograf. Doposud však není jisté, zda bude promítán film Diky Fauste, Lekce každého nového z Bergeracu či Cyrano z rána a nebo Polo trináct. - Mudr.c Bean, hrdina naší filosofické rubriky ztratil většinu vlasů. Není známo zda jde o náhodu, záměr nebo nešťastnou událost. "Vlasy jsem sice ztratil, ale neztrácím naději", řekl k tomu slovně Bean. - Na nedávné profesorské konferenci byl Jiří O. Novák (4.A) označen za flinka. Toto označení však podle nebohého Jirky nemá v žádném případě opodstatnění. "Musí jít o záměnu jmen. Já Jiří O. Novák ze 4.A nejsem flink, nýbrž nezávislý člověk" řekl k tomu sám Nespoutaný.

HAZARD, STYL NOVÉ DOBY

Podle zjištění IVŠM se mezi studenty naší školy rozmáhá hazard. Vedle tradičních karet, rulety, šachů a binga se však objevují zcela nové druhy her. Jednou z nich je i tzv. "Kuřácká čára", hra na principu "kdo blíž", ve které vítězí ten, kdo si zapálí v nejmenší vzdálenosti od ředitelny. Absolutním rekordmanem v této kruté soutěži je zatím Jiří O. Novák, který si údajně zapálil přímo v ředitelně.

Další oblíbenou hrou je "Toaletní kličkovaná", oblíbená zvláště mezi chlapci z prvních a druhých ročníků. Hra spočívá v tom, že se student snaží vyčůrat do mušle tak, aby nezastínil fotobuňku. Kdo spláchně, prohrává.

Současnou nejkřutější hrou je však jednoznačně "Limo-ex". V tomto případě, jak vidno z názvu, se ale nejedná o exování, t. z. rychlé pozření nějakého nebezpečného alkoholického nápoje, nýbrž o pomalé a relaxované vypití mnoha kelímků Grepové limonády ze školního automatu. Risk hry spočívá v tom, že hráč musí pozřít i záhadnou usazeninu na dně kelímku a tím se vydává nebezpečí otravy barvivem. "Ex" v názvu není tedy odvozeno od "exovat" nýbrž od "exitus". "Ano, víme o tom", říká k tomu pan ředitel ing. Jančík, "ale co se dá dělat? Hra je sice velmi nebezpečná, ale alespoň se zvyšuje zisk z automatu."

LOTYNKA

Móda hazardních her se nevyhnula ani profesorskému sboru. V nové nezákonné hře "Vinohradská lotynka" sází ziskuchtivý a nedůvěryhodní profesori na studenty, kteří, dá-li bůh, budou v tomto roce maturovat, zda maturitu udělají či ne, popřípadě s jakým skóre. Jak nám ale sdělil hlavní organizátor této hry profesor Kořínek, osudným se po letech prosperity stalo svěření herního banku nesevědomitému prof. Justovi, který špinavě peníze propil s Jiřím Otravou Novákem v nejmenovaném mlíčném baru, proslulým vysokou koncentrací tzv. hustých typů (jako jsou např. mafiánský boss (čti bos) Olaf Jogurtovič či Agent Mličňák, jeho konkubina Madka Ratoušková (kdysi 4.A) apod.).

Podle posledních informací si nechvalně známý experimentátor prof. Justa dokonce dovolil zastavit budovu školy, načež se zabarikádoval ve svém autobazaru. Jediné řešení vzniklé situace vidí vedení naší školy v prodeji Babičky Dveřnice do otroctví.

NOTOR

Školní veřejnost byla šokována krutým zjištěním, že idol dívčích srdcí a známý elegant, mimo jiné též výherce ceny Frajer OA za rok 94/95, Martin Diviš (4.D) chodí již od prvního ročníku oděn stále ve stejný šat. Jediným důvodem, proč tento neuvěřitelný fakt zůstal až dodnes veřejnosti utajen, je to, že Martin Diviš v pravidelných intervalech mění jednu část svého oděvu, a to vestu, přičemž čerpá z repertoáru tří dokonale slušivých modelů. "Důležitý je, že je to šmrncovní, ne?" říká k tomu notorický stejnonosič. Podle zdrojů blízkých samotnému idolovi si však kromě již zmíněné vesty Martin D. skutečně jinou část oděvu nemění, včetně spodního prádla. "To už je skutečně eklhavé," sdělila nám předsedkyně "Fanklubu Krásného Martina" Lucka B. (4.A). Vůdce klubu "Šaty nedělají člověka" Michal Hořánek však Diviše brání: "Není důležité co je navrchu, ale co je uvnitř!"

ZÁZRAČNÁ INOVACE

Nejeden student naší školy si jistě všiml, že kromě školních záchůdků i historická brána školy spolu s historickou Babičkou Dveřnicí dožaly jistých změn. Zatímco brána se stala obětí investice v podobě nového, nerezového, kroužkového, vlnitého, důkladně naolejovaného, ocelového a velice drahého řetězu se zámkem, tak i Dveřnice dostala jistého postupu v žebříčku školních pravomocí. Ta totiž začala po prázdninách svými hbitými a po mnoho let trénovanými prsty zavírat školní vrata OA Vinohradská i o krátkých přestávkách a veškeré studenty, ať chtějí dovnitř nebo ven, zahání energickým mácháním rukou a ceněním zubů. Podle informací poskytnutých našemu časopisu její osobní přítelkyni Emilkou P., přemýšlí Babička o naušnici v obočí, popř. o tetování lebky na pravém rameni, údajně z důvodu získání větší ráznosti a respektu.

Veškeré tyto investice vyčerpali bohatý školní fond natolik, že nedošlo k dlouho očekávané stavbě vodního bazénu a skovošově tělocvičny. "Dokonce našemu

vedení nezbylo ani na vydržování nového profesora výpočetní techniky, který by tomu konečně rozuměl", řekl nám pan ředitel.

ŠOK: IDOL ZRANĚN

S předchozí zprávou nepřímou souvisí i naše další informace: Martin Diviš, též známý jako Notorický Stejnonosič alias Idol I. a dříve plánovaný vedoucí OA Watch, která měla dbát o bezpečnost školního bazénu, byl zraněn. Nebyl totiž vedením školy včas informován, že bazén a tím i jeho funkce byly zrušeny a proto prvního záři, patrně aby řádně uvedl a prezentoval svou novou, v té době však již zrušenou, funkci a snad také zapůsobil na dav čerstvých, naivních a ještě Pavlem Rusem neopotřebovaných prváčků, skočil z prvního patra na dvůr do míst, kde předpokládal bazén plný vody. "Přes ty černý brejle jsem nic neviděl. Lidi, kde je moje vesta..." byla Divišova první pokomatická slova. Podle slov pana ředitele by však Martina nezachránilo ani to, kdyby byl bazén skutečně dostavěn. "Bazén měl mít totiž skleněnou střechu s ocelovými výtuhami," řekl k tomu pan ing. Jančík.

DICKŮV CLUB

Student Richard "Dick" Matula (nyní 4.A) neprodleně po svém návratu z USA založil na naší škole klub "Hau du ju dú", který by měl, podle jeho slov, "združovat všechny lidi svjetového myšlení". Zatím jediným a čestným členem jeho klubu je pan profesor Kořínek, údajně pro neuvěřitelný rozsah jeho personální aury. Zajímavé je však to, že o svém členství pan profesor ještě neví. "Chtěl bych aby v mém klubu byly všichni výmění i normální studenti na naší škole a dobrý profesori, i kdybych je měl nutit", říká Matula.

Jedinou doposud známou obdobou tohoto klubu na naší škole byl klub "Vinohradská jakůza" založený v roce 1941 studentem Antonínem Brázdou po jeho pobytu v Japonsku. Tehdy se ale jednalo o jakýsi

mafiansko-protifašistický spolek, zatímco dnešní Matulova klubová aktivita je jen jakýmsi kulturním združením.

"Konceptce Matulova klubu se mi nezamlouvá", řekla nám švýcarská výměná studentka Pavla Kluzáková (též 4.A), " a proto chystám založení vlastního klubu "Ženy otevřené světu." Vratislav Šlajer (zase 4.A), který podobně jako Matula strávil rok ve Spojených státech, podle vlastního rozhodnutí zůstává i nadále bezpartijní. Radikální zvrát klubové situace na naší škole je očekávan v příštím roce po návratu Štěpána Smrčky (jak jinak než 4.A) též ze spojených států, popř. také návratu emigrantky Moniky Kotyzové (už zase 4.A), která odešla do USA již v minulém roce a zatím se nemíní vrátit. Prozatím pan ředitel Jančík uvažuje pouze o udělení Doložky nejvyšších lahod třídě 4.A, údajně pro vysokou koncentraci čechocizinců v tomto beztak již záhadném a zběsilém třídním kolektivu.

NEJLEPŠÍ JE FERDA

Naše škola se stala další staci světoznámého profesora Dona Juana De Matico, známého též pod civilním jménem profesor Ferda Havlíček. Mezi jedno přednosti patří nejen brilantní znalost známých i neznámých (pro většinu studentů však neznámých) rovnic a vzorců, ale i neortodoxní způsob výkladu proložený pepnými bonmoty a osobními útoky na některé studentky. Téměř legendární jsou jeho výroky typu: "Radko, chceš propadnout? Zeptej se mě jak a přijď ke mně do kabinetu!" nebo osočující "To je blábol!". Proslavené jsou také jeho fyzické útoky jako např. násilné umazání nebohé studentky Petry Č. křídou.

I přes svoje vysoké příjmy z nekalé matematické činnosti Don Professore De Ferdo požaduje od svých nebohých, podvyživených, hladových a víceméně v rovinně duševní se pohybujících studentů barevné křídý. Všechny třídní kolektivy se již podvolily jeho charisma a obětovaly 12 korun z fondu mléčných svačín. Pouze rebelantská 4.A odmítla uvolnit tuto částku, údajně z

důvodu, že by poté účetní zůstatek činil (slovy minus) - 12 Kč.

PREFERENCE IDOLŮ

V idolebních preferencích studentek OA Vinohradská došlo k radikálním změnám. Svůdník Pavel Rus se po době mírné stagnace opět ocitl na prvním místě žebříčku idolů, čímž o pět procent předstihl stálici a dosavadního vítěze všech soutěží popularity Martina "Idola" Diviše. Zajímavý je nástup v dřívějším období se neobjevujícího Jiřího O. Nováka, který si 18 % doslova těžce vydobyl svým šarmem a pohledem vlka. Za nimi se svými také dobrými 6 % pokulhává Petr Socháň. Přimo šokujícím se zdá být 1 % Gábiny Nowické vzhledem k tomu, že se jedná o žebříček sexuální popularity mezi dívkami. Důvodem je patrně Gábinino nové Afro (bambulovitý účes ve tvaru mikrofonu, populární v sedmdesátých letech zejména mezi mladými afroameričany.)

FOTBÁLEK

Dne 28. listopadu letošního roku proběhla v prostorách TJ Bohemians více než zajímavá a důležitá sportovní akce. Atlet a zarvtý fotbalový fanoušek profesor Hojka rozbil doma své prasátko, zrušil svůj spořitelni účet a přiměl několik jim zmatených sponzorů k poskytnutí blíže nespecifikované vysoké částky, aby tak získal dostatečnou dotaci pro splnění svého věčného snu: pro organizování velkolepého fotbalového turnaje. Sportovní idealista profesor Hojka bláhově doufal, že se mu podaří uspořádat nenákladný a napínavý zápas, což se ale bohužel díky skutečnosti, že naši studenti nehrají za nějaký pakatel a svůj neuměrně vysoký platový požadavek pohrozili vynutit si stávkou, nepodařilo. Není se čemu divit, toho dne totiž nastoupil k utkání renomovaný fotbalový team polo-profesionálů z řad 4.A a 4.B proti zástupcům druhých ročníků. Bohužel, i přesto, že čtvrtáci použili všech dostupných psychologických zbraní, zastrášujících

prostředků a nedovoleného dopingu v podobě bonbónů Lipo, projeli to na celé čáře.

Mimořádnou taktickou chybou se ukázalo postavení lehce indisponovaného Honzy "Starocha" Starého do branky. Pět gólů za pět minut, to se jen tak nevidí. "Takový fiasko. Celej rok si to váli šunky, chlastá to, kouří a pak takhle vybuchnou. Ještě, že jsem si vsadil na druháky!", shrnul do jedné věty toto vystoupení pozorovatel utkání a notorický sázkař Mr. Z-man.

LAMAČI KOSTÍ SE VRACÍ

I přesto, že se fotbalový turnaj organizovaný profesorem Hojkou stal megapropadákem a místo očekávané bombastičnosti působil spíše směšně, neodradilo to Hojkovu sporotovní kolegyni profesorku Bartošovou, mimo jiné vítězku ceny Nejkrásnější profesorka OA Vinohradská 95, od organizování baletní show. "S děvčaty často nacvičujeme různé lamocviky a jinak nebezpečné formace a tak nevidím důvod, proč se s tím nepochlubit veřejnosti", řekla k tomu organizátorka profesorka Bartošová. Problém by však mohl být v tom, že již při nacviku utrpěla děvčata mnohá zranění a i když by se jim podařilo si své zdravotní újmy do dne konání show zahojit, nebezpečí trvá. "Ty nány si lámou kosti hned při jakémkoliv prvním pohnutí, kdyby mi v tom představení každá předvedla půl ubohého cviku a pak si něco ulomila, můžu se na to už předem vykašlat", stěžuje si organizátorka. Doposud se pokusila vysoké lamavosti děvčat zabránit podáváním vápníku v šumivých tabletách, ale poté co se jejím svěřenkyňám začali na zubech objevovat nepatrné výrostky podobné krápníkům, byla na příkaz pana ředitele ing. Jančika nucena tuto proceduru ukončit. "Ta show se musí konat i když bych ji měla během vystupu osobně uvazovat dlahy," prohlásila profesorka Bartošová, "chci aby mi Hojka záviděl můj úspěch!"

PŘIŠLA ZIMA

V důsledku náhlých klimatických změn 22. listopadu prudce klesla i teplota v učebnách naší OA. Školním radiátorům, ač pracovaly na plný výkon, se přes veškerou snahu nepodařilo teplotu ve třídách zvýšit. V důsledku toho studenti podupávali s drkotajícími zuby po chodbách, dýchali si do dlaní a - někdy i neslušně - kleli. V důsledku toho se vydal pan ředitel ing. Jan Jančík s panem školníkem na exkurzi po ledem obrostlých třídách. Pan školník kamarádsky poklepával radiátory po hřbetech a povzbuzoval je k aktivnější činnosti (i když někteří zlí jazykové o panu školníkovi tvrdí, že ke konci exkurze už do ubohých topných článků jen "nepřičetně kopal !"). Pan ředitel povzbuzoval zase vymrzlé studenty a přátelsky jim radil, aby si v hodinách s profesory sem tam zacvičili a rozproudili tak pomalu tuhnoucí krev v žilách. Na konci této ředitelovy obhlídky událých katastrof se po škole začala rychle rozšiřovat fáma, že pan ředitel v některé z tříd mezi řečí utrousil, že by se snad v důsledku této krizové situace mělo dříve ukončit vyučování. V důsledku tohoto údajného ředitelova sdělení se studentstvo nahnulo do (kupodivu výborně vytopeného) sekretariátu a jalo se podporovat myšlenku fámou rozšířenou. Pan ing. Jančík však jakékoliv takové tvrzení odmítal. V důsledku hlasitého projevu nespokojenosti žáků se pak pan ředitel, jetě před chvílí soucitící se studenty, rozčílil a začal prohlašovat, že situace není zdaleka tak vážná, aby se kvůli tomu musela krátit výuka. Dále prohlásil že studenti beztak jenom simulují a kdoví jestli za tím náhlým poklesem teplot není také pouze nějaký úskok některého v sekretariátu přítomného protestujícího. Poté dal přeplněnou ředitelnu a sekretariát vyklidit. K této důsledků plné události nám pan ing. Jan Jančík dále sdělil, že ač šlo určitě jen o úkladnou snahu studentů se "ulejt", nehodlá z tohoto případu vyvozovat žádné důsledky.

"Učila jsem jednu ze svých tříd, tuším že jsme právě probírali evidenci materiálu způsobem A, nebo možná B, ono je to tak trochu jedno, že ano, oni tomu ti studenti stejně nerozumí a ten Řiha mi na ty hodiny vůbec nechodí, no a vlez tam ten chlap, fousatej, a začal šaškovat, no to byste se nasmáli, nabízel trička nebo co a kdyby jste viděli ten baťužek co měl, no páni!

profesorka Šrámková
výchovná účetní

Krise školství: zhoubná trička Maturant 96

NA PRAHU REVOLUCE!

Objevuje se vždy bez ohlášení, z ničeho nic během jakékoliv hodiny prostě stojí v čele učebny a nabízí své zboží: bavlněná trička s objednaným potiskem. Tvrdí, že je bývalým profesorem a proto rozumí školství a hlavně studentům, tvrdí, že jeho trička jsou nejen vtipná a hezká, ale také levná. Jmenuje se Leonard Tričkyn a ač působí jako inteligentní postarší obchodník, je to ve skutečnosti zákeřný agent tzv. Pomaturitní armády.

Pomaturitní armáda (PA) byla založena v roce 1990 nejmenovaným bývalým komunistickým ministrem školství jako anarchisticko-školský spolek, jehož hlavním cílem je v případě přílišné liberalizace českého školství po listopadu 89 tento trend násilně ukončit a znovu ve všech výchovných ústavech nastolit ideovou i praktickou vládu řemene, ředitelských důtek a popř. tělesných trestů. Vzhledem k současné situaci, kdy studijní proces nedospěl v našich zemích ještě kýženého demokratického stupně a vlastně kromě legalizace šikany a tělesných trestů se liší od programu PA jen v detailech, soustředí se veškeré aktivity PA pouze na přípravu zmiňovaného školského puče. Součástí této přípravy je kromě vytváření dokonalých revolučních strategií a rapidního vyzbrojování se také organizace a výcvik jakýchkoli útočných jednotek nazývaných "Děti s tvrdou pěstí". PA si do těchto svých vojensky velmi silných komand vybírá nejčastěji čerstvé maturanty, absolventy středních škol. Jsou totiž již natolik vyspělí, aby mohli pracovat ve vojenských složkách a přitom ještě natolik mládí, že se snadno

podřizují autoritě a jsou dobře ovladatelní, což naprosto vyhovuje požadavkům jednotek "Děti s tvrdou pěstí".

"Maj to dobře vymyšlený", vypráví anonymní maturant OA Vinohradská z roku 92, "nejdřív vám vnutí ty svoje trika, je na nich napsáno něco jako Maturant 92, nebo jinej rok, podle toho kdy maturujete. Ty trika sou hezký a levný, tak si je každěj koupí aniž by tušil, že se tím vlastně zaprodává. Jakmile totiž máte jedno takovýhle tričko a nosíte ho, vědí o vás, hlídaj si vás, neustále vás sledujou a hodnotěj, snaží se vás nějak nenápadně ovlivňovat až vás jednou natvrdo oslověj nebo jinak kontaktujou. Mě přišel dopis, jako že se koná výroční schůze všech vlastníků těch triček a já tam šel, dodnes toho lituju. Od ty schůzky už jsem nikdy nebyl svobodnej a dneska je ze mě proti mí vůli člen ty jejich armády a jenom čekám na den, kdy rozjedou tu jejich šílenou revoluci a já padnu v boji. To jediný mě může zachránit. Jinak nic."

Pokud se jakýkoliv mladý člověk stane majitelem zmíněného trička Maturant, stává se tím i obětí PA, jejichž dokonalým brejvnošigovým technikám nelze uniknout. Na vytvoření jakéhokoliv obraného systému proti tomuto jejich mozkomýti existuje příliš málo informací o způsobech a práci PA, neboť většina podrobených studentů si na nic buďto nemůže anebo nechce vzpomenout. Proto jedinou doposud známou prevencí je tyto trička si nikdy nekupovat a tím nebyt označen jako Maturant příslušného roku. Součástí objednávky těchto triček je totiž i

kompletní seznam všech objednavajících, na jehož základě pak profesionální agenti PA pokoutně ze školních databank získávají i adresy a rodná čísla svých budoucích obětí. A potom už jenom ovlivňují, působí a nabírají nové členy.

Je skutečně těžké tričko odmítnout, protože většina agentů-prodavačů PA jsou stoprocentní profesionálkové, jako tomu je i v případě Leonarda Tryčkyna. Ten je nesmírně vtipný, bystrý a pohotový, pro dívky neodolatelný a se svým reklamním vakem sexy, pro chlapce alespoň charismatický a autoritavní. "Když přišel na naši školu a chtěl prodávat ty svoje trika, vypadalo to všechno úplně nevině, nikdy by mě nenapadlo co se za tím skrývá. Podle posledních zjištění se mu podařilo prodat svůj artikl nejen všem čtvrtým ročníkům, ale dokonce některým třetákům a druhákům. Chceme se tímto problémem zabývat na příští schůzce učitelské rady," komentoval nastalou situaci pan ředitel ing. Jančík.

Zatím jako jediné řešení navrhla zástupkyně profesorka Hrdá nastolení jakési diktatury, která by omezovala liberalizaci školství a tím oddálila podnět k revoluci PA. Tento návrh však není v souladu s myšlením většiny profesorů naší školy, jejichž srdce bijí v rytmu demokratických změn a jakákoliv

omezování studentů nebo jiný druh diktátu profesoriátu je proti jejich přesvědčení, a proto nemohl být přijat. "Raději budu čelit revoluci PA a půjdu bojovat se zbraní v ruce, než abych nějak omezovala studenty," prohlásila profesorka Kabátová, "a většina mých kolegů má stejný názor!"

Díky tomu, že většina studentů se dříve či později stane členy Pomaturitní armády, ale žádný z profesorů by tomuto militantnímu spolku nikdy neustoupil a naše školství je den ode dne liberálnější, ocitají se vlastně profesori a studenti na opačných stranách barikády. "I přesto, že se to dnes může zdát jenom jako noční můra," řekl čerstvý držitel trička Maturant 96 Kamil Horák, "jednou proti nim možná budem bojovat." Dokonce již v současné době dochází mezi některými studenty a profesory k fyzickým roztržkám a to dosud bez jakékoliv účasti či vlivu PA. "Je to šokující, ale oni už se předem začali rozdělovat do znepřátelených skupin a bojují, tohle nemůže dopadnout dobře", stěžuje si humanista profesor Kadlec, "je to jakýsi druh hysterie, která by mohla zničit celé naše školství."

Podle celostátních průzkumů si tričko Maturant zakoupilo již 76 % všech studentů středních škol v Čechách. Situace se stává vážnou.

" Jsou věci a události, které se do srdce člověka zapíší navždy, zůstanou zachyceny ve všestrhávajícím proudu paměti, aby se pak v časech dobrých i zlých vraceli ve vzpomínkách jako poslové štěstí a naděje. Z nich pak vznikají legendy, mezníky lidských životů. Tak jako mnozí jiní, ani já nedokáži zapomenout na svůj první maturitní ples, vidím to jako dnes: ten rej, ta veselost, spontánnost, živost, taneční svoboda. Ty první nesmělé kroky a tápání, objevování sebe sama a soukromá vítězství. Letos půjdu počtvrté: snad se tento můj poslední středoškolský ples stane i mým nejlepším!"

úryvek z knihy Kadla Čestinky z Uzdoropeče "Paměti průběžně v době současné skromným středoškolákem potají za katedrou odvážně psané"

P L E S H O W

Program plesu

Začátek v 19:00.

Předtančení.

Stužkování čtvrtých ročníků.

Taneční sóla.

Do 11 hodin hraje Big Band VI. Brože.

Od 11 hodin Disco DJ Plamínka.

Ukončení v 1 hodinu po půlnoci.

Letošní maturitní ples OA Vinohradská bude podle plesových znalců a historiků v mnoha ohledech unikátní a to zejména tím, že letos maturující ročníky jsou vrcholem tzv. svobodomyšlné generace. "Jsou to mladi a perspektivní, konstruktivně rebelující a inovativní mladí lidé plní elánu a odhodlání dokázat celému světu své schopnosti a um. Charakteristická pro tento ročník je neuvěřitelná schopnost orientace ve všech možných oborech lidské činnosti a nezlomný tvůrčí talent. Jsou to děti své doby," říká o této nadějně generaci pan ředitel ing. Jan Jančík.

Plesní data

Ples se koná 23. ledna 1996 od 19 hodin v pražské Lucerně.

K dispozici je 2 400 lístků, což je průměrně 3 lístky na jednoho studenta. Ceny lístků jsou 100,- Kč do první řady, 70,- Kč do druhé řady a 40,- Kč k stání.

Na letošním plese se kromě mnoha doprovodných akcí, jako jsou různá hudební, filmová a multimediální show, bude skutečně tancovat a podle předběžných odhadů bude i prý, co se této činnosti týče, na co koukat. "Tahle generace neumí tancovat stejně jako ty předchozí," vysvětluje taneční odborník profesorka Bavšenková, "ale u současného čtvrtého ročníku se předpokládá taková taneční neschopnost, že by v jejich tanečním projevu mohlo dojít i k určitému posunu z obyčejného kroucení se, jak tomu bývalo často v minulých letech, k jisté postmoderní pohybové performanci. Nechme se tedy překvapit."

Plesu se mají zúčastnit i takové školní taneční esa jako např. král diskotékového breaku Vladimír "Mrakodrap" Lév se svojí taneční skupinou Wild High Lion, ve které mimo jiné působí i Persil s Knížetem, doslova taneční velmistři. Persil svým charakteristickým točytancem vždy na počátku exhibice vyčistí parket, poté ho ovládne Kníže a na závěr nastoupí všeničící dravý lev.

Bude tedy letošní školní tancovačka skutečně tak vydařená, jak se předpokládá? Bude se 23. ledna v sále pražské Lucerny skutečně konat "Ples století"? Bude vystoupení letošních maturantů skutečně tak bombastické? Neváhejte a přijďte se přesvědčit sami. Lístku je ještě dost.

Moudrý obrýlený stařec, učitel dějin a zeměpisu, vrhač zdrcujících pohledů a vypravěč vražedných vtípů a historek (mezi studenty nazývanými Strachostorky), organizátor Strahokomanda, profesor obávaný mezi prvními a druhými ročníky, akceptovaný třetími a čtvrtými: pan profesor Strachota, držitel ocenění Profesor Strach 94/95. (Že by to jméno?)

"VŽDY VYŽADUJI NĚJAKÉ TO MINIMUM VĚDOMOSTÍ"

Na začátek klasická otázka: Jak dlouho učíte na této škole?

Na této škole učím čtyři roky.

A jak dlouho zde plánujete ještě zůstat?

Minimálně rok.

Jaké jsou Vaše plány do důchodu? Třeba četba klasické literatury?

Já si myslím, že jenom četba by byla trochu málo, ne?

Co tedy ještě jiného?

Plánuji ještě pár hodin učit a krom toho mám ještě takové činnosti bokem.

Nechtěl byste nějak komentovat své vítězství v kategorii strach roku? Co si myslíte, že to způsobilo?

Já si myslím, že to je prostě tím, že vyžadují určité minimum a jdu za tím.

Jak jste se dostal k dějepisu a zeměpisu? Byl to odmalička Váš koníček?

Dá se říct, že to byl můj koníček a asi taky štěstí na kantory.

Kolují o Vás pověsti, že jste byl za mlada atlet. Co je na tom pravdy?

No, pletl jsem se do ledačehos.

Na této škole jste proslul svými zájezdy do Španělska. Baví Vás jezdit s těma třídama, nebo byste jel radši sám?

No, když je dobrá parta, tak je to s nima vždycky dobrý.

Máte na škole nějaké oblíbené třídy, studenty?

Takhle, já bych neřekl, že mám vyloženě oblíbené žáky, mám radost, když někdo vyloženě umí. Když si s ním o tom zeměpise nebo dějepise můžu popovídat.

A jsou tací na škole?

Občas ano.

Jaká si myslíte, že je pozice naší školy v pražském měřítku?

To lze těžko posoudit. Byl jsem dva roky předseda maturitní komise a tak si myslím, že pokud jde o tu večerní školu, kde jsem byl jeden rok, tak bych řekl, že tady ta základní znalost byla lepší. U té večerní školy byly lepší některé ty praktické znalosti z té ekonomické oblasti. Pokud jsem byl na škole v Resslerově ulici, kde jsou třídy speciálně zaměřené na zahraniční obchod, tak tam tedy bych řekl, že byli na vyšší úrovni co se jazyků týče. Myslím, že tehdy ty humanitní předměty, třeba čeština, byly lepší tady.

Jak vnímáte rozdíl mezi dívčími třídami a třídami smíšenými?

Já jsem sem přišel, když už tady chlápci byli. Dva. Třídy smíšené jsou vždycky lepší.

Co byste zlepšil na škole, kdybyste měl tu pravomoc a ty peníze?

To je dost problematický. Těch peněz nebude nikdy dost. Jsem tady dost izolován, abych mohl mluvit z hlediska celé školy. Jistě že by ta škola mohla být lépe vybavena, třeba to sportovní zázemí apod. Já bych uvítal, kdyby

ta škola měla i nějaké kulturní zázemí, aby to nebylo vždycky po zazvonění hrr domu.

Jací jsou vaši oblíbení autoři literatury, hudby, malíři apod?

Co se hudby týče, tak třeba Mozart. Pokud jde o malíře, ale ono se to vlastně týká všeho. Záleží na tom, v jakým je člověk rozpoložení. Já jsem měl to štěstí, že jsem viděl dost obrazů, mě nesmírně zaujala třeba Mona Lisa v originále, ale na druhé straně se mi strašně líbily obrazy Van Gogha a celé té skupiny impresionistů.

Musíte být asi hodně zcestovalý člověk.

Ono to snad k tomu dějepisu a zeměpisu patří, ne?

Jaké jsou vaše kontakty nebo vztahy s profesory na škole? Jestli máte třeba nějaké neshody, které byste chtěl uveřejnit?

Já si myslím, že ne.

Děkuji za rozhovor.

SEXUÁLNÍ PORADNA

DR. RUSA

JAK ĚDA ZTRATIL ZAJEM O VĚCI TAJNĚ
(KÁMÁSÁTRÁ)

/CHICHYBA STROJE/

Začalo to zákeřně. Onehdá ráno, kdy slunko vniká dovnitř, do chalupy, jsem prvně pocítil neznámý tajemný pocit. Začal jsem poznávat různé nepozvané. Na těle se mi začínala ježít srst a objevil jsem divné ráhno, které se zvedalo nepřiměřenou rychlostí do oblak. Ano, byl to pach tety Marušky. Ihned jsem vyskočil z postele a zaostřil svůj orlí zrak na díru, která se nazývá koupelna. Můj citový čich se nezmýlil, byla to fakt *ona!* Stála tam jen tak a zívala. Mé ocelové trenky se rozervali(y) a z nich vystartovalo cosi divného. Jo, byla to moucha, která měla na trikotu napsáno KAMITKATZE a vlétla tetičce tryskovou rychlostí do plic a uložila se k věčnému spánku, avšak tetička také. Její zívání byla tak úžasně krásné, že pořád čekám na podobné a jiné ne.

Poznámka redakce: *U tohoto drama příběhu ze života omluvte sníženou kvalitu po mluvnické stránce, jelikož pisatel Eda požil dva acylpyriny a pod jejich vlivem, po dopsání článku, upadl do komatu. Poučení: A proto, máte-li snad horečky, nepoužívejte žádné omamné látky (léky), aby se z vás nestal narkoman jako z EDY.*

**DROGY NE, VAROVÁNÍ
MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ A
DROPINU:**

Omamné látky	84 mg/1 joint
Jedy	26 mg/1 joint

JAK SI TO DĚLAL VLÁDA

(ANEB TENKRÁT POPRVĚ)

Vláďa 15 let, student ZŠ Divocká

Drahy pane doktore. Mám takový zapeklitý problém, proč se velmi stydím. Všichni mí vrstevníci (14 - 15 let) to mají již za sebou a já stále nic! Jde o moji velikánskou tužbu. Její oblíny i měkké části, ve kterých se tak příjemně odpočívá, její temperament. Moji láskou je motocykl. Vlastním krásnou červenou Jawu-ČZ, ale zatím nevlastním řidičský preukaz. Zapsal jsem se již do kursu autoškoly CHALABY, a jsem tam již 11 měsíců a do konce mi zbývá pouze pár dní. "Och jak ten čas je neúprosný !!!!!!!!!". Ačkoliv testy zvládám vždy na více než 54 bodů, jízdy se mi nedaří. Vždy když vyrazím do ulic, zvláště pak na jaře a v létě, kdy je ten krásný čas rozpuku, se již po několika křižovatkách dopustím hrubé chyby a můj obdivovaný učitel mne pošle domů. Prý se pořád otáčím po dívkách, paních, starých paních, mladých paních, fenkách, velbloudicích a kobylkách.

Jsem snad Motoristický Antitalent? Už mi zbývá jen pár dní, caca, caca (Olympik). Prosim, pomozte mi. Sepisujte petice!

Milý Vlášo,

myslím, že bych tě měl v takovéto situaci alespoň trochu utěšit a tebe potěšit. Ty Motoristický Antitalente, já ti teda něco povím. Jsi nadřžený jak terénní pavouk. Zkus se nekoukat po ženských a zvířátkách, nýbrž po značkách a zejtra máš doma řidičský preukaz.

P. S.: Kdyby to nešlo, zkus si na svou hlavu nasadit oprátku s koňskými klapkami. Třeba ti to pomůže ty Hell's Angele!*

* (poznámka redakce: Hell's Angels /čti hels endžls/ je sdružení motocyklových fanoušů /teploušů/ U. S. A

"NEMÁM ZA CO BYCH SE STYDĚL!"

Petr Socháň, 18 let

vypráví svůj 1. sexuální zážitek

Stalo se mi to o prázdninách, když jsem navštěvoval baletní kurz v taneční skupině "Sloni v porcelánu". Tam jsem jí poprvé spatřil. Jmenovala se Bohuna, ale v mých zaměřených sklech to byla stělesněná představa ženské dokonalosti. Bohuna byla něžná, obratná, milá a něco kolem 200 kil vážící stvoření.

Náš vztah začal hned první týden mého působení v kurzu. Nacvičovali jsme tenkrát baletní figuru "Le frabéc vle - tú" od francouzského choreografa Piera Chmiraca. Bohuna v této scéně vystupovala jako svěží jarní vánek, který mě unášel v rukách nad sebou napříč tělocvičnou. Moje úloha spočívala v tom, že, přestrojen za vrabčáka, jsem mával rukama jako křídly a sledoval vše pode mnou.

A tehdy jsem si toho poprvé všimnul, Bohuna byla prostě dokonalá, její ladné pohyby provázelo vlnění jejích obřích vnaďů, které podnítily mou erotickou fantazii a vrabčáka. Po tomto osudovém zážitku jsem již déle nevydržel potlačovat své city. Pln odhodlání jsem vyrazil hned druhý den, před zkouškou, za moji milovanou Bohuš.

Jako nažhavený drát jsem vpadl do její šatny s výkřikem: "Bohuš, chci tě!" na rtech, vrhl jsem se na ní jako hladový tygr, ve snaze uchvátit ji. Přestal jsem se kontrolovat, ale můj nálet se setkal s kladnou odezvou a v cukru letu jsem byl unášen svým "milovaným jarním vánkem" a hledal malé teplé hnízdečko pro mého malého vrabčáka. Nakonec jsem své hnízdečko přece jen našel mezi dvěma mohutnými kmeny.

Vše se zdálo být tak nádherné až do chvíle, kdy do dveří její šatny vtrhl taneční mistr "Bimbo" se slovy: "Co se to tu děje?". Vystrašeně jsme oba ze sebe vykotali: "My my my ta tady nacvičujeme novou taneční figuru - vrabčákovo hnízdění". Mistr se spokojil s touto verzí výmluvy a při odchodu prohlásil: "Tak to tu docvičte a nastupte do tělocvičny!"

A tak to dobře dopadlo a teď na to již oba s usměvem vzpomínáme.

HLUBOCE FILOSOFICKÝ KOUTEK MUDR.CE BEANA

Hořký poznatek mudrce Beana

Ten, s kým si včera pařil, nemusí být dnes ani v nejmenším tvůj přítel.

Kroczkova sofistika dle Beana

O co tady vůbec jde?

O to, že tu jde o něco.

A o co o něco?

No na to se právě ptáme.

O co tady vůbec jde?

Paradox Wabi Doležalové

"Čím méně chodím na účetnictví, tím méně mu rozumím."

"Čím méně rozumím účetnictví, tím méně na něj chodím."

Víte, k čemu je dobré středoškolské vysvědčení? Já jsem to ještě nezjistil, my s tím doma topíme.

Paradox alkoholu

Čím více zážitků, tím méně je co vyprávět.

Koncentrovaná filosoficko-existenční podstata víkendu

Volno.

Deset dobrých rad pro naše milé "zobáky" prváky:

1. Okopirovat si svůj omluvný list, dokud je ještě prázdný. Věřte, že se vám to bude hodit
2. Korektně, leč důrazně odmítnout všechny funkce, které vám bude váš třídní úlisně nabízet. Ani jedna totiž není placená
3. Důsledně se vyhýbejte školnímu bufetu, žaludeční vředy ve dvaceti letech nejsou žádná slast
4. Nemá valnou cenu pořizovat si zápisky. Vždycky se najde nějaký ochotný druhák, který vám je nechá ofotit.
5. Pokud počítáte s tím, že se u nás naučíte pracovat na počítači, tak na to zapomeňte a předplatěte se nějaký soukromý kurs
6. Své zvířecí miláčky radši nechte doma. Profesorky se totiž stále ještě bojí potkanů, myši, křečků a podobné havěti
7. Informujte se u vyšších ročníků ohledně kvality restaurací v okolí školy. Ušetříte si tím spoustu času i peněz
8. A teď vážně. Psaní na stroji se nedá odfláknout, sám jsem z toho dělal reparát!!!
9. Základní pravidlo - váš třídní profesor se pokud možno až do konce školního roku nesmí dozvědět, že vůbec existujete
10. Hlavně čtěte M.O.R.

Reportáž psaná o přestávce II

Suscipidus Cactus

Kouč a my

Zlatým hřebem každého školního týdne jsou pro mne první dvě hodiny dne středečního. Máme totiž tělesnou výchovu, ale jakou tělesnou výchovu. Ještě na základní škole jsem k tomuto předmětu neměl nijak zvlášť pozitivní vztah, ale na střední škole se vše změnilo - začal jsem tělocvik milovat. Jak jsem ihned poznal, příčina počátku mé lásky k tělocvikovi byla v profesorovi. Dříve jsem měl samé pasivní profesory, kteří si vždy jakoby nuceně odučili co museli a při hodinách dopřávali žákům příliš mnoho volnosti, aniž by je vedli k nějakým větším fyzickým aktivitám a přispěli tak ke zlepšení celkové tělesné zdatnosti žáků v pubertálním mládí tolik prospěšné a potřebné. Ovšem zde na Obchodní akademii dostala naše třída na tělesnou výchovu konečně pořádného profesora, kterého jsem začal zbožňovat stejně jako jeho hodiny. Většina mých spolužáků se mnou tento názor nesdílí, na lekce tohoto božského profesora nadává a ještě ho nevhodně přezdívali po ptákově, který byl přítelem strážce hor Krakonoše. Ovšem je nutno posměch těchto spolužáků ignorovat, neboť jde stejně pouze o vyvrhly naší mladé společnosti, kteří nedokáží nic jiného, než na vyučování před školou přispívat svým značným dílem k již dosti velkému nikotinodehtovému oblaku, vznášejícímu se nad chodníkem v Blanické ulici. K poškolnímu programu je pak nenapadne nic jiného než trávit volný čas v okolních hospodských zařízeních a prolévat hrdlo levnou výčepní lihovinou. Ale teď zas zpět k našemu zlatému tělocvikáři. Na hodinu přichází zásadně o nějakou tu čtvrt hodinku později, ale já již dávno vím, že to není tím, že by byl snad nedochvilný - to ne! Ovšem chce čekáním žáků na něj docílit toho, aby byli studenti už nedečkáví a na hodina se pak více těšili. Zbožňuji, když ho vidím přicházet do budovy v jeho vkusném vínovém oblečku. A což potom, když vstoupí do tělocvičny jeho malá svalnatá postvička s pečlivě zastríženým knírem oblečena do slušivé šustákové soupravičky, to už celý hoříme nedečkávosťou po začátku hodiny. Po vzorném nástupu zahajuje pan profesor hodinu lehkým klusem okolo tělocvičny pro zahřátí se. Pak nás přesune k ripstolím a tam teprve začne ta správná tyranie svalstva nejdříve jsou na řadě cviky rozhýbávací. Vždy pilně a pečlivě cvičím a snažím se nevnímat trapné poznámky spolužáků, že takovýto rozhýbávací proces je tak maximálně k natržení svalů. Pak přijde sekce posilovací kdy pan profesor přechází kolem řady bezmocně hekajících studentů s podivným výrazem na tváři. Flinkové o tomto výrazu zastvrdí, že je to výraz absolutní rozkoše z toho, jak namáhající se studentstvo trpí. Ale to je sprostá lež. Já vím, že za tím výrazem se skrývá jen nezměrná lítost z toho, že už na něj nevyzbyla žádná ripstol, a nemůže tudíž potýrat tělo s námi. Na konec rozcvičky přijde část zábavná. K smrti miluje rychlou račí chůzi a žabáky. Což na tom, že mi při posledních žabích výskocích vypovídá nožní svalstvo službu, myšlenku, že bych měl jako jini podvádět a pár kroků za učitelovými zády jen "sprostě ujít, " nesnesu. Což na tom, že pak týden kulhám, ale hřeje mne u srdce myšlenka, že jsem to dokázal a nemusel jsem sračky

podvádět a potom, co bych pro našeho profesora nepodstoupil a vždyť je to jenom pro mé dobro! Po této řádné rozcivčce zabírající z naší dvouhodinovky pouze něco přes tři čtvrtiny zbyde i někdy až deset minut na nějakou tu míčovou hru. Tady se zase ozývají mí nekultivovaní spolužáci bezohledně se dožadující primitivního fotbalu a nedbající na to, že existují i lidé kteří by si sem tam zahráli třeba i kultivovanější košíkovou a ne pořád, skoro jednou měsíčně, fotbal. Ale náš pan profesor je demokratický a nechá nás hlasovat. A tak zase vyhraje košíková svými čtyřmi hlasy proti šestnácti hlasům fotbalu. Věčně nespokojení lenoši začnou zas bédovat, že jak mají hrát pořádný basket, když se po rozvíčce nemůžou ani hýbat. Pan učitel schválně nevnímá jejich hloupé připomínky, věnuje se soudcování hry a při tom ignoruje také protesty proti jeho neschopnosti dělat rozhodčího. Hodina končí zas nástupem, který už však není tak vzorný jako první, neboť se při něm studenti všelijak kroutí a ohýbají svádějíce to na výpodvěď organismu řádně pracovat a držet tělo ve svislé poloze. Načež tělocvik končí a já se zdravě unaven belhám z tělocvičny, smutný z toho, že celý týden pana profesora neuvidím a veselý, že za týden přijde zas středa a já si znovu pořádně zacvičím. Au!

Martin Červeňák Vysloužilec Jednonohej Kalič Einfus Redder Kalivoda

TAH 3 Znovu v akci

Ráno moudřejší večera, praví se v jakémisi lidovém pořekadle. Pokud se člověk večer neožere, je to i pravda. A pokud se vážně "společensky unaví", je ráno moudřejší i obyčejně kanape než onen člověk. My se však ráno probrali naprosto střízliví, opravdu jsme zmoudřeli a opět spolu začali komunikovat. K obědu se Radkovi povedly vynikající špagety a la beton s kečupem, takže jsme měli díky plnému a ztěžklému žaludku docela dobrou náladu. Jakub si šel na půdu prohlédnout past na bobry a při té příležitosti učinil vpravdě neslýchaný objev. V rohu stály zcela opuštěné a naprosto nevyužité sněžné boby a sánky. Okamžitě jsme vyrazili na kopec jezdit. Jenom Jíra se zdráhal, prý si naplánoval stavbu zcela unikátního sněhuláka z dutých koulí. A že prý by byl tak lehký, že by si ho mohl klidně dovézt do Prahy, kde by si ho pěstoval na balkóně. Jeho fantazie jsme rázně ukončili významným poklepáním na čelo a nechali ho být. Vylézt na kopec nebyla žádná hračka, ale za tu jízdu to stálo. Asi po dvou hodinách řádění jsme pocítili první příznaky unavy. "Ještě poslední jízdu a jdeme do chaty," prohlásil Zbyna a aby dodal svým slovům váhu, hupsnul do svých bobů a vyjel. Bean ho vzápětí následoval. Radek s Jakubem se marně snažili rozjet své sáně a já raději sledoval situaci v očekávání nějaké zábavy. A nenudil jsem se dlouho. Zbyna to hupsnutí kapánek přehnal a porouchal cosi v řízení bobů. S šíleným řevem se řítit přímo na Jírova sněhuláka. Jíra chvíli nechápal situaci, další chvíli se ujišťoval, že se mu to nezdá a pak v marné snaze zachránit své celoodpolední dílo, skočil Zbynovi přímo do cesty. Ten se však již dávno přestal pokoušet řídit a jen apaticky čekal, kam dojede, za patričného řevu ovšem. Nejdříve v plné rychlosti porazil Jíru a hned nato i jeho sněhuláka. Tam, kde před chvíli stál pyšný sněhulák s lavorem na hlavě a mrkví místo nosu teď zbyla jen hromada sněhu a Jíry. To, že tu ta hromada nebyla odjakživa, značila pouze stopa bobů a Zbyna na vzdalujících se bobech,

neustále řvoucí něco o tom, že Jíru opravdu zabije, jen co ho zastaví. Jeho řev však byl náhle přehlušen čímsi jiným, až nebezpečně se podobajícím praskotu dřeva. Nebylo divu, Zbyna ve svém rozhořčení přehlédl sousedovu kůlnu a s velkým gustem z ní udělal dřevo na podpal. Hrůzou nám došel dech, který čekal za rohem, jak to všechno dopadne. Chvilí se nic nedělo, pak se něco dělo a nakonec se Zbyna vyhrabal z trosek. Dech vyskočil zpoza rohu a rychle se nám vrátil, vida, že už žádná legrace nebude. Zbyna přestal samým šokem ječet, pouze otřeseně pozoroval zbytky donedávna ještě stojící kůlny. Raději jsme rychle zapadli do chaty, co kdyby po nás chtěl soused uklid toho bordelu, že. Přípravy večere se tentokrát ujal Jakub, Radek totiž zrovna něco vyváděl venku a po jeho špagetách už nikdo stejně netoužil. Jakub se pravděpodobně chtěl vytáhnout, protože ohládi přípravu speciální čínské speciality "šechno - co - dum - dal" a vyhodil nás z kuchyně. Abysme prej neočumovali jeho tajnej recept. S napětím jsme tedy čekali za dveřmi. Po pár minutách mne to přestalo bavit a šel jsem se koukat skrz okno. Všude kolem Jakuba byla spousta lahvíček, flaštiček, pytlíků a jiných nádob. Se systematickou pečlivostí je Jakub všechny sypal do papíňáku. Pomalu, ale jistě mě přecházela chuť na jakoukoliv specealitu od Jakuba. Ten zrovna přestal se sypaním, zavřel hrnec a začal jím zběsile třepat. Po chvíli se uklidnil, dal ho na kamna a nás zavola dovnitř. Všichni jsme se dychtivě nahrnuli dovnitř a čekali, co Jakub předvede. Něco nám opravdu předvedl, ale jídlo to nebylo. Nejdříve nám ukázal elegantní zápas s hrncem, v marné snaze o jeho otevření. Zrovna, když na něm Jakub stál a vzpíráním se pokoušel víko uvolnit, hrnec to vzdal. Co se však vlastně stalo stejně nevím, ačkoli jsem se na to díval. V jednu chvíli tam byl Jakub a ostatní kolem něj s připravenými přibory, v druhé chvíli tam sice byli také, ale tak trochu jini. Jiná byla i kuchyně a koneckonců ani mně se nepodařilo vyhnout té mazlavé, nedůvěryhodné břečce, která s velkým jásosem a hlavně s velkým smradem opustila hrnec. Ten humus byl snad všude. Ač já sám jsem dopadl relativně dobře, stejně mi nebylo do smíchu. Při představě uklízení kuchyně se můj mozek urputně snažil utéct nejbližším uchem pryč. Kluci mezitím stáli uprostřed místnosti, naprosto nechápajíc situaci. Jakub, který si nejspíš uvědomoval svoji pozici, se kvapem rozběhl ke dveřím se zřejmým úmyslem vzít do zaječích a přespat v srnčím krmitku. Naneštěstí se v plné rychlosti srazil s rozruženým sousedem, který zrovna před chvílí přijel s celou svou rodinou na chatu. Dobrou náladu mu však podle všeho zkazila zbouraná kůlna. Viníka nemusel hledat nijak dlouho, stačilo se podívat na zbytky bobů a stopy vedoucí k naší chatě. Sousek, ač nemile překvapen náhlou přítomností Jakubovy hlavy ve svém bříše, nelenil, popadl Beana a Radka a zcela nesmlouvavě je odtáhl z dohledu. My ostatní jsme raději seděli a čekali, co bude dál. Asi po hodině netrpělivého poposedávání a ohryzávání nehtů u nohou se oba vrátili. S nepřičetným výrazem se vrhli na Zbynu, který jejich spojeným silám sotva mohl odolat. Za souhlasného mumlání Jíry a mne jej spoutali a odnesli neznámo kam. Po chvíli se vrátili a zářili spokojeností. Co se Zbynou provedli jsem raději ani nechtěl vědět. Venku se mezitím noc ujala vlády. Půlnoc se pomalu, ale jistě blížila a my na ni byli připraveni. Z lednice jsme vytáhli veškeré láhve a chipsy, uvázali si bryndáčky a cítili se povzneseně. Jakub pak došel pro Zbynu, který byl po celou dobu zavřený v kůlně. Promrzlý Zbyna se vrhnul na kamna, doufaje, že na nich roztaje rychleji. Další dvě pro příběh bezvýznamné hodiny jsme se plně věnovali konzumování vychlazených alkoholických i nealkoholických nápojů a pak se začali dít věci. Člověk by ani neřekl, jak rychle začal čas utíkat.

Chcete vědět, jak to všechno dopadlo? To máte ale smůlu, protože můj konec tohoto geniálního příběhu neuveřejníme! To koukáte, co? Ale nebojte, celé toto vyprávění vyjde i s vytouženým zakončením zkompletované v krásných kožených deskách, na křídovém papíře a s originální předmluvou mudrce Beana. Že jste propásli předchozí díly? Teď máte možnost to napravit! Cena bude pouhých 5 Kč. Tahu zdar!!!

PRŮMĚRNÝ DEN PRŮMĚRNÉHO STUDENTA NA OBCHODNÍ AKADEMII V PODMIŇOVACÍM ZPŮSOBU

Odpovídá školní normě a je schváleno
Klubem správných čechomluvců
profesora Kořínka

Ráno v šest zvoní budík. Zvonil by, kdybych ho nastavil.

To já ovšem stihnu i tak. Stihl bych, kdyby tramvaj nečekala na zastávce čtvrt hodinu pro výpadek proudu.

Ale i tak mohu být přesný. Mohl bych být, kdyby se mezitím nezjistilo, že dnes máme také nultou hodinu.

Na začátek první hodiny ale dorazím včas. Dorazil bych, kdyby zvonek vzhledem k mým hodinkám nezvonil o minutu a půl dříve.

Když vstoupím do třídy, omluvím se a sednu si na místo. Sedl bych si, kdybychom neměli zeměpis, kde základním pravidlem vtipného učitele je: "Kdo přichází pozdě, bude vyvolán."

Učitel natěšit zapomene na pravidlo, které sám vymyslel. Zapomněl by, kdyby mu to můj spolužák nebyl iniciativně připomenul.

Takže, kdo chodí pozdě, odpovídá. Odpovídal by! (Stačí to?)

Přece jenom se nějak podaří vydržet trojku. Podařilo by se, jenže učitel - jak se později zjistí - napsal známku omylem do svého notesu někomu jinému.

Hodina končí. Končila by, kdyby se ten zatracený zvonek pro změnu o minutu a půl neomeškal.

Je přestávka. Byla by přestávka, kdyby mne nezavolal třídní učitel kvůli pozdnímu příchodu.

Druhá hodina je dějepis. Byl by dějepis (i pro mne), kdybych si býval nesbalil věci místo na úterý na středu.

Za trest jsem vyvolán, načež dostanu čtverku. Dostal bych, kdyby nevyhlásili cvičný poplach.

Na třetí hodinu dorazím zavčas. Býval bych dorazil zavčas, kdybychom neměli hodinu účetnictví, kam je potřeba chodit o tři minuty dříve.

Tady díkybohu nejsem vyvolán. Nebyl bych vyvolán, kdyby si učitel nevzpomněl, že já dnes musím poreferovat o předcházející kapitole, protoe jsem z ni nepsal závěrečnou kontrolní práci.

Konečně je přestávka. Byla by přestávka, kdyby z ní jetě něco zbylo.

Je hodina angličtiny, kde mne nemohou vyvolat. Nevyvolali by mne, kdybych měl domácí úkol hotový.

Překonávám vak svůj denní rekord. Překonal bych jej, kdyby čtyři plus mělo větší hodnotu ne čtyři.

Za chvílku zvoní. Zvonilo by, kdyby se pokažený přístroj neopravoval zrovna teď.

Konečně zvoní na přestávku a jdu do bufetu si koupit něco k jídlu. Jedl bych, kdybych se do vestibulu pro obří frontu vůbec vešel.

Nevadí, vrátím se do třídy a sním svoji svačinu. Snědl bych ji, kdybych se býval vrátil o pár minut dříve.

Takhle jsem našel už jenom balící papír na lavici. Kdyby jen to, ale všude je plno drobků.

Za to teď ostatní ode mne dostanou. Dostali by, kdyby do třídy nevkročila učitelka.

Začíná hodina a tady u mne opravdu nemohou vyvolat. Nevyvolali by mě, kdyby se pětiminutovka nejmenovala písemná kontrolní práce.

Prověrka není těžká. Nebyla by těžká, kdyby mne učitelka, která už mě zná, nepřesadila zvlá.

Nevadí, dá se i tak opisovat. Dalo by se, kdyby si učitelka nesešla vedle mě.

Ale přesto mohu prověrku dokončit. Mohl bych ji dokončit, kdybychom předtím neposumuli učitelce hodinky dopředu, aby hodina matematiky skončila dříve.

Nevadí, šestá hodina už je lehká: výpočetní technika. Byla by lehká, kdyby učitelka výpočetní techniky nebyla nemocná.

Ale já i španěltinu nějak přežiju. *Přežil bych ji, kdyby na mě opravené prověrce nebylo více červené barvy než modré.*

Jednou i šestá hodina musí končit. *Končila by, kdybychom neměli dvě hodiny španěltiny.*

Jsou dvě hodiny a konečně mohu ze školy vypadnout. *Vypadl bych, kdyby na mě u vrat nečekal kamarád, kterému dlužím 500 korun a přirozeně nemám u sebe ani floka.*

Ale počkám, až odejde. *Počkal bych, kdyby za mnou nepřišla učitelka angličtiny, že by si chtěla promluvit s mými rodiči.*

Je konec a utíkám ke své přítelkyni. *Utíkal bych, kdyby nepřišla sama a nechtěla se se mnou zrovna teď rozejít.*

Prohrávat se musí umět. *Mělo by se umět!!!*

A teď můžu jít domů. *Mohl bych, kdyby dnes odpadla soukromá hodina němčiny.*

Ale do sedmi jsem už doma. *Byl bych doma, kdyby mě maminka bývala nepověřila nákupem.*

V osm si sednu k televizi a v rámci odpočinku se podívám na celovečerní film. *Podíval bych se, kdybych se nemusel na zítřek připravovat.*

Ale předtím sním svou večeři, kterou mně dali rodiče bokem. *Snědl bych ji, kdyby mně ji býval nesežral brácha.*

Do půlnoci skončím s učením. *Skončil bych, kdybychom nepsali zítra ze tří předmětů prověrku.*

K smrti unaven padnu na postel a nadávám, že už zase budu spát jenom pět hodin. *Spal bych pět hodin, kdyby mě nad ránem nezbudil majitel postarší škodovky, marně se snažící před našim domem svůj mladoboleslavský výtvor nastartovat...*

... a celé to začíná znovu. *Začínalo by...*

kdyby tento den nebyl ještě horší než včerejší

...

OA V DATECH

Zpracováno klubem profesorky Kabátové "Mladí Statistici"

počet studentů	725
počet profesorů	67
počet tříd	21
průměrný věk studentů	16,5
průměrný věk profesorů	43,8
průměrný čistý plat profesora	8 500 - 9 500
průměrné I.Q. studentů	nezjištěno
průměrná denní spotřeba cigaret na studenta	2,34 cig.
na profesora	1,53 cig.
na profesora Kořínka	krabička
délka chodby	35 kroků
napětí ve zdi	220 V
počet schodů	180
výška schodu	13 cm
délka kliky hlavních dveří	14 cm
teplota vody	teplá 35 stupňů
	studená 16 stupňů
doba toku vody	20 s
Bufetní údaje	
teplota párku	89 stupňů
délka párku	10,3 cm
celková délka Hod Doka	15 cm
celková délka oblož. roh.	20 cm

Ke konci loňského školního roku konal se na naší škole první ročník tradičního udílení cen OA Vihohradská "Die Falsche 95". Na výběru oceněných se prostřednictvím tajného urního (hlasovací listky se házeli do uren) hlasování podílelo (nebo lépe řečeno mělo možnost se podílet) veškeré tehdejší studentstvo našeho ústavu. Lze tedy předpokládat, že výsledky výběru jsou odrazem skutečné popularity zvítězivších studentů a profesorů mezi ostatními hlasujícími studenty, což činí toto ocenění navýsost prestižním. A proto nyní, bohužel již se značným zpožděním, blahopřejeme všem držitelům některé z cen OA Vihohradská "Die Flasche 95" a těm ostatním nabízíme alespoň letnou obrazovku vzpomínku.

"DIE FLASCHE 95" V OBRAZE

Ceny "Die Flasche 95"

Hlavní ceny

(získané za největší počet hlasů ve všech kategoriích)

Profesor roku profesor Kadlec

Student roku Tomáš Brichta

Ceny profesorů

Nejoblíbenější profesorka Bavšenkovová

Nejkrásnější profesorka Bartošová

Nejzajímavější profesor Kadlec

Nejvzdělanější profesorka Jaspárová

Nejvtipnější profesor Kadlec

Flegmatik profesor Kadlec

Prud'as profesor Adamec

Strach profesor Strachota

Pedant profesorka Studená

Ceny studentů

Nejoblíbenější Tomáš Brichta

Nejnezávislejší Jiří Soják

Kost OA Pavla Valachová

Frajer OA Martin Diviš

Cena Dík roku pan ředitel ing. Jan Jančík

Z toho by byla ale opička (jinak jsou to naše ceny a redaktor Emil Veselý)

Už před zahájením udílení cen panovala mezi organizátory více než přátelská a bujará nálada

Tak tohle je nejkrásnější profesorka naší školy

Profesor Strachota je žádán o jednu ze svých Strachostorek

A tohle zase nejkrásnější studentka a culici se Emil Veselý

Poté co obdržel tři ceny, odebírá se filosof profesor Kadlec do svého kabinetu meditovat.

Nejnezávislejší student Jiří Soják převzal cenu od závislého Eduarda Smutného (na něm. Moniko jeho nejmilejší? - pozn. redakce).

Sluničko naší školy - vždy usměvavá a nejoblíbenější profesorka Bávšenkrová

PŘÍLOHA

YÁNOČNÍ

M.O.R.

Vánoční zvěsti

ZELENÁ POLEMKA

Vedení OA Vinohradská se rozhodlo instalovat před vánočními do přizemí naší školy obrovský umělý stromek. "Na tom zda a kam stromček postavít jsme se shodli", řekl nám pan ředitel, "dokonce jsme sehnali i peníze. Nemůžeme se však dohodnout jak a kdo bude toho zelenáčka zdobit." Autor tohoto nápadu a tradicionalista profesor Strachota je pro zdobení stromčku v klasickém stylu. Podle jeho slov prý "není nad koule a svíčky". Pokrokovější profesor Kadlec souhlasí s koulemi, místo svíček však navrhuje lucerničky. Podle představ profesora Kořínka, známého avantgardisty, by však stromček měl mít podobu úplně jinou. "Navrhuji zdobení ohněm. Prostě by se uspořádala velká vánoční besídka na které by byl stromček slavnostně zapálen. Zbylé uhlíky a popel by pak až do Vánoc zůstaly volně rozloženy na podlaze.", vysvětluje profesor Kořinek.

Všechny doposud zmíněné projekty se shodují v tom, že autoři považují sami sebe za potenciální zdobiče stromčku. Projekt Klubu profesorek souhlasí v základě s projektem profesora Stachoty, jen s tím rozdílem, že jako zdobiče navrhuje studenty. "Je to především jejich škola, oni by se tu měli cítit jako doma," poznamenala k tomu profesorka Lamešová, předsedkyně klubu. To se však nelíbí jak ostatním navrhovatelům, tak ani panu řediteli. "Už takhle je problém se dohodnout" řekl k tomu, "co teprve kdyby se měli rokováni zúčastnit všichni studenti." Výhrady má pan ředitel však i k ostatním projektům. "Strachotův projekt je příliš upjatý a málo populistický, Kadlecovi zase chybí v přizemí potřebný zdroj napětí pro lucerničky a o Kořínkově projektu ani nemluví, ten je příliš nebezpečný, nehledě na jeho snadnou zneužitelnost extrémně orientovanými

studenty." Podle zástupkyně Hrdé "z toho nakonec zase nic nebude protože se nedohodnou". O dalším vývoji situace vás budeme informovat.

KRUTÁ DISCIPLÍNA

Podle důvěrných a přísně utajených informačních zdrojů byla údajně na besídce třídy 2.C plánována účast samotného Santa Clause. "Doufali jsme, že přijde a on nepřišel. Všichni jsme se kvůli tomu rozplakali!" řekl Tomáš Bárta (2.C). Z počátku se zdálo, že pro toto Santa Clousovo jednání neexistuje vysvětlení: vždyť Santa je takový dobrák. "Původně jsme mysleli, že nepřišel protože na území České republiky působí Ježíšek," vypráví pan ředitel ing. Jančík, "jenže pak jsme zjistili, že se skutečně dostavil, ale oni ho nepustili dovnitř. To nechápu!"

Babička dveřnice, která po celý školní rok svým bedlivým okem střeží hlavní vchod OA Vinohradská, chápe naopak všechno. "Měl na nohách takový červený sněhule a nechtěl se přezout," říká "tak jsem ho nepustila!"

FILOSOFICKÝ PROBLÉM

Na poslední předvánoční hodině filosofie probíral profesor Kadlec se svými studenty zajímavou otázku a to, zda mají Vánoce ruce. Podle slov profesora Kadlece tento problém svým významem zastiňuje i dvě základní filosofické otázky a není vyloučeno, že by se v budoucnu mohl stát i třetí, popřípadě první z nich. Popudem k diskusi mělo být údajně prohlášení pana ředitele, že, citujeme, "už nám ty Vánoce klepou na dveře". "Pokud Vánoce skutečně klepu na dveře, pak tedy jediné rukama. A pokud ruce nemají," komentuje problém sám filosof profesor

Kadlec, "pak do těch dveří mlátí hlavou nebo kopou nohama. Jinak nevím."

VÁNOČNÍ MISTEJK

V krásně sentimentálním předvánočním období, jinak plným lásky a pochopení, došlo na naší škole k tragickému jazykovému nedorozumění. Irský lektor angličtiny Mike, silně ovlivněn atmosférou blížících se svátku, totiž popřál paní profesorce Černé, jinak též známé jako Ms. Black, své veselé vlastenecké "Mary Christmas to you." Profesorka Černá však zmatena jeho správnou anglickou výslovností, rozuměla pouze něco ve smyslu "máry, krysám, jüüüü", z čehož si okamžitě vyvodila, že se nebohý Mike chystá od jakéhosi německého dodavatele odkoupit párek krys. Mikea poté naopak zmátla její otázka "K pokusům?", kterou si, ještě dokonale neznalý češtiny, vyložil jako "pusu?" a proto se na chudinku profesorku okamžitě vrhl a začal jí vánočně libat. Ta však, v tomto okamžiku nechápající ale už vůbec nic, omdlela. Situaci zachránil až překladatel profesor Kadlec a vše se vysvětlilo.

DEJ CO CHCEŠ!

Nedávné Vánoční besídka, která se konala v knihovně naší školy a které se zúčastnilo zejména humanitní křídlo profesorského sboru a na které si páni profesori a paní profesorky rozdávali dárečky, se zúčastnili mimo jiných i profesori Kadlec a Kořínek. Pan profesor Kadlec podaroval svého ctěného kolegu Kořínka krásným plastickým hřebenem "Diana" a na oplátku od něj dostal podomácku přežvýkanou koženou klíčenku. "Problém byl v tom", komentovala situaci profesorka Václavů, "že profesor Kořínek chodí vždy hladce oholen a naopak profesor Kadlec se neholil asi nikdy, to znamená, že hřeben se hodil spíše jemu. Naopak profesor Kořínek, který tak rád chodí po škole a cinká klíči, si vždycky přál klíčenku z pravé kůže, což je věc, které by se

zase ochránce zvířat a humanista profesor Kadlec ani nedotkl. Proto, když jsem si všimla jejich zklamání z dáreků, navrhla jsem jim výměnu. Myslím, že byli oba spokojeni." Podle názoru profesora Adamce však šlo o předem připravený komplot. "Je jasné, že oba profesori mají pro svůj nízký učitelský plat od svých ctěných poloviček zakázány zbytečné nákupy. Myslím, že výměnu předem plánovali, aby tak mohli doma obhájit koupi zmíněných předmětů, po kterých mimochodem oba již dlouho toužili", tvrdí profesor Adamec. Ani jeden z obviněných profesorů nebyl schopen se k tomuto problému pro samou radost z dáreků vyjádřit.

KOULE KULATÁ

Paní profesorce Šrámkové se minulý týden z kabelky, toho času pečlivě ukryté v šuplátku stolu v jejím kabinetě, i přes toto přísné utajení ztratila zánovní vánoční koule, kterou si den předtím koupila od pana profesora Havlíčka. "Už jí nepotřeboval, koupil si novou, tak mi ji levně prodal. Měla jsem z ní ohromnou radost a teď tohle," řekla bezprostředně po zločinu oběť profesorka Šrámková, "mrzí mě to, chtěla jsem překvapit svého muže a syna." Jaký byl ale její šok, když se stejná koule objevila o dva dny později v ředitelně. "Paní profesorka Šrámková přiběhla a kde jsme prý vzali tu kouli, že měla stejnou a že jí někdo ukradl," vypráví paní hospodářka, "ale já jsem si stoprocentně jistá, že tu kouli pan ředitel koupil od pana profesora Havlíčka." Pan profesor Havlíček přiznal, že má, nebo respektive měl, koule dvě a obě je prodal. "Přiznávám, že jsem se svými koulemi obchodoval, ale s tou krádeží nemám nic společného!" řekl.

O další tři dny později však pan ředitel bezprostředně po svém ranním příchodu do kanceláře zjistil, že jeho koule, nebo přesněji řečeno koule od pana profesora Havlíčka, podobná kouli, kterou měla profesorka Šrámková, též od profesora Havlíčka, znovu zmizela. "Mám pocit, že tu řadí nějaký kouli gang," řekl pan ředitel, "ale ať je to jakkoliv, já, Havlíček i Šrámková teď máme kulový!"

Suscipidus Cactus

Vánoce a já

"Ježíši Kriste, už je tu zase ježíšek !" - asi tak bych vyjádřil své pocity z blížícího se vánočního šílenství. Ne že bych měl něco proti praktické stránce tohoto období, ale poslední dobou mi vánoce a především stědrý večer připadají čím dál více formální. Dárky, které bych chtěl dostat a jejichž obdržitelnost je možná jsou se mnou prokonzultovány a posléze i za mé přítomnosti zakoupeny minimálně pár týdnů před zlatým večerem čtyřiařicátého. Takže potom už se jenom čeká na slavnostní podstroměčkové předání.

Já začínám vánoce vnímat už někdy od října. První varovné příznaky přicházejí v podobě dárkových katalogů hustě zdobených zasněženými vánočními motivy. To ve mě někdy vzbuzuje poměrně smíšené pocity, když listuju takovým katalogem a místo bělostným sněhem a zimním tichem vyzařujícím z propagačního letáku jsem obklopen pouze nechutně vlhkými a blátivým ulicemi a stresujícím hlukem velkoměsta. Konec října a první polovina listopadu je pak pro mne relativně vánočně klidným obdobím, kdy se snažím počátky bláznivého adventního hemžení ignorovat a zabývám se výlučně utrácením na dárky ušetřených peněz za vše možné, jen ne za dárky.

Potom přijde konec listopadu, prosinec a já chťe nechtě jsem také vtažen do toho nezadržitelně se řítícího cyklónu plného zběsilého cinkání zvonečků a rolniček, ječení vánočních koled a přesvědčování prodavačů, že dvoumetrová jedlička se třemi patry větvi přece není ještě tak ošklivá. Mně tohle všechno připadá jako umělé nucené a ne moc povedené snažení o navázání té správné vánoční atmosféry. Vždyť vánoční atmosféra by měla být plná klidu, míru, odpočinku, ticha a radosti a to vše jak fyzicky tak duševně. Možná namítnete, že samotné vánoční svátky přece takové idylické jsou - dobře, ale za jakou cenu ! My se tady měsíc dřeme, uklízíme, připravujeme, upravujeme, vymýšlíme, odstraňujeme, obnovujeme, zdobíme, vytváříme, čistíme, nakupujeme, sháníme a já nevím co ještě. Dohadujeme se jaké upéct druhy cukroví, jestli se červené koule hodí víc na dolní nebo horní část stromku a jestli se mají pratetičce k vánocům koupit bačkory nebo ozdobná vařečka. A toto vše podstupujeme jen proto, aby jsme potom strávili tři sváteční dny v tom kýženém klidu a pohodě? Mně se to tedy zdá dost malicherné. Proč si někdy nedáme pokoj, proč nenakoupíme jen to nejpotřebnější, neuklidíme jen to nejnápadnější a neozdobíme symbolicky jen to nejnutnější? Já, abych se přiznal, jsem sám tak zdeformovaný těmi tradičními "obyčeji", že si takové vánoce také nedovedu dost dobře představit. Ale teď zas zpět k tvrdé kristmes realitě. Období přelomu listopadu a prosince je pro mě také dobou kdy si začínám pomalu uvědomovat, že bylo možná trochu unáhlené zbavit se tak zbrkle našetřených financí. A následně pak dobou, kdy začínám shánět majetnější věřitele, kteří by mi byli ochotni poskytnout úvěr, abych také vyplnil místo pod stromečkem nějakými těmi prezenty pro své bližní.

No, a pak přijde konečně to správné štědrovečerní vyvrcholení: nechutné usmrcování kapra, křečovitá sváteční večere, kdy se všichni snaží chovat co nejslušněji a nakonec - rozbalování dárků, kdy dáváme najevo svou nezměrnou radost, že jsme dostali nové ponožky.

Následně proběhne týden trávený většinou dvěma způsoby: V tom lepším případě se odjede s kompletní lyžařskou výbavou většinou do trávou zarostlých hor a v tom horším a hlavně nudnějším případě, se tento týden tráví sezením před televizí a likvidací napečeného cukroví. A co přijde pak? - no samozřejmě - Silvestr. Ten hlasitý aktivní vyvrcholující večer

doprovázený vášnivými konzumentskými orgiemi většinou v podobě nezřízeného požívání a chlemtání absolutně všeho co je po ruce. Večer, nezřídka kdy zakončený tím pravým hlasitým silvestrovským proslovem BLUEEE ! nad záchodovou mísou. Pak přijde 1.1., kdy si s radostí poslechneme novoroční projev pana prezidenta, v poledne do sebe nahážeme co nejvíce čočky, aby jsme si tak pocelý rok zajistili dobrou finanční situaci a někteří naivnější dokonce obětují kus papíru a sepíší pár novoročních předsevzetí. A než se nadějeme máme tu zase školu a všichni si libujeme jak jsme toho ježíška ve zdraví přežili.

Tak - doufám, že jsem vás svým článkem optimisticky vánočně naladil a nezbyvá než zakřičet: "VZHŮRU DO VÁNOČNÍ VŘAVY !!!"

Emil Veselý

Já a Vánoce

Původně jsem chtěl napsat své vánoční zamyšlení nějakým novým, originálním a svěžím způsobem, ale poté co mne můj kolega Suscipidus Cactus v tomto směru předešel, jsem nucen, z důvodů zachování plurality pohledů na svět, sáhnout opět po konvenčním, již mnohokrát dříve použitém motivu Vánoc jako svátku klidu, lásky a krásy. Proto doufám, že mé zamyšlení bude působit na čtenáře jako dojemný a laskavý kýč.

Ó, Vánoce, jak jsou krásné, snad nejkrásnější ze všech svátků! Roztepe se mi vždy mé slabé srdíčko v tom předvánočním shonu, kdy každý pro samé přemýšlení jakým krásným dárkem podarovat své bližní snadno zapomíná na strasti a utrpení, které ho provází po celý zbytek nevánočního roku. Celý svět proměňuje se vždy o Vánocích v jednu jedinou nádhernou symfonii dobra a lásky, lidé milují a jsou milováni, každodennost je zosobněna krásou - nejednou má člověk v této době touhu objímat či snad jen držet za ruku, být s lidmi a být člověkem, dávat a přijímat lásku, již nikdy není příliš, však o Vánocích jistě dostatek. V tomto překrásném čase, kdy domácí úklid končící zdobením stromku nezdá se snad ani jako povinnost či práce, spíše jako radost - vždyť o Vánocích vstupuje od nás ta přenádherná lenivost pohody, čas se jakoby zpomaluje a my konečně můžeme spatřit tu krásu, která nás nepovšimnuta obklopuje celý rok.

Jak úchvatná je Štedrovečerní večeře ve své staleté tradici smaženého kapra, jak rozkošné je čekání na spásné Ježíškovo zazvonění, jež bývá povelem k odchodu k zářícímu a jiskrami prskavému na všechny strany hýřícímu stromečku a volání hlasitého: "Juuuuuuu!" a zpívání koled. Nestojí snad to celoroční trmácení a spěchání za těch několik okamžiků nebeské krásy? A necítí se snad každý z nás pak u stromečku vyzdvižen do oblak radostí ostatních z darů jimiž je podaroval?

Ano, Vánoce jsou nepopsatelně krásné. Dříve byl to svátek náboženský, v dnešní nevěroucí době je to alespoň svátek lásky a pochopení, čas kdy k sobě mají lidé, byť jen na malý okamžik blízko, kdy se mohou radovat ze své pospolitosti a přátelství. Nic nezáleží na skutečnosti dárků, na jejich fyzické hodnotě, samotné darování symbolizující lásku je totiž tím hlavním účelem. Ani dnešní chaotická doba neubrala Vánocům jejich kouzlo a nevnutila jim svá postmoderní kréda ani je nezbavila jejich prapůvodního poslání, protože Vánoce jsou

ve své vznešenosti téměř neohrožitelné a jsou a vždycky budou svátkem lásky všech dobrých lidí tohoto světa.

Nechť i tyto Vánoce jsou pro Vás šťastné a veselé!

Monique De Morowitz a Jiřula Erez

Ideální vánoční den

Ráno 24.12. vás přepadne podivný pocit, že jste na něco zapoměli, protože členové vaší rodiny začínají provozovat podivné úkony, která vám matně něco připomínají. Např: ověšování jakéhosi porostu podivnými předměty. I váš byt nabyvá už jakéhosi vzhledu. Přes umytá okna už je konečně vidět. Všimnete si, že z nábytku zmizely půl metrové nánosy prachu a tím si uvědomíte, že jste spolu i s nánosy prachu přišel o své domácí mazlíčky roztoče. Rozlobíte se a zavřete se do svého pokoje a překvapí vás, že jste poněkud rychle našli svoji postel. Vzpomenete si, že podobný šok jste zažili asi tak před rokem o Vánocích.-BUM! A je to tady, právě jste si vzpomeněli. Letos již dříve než loni. Vyrazíte do ulic, abyste jakýmkoli způsobem obstaral dárky. Ale překvapí vás prázdné obchody. Jelikož na ulici nepotkáte nikoho, kromě pár somráků, kterým není již co sebrat, nezbyvá nic jiného než se vrátit domů a udělat to samé co každé Vánoce. Počkáte si až se celá rodina shromáždí u televize, u velice populární pohádky Mrazík a podniknete svou výpravu pod heslem „Aspoň něco“. Výprava spočívá v tom, že každému z rodiny zabrousíte do pokoje a vyhlédnete si předmět o němž máte dojem, že je již svým majitelem dávno zapomenut. Všechny tyto věci shromáždíte ve svém pokoji a začnete je balit do všeho, co uznáte za vhodné pro vánoční balící papír. Při balení se držte pravidla, že balíte dárek a ne sebe! Když se konečně s dárkemete dohodnete, kdo koho balí a jakýmkoli způsobem jej za balíte zjistíte, že balíčky mají dvakrát tak velký rozměr než dárky uvnitř. Nenechte se vyvést z míry a jděte se uklidnit večerí! K večerí máte kapra, kterého váš děda zaměstnaný v chemické továrně našel před dvanácti lety při obchůzce odpadních nádrží plavat břískem nahoru. Celých dvanáct let děda se staral o tohoto kapříka, kterého důvěrně pojmenoval Ferdík. Až dnes kapr vypadá schopný k pozřetí. I když má o jedno oko víc než normální kapr. Děda se velice těžce smířoval s tím, že jeho Ferdík dneska bude sloužit jako pokrm, ale po pár litrech Fernetu přecijen děda povolil. Kapr možná bude chutnat divně, ale toho si nevěšmejte, následky se dostaví za pár dní. Po večerí přijde radostná chvíle -Ježíšek. Odejdete do svého pokoje a spolu s ostatními přinesete dárky, položíte je pod onen porost nyní již ověšený podivnými předměty a jdete se schovat do pokoje, abyste neviděli ježíška. Do pokoje se můžete vrátit, až po zazvonění. Pak se spolu s ostatními úprkem vrhnete na dárky. Po rozbalení svých dáreků začnete sledovat ostatní, jak budou reagovat na dárky od vás. Děda se diví, že dostal stejnou fajfku jako loni. Tatinek má radost z ručičkových hodinek bez ručiček a maminka ze svého snubního prstýnku. Pokud požijete hodně rumu, či jiného velice alkoholického nápoje, může se vám podařit to, že uvidíte i zlaté prasátko a nejenom prasátko.

(Tento příběh byl smyšlený, jakákoli podobnost je čistě náhodná).

W.A.Strichnin

Ježíšek není, děti

Smyslem této eseje není zabývat se Vánocemi jako takovými, o nich toho bylo již řečeno víc než dost. Chtěl bych zde rozebrat fenomén tzv. Ježíškova kultu, jež je s Vánoci úzce spjat, podobně jako kult Mikulášský.

Úvodem

Nejprve musím pro přehlednost a srozumitelnost následujícího textu zmínit slavný výrok Mudr.ce Beana, který v odborných Vánočně-vědeckých kruzích vzbudil obrovský rozruch nejen svou formulační agresivitou, ale zejména závažností svého sdělení. Beanův jednoduchý výrok zní doslova: "Ježíšek není, děti!" a byl poprvé formulován ve filosofově proslulé stati "Úvaha o šoku z dospívání a rozvoje intelektu", publikované v létě roku 1995 v odborném časopise "Já, slovník Bean". Smysl a informační obsah tohoto výroku je jasně srozumitelný: jde o popření existence Ježíška, čili o popření samotné podstaty Ježíškova kultu. Nelze se divit reakci veřejnosti způsobené tímto prohlášením, neboť zmíněný kult na sebe váže pevnou organizací svých stoupců a je dokonce podpořen mnohými legálně veřejnými ceremoniemi v časech tzv. "Vánočních svátků". Jednou z těchto masově rozšířených ceremonií je vytváření dočasných zdobených model, jimiž bývají často různé druhy Jehličnanů, jako např. smrk, borovička či jedle. Právě tyto modly mají údajně sloužit jako určité lákadlo či vábnička, která má Ježíška přimět k zhmotnění, aby pak mohl své věrné stoupence podarovat nějakým, často již předem objednaným darem. (Tento akt objednávky je neméně zajímavý: provádí se totiž velice zvláštní a specifickým způsobem a to vkládáním dopisů adresovaných Ježíškovi do oken. Doposud byl registrován pouze jediný případ, kdy dopis skutečně zmizel: stalo se tomu tak minulý rok v rodině profesora Kořínka. Není však jisté zda byl dopis opravdu převzat Ježíškem či zda pouze zapadl někam za topení. Profesor Kořínek však druhou možnost vehementně odmítá.)

Na základě svého mnohaletého výzkumu dospěl jsem k závěru, že Beanova šokující formule je pravdivá. Ano, Ježíšek, stejně jako Mikuláš, neexistuje. Důkazů neexistence těchto dvou kultovních osob je mnoho a některé z nich bych zde rád blíže osvětlil.

Neexistence Mikulášova

Jedním z nejpádnejších faktů popírajících Mikulášovu skutečnost je ten, že podle oficiální historické verze je tato mystická postava na své pouti vždy doprovázena postavami anděla a čerta. Podle jiných historických pramenů jsou však anděl a čert, jako představitelé dobra a zla, naprosto neslučitelní a každý z nich je podřízen pouze své osobní moci. V případě anděla je touto mocí Bůh, v případě čerta Satan. Proto nelze předpokládat, že by se z ničeho nic tyto dva nadliční tvorové po staletích neslučitelnosti nechali přinutit ke spolupráci tak nevýznamnou a z hlediska mocenského vlivu nízko postavenou osobností, jako je Mikuláš. Dalším důkazem je představa Mikuláše a jeho knihy hříchů jako jakéhosi dětského svědomí. Je přece naprosto jasné, že jedinou osobou v nebi oprávněnou ke sběru a uchovávání důvěrných informací o lidech je Bůh a nikdo jiný. A je téměř nemožné, že by docházelo

každoročně k tak obrovskému úniku informací, aby jich mohl Mikuláš využívat pro své všeobecné výchovné účely.

Neexistence Ježíškova

Pomineme-li skutečnost, že Ježíška dosud nikdo nespatriil (objevilo se sice několik případů, že lidé spatřivši Zlaté prasátko se v pomatení z hladu domnívali, že jde o samotného Ježíška, právověrné svědectví o jeho existenci však dosud zaznamenáno nebylo), i nadále zůstává mnoho jiných důkazů, popírajících Ježíškovu existenci. Jedním z nich je tzv. fenomén prskavek. Podle kultu tyto vánoční ohňové ozdoby zapaluje sám Ježíšek. Jak je tedy ale možné, že se vždy neprodleně po skončení Štědrovečerní hostiny odeberou maminka a tatínek do kuchyně umývat nádobí, přičemž tatínek poté z kuchyně na okamžik zmizí, aby se chvíli po Ježíškově zazvonění znovu znenadání objevil s ohořelým obočím? Nebo jak je možné, že téměř všechny dárky jsou zabaleny do stejného balicího papíru jako máme doma? Na tyto a mnoho dalších otázek týkajících se Ježíškova kultu neexistuje odpověď a to z velmi logického důvodu: Ježíšek také neexistuje. Lze namítnout, že neznalost odpovědi spíše potvrzuje Ježíškovu mystičnost a v žádném případě nemůže být použita jako důkaz o jeho neexistenci. Důkazem je v tomto případě totiž hlavně nápadná souvislost mezi údajným Ježíškovým jednáním a skutečným jednáním rodičů - viz mytí nádobí v okamžiku zdobení nebo ohořelé obočí.

Doposud uvedené protiježíškovské argumenty jsou bohužel, byť těžce, zpochybnitelné. To však neplatí o argumentu (nebo lépe řečeno o skutečné události potvrzující Ježíškovu neexistenci), který se objevil v nedávné době v tisku. Vnuk ředitele OA Vinohradská ing. Jana Jančíka Tomášek dostal k minulým Vánocům od Ježíška malý červený automobil. Když však záhy po rozbalení zjistil, že autu upadávají kolečka, nabídl se jeho dědeček (pan ředitel Jančík), že autíčko vymění, protože je "prý ještě v záruce". Jak je ale možné, že dárek od samotného Ježíška může být vyměněn obyčejným člověkem, jako je dědeček? Má snad pan Jančík nějakou vazbu na Ježíška nebo je snad dokonce jeho příbuzným? To by ale potom nemohl být pouhým člověkem, ale kupříkladu andělem či jinou nadpřirozenou bytostí. Tato příhoda tedy zcela stoprocentě potvrzuje buďto neexistenci Ježíška nebo nadlidskost pan ředitele ing. Jana Jančíka. Ten však nedávno v souvislosti s nedostatkem toaletního papíru na toaletách OA Vinohradská prohlásil, že "není schopen konat v tomto ohledu zázraky", což je víceméně důkazem jeho lidskosti a potvrzením neexistence Ježíška.

Závěrem

Je pravda, že ani ten nejpřesvědčivější důkaz o Ježíškově neexistenci patrně věrného stoupence jeho kultu nepřiměje ke změně názoru. Musím ale přiznat a tím zpochybnit celou tuto svou esej, že potlačování jakéhokoliv Vánočního kultu nemá smysl. Ano, skutečně, Vánoce jako pohádkově krásný svátek, prostě byli, jsou a budou vždy mystické a tajemné. Vánoce totiž nemohou být stroze realistické a vědecky seriózní, Vánoce musí být mystické a pohádkově tajemné, jinak by totiž stratili svou typickou nádhernou atmosféru. A to by byla škoda. Tak promiňte, jestli jsem tímto svým blábolem narušil vaše lehké a pohodové vánoční myšlení a vězte, že Vánoce jsou jistě mocnější než já, nebohý pisálek, a proto mnou nemohou být ani v nejmenším ohroženy. Šťasné a veselé!

Mudr.c Bean

Pár slov o Silvestru

Tak předně! Tenhle článek rozhodně nemá být oslavou alkoholu, přemíry jídla či snad různých orgií se Silvestrem spojených. Dokonce ani neaspíruje na nějaký pseudomělecko-slohově-stylisticky dokonalý článek. Toto má být pouze jednoduché vyjádření mých myšlenek a pocitů ohledně této přelomové noci.

Silvestrovskou noc obvykle definujeme jako noc, která dělí starý a nový rok, jako noc, která nám mění datum na hodinkách či v diáři. To ale určitě není všechno. Od této noci si také většina alespoň trochu normálních lidí slibuje, že odstartuje něco nového, převratného, lepšího... Samozřejmě, že se najdou lidi, kteří jsou tak flegmatictí, že je jim to absolutně ukradený (vid', Aleši O., takovýho flegmouše, jako jseš ty jsem snad ještě nezažil!). Naštěstí jsou ale tito lidé v menšině, v psychice ostatních lidí se alespoň něco hne, což má obvykle za následek, že začnou přemýšlet, co by tak asi mohli v příštím roce vylepšit. Silvestr má tedy na lidskou duši blahodárny účinek, což ostře kontrastuje s tím, jaký má účinek na lidské tělo. Ale k tomu se ještě dostaneme. Shodli jsme se tedy na tom, že na silvestrovské noci není nic špatného, že je to jakýsi očištec duše. Nyní se na to ale podíváme z druhé stránky.

Jak je uvedeno výše, Silvestr nám důkladně zahýbá psýchou (i fyzičkou), jak je tedy možné, že už 2. ledna se vše vrátí k normálu, lidé jsou k sobě stejně nevraživí a nepříjemní jako dříve. Kam mizí ta vzletná nálada, kam mizí ty velkohubé sliby silvestrovské noci, kam se podějí všechna ta hlubokomyslná předsevzetí? Uprímně řečeno, můj pocit je takový, že si lidé musí alespoň jeden den v roce dokazovat, co všechno by mohli změnit, kdyby jen chtěli. Co na tom, že na to hned zapomenou? Na Silvestra si prostě zanářádávají na život, začnou všem okolo cpát, co všechno změní, že právě oni jsou ti zneuznaní a podceňovaní. No a za týden se všichni vrátí ke své každodenní rutině a dělají, jako že vůbec žádný Silvestr nebyl. A to je škoda, ne?

Další svěbytnou kapitolou je ostatně průběh této noci jako takový. Mám takový pocit, že většina lidí Silvestr bere jako příležitost pořádně si nacpat nácka a důkladně to zapít. (viz. Jan "Kovboj" Teska - Ještě že už máme Silvestra, to se zase pudu někam vožrat!). Vskutku honosná a hluboká filozofie. Je to opravdu to jediné, co od téhle noci čekáme? Není to spíše dobrý důvod k tomu, abychom se sešli a zamysleli se nad uplynulým rokem, zavzpomínali si na všechno dobré, vzali si ponaučení ze všeho špatného? Určitě! To my ale ne, my radši koupíme demizon vina, basu šampaňského, narveme lednici k prasknutí a pak celou noc slavíme něco, v co ani nevěříme. Zapijeme své iluze a ztracené příležitosti, nadáváme sami sobě za neschopnost. Ráno se pak probouzíme s bolestí hlavy, kterou pak léčíme ještě týden a která nás ujišťuje o tom, že všechno opravdu stojí za starou bačkoru. Nebylo by lepší to letos trochu změnit?

No, takhle to všechno vyznělo hrozně pesimisticky, to rozhodně nebylo cílem. Jistě se mezi námi najde spousta těch, kteří si Silvestra opravdu užijí, ale najdou si čas i na to zamýšlení a v příštím roce se budou k ostatním (i sami k sobě) chovat slušněji. Teď už ale Silvestru zdar, pěkně si ho užijte a hlavně to přežijte!!!

Hluboce filosofický koutek Mudrce Beana Tentokrát o Vánocích a Novém roce

Základní vánoční otázka:

Vánoce Vás budou stát peníze. A taky čas. A taky náladu. No, když Vám to stojí za to?!

Novákovo postesknutí:

Kdo ty vánoce vymyslel? Kde je ten blb. Teď je všude kvůli němu takovej bordel, že to snad není možný.

Všeobecné poučení:

Dárky opravdu nenosí Ježíšek!

Deset opravdu dobrých rad na Vánoce a Nový rok:

1. I kradený dárek potěší!
2. Nedávejte svým bližním dárky. Oni stejně chtějí peníze!
3. Klidně dejte rodičům flašku. Stejně ji na Nový rok vypijí!
4. Kdo říká, že musíte doma uklízet? Ježíšek se z toho nezblázní!
5. Přihlašte se dobrovolně na přípravu cukroví. Alespoň se konečně pořádně najíte!
6. Nezpívejte koledy. Mohlo by to uškodit vaší pověsti!
7. Při rozbalování dárků se tvařte radostně, i když předem víte, že dostanete fialový slipy.
8. Na Silvestra není cílem se opít. Na Silvestra je cílem se opít do bezvědomí!
9. Na předsevzetí se klidně vykašlete, sami nevěříte, že je dodřížíte. A vaše okolí už vůbec ne!
10. A pozor! Hlavně nechoďte do školy. Opravdu máme prázdniny!

Drobné povzdechnutí:

Nechápu, proč má otec každé Vánoce takovou radost z té pěny na holení, kterou dostává každý rok!

Exkluzivní intervju s Ježíškem

s dobrodincem rozmlouval Eduard Smutný

"Ahoj Edo, byl jsi celý rok hodný?" Tato otázka mě poněkud překvapila, to musím přiznat, ale na druhou stranu jsem na tuto schůzku šel s tím, že musím počítat s čímkoliv. Vzápětí však následovala omluva: "Promiň, to je ta síla zvyku, zapomněl jsem, že nejsem v práci." To mě trochu uklidnilo, i když jsem se do konce našeho setkání nezabavil takového zvláštního pocitu, který jsem po celou dobu cítil někde uvnitř.

To víte, s Ježíškem se člověk nepotkává každý den, natož aby s ním mohl hovořit. Ale mě se to podařilo a proto bych se s Vámi chtěl se svým zážitkem podělit.

E. S.: Can we speak in czech?

J.: To víš, že jo, jen spust'.

E.S.: Ah, vidím, že ani český jazyk pro vás není neznámý.

J.: To je přece jasný, moje povolání vyžaduje znalost jazyků většiny zemí světa. Nebylo by omluvitelné, kdyby mi někdo poslal dopis a já bych zkrátka nevěděl, co v něm stojí. To by prostě nešlo!

E. S.: To je pravda. A jaké oslovení je vám nejbližší: Ježíšek, Santa Claus nebo Herr Kristus?

J.: Jsme v Čechách, proto preferuji Ježíška.

E.S.: Výborně. A kdo vám píše nejvíce? Děti, mládež nebo dospělí?

J.: Samozřejmě, že děti, ale ani dopisy a pohledy od starších nejsou výjimkou. Každý psaní mě potěší. Možná si říkáš, že to snad ani není možný, když dostávám statisíce dopisů denně, ale je to tak. Čtu každý dopis, abych mohl své pisatele potěšit nějakým dárečkem. Samozřejmě, že z každého dárku mám určitou provizi.

E. S.: A odkud jsou všechny ty dárky, vy je dokážete vyčarovat?

J.: Ale kdepak, Edo, nebuď tak naivní - všechno je byznys! Prostředky na dárky získávám od dvou protilehlých stran - od dobra a od zla - tedy od Boha a od Satana. Mezi těmito póly existuje boj o moc nad lidstvem. Satan je schopen dosáhnout svého cíle za jakoukoli cenu - je to přece pán zla

a lži. Jistě sis všiml některých reklam, které má Satan na svědomí.

E. S.: Tak to vážně nevím, které máte na mysli.

J.: Tak třeba ty reklamy na cigarety - to spadá pod mohutnou kampaň Satanovu. Bůh se to snaží alespoň trochu omezit nápisy "Kouření škodí zdraví". Ale kdo na to dá?

E. S.: Aha.

J.: Já jsem vlastně takový prostředník, neutrální, i když mě to táhne spíš k Bohu, jenomže bez Satana bych si nevydělal to, co teď.

E. S.: A jak to tedy s těmi dárky funguje?

J.: Každý z nich, Bůh i Satan, mi věnuje určité prostředky na dárky - Bůh na ty hezké a neškodné, jako např. dobrá kniha, panenka, autíčko, atd., kdežto Satan přispívá na ty dárky, které mohou dětem duševně ublížit anebo je navést na špatnou cestu, jako např. pistole, akční videohry, umělé bojovníci, různé umělohmotné meče apod.

E. S.: Takže vy se vlastně nepřímou do této války zapojujete, je to tak?

J.: V podstatě máš pravdu, ale mě jde spíš o ty prachy, víš.

E. S.: A jaký je u vás systém rozvozu a rozdělování dárků, zajišťujete všechno sám?

J.: Ale ne, neblázní, tak to už dávno není. Víš jak bych po pár sezónách vypadal?

E. S.: Ne.

J.: Nepřerušuj mě! Na rozvoz mám něco kolem pěti tisíc dobrovolníků z řad duší, které skončily v Očistci.

E. S.: V Očistci?

J.: Tak ty nevíš ani tohle?

E. S.: Ne.

J.: Očistec, s. r. o. je firma, která se zabývá dodáváním oddaných lidí pro práci jakéhokoli druhu. No a několik takových nadšenců mám ve svém týmu.

E. S.: Tak teď už je mi to jasné. Takže vám jde v podstatě jenom o peníze, že je to tak?

J.: Jo!

A v tom se vypařil, načež po něm zbyla jenom mlha, kouř a navštívenka.

VÁNOČNÍ

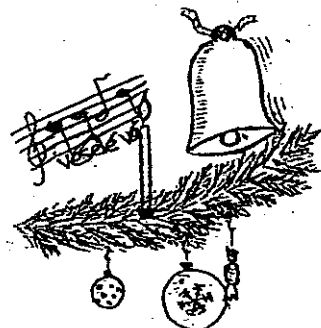
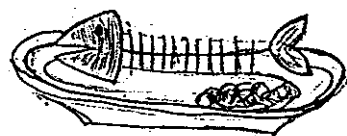
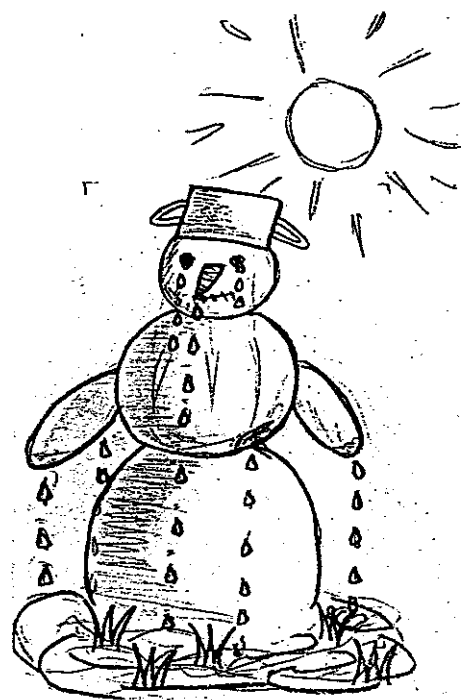
TEST OSOBNOSTI

Psychotým M.O.R.u pro vás na vánoce připravil novodobý test. Co se vám vybaví, když se řekne „Vánoce“? Vyberte si jeden z našich obrázků a text vedle něho vám odhalí váš charakter a vztah k Vánocům.

Bílé vánoce (sníh) - jste moderní, možná se až nadměrně věnujete svým "vyšším" zájmům a jdete s dobou. Vánoce jsou pro vás jen staromódním nevkusným přežitkem. Proč byste se měli zatěžovat nějakým adventem, zdobením stromku, nebo snad dokonce zpíváním koled - tak to tedy ne, to vy nikdy! Ale tak už se sakra probud'te! Zkuste se zvednout od svého kompjútru, kupte si alespoň malinký stromčiček a připněte na něj nějakou tu kouli nebo svíčku. Zkuste taky alespoň na chvíli registrovat své bližní jako bližní a ne jako zatracené tvory, kteří podle vás nerozeznají písíčko od kalkulačky. Zkuste si na chvíli sundat z hlavy sluchátka vašeho walkmana a zjistíte, že na světě jsou taky jiné zvuky než počítačové signály a trhavé tóny vaší new age music. Když se nepřekonáte k zazpívání koled, zkuste si je alespoň poslechnout. Obětujte trochu svého přesně propočítaného času a jenom to zkuste.

Prostřený stůl - jste bezstarostní, prudcí, aktivní, necháte se strhnout k jakékoli recesní aktivitě. Vánoce pro vás znamenají čas odpoutání se od reality plné starostí, čas zábavy a nemonotónnosti. Avšak svou hyperaktivitou moc nevytváříte tu tradiční podobu vánočních svátků. Vaše trávení vánoce má přece jenom spíše jakousi destruktivní podobu. Příznačné pro vás je, když po vás po období vánoce včetně Silvestra zůstane jen doutnající brázda v podobě hořících vánočních stromků, rozbitého nádobí, pozvracených koupelen a stížností sousedů na vaši nadměrnou hlučnost. No, nemyslíte, že o vánocích se dají provozovat i jiné činnosti, než zalévání se alkoholem ve všech možných podobách a cpaní se vším co by mohlo alespoň vzdáleně připomínat jídlo. Takže laskavě: "Zklidněte hormóny!"

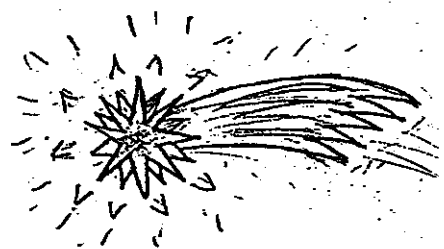
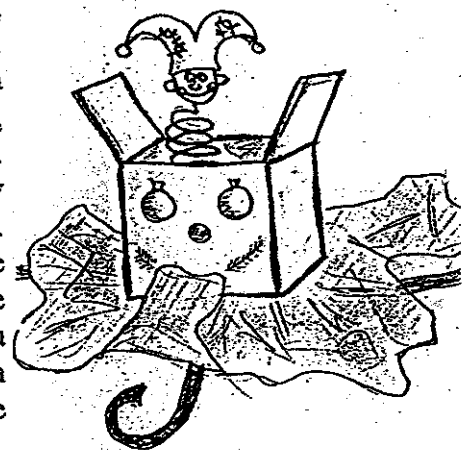
Vánoční zvonky, koledy - jste samotářští, pořádní, pohodlní a nesnášíte nadměrný rámus. Jste taky pěkně líní. O Vánocích musíte mít všechno předem perfektně naplánované a zorganizované. Veškeré přípravy na Vánoce musí podle vás probíhat v absolutním klidu a harmonii. Ale nedej bože ať se

něco zvoře. Zjištění tříadvacátého odpoledne, že jste nekoupili pradědovi, stojan na fajfky se u vás rovná středně závažnému záchvatu epilepsie. Vás nenapadne, využít příležitosti a rychle mu ještě jít koupit pro změnu něco praktického, ne podle vás potřebuje jedině stojan na fajfky (nemyslete si, že když vám řekne nad nově nabytým stojanem: "Jéje, tak to už mám desátý do sbírky," že to musí být nutně projev nesmírné radosti). To vás ale nenapadne, vy raději strávíte zbytek odpoledne spořádaným spíláním si a bédováním: "Stojan! Ááááá, bože můj - stojan! To nééé!! Ááááá!!" a pak mu na Štědrý den ráno v rozruženosti koupíte pleťovou vodu. Tak už se prosím vás vzpamatujte z té zkreslené představy, že vánoce jsou pouze monotónní pás přesně chronologicky navazujících událostí.

Dárky - jste vypočítaví, rozvášní, ale taky trochu chamtiví. Celé předvánoční období strávíte většinou rozsáhlými propočty, jak nakoupit co nejvíce vhodných dáreků za co nejméně peněz. Vaše snaha zavděčit se dárkem každému bližnímu nevyplývá snad z nějaké přibuzenské lásky, ale pouze z vaší představy, že čím více drobných dáreků rozdáte tím více velkých dostanete. Dále se svým příbuzným snažíte všemi možnými způsoby naznačit, co všechno by jste potřebovali a co by se vám líbilo. Pod Vánocemi si představujete jen období ze kterého by se mělo vytřískat co se dá. Poštedrovečerní čas pak trávíte zase přepočítáváním nákladů a výnosů. Váš mozek si představuju jako obří čip japonské superkalkulačky - možná jste dobrý na matematiku, účetnictví a jste ziskoví, ale co jsou to Vánoce jste nepochopili.

Betlémská hvězda - jste klidní, vyrovnaní, máte vánoční citění jak má být a víte jak vánoce trávit tou správnou cestou. Znáte spoustu staročeských vánočních tradic a poctivě je dodržujete. Vaše vánoce jsou zábavné a šťastné, a přesto klidné a neztřeštěné. Umíte si na všechny Vaše bližní vyhranit dosti času, aby jste jim mohli udělat radost, jak jemnými a vhodnými dárky tak svou příjemnou a vzácnou přítomností. O Vánocích jste prostě v pohodě, relaxujete po uběhlém roce plném stresu a depresí. Veškerý tento vánoční klid se vám nemůže nikdy vymknout z rukou, každé nastalé vykojení z vánoční pohody dokážete řešit rychle, inteligentně a bez ztráty jedině kapky z Vaší vyrovnanosti. Byli jste stvořeni pro Vánoce. Každý by si z Vás měl vzít příklad. Ano takto vypadají VÁNOCE ! Smekám před vámi klobouk ! . . . jen mě mrzí, že existujete jen v pohádkách.

Ilustrace: Eduard Smutný

Vánoční teftíček

1. Kolik má Ježíšek očí?

- a) jedno
- b) tři
- c) dvě volský s kontaktníma čočkama

2. Kdo balí dárky?

- a) Balírný Tchibo, Praha
- b) sluha
- c) Pepa Balič z diskotéky Astra

3. Co se jí ke štědrovečerní večeři?

- a) co dům dá
- b) co popelnice dá
- c) co nám kdo dá

4. Co věšíme na stromek?

- a) babičku
- b) koule
- c) mokry ponožky

5. Na co je vlastně stromek?

- a) na h...o
- b) na podpal
- c) na ponožky

6. Jaký kupujete vánoční stromek?

- a) smrček
- b) borovičku
- c) fernet

7. Co se slaví na Silvestra?

- a) konec starého roku
- b) začátek nového roku
- c) Silvestr

8. Proč si dáváme novoroční předsevzetí?

- a) z masochistických pohnutek
- b) něco za ten rok udělat musíme
- c) protože to dělají všichni

9. Budeme se o prázdninách učit?

- a) ne
- b) proč
- c) jenom když pod stromečkem najdu modré mechanické rýpadlo s hejbacím řidičem

10. Vzpomenu si o prázdninách na kamarády?

- a) ne
- b) možná
- c) jen na ty, kterým nic nedlužím

11. Leze Ježíšek komínem?

- a) nevím, to tuto problematiku se nazajímám
- b) do ústředního topení by se asi nevešel
- c) my nemáme komín

12. Kdy uvidíme Zlaté Prasátko?

- a) až nebudem celý Štědrý den jíst
- b) až budem celý Štědrý den chlastat
- c) nikdy, profesorka Čujanová ho loni snědla

13. Kdo je to Ježíšek?

- a) pan ředitel
- b) sousedka, co leze oknem
- c) Klaus

Co může být horšího, než pohled do zrcadla ?

S V A T E K
V A N O Č K A
D E Ž I Š L K

24. 12. slaví Adam s Evou svůj ...
Zapletené, dlouhé asi 30 cm a jí se to.
Ten, kdo nosí dárky

Z V O N Ě Ě K
B R A M B O R
P L E Š
S I L V E S T R
S T R O M E Ž E K
B Ě T L E H
Z M Ě L I

Předmět, kterým Ježíšek vždy zvoní.
Z čeho se dělá sálát ke kaprovi?
23. 1. 1996 se koná maturitní ...
Poslední den v roce.
Je zelený a jsou na něm ozdobičky.
Město, kde se Ježíšek narodil.
Pozlacené větvičky s lístečky.

L A V I N A
K O L E D A

Na horách vás může zavalit ...
Vánoční píseň

S V I Č K Y
D Ě V Ě K
S A M E
K O M E T A
D Ě L K O Č M I
S A N T A K L A U S
M I Z A Ž I K

Hoří to na stromečku.
Dřevěná bota, s kterou se hází.
Vozí se na tom Mrazík po sněhu.
Hvězda s ocasem.
Vánoční mše se nazývá ...
U nás chodí Ježíšek, v USA ...
Ruská pohádka o Nastěnce.

K A P R
C U K R O V I
M I K U L A Š
Š B B L K O
Z O C N I Ě K Y

Ryba, která se o Vánocích jí.
Dobroty, které maminka vždy upeče.
Začátkem prosince chodí čert a ...
Rozkroji se a někdy je v něm hvězdička.
Je to kulaté a zvoní to - (... , ..., kdopak
vám dal hlas?)

Vánoční blůs

(v podání Jiřího "Otravi" Nováka)

Strom už jsem si v lese ufik. hej, hej, koleda,
pořádnej - nikdy nevybírám z malejch
o salát se postará místní bufik. hej, hej, koleda,
hlavně, abych dostal hodně darů a drahejch.

Kapra jsem si z vody vytáh. hej, hej, koleda,
dál mu ránu do hlavy a vykuchal,
krev mi tekla všude po kalhotách. hej, hej, koleda,
to jediný mám z Vánoc rád. no to jsem se zas pokochal.

Pod stromečkem je vždycky prázdnó. hej, hej, koleda,
tátovi jsem nic nedal a na mámu jsem zapomněl
morálka?! - (Co to je?) klesla mi až na dno. hej, hej,
koleda,
trapná situace - já zas nevím. co bych dělat měl.

Já ve své povaze nemám žádné křády. hej, hej, koleda,
ze prý bych měl udělat nějaký dobrý skutek.
já si s tím však nevím rady. hej, hej, koleda,
a tak se těším na Silvestra. až zapíju svůj smutek.

30
Celá redakce

časopisu M. O. R.

Vám přeje

VESELÉ VÁNOCE

Pročteno

PLESOVÝ M.O.R.

ČASOPIS OA VINOHRADSKÁ 38

LEDEN 1996

10 KAČEK

ČÍSLO 5

M.O.R. - školní časopis OA Vinohradská, vychází nepravidelně, toto zvláštní číslo vyšlo při příležitosti maturitního plesu 23. ledna 1996
Distribuce pro profesory a studenty OA Vinohradská 38. Cena 10 kaček.
Náklad 1000 výtisků.

Redakce: šéfredaktor: W.A. Strichnin, redaktori: Emil Veselý, Eduard Smutný, Perin Oxydovič,
Wabi Doležalová, Mr. Bean, Maky Such, Suscipidus Cactus
korektor: Kadel Češtinka.

Za chyby odpovídá korektor Kadel Češtinka!

Veškeré připomínky adresujete fiktivnímu šéfredaktorovi W.A. Strichninovi.

Copyright 1996 M.O.R. production. Veškerá práva vyhrazena.

Poděkování: firmě Consus za poskytnutí papíru a umožnění kopírování
OA Vinohradské a panu Ing. Jančíkovi za to, že nás trpí

Upozornění: 1.února to bude již jeden rok od vyjití prvního čísla časopisu M.O.R. !

SENZAČNÍ ODHALENÍ!!!

MATURITNÍ

PLES,

POSLEDNÍ

OKAMŽIK

SVOBODY?

MUDR.C BEAN

Byla to bomba. Když to naše redakce z dobře utajených zdrojů a Prazdrojů zjistila, odebrala se do nejbližšího hostince a zapíjela žal. Když se ale druhý den vyspala z kocoviny, vyvstala otázka, jestli vás máme s tím otřesným zjištěním seznámit. Bylo nám totiž

**vyhrožováno nedostatečnou u maturit!!! Nakonec jsme se ale rozhodli,
že vás nemůžeme nechat takhle potopit. Ted' už vás ale určitě musí
zajímat, o čem to tady vlastně blouzním.**

Nuže, jistě si vzpomínáte, jak v dobách ráje na Zemi (rozuměj éru reálného socialismu) obcházeli všechny školy tlustí pánové v sakách a kravatách a nabízeli nic netušícím studentům výdělečnou práci v dolech či v ČKD. Zkrátka agitovali. A než se nebohý jedinec nadál, navlékli mu montérky, dali do ruky hasák a kladivo (nebo srp a kladivo?) a přinutili ho plnit plán na 225%. V roce 1989 jim ovšem sklaplo a nebylo již kde agitovat. Mnozí poté podlehli mylné domněnce, že se tito pánové zařadili mezi ostatní slušné lidi a pracují nyní na soustavném snižování inflace v naší republice. A o to právě jde. Není tomu tak. Tady je ono otřesné zjištění.

Jak nám náš tajný informátor (paní Květoslava Maňasová, ministerstvo školství a tělovýchovy) na přísně utajené konspirativní schůzce sdělil, tyto nekalé živly se svými praktikami neskončili, pouze se přesunuli do podzemí. Tím ovšem není myšlen nějaký básnický opis illegality, alebrž podzemí představující hlavní sál Lucerny. Rovněž jejich metody práce doznaly podstatných změn. Nyní již nenabízejí tučné zisky a výhody. Ted', kdy se velké podniky ocitají v těžké finanční situaci, shánějí se pracovníci vem kde vem. A proto byl v ústředí agitátorů vymyšlen následující plán. Budou se vydávat za čišníky na maturitních plesech. Funguje to asi takhle. Přijdete na ples a samozřejmě začnete pít ostosedm. Bary jsou obsluhovány příjemnými pány, kteří vám ochotně nalévají a nechtějí občanský průkaz. No a když už jste dostatečně "upraveni" (tj. sotva se držíte na nohou), je vám podstrčen

podivný formulář, který pod hrozbou obrovského účtu podepíšete. Do jednotlivých odvětví našeho hospodářství jste následně rozvrstveni podle toho, co jste večer pili. Jak vidíte, situace je velmi vážná, letos by se měly nátlakové metody naháněčů ještě zhoršit. Není vyloučena ani přítomnost jedů a uspávacích přípravků v nápojích. Proto vám důsledně radím, opijte se před plesem a po plese, ale v Lucerně nic nepijte! Nehledě na ty ceny.

Zdaleka nejhorší bylo ale zjištění, že tento gang je napojen na vedení všech středních škol, kde má své přísluhovače a pomahače. Našemu reportérovi se bohužel nepodařilo zjistit, kdo je to na naší škole, podezření ale padá na pana profesora Kořínka, a to díky vysokému procentu maturantů propadajících z češtiny. Zapomněl jsem vás totiž sdělit, že pokud nedejbože k podpisu nesvolíte, je to neprodleně oznámeno agentovi působícímu na škole a ten už zařídí vše potřebné. Jestli o celé záležitosti ví i nejvyšší vládce školy nevíme, leč je pravděpodobné, že i kdyby o tom věděl, nic by nepodnikl. Proslýchá se totiž něco o koncentračních táborech pro ředitele v Moskvě. Já už také budu končit, a to asi i na naší škole.

Váš odvážný reportér Mudr.c Bean

Maturitní anketa 96

Už se to blíží! Kruté hodiny osudu pomalu tikají a nedají se zastavit! Zatímco prváci skoro ani neví o co jde, druhákům je to úplně jedno a třetáci mají opravdu času dost, současní čtvrtáci už si začínají nervózně kousat nehty, rvát vlasy a skučet. Ano, již velmi málo času zbývá do oné hrůzné zkoušky dospělosti, do toho vrcholu středoškolského snažení, do maturity!

A co přijde potom? A stálo to předtím vůbec za to? A na co budou vlastně dnešní studenti čtvrtých ročníků a jejich profesori po letech se slzou v oku dojatě vzpomínat? Pokusili jsme se na tyto otázky odpovědět prostřednictvím naší masové ankety, jejíž výsledky si teď můžete přečíst. Zeptali jsme se všech studentů i profesorů. Snad Vám to pomůže k vytvoření pravdivé představy, jací skutečně ti letošní čtvrtáci jsou. Příjemné počtení.

**Redakce neručí za obsah odpovědí. Zveřejněny byly pouze včas odevzdané anketní listky.
Zveřejněny byly i neúplné a anonymní odpovědi.**

CO NÁM ŘEKLA HLAVA?

A samozřejmě, jak nám velí naše pokorná uctivost, první vyzpovídanou osobou byla samotná hlava našeho slavného školského ústavu, pan ředitel ing. Jan Jančík.

Jak se Vám vlastně daří, pane řediteli? Teď po Vánocích jsem příjemně odpočatý - byl jsem totiž nemocný, takže jsem nemohl dělat opravdu nic jiného než ležet. Mám chuť do práce.

Těšíte se na ples? Určitě, až bude za mnou. Myslím, že ples bude pro čtvrtáky zlomem, takovou tečkou - po plese si snad uvědomí, že se už skutečně blíží maturity.

Tančíte rád? Poslední dobou to šidím. Ale baví mě to. Jenom čača mi dělá problémy, manželka se mi kvůli tomu vysmívá.

Pamatujete se ještě na svůj maturitní ples? Já jsem měl dva - na gymnasiu a pak nástavba. Na gymnasiu se nepilo, tam se jenom dělala radost rodičům. To ples na nástavbě byl společensky úspěšnější.

Byl jste na střední škole zamilovaný? Né jednou.... Na střední škole jsme všichni milovali jednu dívku - dceru místního zlatníka - ta byla nejkrásnější. První láska byla ale Maruška Kolářová, na základní škole, té jsem v kině na ruské pohádce Kamenný kvítek nabízel bonbóny a rušil tím spolužáky. A první opravdová láska, to bylo v čase tanečních - jmenovala se Slávina a přebral jsem jí svému kamarádovi. A takovým

důkazem našeho vztahu bylo to, že mne její otec pověřil, abych jí doprovodil z tanečních domů.

Mohl byste nám říct nějakou veselou historku z plesu? Hodně „legrace“ jsem si užil s Jirkou Sojákem - jeden rok pozval na ples v Paláci kultury na studentské sólo své kamarády. Vypadalo to zvláštně, když se před vchodem do sálu utvořilo zájmové sdružení asi 50 anarchistů. O rok později, zase v Paláci kultury, hrál Jirka s jednou ze svých spolužaček opilou dvojici - tančil sami dva po parketu a pohoršovali přítomné rodiče - tedy, alespoň pak tvrdil, že to jen hráli, že opilí nebyli.

Máte rád zdejší studenty? Mám je rád, jinak bych nedělal svojí práci a nevyřizoval všechnu tu administrativu. Myslím, že nejlepší pořizení je se čtvrtáky.

Co si myslíte, že se změní až právě generace dnešních čtvrtáků dobyde naší zemi (vstoupí do života)? Určitě stoupne jazyková úroveň. Budou vyznávat kult peněz a stanou se Evropany.

A co byste jim popřál k maturitě? Přál bych si, aby se maturity podařili lépe než loni.

„Les enfants terribles“

4.A

Ing. Marie Janečková
třídní maminka

a její děti

Renáta Adamová, Linda Blaževičová, Lucie Borská, Eva Bourová, Valérie Boušková, Petra Černá, Jan „Bean“ Emmer, Eva Firstová, Karel Florian, Radek Havlín, Zdeňka Holečková, Hana Janovská, Veronika Jelínková, Jana Kalinová, Kateřina Kaločová, Martin Karas, Markéta Kieferová, Pavla Kluzáková, Barbora Koubková, Monika Krausová, Radka Matoušková, Richard Matula, Jiří Novák, Eva Picková, Zbyněk Říha, Marie Říhová, Markéta Stárková, Barbora Steimarová, Markéta Suchánková, Hana Šelepová, Vratislav Šlajer, Ondřej Šnejdar, Jakub Štochl, Teska Jan, Olga Urbanová, Petra Vodičková.

PÁR OTÁZEK PRO MAMINKU

Máte ráda svou třídu?

Jak kdy. Záleží na situaci.

Na co ohledně Vaší třídy budete nejvíce vzpomínat?

Nevím, asi na to, jak jsem se dozvěděla, že Vás budu mít jako třídu. To byl šilenej šok. Měla jsem z ní hrůzu a strach.

Co si o své třídě myslíte?

Jsou to zakuklení inteligenti. Někdo se ale třeba ani neodkuklí.

Kolikrát se vám ztratila třídní kniha?

Oficiálně ani jednou.

Co byste popřála čtvrtákům k maturitě?

Hodně štěstí a vědomostí. Maturita není jednoduchá a bude to čím dál tím horší.

A co byste jim popřála do života?

Splnění všech přání, aby jim vše vyšlo tak, jak chtějí.

PÁR OTÁZEK PRO DĚTIČKY

KDO JSTE?

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ V BUDOCNU NEJVÍCE VZPOMÍNAT?

CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

RENATA ADAMOVÁ

Kdo jste? To bych taky ráda věděla. **Co po maturitě?** Konečně začít studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na všechno. Nic se nedá zapomenout. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Víím, že 4.A byla nejlepší třídou na škole. Tak si tak neberte! Život jde dál!

LINDA BLAŽEVIČOVÁ

Kdo jste? Nenapravitelný hráč Bolívie. Pilná včelička se všemi sešity dopsanými. 4 roky ze mě udělaly závisláka - na Jakobovi Štochlů. **Co po maturitě?** Studovat kdekoliv, hlavně nepracovat a taky nechci jít na vojnu. **Na co budete vzpomínat?** Na pan ředitele „běžkaře“, který na nás byl vždycky hodný. Taky na všechny třídní pařby (hlavně Bean ve Španělsku) a taky na to, že tahle škola mi dohodila budoucího muže. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Profesori jsou asi rádi, že se tý hrozný 4.A zbavili, takže radši nic nevzkazovat. Rodičům děkuji za to, že sponzorují všechny mé pařby a výlety se třídou a nikdy mě nebijí.

LUCIE BORSKÁ

Kdo jste? Nepolepšitelná flegmaticka. **Co po maturitě?** Užívat si života. **Na co budete vzpomínat?** Společné chvíle v Sobotce i při jiných „společenských“ událostech. **Vzkaz rodičům**

a profesorům: Brzy bude konec...

EVA BOUROVÁ

Kdo jste? To já kdybych věděla. Sama nevím. **Co po maturitě?** Ještě nevím. Záleží na květnu. Možná studovat, možná se flákat, možná taky pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Jako každý jiný od nás ze třídy - výlety. Možná si i vzpomenu na školu, to asi určitě. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům: Buďte rádi, že to není horší. Profesorům: Vzpomínejte v dobrém. (Jestli vůbec vzpomínat budete.)

VALÉRIE BOUŠKOVÁ

Kdo jste? Třídní mamina, organizátorka, pořád veselá, Wabi Doležalová, ctěná to redaktorka časopisu M.O.R. **Co po maturitě?** Snad študýrovat. **Na co budete vzpomínat?** Na výlety, na lyžáky, zájezdy a oslavy narozenin, hlavně na tu v Jáchymově 1993! **Vzkaz rodičům a profesorům:** Nejprve bych chtěla poděkovat mamince a tatínkovi, že mne zplodili a proto jsem naživu, mezi spolužáky a profesory na OA. Ráda bych jim také poděkovala, hlavně paní prof. Janečkové, jak o nás všechny krásně pečovala. A na závěr panu řediteli Jančíkovi a celé Art Production M.O.R., kteří mi

zajistí pár bodíků u přijímaček na VŠ.

PETRA „PEPÍNA“ ČERNÁ

Kdo jste? Pracovitá, uvědomělá, obětavá, zamilovaná - vždy plním plán... **Co po maturitě?** Být sama sebou - konečně. **Na co budete vzpomínat?** Na to, jak mě všichni učitelé měli tak rádi, nebudu jmenovat. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Děkuji jim za starost a nervy.

JAN „BEAN“ EMMER

Kdo jste? Jsem Mudr.c. Jsem fatalista. Jsem linej. **Co po maturitě?** VŠ - ekonomika - státní správa. **Na co budete vzpomínat?** Pan ředitel Jančík. Zájezdy - Španělsko, Anglie. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům: maturity se nebojte, té se bojím jenom já. Profesorům: bylo to O.K., mohlo to být horší.

EVA FIRSTOVÁ

Kdo jste? Otevřená kamarádům, zkušená rádkyně, ukecaná. **Co po maturitě?** Najít si nějaký dobrý místo a za zkusit vejšku. Hlavně ale zůstat s Milanem. **Na co budete vzpomínat?** Na třídu, lidi a na hodiny pí. profesorky Šrámkové. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Dík za snahu, ale hlavně že už to bude za náma. (Výchova rodičů i mučení profesorů.)

KAREL FLORIAN

Kdo jste? Student OA Vinohradská, 4.A, 187 cm, 82kg, hnědé vlasy. Povaha mírná, skoro dobrácká (na P.Kluzákovou jsem sadista-maso). **Co po maturitě?** Studovat na PF UK, což se mi, jak pevně věřím, vyplní. V opačném případě, tedy nepřijeti na PF UK, bych se nejspíš pustil do podnikání. **Na co budete vzpomínat?** Na náš třídní kolektiv. Tež neopomenu lektory angličtiny. A vůbec - celou školu a její učitelský sbor v čele s ing. Jančíkem budu uchovávat v paměti pořád. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům asi nic, snad jen - děkuji. Prof. Šrámkové: 18.duben se blíží.

RADEK HAVLÍN

Kdo jste? Dej kól mi Mista Bombastik. A taky Eduard Smutný, redaktor časopisu M.O.R., nejlepší kamarád Emila Veselého. **Co po maturitě?** Výšku (vejšku) - ekonomku, fakulta mezinárodních vztahů. Doufám, že zaměstnání na mě ještě pár let počká. **Na co budete vzpomínat?** Na ples 95 a TEBE, na 4 roky strávené s fakt pohodovou třídou, na M.O.R., kamarády spoluredaktory - Vratislava Šlajera, Martina Karase, Honzu „Beana“ Emmera a další, s kterými jsme si užili hezký i hezčí chvíle při tvoření toho fantastického školního časopisu, na vstřícného pana ředitele Jančíka, na všechny kamarády a kamarádky této školy a závěrem asi na všechny akce pořádané naší

třídou. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům bych chtěl poděkovat za trpělivost a podporu jak psychickou tak finanční po celou tu dlouhou dobu. Díky! Profesorům - díky za to, co jste mě naučili. P.S. Bude to stačit?

HANA JANOVSKÁ

Kdo jste? Normální člověk (ale není to jisté). **Co po maturitě?** Začít studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na naši praštěnou třídu. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Buďte na mě hodní a nechte mě udělat maturitu.

VERONIKA JELÍNKOVÁ

Kdo jste? Svobodná SŠ (18), bez závazků, s dvěma dětmi (poznámka kolegů). **Co po maturitě?** Studovat na ekonomce. **Na co budete vzpomínat?** Na lidi, které mám ráda a blbosti, které jsme vyváděli. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům: „Mám vás ráda.“ S profesory si to povíme u maturity.

JANA KALINOVÁ

Kdo jste? Nejmiň ukecaná, tichá voda břehy mele, neutrální, miloučká. **Co po maturitě?** Do října užívat volna a pak jedu do Anglie. **Na co budete vzpomínat?** Na akce a zájezdy, které jsme společně podnikly. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Svým rodičům bych chtěla moc poděkovat za vše co pro mě udělali, za jejich trpělivost. Profesorům, aby na nás byli v květnu hodní a né moc přísní.

KATEŘINA KALOČOVÁ

Kdo jste? Nesnáším učení. **Co po maturitě?** Jet k moři

a odpočinout si od školy. **Na co budete vzpomínat?** Škoda, že nebylo víc bomb. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Profesorům: nepřehánějte to se zkoušením a písemkami. Rodičům: nehádejte se!

MARTIN KARAS

Kdo jste? Mista Lava Lava. Peryn Oxydovič, redaktor časopisu M.O.R. **Co po maturitě?** Studovat, pokud se dostanu VŠE, co nejdéle, abych nemusel jít na vojnu nebo do práce. **Na co budete vzpomínat?** Na dobrý kamarády, který jsem tu potkal (i když to s nima vobčas nebylo lehký, nebo možná se i mnou), na všechny ty krásný holky a tu srandu s profesory za ty 4 roky. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům bych chtěl poděkovat za jejich nekonečnou trpělivost s moji maličkostí a profesorům to, že u maturity se maj na co těšit!

MARKÉTA KIEFEROVÁ

Kdo jste? Homo sapiens. **Co po maturitě?** Studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na třídu. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Mějte se hezky a buďte na sebe hodní.

PAVLA KLUZÁKOVÁ

Kdo jste? Taková ta, co se furt směje, je trochu ulitlá a ukecaná, ale jinak v pohodě. **Co po maturitě?** Cestovat, žít a užívat, zkusit jazyky na fildě, když to nevyjde, tak odjet do Anglie. **Na co budete vzpomínat?** Na tuhle skvělou třídu a výlety s ní, na diskuse v místních kavárnách, na bezvadný kamarády, prostě: bylo to

fajn! **Vzkaz rodičům a profesorům:** Mějte nás rádi!

BARBORA KOUBKOVÁ

Kdo jste? Po 4 letech na OA Vinohradská už určitě ne normální lidská už určitě ne normální člověk. **Co po maturitě?** Konečně začít studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na milé profesory! Samozřejmě! **Vzkaz rodičům a profesorům:** Hlavně zachovejte klid.

MONIKA KRAUSOVÁ

Kdo jste? Já jsem já. **Co po maturitě?** Snad studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na pěkné 24? roky strávené na OA. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Se 4.A na věčné časy. Amen.

RICHARD MATULA

Věčný student, který zkusil rok studia v Americe a přesto se vrátil na zlatou OA Vinohradskou. **Co po maturitě?** Pokračovat ve studiu na VŠE nebo na jiný škole, která má cokoli společného s ekonomikou. Já totiž ekonomii miluju! **Na co budete vzpomínat?** Na skvělé kamarády a kamarádky a bezvadnej profesorské sbor v čele s panem ředitelem Jančíkem. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům - díky za tu trpělivost po celý ty dlouhý roky. Profesorům - buďte shovívaví u maturity.

JIŘÍ NOVÁK

Kdo jste? To nevím, protože se sám v sobě nevyznám. **Co po maturitě?** To taky nevím, ale myslím, že tak brzo, abych nad tím přemýšlel, mě to asi nepotká. **Na co budete vzpomínat?** Na školní

výlety. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Že je obdivuju, jak to se mnou mohli vydržet.

EVA PICKOVÁ

Kdo jste? Průměrná studentka, ex-agitátorka, vznětlivá a zápalná, inteligentní, roztoužená. **Co po maturitě?** No hlavně, aby bylo to zdraví a spokojenost. **Na co budete vzpomínat?** Na pařbu u nás v r. 93, na všechny školní výlety a zájezdy, na všechny lidi ze třídy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** No, nikdo není bez chyb, ale konkrétně nic neříkám, - chci aspoň nějak odmaturovat.

ZBYNĚK ŘÍHA

Kdo jste? Nervní, impulsivní, talentovaný zpěvák a tanečník, Misr Z-man, počítačový specialista časopisu M.O.R. **Co po maturitě?** Zkusím jít studovat. **Na co budete vzpomínat?** Bezva kolektiv. Na lyžák 96, výlet do Rakous, Sobotka 95. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby měli trpělivost. A rodičům nic. I když mám pár připomínek, tak chci odmaturovat!

MARIE ŘÍHOVÁ

Kdo jste? Tichá voda břehy mele. Mimo jiné, je to zlá a jedovatá holka (poznámka kolegů). **Co po maturitě?** Trápit se dalších pět let na vysoký a tvářit se jako inteligent. **Na co budete vzpomínat?** Na třídní občerstvovací akce, utíkání ze školy na poslední zvonění, samozřejmě na lidi a profesory. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům:

děkuju za všechno. **Profesorům:** nezapomeňte u maturity, že jsem byla čtyři roky slušná, mlčenlivá a hodná dívka.

MARKÉTA SUCHÁNKOVÁ

Kdo jste? Společenská, veselá, chichotavá, otevřená, neposedná, (u)trhnutá. **Co po maturitě?** Naučit se pořádně anglicky, najít si zajímavou práci a mít se dobře. **Na co budete vzpomínat?** Ze všeho nejvíc asi na oslavu svých 17.narozenin a všechno co bylo potom. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Děkuju svým rodičům, že moji bouřlivou pubertu zvládli téměř ve zdraví, že mě poučovali a krotili.

HANKA ŠELEPOVÁ

Kdo jste? Myslím, že jsem dost divná. Dost věcí nechápu a jsem mimo. **Co po maturitě?** Návstupu cestovního ruchu. **Na co budete vzpomínat?** Na třídu. Je fajn. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům: tatínku a maminko, mám vás fakt moc ráda. **Profesorům:** buďte na mě hodní u maturity.

VRATISLAV ŠLAJER

Kdo jste? Dle tvrzení mých spolužáků dobrosrdečný, přátelský, originalitou hýřící, trošku pomalý a nerozhodný, ale hodný. Jinak Emil Veselý, nejlepší kamarád Eduarda Smutného, redaktor časopisu M.O.R. a neskutečný syn fiktivního šéfredaktora W.A.Strichnina. **Co po maturitě?** Nadále pokračovat v rozšiřování svých zatím plně nerozšířených obzorů, ať už na VŠ nebo doma, a soustavně se

věnovat splnění svého věčného snu (a hlavně zjistit zda to není sen jen proto, že je věčný - nepředpokládám, že tenhle nesmysl budou chápat i ti, kdo mne příliš neznají). **Na co budete vzpomínat?** Věci na které budu vzpomínat je hodně: na všechny ty lidičky z týchle školy, na všechno dobrý i špatný co se po dobu mojí existence tady událo a tak. A na co budu vzpomínat nejvíc? Vždyť ty víš. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Rodičům: nemusíte mě pořád podceňovat, já to zvládnou - jo, a tati, já to zvládnou sám! Profesorům: Aby nám občas dávali víc šancí si jich vážit. Kamarádům: Ahoj! Redakci časopisu M.O.R.: Znáte někdo lepší školní časopis, než je ten náš?

ONDŘEJ ŠNEJDAR

Kdo jste? Jsem nenápadný, ale nápady mám. **Co po maturitě?** VŠE. Když se nedostanu teď, tak to budu zkoušet další roky. **Na co budete vzpomínat?** Na dobré kamarády a profesory a samozřejmě i na třídní výlety. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Milé paní, paní profesoři. Vaše úsilí přinese v našem případě zlaté ovoce.

JAKUB ŠTOCHL

Kdo jste? Jsem statný, hodný, v kolektivu oblíbený svišťil. **Co po maturitě?** Chci jít na mateřskou. **Na co budete vzpomínat?** Na tebe. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Chtěl bych poděkovat rodičům, že mě nezmlátí až neudělám maturitu.

JAN „KOVBOJ“ TESKA

Kdo jste? Za svou přezdívku vděčím Martinu Karasovi. Nemám rád obyčejný život. Co se týče školy, jsem líný. Rád čtu fantasy literaturu a chodím do hospody. **Co po maturitě?** Chtěl bych to zkusit na VŠ, jestli to nevyjde tak půjdu na vojnu a potom... To bych taky rád věděl! **Na co budete vzpomínat?** Na dobrý kamarády, zážitky z hospod, na lyžák a na školní výlet. Zkrátka na všechno dobrý co se týká týchle školy - naší třídy. A nikdy nezapomenu na to, jak jsem se kdysi klepal před hodinou dějepisu. Teď se tomu všemu mohu jen smát. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Chci jim poděkovat za jejich trpělivost se mnou, děkuji! Ještě chci podotknout, že vzdělání k dnešku nesporně patří, ale není v životě to nejdůležitější.

JOSEF TYČ

Kdo jste? No tak - moc lidí mě, nó, nezná. **Co po maturitě?** No, jenomže já nevodmaturuju. **Na co budete vzpomínat?** Na dny, které jsem výjimečně ztrávil ve škole. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Vy mne jednou poznáte!

OLGA URBANOVÁ

Kdo jste? 1.Homo Sapiens
2.ženského pohlaví, 3.studentka OA Vinohradská 38, Praha 2. **Co po maturitě?** Pracovat nebo dále studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na spolužáky a profesory. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Raději nic.

PETRA VODIČKOVÁ

Kdo jste? S úsměvem na tváři vše se lip podaří. **Co po maturitě?** Společensky se unavím a potom budu se svými přáteli odpočívát u moře. A pojedeme zase na Sázavu. **Na co budete vzpomínat?** Na lidi za třídy a zvláštní profesory. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Profesorům: držte s námi a moc nás netrapte, rodičům: mám vás ráda, díky, sestře K. a L.: Buď už normální. Nauč se konečně říkat Pěťo. Yenikovi: Miluji Tě.

„Z prachu ke hvězdám“

4.B

Alena Marková
třídní maminka

a její děti

Kateřina adámková, Květa Bílková, Veronika Boušová, Jana Brůžová, Hana Cirusová,
Silvia Cvitančová, Kristýna Elefantová, Antonín Epstain, Lukáš Gopfert, Dana Hartmanová,
Tomáš Horák, Klára Horová, Petra Hrnčířová, Michal Hořánek, Aleš Hovorka,
Alena Jedličková, Markéta Jirásková, Klára Kačírková, Jana Krumlová, Soňa Leitbegová,
alena Majrichová, Radka Michaličková, Petra Musilová, Matrin Nahodil, Michaela Osvaldová,
Hana Pospíšilová, Iveta Prokúpková, Karolína Skřičková, Jan Smička, Markéta Smutná,
Petr Socháň, Jan Starý, Milan Voldřich, Petra Vošická.

MAMINKA POVÍDÁ....

Máte ráda svou třídu?

Ano, mám.

Na co budete ohledně Vaší třídy nejvíce vzpomínat?

Na zájezd do Španělska a nejmiň na výlet na Slapech.

Co si o své třídě myslíte?

Je to schopná a inteligentní třída, ale nepřiliš ctižadostivá. Ovšem oni by mohli, kdyby chtěli. Už teď se tam rýsují osobnosti.

Kolikrát už se vám ztratila třídní kniha?

Ani jednou.

Co byste popřála čtvrtákům k maturitě?

Aby jí ve zdraví přežili a úspěšně zvládli.

A co byste jim popřála do života?

(Aby to neznělo jako fráze!) Zdraví, hodně lásky, smysluplné životní cíle, čisté svědomí a životní radost.

A CO VY NA TO, DĚTIČKY?

KDO JSTE?

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ V BUDOUCNU NEJVÍCE VZPOMÍNAT?

CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

KATEŘINA ADÁMKOVÁ

Kdo jste? Bez komentáře. **Co po maturitě?** Dál studovat - hlavně ne pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Na všechno - na to se nedá zapomenout. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Držte nám palce.

VERONIKA BOUŠOVÁ

Kdo jste? Raději bez komentáře. **Co po maturitě?** Zkusím nějakou návstupu. **Na co budete vzpomínat?** Na některé profesory a samozřejmě na M.O.R. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Radši nic!

ANTONÍN EPSTEIN

Kdo jste? To bych také rád věděl. **Co po maturitě?** Po maturitě? **Na co budete vzpomínat?** Budu se snažit co nejdříve zapomenout. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Opřete se o sloupy a vyplivněte všechen vztek.

KLÁRA HOROVÁ

Kdo jste? Člověk se smyslem pro humor. **Co po maturitě?** Dála studovat (nejdřív si ale odpočinout). **Na co budete vzpomínat?** Na maturitní ples a maturitu, kamarády(ky) i učitele. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Ještě to se mnou chvíli vydržte!

MICHAL HOŘÁNEK

Kdo jste? Já. **Co po maturitě?** Studovat jazyky, možná VŠ. **Na co budete**

vzpomínat? Studii, výlety, atmosféru. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Hodně trpělivosti.

ALEŠ HOVORKA

Kdo jste? „Mr. Big“ **Co po maturitě?** Chtěl bych zářit na jedné z vysokých škol. **Na co budete vzpomínat?** Na to, jak jsem zářil. **Vzkaz rodičům a profesorům:** aby zářili alespoň trochu jako já.

SOŇA LEITGBOVÁ

Kdo jste? Učenlivá, ambiciózní. **Co po maturitě?** Studovat VŠE. **Na co budete vzpomínat?** Na pana profesora Strachotu a profesorku Konrádovou. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Buďte tolerantní.

RADKA MICHALÍČKOVÁ

Kdo jste? Bez komentáře. **Co po maturitě?** Nejdřív odpočívát a pak dál studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na lidi, zážitky a hlavně maturitní ples. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Hlavně trpělivost.

PETRA MUSILOVÁ

Kdo jste? Bez komentáře. **Co po maturitě?** Zkusit vysokou nebo jít pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Na některé spolužáky a profesory, na časopis M.O.R. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Děkuji jim za trpělivost.

MARTIN NAHODIL

Kdo jste? Homo sapiens sapiens (i když mě o tom

škola nutí pochybovat). **Co po maturitě?** ŽÍT! - cestovat, jíst, pít, kouřit, milovat a přinejhorším i pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Ze školního roku mám kladné vzpomínky jen na červenec a srpen. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Všechno je jinak.

IVETA PROKŮPKOVÁ

Kdo jste? Bez komentáře. **Co po maturitě?** Jinou školu ani omylem, takže začnu asi pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Na kamarády, na některé profesory, na časopis M.O.R. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Pevné nervy, trpělivost.

JAN SMIČKA

Kdo jste? Dřič se smyslem pro povinnost, v kolektivu oblíben. Ctím heslo: „Arbeit macht frei.“ **Co po maturitě?** Cestovat, snowtovat. Chci se stát nepracujícím nechutným multimilionářem. **Na co budete vzpomínat?** Na hodiny tělesné výchovy a výpočetní techniky (DOOM WAS COOL). **Vzkaz rodičům a profesorům:** Elvis žije! I wanna go to Bahamas.

MARKÉTA SMUTNÁ

Kdo jste? Jsem líná. **Co po maturitě?** Zkusím vysokou. **Na co budete vzpomínat?** Na profesory a na pohodlný život. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Budu se snažit.

„Zase nějaká nezapnosta...“

4.C

Ing. Milada Jarolímová
třídni maminka

a její děti

Petr Adam, Lubomíra Antořová, Filip Aubrecht, Johana Borková, Milen Čiháková, Barbora Dolečková, Kateřina Dubová, Lenka Hájková, Petra Hamerníková, Gabriela Himmelsbergerová, Jitka Hlaveřová, Markéta Chalopuková, Martina Jirásková, Tomáš Kučera, Jana Kulíková, Galina Kulhánková, Simona Kytková, Eva Lacmanová, Dana Mellerová, Helena Merglová, Pavel Muller, Zuzana Nekvapilová, David Novák, Linda Petkovová, Tereza Poborská, Hana Radková, Lucie Roubíčková, Pavel Rus, Jan Sedlák, Jana Skalová, Monika Skulová, Libuše Sojková, Aneta Těšínková, Filip Tůma, Markéta Vaňková, Soňa Vodrážková, Veronika Ždichová

CO NÁM ŘEKLA MAMINKA?

Máte ráda svou třídu?

Jak kdy.

Na co budete v souvislosti s Vaší třídou nejvíce vzpomínat?

Na výlet na Jižní Moravě.

Co si o své třídě myslíte?

Je tvárná, dají si říct. Nejsou mezi nimi žádné záporné individuality. Jako kolektiv jsou rozděleni do dvou skupin. A mají

neestetické citění, máme hroznou výzdobu třídy, to mi vadí.

Ztratila se vám někdy třídni kniha?

Jednou, ale hned se našla.

Co byste popřála čtvrtákům k maturitě?

Aby všichni maturitu úspěšně zvládli.

A co byste jim popřála do života?

Aby dělali to, co dělat chtějí a aby měli štěstí na dobré přátele a životní partnery.

A CO DĚTIČKY?

KDO JSTE?

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ V BUDOUCNU NEJVÍCE VZPOMÍNAT?

CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

ANONYM

Kdo jste? Romantik a melancholik. **Co po maturitě?** Studovat a meditovat. **Na co budete vzpomínat?** Na Lásku a španělský čas. **Vzkaz rodičům a profesorům:** To budu vědět až za rok.

FILIP AUBRECHT

Kdo jste? Fotbalista. **Co po maturitě?** Potápěče. **Na co budete vzpomínat?** Na Čechovou. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Pac a pusu.

MILENA ČIHÁKOVÁ

Kdo jste? To kdybych věděla... (nedospělá osoba zmlátající se v maturitních otázkách, s pochybnou minulostí, šílenou přítomností a nepředstavitelnou budoucností. Jinak v pohodě. **Co po maturitě?** Nejlépe vysokou školu (jakoukoli), angličtinu, dobrou a dobře placenou práci. A žít! Usmívat se a půjčovat maturantům vypracované otázky. **Na co budete vzpomínat?** Asi na lidi. Studenty profesory a jiné zaměstnance OA - nejvíc na spolužáky. Každý ve mě zanechá vzpomínku a bude se čemu smát i po XY letech. Pak na všemožný trapasy, průšvihy, maléry a karamboly. Na hrůzné i perfektní vztahy s profesory, dál... asi napíšeme knihy, ne? **Vzkaz rodičům a profesorům:** Milujte se a množte se! A díky za všechno!

BARBORA DOLEČKOVÁ

Kdo jste? To momentálně nevím. Studentka OA snažící se vyrovnat s tvrdou životní realitou. **Co po maturitě?** Chci si najít nějaké výhodné, zajímavé a dobře placené zaměstnání. **Na co budete vzpomínat?** Teď mě nic nenapadá, ale vzpomínat určitě budu a to na něco příjemného, jestli se ovšem něco takového najde. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Mějte se hezky, hodně štěstí a zdraví, dík za všechno.

VIKTOR DYK

Kdo jste? Melancholický optimista. **Co po maturitě?** Psát memoáry v kavárně na rohu Chamselysey. **Na co bude te vzpomínat?** Na školu. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Zda-li.

LENKA HÁJKOVÁ

Kdo jste? Člověk s hrůzou očekávající začátek maturity. **Co po maturitě?** Neopakovat ji! **Na co budete vzpomínat?** Na pí. prof. Jarolímovou. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Ještě chvíli!

SIMONA KYTKOVÁ

Kdo jste? Obyčejná studentka bez velkého vztahu ke škole, milující přestávky, vikendy a prázdniny. **Co po maturitě?** Práva nebo jazyky. **Na co budete vzpomínat?** Kolektiv, společné akce (Španělsko, ly-

žák...). **Vzkaz rodičům a profesorům:** Díky.

DANA (DEJNA) MELLEROVÁ

Kdo jste? Beatleswomanka. **Co po maturitě?** Slavit. **Na co budete vzpomínat?** Na lidi a zájezdy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Vydržet se mnou i po mě.

HELENA HERGLOVÁ

Kdo jste? Obyčejná holka. **Co po maturitě?** Jít dál na školu. **Na co budete vzpomínat?** Na kolektiv a dobré učitele a benevolentního pana ředitele. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Vydržte!

PAVEL MULLER

Kdo jste? Famózní excentrik se sklony k determinaci vlastního já. **Co po maturitě?** Odpočívat. **Na co budete vzpomínat?** Namor. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Nech brouka žít!

ZUZANA NEKVAPILOVÁ

Kdo jste? Někdy anděl, někdy - ale to málokdy - ďábel. **Co po maturitě?** Vysokou školu. **Na co budete vzpomínat?** Na třídní, třídu a naše akce, cestování se školou! **Vzkaz rodičům a profesorům:** To vše díky vám!

DAVID NOVÁK

Kdo jste? David Novák. **Co po maturitě?** Elektrikáře. **Na co budete vzpomínat?** Na Foerstovo komorní pěvecké sdružení. **Vzkaz rodičům a profesorům:** 3 rohlíky se sýrem (křupavé).

LINDA PETKOVÁ

Kdo jste? Malá, blbá ale vaše. **Co po maturitě?** Nic, ale budu studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na kapučino a hodnou babičku. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Mnoho díky a vydržte i nadále.

TEREZA POBORSKÁ

Kdo jste? Holka. **Co po maturitě?** VŠ. **Na co budete vzpomínat?** Na lidi. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Přežít mě ve zdraví.

HANA RAKOVÁ

Kdo jste? Nevyzpytatelná zakletá princezna. **Co po maturitě?** Pořádně se vyspat? **Na co budete vzpomínat?** Na kolářské zájezdy a osazenstvo. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Na chvíli zastavte svou produktivitu řeči.

LUCIE ROUBÍČKOVÁ

Kdo jste? Toť otázka. **Co chcete dělat po maturitě?** Žít. **Na co budete vzpomínat?**

Na výstupy do 5. patra. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Jsme jenom lidi.

PAVEL RUS

Kdo jste? Stejný, jako všichni ostatní. **Co po maturitě?** To je ve hvězdách. **Na co budete vzpomínat?** Na přezouvání. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Pochopte mláďa.

MONIKA SKULOVÁ

Kdo jste? Podle písma roztržitý a nadějný jedinec. **Co po maturitě?** Studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na Strachotu, jak mě vyděsil k smrti. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Buďte na nás hodní.

ANETA TĚŠÍKOVÁ

Kdo jste? Jedovatá bylinka. **Co po maturitě?** Určitě ne pracovat, takže vysokou. **Na co budete vzpomínat?** Na hodiny zeměpisu a na profesorku třidní. **Vzkaz rodičům a pro-**

fesorům: Že byli úplně stejný.

MARKÉTA VAŇKOVÁ

Kdo jste? Jsem jaká jsem. **Co po maturitě?** Všechno možný a pak taky vejšku. **Na co budete vzpomínat?** Na kamarády. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Díky.

VERONIKA ŽDICHOVÁ

Kdo jste? Pro jedny sestra, pro druhé cizinka. **Co po maturitě?** Udělat všechno pro to, abych nemusela jít pracovat. Chtěla bych zkusit vysokou. **Na co budete vzpomínat?** Na vybranou skupinu profesorů, na lyžařské kursy a plesy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Nenechte mě ve štychu.

„Kdo vydrží víc“
„Sic itur ad astra“

4.D

Jaroslav Strachota
třídní tatínek

a jeho děti

Martina Babiczová, Eva Beránková, Pavla Čadilová, Martin Diviš, Renáta Faltysová,
Michaela Fohová, Veronika Frantová, Markéta Hošková, Jana Ilovičná, Jakub Janda,
Magdaléna Kordová, Zuzana Kováčková, Klára Kovalová, Lucie Křížová, Petra Kučerová,
Kamil Langhamer, Martin Mandřák, Radka Medřická, Michal Merta, Pavla Míková,
Simona Nejedlá, Martina Nečinová, Petra Oplištilová, Pavla Peňáková, Eva Prokúpková,
Lucie Svozilová, Petra Šetková, Markéta Štyndlová, Martina Štyndlová, Markéta Valentová,
Lenka Vlčková, Barbora Volfová, Barbora Žiláková, Renáta Žywiaková

TATÍNKU POVÍDEJ...

Máte rád svou třídu?

Celkem ano.

**Na co budete ohledně Vaší třídy
vzpomínat?**

Velkou radost mám z toho, že se mi podařilo dostat třídu nahoru. Když jsme v prváku začínali, byli jsme v prospěchu předposlední. Teď jsme někde kolem 7. místa. Nejvíc mne naštválo, když jsem přistihl jednu studentku, která chodila za školu. Byla vyloučena ze školy.

Co si o své třídě myslíte?

Je ta až na výjimky dobrá třída. Ta výjimka je Diviš, ostatní chlapci už se vzpamatovali. Ve třídě chybí rozený organizátor.

Ztratila se vám někdy třídní kniha?

Jednou, ve třetáku, v době mé nepřítomnosti.

Co byste popřál čtvrtákům k maturitě?

Maturita není všechno, je to jenom malý krůček v životě.

A co byste jim popřál do života?

Aby se jim splnily jejich cíle.

A TEĎ DĚTIČKY...

KDO JSTE?

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ V BUDOUCNU NEJVÍCE VZPOMÍNAT?
CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

KUBA JANDA

Kdo jste? Pilný student.
Co po maturitě? Studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na praxi a hodiny VT s profesorem Dufkem (Clusoe). **Vzkaz rodičům a profesorům:** Klídek!

MARTIN

Kdo jste? Skorocvok. **Co po maturitě?** Lítat. **Na co budete vzpomínat?** Prázdniny. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Zdravím.

EVA

Kdo jste? Jsem studentka OA Vinohradská a to hodně upovídána. **Co po maturitě?** Studovat. **Na co budete vzpomínat?** Na maturitní plesy a na přátele. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Mějte se rádi a mějte nás rádi.

MARTINA

Kdo jste? Roztomilej malej syslík, který ví kam s očima (furt jedním směrem). **Co po maturitě?** Studovat jazyky na rok. **Na co budete vzpomínat?** Na zájezdy a na dobré kamarády. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Ať jsou zdraví a mají pevné nervy! Někdy je to potřeba.

PETRA

Kdo jste? Tmavá žabule s vykulenýma očima! S

nepopsatelnou šikovností.

Co po maturitě? Jít na nástavbu. **Na co budete vzpomínat?** Hlavně na lyžák a pak na několik lidí, na zájezdy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Ať se mají tak, jak se nejlíp dá, a ať to s náma ještě chvíli vydrží!

PAVLA

Kdo jste? Dívka s IQ 150, velmi známá. **Co po maturitě?** Studovat VŠE. **Na co budete vzpomínat?** Na lyžák, ramlování a na Rockyho. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby to s námi ještě chvíli vydrželi.

RADKA

Kdo jste? Jsem studentka OA, přesto mám smysl pro humor (nebo právě proto?). **Co po maturitě?** Studovat, rozhodně ne pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Na lyžák a plesy a přátele. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Buďte na nás hodní, my vás taky nezlobíme!

ZUZANA

Dívka z 2. lavice. **Co po maturitě?** Možná ňáká nástavba, ale spíš půjdu pracovat. **Na co budete vzpomínat?** Na lyžák - ramlování Pavly Čadilové. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Vydržte to s náma ještě chvílku.

KLÁRA

Kdo jste? Dívka z druhé lavice. **Co po maturitě?** Nic, možná něco řídit (podnik atd.), nebudu malicherná. **Na co budete vzpomínat?** Na třídní krásku P.Čadilovou a její ramlování. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Vše chce čas! Nezlobte nás! Nepotopte nás! Milujeme vás!

RENÁTA

Kdo jste? Intelektuál IV.D. **Co po maturitě?** Na VŠ. **Na co budete vzpomínat?** Na lyžák, na spolužáky z mé poloviny. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Nezlobte nás a my nebudeme zlobit vás!

„Vzdávám se“

4.E

Hana Václavů
třídní maminka

a její děti

Michaela Bulenová, Jana Dlouhá, Michal Fečo, Lucie Hendrychová, Magdáléna Holá,
Simona Hoznourková, Radek Janko, Jírová Kateřina, Romana Kellnerová, Šárka Kellnerová,
Gabriela Klimentová, Klára Koudelková, Hana Kubánková, Barbora Malíková,
Eva Mihaličková, Dagmar Nadějová, Lenka Nezbedová, Gabriela Novická, Jitka Novotná,
Jana Pazourová, Petr Průša, Jan Pšenička, Helena Růžková, Ivana Rybáčková, Pavla
Schauhuberová, Monika Svobodová, Kateřina Sýkorová, Jana Tomášková, Petra Urbanová,
Zdeněk Valentík, Marika Važanová, Štěpánka Vorlová, Jindřiška Zapletalová

MAMINČINA SLOVA

Máte ráda svou třídu?

Kupodivu ano.

Co si o své třídě myslíte?

Je to docela dobrá třída - ráda tam chodím učit, ale nerada tam vyřizuji administrativu.

Na co ohledně Vaší třídy budete nejvíce vzpomínat?

Asi na výlety. A taky chvíle, kdy děláme literaturu a mám pocit (zdůrazňuji „mám pocit“), že je to baví. Z nepříjemných věcí je to snad jen přepisování třídní knihy.

Co byste popřála čtvrtákům k maturitě?

Aby se nezhrozili, aby k ní nepřistupovali s pocitem strachu, aby se jim povedlo se projevit jako inteligentní studenti. Myslím, že maturita je obtížná, nedá se zvládnout levou zadní. Je obtížná hlavně šířkou záběru, různorodostí - už nikdy člověka nepotká tak všeobecná zkouška.

A co byste jim popřála do života?

Spokojenost a umění radovat se i z malých věcí.

Kolikrát se Vaší třídě ztratila třídnice?

Bez komentáře.

A CO NA TO DĚTI?

KDO JSTE?

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ V BUDOUCNU NEJVÍCE VZPOMÍNAT?

CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

MICHAELA BULENOVÁ

Kdo jste? Z pohledu vlastního nepopsatelná usměvavá osoba. **Co po maturitě?** Dále se učit a pak učit český a francouzský jazyk. **Na co budete vzpomínat?** To ještě nevím. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Buďte k nám hodní a shovívaví, my dospíváme! A dospějeme-li, budeme i my k vám.

JANA DLOUHÁ

Kdo jste? To kdybych věděla. **Co po maturitě?** Učit se nebo pracovat. To není příjemný výběr. **Na co budete vzpomínat?** Triko Maturant 96. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Berte nás s rezervou, my to děláme podobně.

MICHAL FEČO

Kdo jste? Jsem muž, který je zde proto, aby změnil svět. **Co po maturitě?** Chtěl bych se zúčastnit přijímacích zkoušek na VŠE, dál nevím. **Na co budete vzpomínat?** Na kouření o přestávkách na záchodcích a na pana profesora Stachotu. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Co jsme my, byli jste i vy, co jste vy, budeme i my.

LUCIE HENDRYCHOVÁ

Kdo jste? Pro zasvěcené - Monča, pro ty ostatní - studentka. **Co po maturitě?** Mám zařízený pracovní pobyt ve Švýcarsku - zatím 1 rok. **Na co budete vzpomínat?** Na úspěšné

složení maturity. A že to vlastně zas tak moc těžké nebylo. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Oběma stranám nevýslovné díky.

RADEK JANKO

V pohodě žijící a do školy pozdě chodící přízrak v pruhovaném svetru. **Co po maturitě?** Studovat angličtinu, popřípadě se učit na záři. P.S. Pořádně se vozrat. P.S.S. A ještě víc z. do h.! **Na co budete vzpomínat?** Na přestávky, na hodiny profesora Kadlece a na třídní výlety. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Neprudte do nás - máme vás rádi. (Některý.)

KATEŘINA JÍROVÁ

Kdo jste? Takový malý nic, že by se to do dlaně vešlo. **Co po maturitě?** VŠ, jazyková škola. **Na co budete vzpomínat?** 1. Maturitní triko 2. Hromadný unik studentů ze školy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** To víte! Mládi!

ROMANA KELLNEROVÁ

Kdo jste? S trochou fantazie „studentka“ této školy. Mám zde ještě pět minut mladší dvojče, což mne zajisté velice těší, protože hltáme získané vědomosti dvojnásob. **Co po maturitě?** Jednoho krásného slunného dne unesu Kadla Floriána a emigruji na pustý ostrov!!! Teď vážně: Doufám, že mi vyjde pobyt v Německu. **Na co budete vzpomínat?** Na všechny mé

průšvihy, které jsem zde zažila, a které se mi v tu dobu zdály neřešitelné. **Vzkaz rodičům a profesorům:** „Andrea Zuckermenová“ ze mne stejně nikdy nebude!!! P.S. Děkuji bohu, že mi umožnil studium na této báječné škole! Amen.

ŠÁRKA KELLNEROVÁ

Kdo jste? Doufám, že jsem spolehlivá a pravdomluvná, ale jsem líná, ukecaná a sobecká! Podle mé sestry jsem pěkná ... (nebudu sprostá). **Co po maturitě?** Chtěla bych se od rána do večera válet na rajský pláži! Ale asi začnu s angličtinou a němčinou na jazykovce (vlastně budu pokračovat). **Na co budete vzpomínat?** Na vzrušující testy z účetnictví a zakázané kouření v prostorách školy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Nikdy na vás nezapomenu, rodiče mám ráda!

KLÁRA KOUDELKOVÁ

Kdo jste? Školumulující studentka OA. **Co po maturitě?** Vzpomínat na školu. **Na co budete vzpomínat?** Na barvu školy. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby vzpomínali se mnou.

HANA KUBÁNKOVÁ

Kdo jste? Někdo, kdo nerad píše sám o sobě. **Co po maturitě?** Studovat jazyky. **Na co budete vzpomínat?** Myslím, že to, na co budu

vzpomínat, ještě přijde.
Vzkaz rodičům a profesorům: Aby četli M.O.R.

BARBORA MALÍKOVÁ

Kdo jste? Náladová, obětavá (?), těžko odpouštím, chodím všude pozdě. Musím říct, že sama sebe ani moc neznám.

Co po maturitě? Užívat si života. Ráda bych se někam podívala a chci se aktivně pustit do jazyků. Na co budete vzpomínat? Těžko říct, ale hlavně asi na lidi, které mám okolo sebe a kteří mi čas strávený ve škole udělali veselejší, zábavnější.
Vzkaz rodičům a profesorům: Profesorům bych přála asi lepší studenty, než jsem byla já. A rodičům? Asi aby to se mnou ještě chvíli vydrželi.

DAGMAR NADĚJOVÁ

Kdo jste? Určitě skrytý talent na účetnictví, který bude odhalen nejspíše v dubnu.
Co po maturitě? Nejspíš jet na cestu kolem světa a určitě přitom využít svých nabytých znalostí.
Na co budete vzpomínat? To se uvidí po maturitách.
Vzkaz rodičům a profesorům: Ať se připraví na horké chvílky, které je s námi ještě čekají.

LENKA NEZBEDOVÁ

Kdo jste? To by mi musel někdo říct.
Co po maturitě? Chtěla bych cestovat po světě.
Na co budete vzpomínat? Asi na kamarády a trapasy.
Vzkaz rodičům a profesorům: To chce klid a trpělivost.

GABRIELA NOVICKÁ

Kdo jste? Kdybych neměla bambulovitý účes ve tvaru mikrofonu, byla bych úplně obyčejná holka. **Co po**

maturitě? Pojedu za moře a budu pomáhat s výchovou malých cizinců.
Na co budete vzpomínat? Na čaj v 10⁰⁵.
Vzkaz rodičům a profesorům: Mí milí, byla to sice zbytečná dřina, ale hluboce se klaním před vaší vytrvalostí a děkuji.

JITKA NOVOTNÁ

Kdo jste? Ráda sportuji, ráda, spím, a nerada se učím.
Co po maturitě? Chtěla bych na nějakou návstavbu.
Na co budete vzpomínat? Asi na maturitu.
Vzkaz rodičům a profesorům: Profesorům, aby na nás byli u maturity hodný!

PETR PRŮŠA

Kdo jste? Flegmatik, který nerad vyplňuje dotazníky.
Co po maturitě? Když maturu udělám, tak se ožeru. A když ne - tak taky.
Na co budete vzpomínat? Na přestávky.
Vzkaz rodičům a profesorům: Nic.

HELENA RŮŽKOVÁ

Kdo jste? Momentálně student OA.
Co po maturitě? Rok si dát pauzu, pracovat, cestovat a připravit se na další studia.
Na co budete vzpomínat? Na trápení u tabule a stres.

IVANA RYBÁČKOVÁ

Kdo jste? Malá, stále růžovoučce oděná dívčina s milým úsměvem ve tváři (většinou). Jo a velký snilek.
Co po maturitě? Je to divný, ale dál se učit.
Na co budete vzpomínat? Na kamarády a legraci, kterou jsme si užili.
Vzkaz rodičům a profesorům: Díky za trpělivost!

KATEŘINA SÝKOROVÁ

Kdo jste? Občas mi říkají „Veselý drát“.
Co po maturitě? Ráda bych zkusila nějakou návstavbu a studium (popř. práci) v Rakousku.
Na co budete vzpomínat? Na přátele, na všech těch 180, schodů a na paní profesorku Kopečkovou.
Vzkaz rodičům a profesorům: Obdivuji vaše nervy a vaši trpělivost.

JANA TOMÁŠKOVÁ

Kdo jste? Vysoká, štíhlá, stále elegantní, samá sranda.
Co po maturitě? Jít pracovat a podle možnosti podívat se po světě (co možná nejdál).
Na co budete vzpomínat? Je to k nevíře, ale na pány a paní profesorky. O studentstvu třídy ani nemluvě.
Vzkaz rodičům a profesorům: To je těžký. Jsou to samý otřepaný fráze. Ale kolik je tam pravdy. Dík.

PETRA URBANOVÁ

Kdo jste? Velký smíšek se zamilovaným srdcem.
Co po maturitě? Asi pracovat. Studovat určitě ne.
Na co budete vzpomínat? Na kamarády a řidičák.
Vzkaz rodičům a profesorům: Aby zůstali takový jací jsou, tak správní atd.

ZDĚNĚK VALENTÍK

Kdo jste? Romantický tvor, ale i prachy jsou důležité.
Co po maturitě? a) VŠE, b) příprava na zimu c) studovat jazyky. Každopádně se dost opít a z. do b.
Na co budete vzpomínat? Na profesory a na školní výlet, také na přezouvání a profesora Strachotu.
Vzkaz rodičům a profesorům: Nehrajte do nás, nebudem taky.

„Sobolda a její parta“

4.F

Jana Sobolíková
třídní maminka

a její děti

Romana Babická, Olga Bahenská, Andrea Benedikovičová, Hana Bláhová, Jiří Brodský, Jana Drábková, Kamila Hasalová, Petr Holiš, Andrea Kalinová, Jitka Koláčná, Ondřej Kněžour, Petra Kučerová, Jan Kudláček, Vladimír Lév, Michaela Lízalová, Karolína Malíková, Jan Molín, Jitka Nečasová, Alice Novotná, Ilona Papoušková, Michal Persy, Monika Skopalová, Petra Soukupová, Eva Spurná, Petr Strnad, Martina Světinská, Michaela Škrletová, Kateřina Štěpánová, Radana Tomášková, Věra Včeláková, Michaela Volhejmová, Simona Voráčková, Jana Vojtěchovská, Adéla Zahradníková

MAMINČINO MOUDRO

Máte ráda svou třídu?

Samozřejmě - třídní by třídu měl mít rád.

Co si o své třídě myslíte?

Při srovnání s jinými třídami patří k průměru. Co se týká kolektivu, tolerují se.

Na co ohledně Vaší třídu budete nejvíce vzpomínat?

Výlety i na jednotlivé žáky, jejich projevy ve škole i v hodině. Z nepříjemných věcí, když se mě někdo snaží podfouknout, třeba falešné omluvenky, ale to bylo spíše ze začátku. Asi to ale patří k určitému studentskému způsobu nazírání na školu.

Ztratila se vám někdy třídní kniha?

Jenou - a to ve 4. ročníku a možná to ani není jejich vina.

Co byste popřála čtvrtákům k maturitě?

Hodně štěstí.

A co byste jim popřála do života?

Aby se snažili jednat rovně, čestně, aby byli tolerantní vůči okolí jak v rodině, tak v zaměstnání, aby stavěli na vztazích mezi lidmi.

A DĚTI

KDO JSTE

CO CHCETE DĚLAT PO MATURITĚ?

NA CO BUDETE V SOUVISLOSTI S OA VINOHRADSKÁ NEJVÍCE VZPOMÍNAT?

CO BYSTE VZKÁZALI SVÝM RODIČŮM A PROFESORŮM?

JIRÍ BRODSKÝ

Kdo jste? Jsem 1. řádek v časopisu M.O.R.... a to stačí. Co po maturitě? Pokračovat ... rozhodně ve studiu nizozemštiny. **Na co budete vzpomínat?** Na zdejší společnost. **Vzkaz rodičům a profesorům:** „Děkuju“.

KAMILA HASALOVÁ

Kdo jste? Jsem členem našeho ústavu a to mluví za vše. Co po maturitě? Nadále se vzdělávat. **Na co budete vzpomínat?** Na Strachotův anglický humor, při kterém nás často poléval studený pot. Nezapomenu samozřejmě na své spolužáky. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Doufám, že nebudete dělat zbytečné ani jiné problémy.

ANDREA KALINOVÁ

Kdo jste? (krásný autoportrét slečny Adrei Kalinové nemohl být pro nedostatečné technické vybavení otištěn). Co po maturitě? Co nejrychleji se uzdravit z pomaturitního šoku a ze školy vůbec. **Na co budete vzpomínat?** Na profesory a jejich výroky (Černá, Adamec, Strachota,...) **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby neprudili.

VLADIMÍR LÉV

Kdo jste? Nedožirná inteligence. Co po maturitě? Velký šéf. **Na co budete vzpomínat?** Na Strachotu.

Vzkaz rodičům a profesorům: Vyhraju.

ILONA PAPOUŠKOVÁ

Kdo jste? Je mi pět a mám hlad. Co po maturitě? Sbirat známky. Na co bude vzpomínat? Na splachovací záchodky. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Ahoj a děkuji!

MONIKA SKOPALOVÁ

Kdo jste? Stručně? To nejde. Co po maturitě? Co nejmíň práce a co nejvíc peněz. **Na co budete vzpomínat?** Na ten skvělejší pocit, když jsem byla nepřezutá. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby nás zbytečně nepotápěli, stejně z toho nic nebudou mít.

MARTINA SVĚTINSKÁ

Kdo jste? Někdy si připadám jako člověk. **Co po maturitě?** Vyhodím kopyta na stůl a všichni kolem mě budou lítat. **Na co budete vzpomínat?** Na přezouvání. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Aby na nás byli hodní.

KATEŘINA ŠTĚPÁNOVÁ

Kdo jste? Já jsem rozená lyžařka (věčně na sněhu). Co po maturitě? Hlavně nepracovat, ale rekreovat se. Prudit. **Na co budete vzpomínat?** Na výroky našich profesorů (Černá, Strachota). Na moji milovanou Andrejku, Janičku a Kateřinku. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Milujte se a množte se.

ADÉLA ZAHRADNÍKOVÁ

Kdo jste? Sedím za Knížou, tak je můj charakter poznamenán na celý život. Co po maturitě? Chci jít na VŠE. **Na co budete vzpomínat?** Profesor Strachota ve mě zanechal nehynoucí opor k dějepisu. Profesor Kadlec mě přesvědčil, že šaty nedělají člověka. Samozřejmě na M.O.R. **Vzkaz rodičům a profesorům:** Děkuji za to, že jste na mne za dobu mého studia nevztáhli ruku a nezabili mě.

Psycho

aneb o krutém dopadu studia na psychiku studenta

Představte si situaci: je lednové podmračené odpoledne. Student Obchodní Akademie se po jídle skromnou svačinu dívá na televizi. Avšak sužován strašlivou představou tří písemných prací, jež jsou jeho třídě předurčeny na příští den a doslova deptán ještě hrůznější představou, že by se na tyto kompozice měl začít učit. Neodvratně se blíží konec pololetí a student, ač mu to zdraví rozum rozmlouvá, se přemáhá k tomu aby si dané učivo alespoň zběžně přečetl a získal tak přinejmenším nějakou šanci na to, že písemku napíše trochu přijatelně a odvrátí tak na vysvědčení hrozící sardele. Opravdu nezáviděníhodná situace. Nyní bychom se chtěli pokusit přiblížit vám a chronologicky časově rozebrat průběh psychického stavu studentů jednotlivých ročníků.

DEN PŘED

PRVÁK

18:00:00 Jé, oni dávají Risk! To mě ale mrzí, že se musím učit, tak rád bych se díval!
18:00:01 Začíná pilné studium.

21:15:04 Chudinka prvák znaven učením usíná.

22:01:24 Maminka ho něžně budí, aby se převlékl do pyžámky a vyčistil si zoubky, nic nedbaje jeho námitek, že by se měl ještě učit.

22:10:05 Prváček znovu usíná.

02:11:45 (křik ze spaní) Oxid uhličitý se skládá z dividend, které byly vynalezeny roku 1526 Jamesem Watterem v Angole, hlavní město Luanda. Pomóóóóc.

DRUHÁK

18:00:00 Risk je také inteligentní hra, známku z matiky mi to sice nezlepší, ale poznatky o historii českého obuvnického průmyslu možná taky někdy upotřebím.

18:02:01 Že by přeci jen ta ekonomika byla o něco důležitější?

18:02:15 Ne!

18:03:21 Ano!

18:04:02 Tak to bych se tedy možná měl radši jít učit.

18:05:12 Ne!

18:05:18 Ano, já se jdu učit! Sakra!

18:06:23 Kašlu na to, zapnu si na hodinku počítač, pak se budu učit.

18:09:47 Počítač naběhl.

18:10:04-22:35:33 Hektická a sebezničující pařba DOOMA.

22:35:35 Jsem zničenej.

22:35:40 Dobrou noc.

23:00:00 Crrrrrrr.

23:01:00 Crrrrrrr.

23:02:00 Prásk.

23:02:12 No jo, vždyť jsem si nařídil budíka, že se budu dívat na ty Deníky červených střevíčků.

23:05:05 Sakra, tendle díl už sem viděl. Du spát.

TŘEŠÁK

18:00:00 Kurva zase risk! To tam není něco jinýho? Ten novej ichtyl uvaděč je ještě horší než ten starej Vyskočil! Ale učit se přece nebudu, proč taky?

18:30:00 To byla zase debilita, ten risk! Co dávaj teď?

18:30:45 Dallas!!!! Fuj! Bléééé!

18:30:47 Ale co budu dělat?

18:30:50 Učit se? To je k smíchu!

18:30:51 - 18:41:10 ... hysterický smích...

18:41:11 Mám hlad!

18:42:12 Nevadí přece, jdu dneska s kámošema do hospody, tam si můžu dát něco k jídlu.

19:05:07 Infarktová cesta MHD na místo srazu.

19:45:08 - 22:30:21 Pařba v hospodě. Ze zítřejších písemek si opravdu nic neděláme.

22:30:22 - 22:50:43 Kolektivní organizovaný výsměch zítřejším písemkám.

22:50:44 - 23:50:15 Žádná změna. Po krátké humorné vsuvce opět paříme a ze zítřejších písemek si nic neděláme.

00:15:09 Hospodský prohlásil, že zavíraj a že už bychom stejně měli všichni spát a vyhodil nás. Sakra.

00:20:43 Stanice metra Hlavní nádraží: No jo, tak dneska už asi metrem nepojedu.

00:25:43 - 04:59:34 ??????Hlavák??????

???lavička????????zima????????????????????????????????

04:58:35 Jak bolestivé jest ranní procitnutí! A zvláště potom na lavičce v parku.

05:00:00 Jedu domu, a metrem!

05:50:12 Zase doma. Naši už jsou v práci, konečně mám klid na učení.

05:52:11 To nemá cenu. Jdu spát

ČTVRŤÁK

18:00:00 Á, Risk! Že bych se díval? A co se takhle učit na maturu? Ále, je teprve leden a do maturit času dost!

19:45:02 Student čtvrtého ročníku se po sladkém televizním spánku probouzí.

19:45:10 Á, Události.

20:00:09 Počkat! Nepíšeme náhodou zejtra nějaký písemky?

20:00:10 - 20:08:11 Sumarizace a katalogizace nadcházejících katastrof.

06:32:01 Že bych zase usnul?!

PŘESTÁVKA PŘED OSUDNOU HODINOU

PRVÁK

Listuje v sešitě a vzpomíná, jak profesor známkuje a doufá, že bude mít dobrou náladu.

DRUHÁK

Listuje v kartotéce svých taháků.

TŘEŤÁK

Lituje, že má kocovinu a třese se.

ČTVRŤÁK

Listuje svými omluvnými listy a přemýšlí, který felčar má zrovna ordinační hodiny.

MYŠLENKY PROF. KOŘÍNKA

PŘI OPRAVOVÁNÍ PÍSEMEK Z
PŘEDEŠLÉHO DNE

PRVÁK

Sakra, mě se do toho opravování nechce!
Nějaký pětky těm prvákům dát musím, aby si zvykali a nemysleli si, že jsem měkký.
(Náš hrdina prváček dostává bohužel zrovna pětku. To se stává.)

DRUHÁK

Sakra, mě to opravování nebaví!
Maj to všechno z taháků, alespoň že si s tím dali tu práci.
(Náš hrdina dostává čtyřku - za snahu.)

TŘEŤÁK

Sakra, mě to opravování ale opravdu nebaví!
Proč tak škrábou? To se jim tak klepou ruce?
To já když byl mladej, tak se mi ruce klepali jenom v kocovinách. Soucit sice není moje silná stránka, ale nemohu být přece pořád tak přísný.
(Náš hrdina dostává trojku, je mu to jedno. Stejně je to jenom další pitomej důvod oslavovat.)

ČTVRŤÁK

Pan profesor dokuřuje svou dnes poslední (chápej v krabičce) cigaretu.
Kašlu na to, dám jim všem dvojku. Stejně se určitě učeť na maturitu.
(Náš hrdina, stejně jako všichni jeho spolužáci, dostal dvojku.)

Jedničku, ostatně jako z každé písemky pana profesora Kořínka, nedostal opět nikdo. On to všem jistě vynahradí u maturity. Co myslíte?

Sepsali a zkušenosti poskytli Suscipidus Cactus

Emil Veselý

Eduard Smutný

Mudr.c Bean

Mr. Z-Man

Velkolepý závod

Suscepidus Cactus

Jistě si vzpomínáte, že v předchozím čísle časopisu jsme uveřejnili odhalující článek pod názvem "Fotbálek." A právě v době kdy na poslední chvíli vyšlo naše vánoční číslo M.O.R.u, se článkem postižený - pan profesor Hojka nacházel daleko od Prahy vysoko v bělostně zasněžených horách, aby tam předával našim prvním ročníkům lyžařské vědomosti ostříleného horala. I přes tuto dálku, zřejmě pomocí všelikých telegrafických či telefonických komunikačních vymožeností, se pan profesor o uveřejnění té skandální informace dozvěděl. Po počáteční panice si pan profesor zachoval chladnou rozvahu sportovce a došel k závěru, že svou ztracenou váženost si získá nazpět nejlépe nějakým historickým sportovním výkonem. Pan profesor se po bleskové úvaze rozhodl, že bude nejlépe využít příhodného sněžného prostředí. Odpelášil tedy hrdě do lyžárny a navoskoval kandahár. V slušivé modří zářící lyžařské kombinézce vyhopsal s lyžemi na rameně na kopec opovržlivě odmítav veškerých vleků a hrdě tvrdil, že nic tak člověka nerozcvičí jako totální vyčerpání po šestisetmetrovém výstupu hlubokým sněhem. Když konečně dosáhl vytouženého vrcholu, počal si svým jestřábím zrakem vyhledávat příhodného soupeře ke klání, jenž chtěl pro znovuobnovení své ztracené cti uspořádat. Nakonec se spokojil s vyzváním pouze dvou soupeřů. Jako prvním hodil svůj palčák pod nohy Martinu Pečánkovi, zdatnému to lyžaři I.B, který přijal pouze z důvodu, aby se o něm náhodou neřeklo, že je sraboun. A jako druhého vyzval pan profesor roztomile vzhlízejícího černouška z dalekého Zairu, trávícího dovolenou v České republice odměnou za projev vysoké produktivity práce při sklizni bavlny. Ten přijal výzvu pouze z důvodů jazykových (rozuměj, že výše černouškovy znalosti češtiny se skoro přesně rovnala profesorovým pochybám o samotné existenci nějakého Zairu). Rozhodně nepravděpodobně by chtěl tento

tmavý človíček triumfovat pana profesora v nějakém sjezdařském umění, neboť se ve svých tajných cizokrajných myšlenkách zabýval spíše úvahami o původu a podstatě sněhu, než o záhadných lyžařských technikách správného vyřezávání obloučků. Když tedy pan profesor dokončil nábor soupeřů, stačilo už jen vybrat vhodný svah a získat si nějaké obecnstvo. Za svah si nejdříve hrdinsky vybral černou sjezdovku zvanou "stěna smrti", avšak jeho soupeři tento razantně odmítli s připomínkami, že s sebou nemají horolezeckou výstroj, nakonec se tedy všichni shodli na zdejší modré. Dostatečný počet diváků přivábil hravě pan profesor předvedením několika vzorných gymnastických figur na vodorovné větvi blízkého smrku, jež mu posloužila za bradla. Nyní, když byly všechny náležitosti připraveny, stačilo závod už jen odstartovat. K tomu se nabídl nadodilý šedesátiletý běžkař, jenž měl čirou náhodou u sebe v kápězence startovací revolver. Všichni tři závodníci se tedy seřadili na startu, zazněl výstřel a závod započal. Pan profesor zahájil rozjížděcí pluh a snažil se dostihnout již v dálce mizejícího Martina Pečánku. Zairský šampion se zprvu lekl výstřelu a jal se zahrabávat do sněhu, po chvíli, když se střelba neopakovala, a když si uvědomil, že je vlastně v mírem ovládnutých Čechách, bleskově se vyhrabal z provizorního úkrytu a dal se do statečného zdolávání svahu. Pan profesor píchav zuřivě hůlkami, začal pomalu ale jistě dohánět studenta Pečánku. Bylo to velmi napínavé, avšak v této úděsné rychlosti už pan profesor nestačil vybrat menší zákrutu a s hlasitým nářkem frustrovaných smrkových větví zmizel v lese. Po chvíli napjatého vyčkávání se pan profesor za hlasitého jásotu diváctva z lesa opět vynořil, ovšem přece jenom v trochu prazvláštní podobě. Jedna z přítomných sjezdařek se k tomu vyjádřila takto: "Úplně jsem se polekala. Z lesa zničehonic vystřelila malá větve, sněhem a jehličím oplácaná postavička a nesrozumitelně pokřikovala

něco v tom smyslu, jako: 'Přispějte na žebračku! Přispějte na žebračku!' bylo to přinejmenším podivné." Vysvětlení je však nasnadě: pan profesor jak si omylem zkrátil cestu lesem, obalil se tam všelikým v lese přítomným svinstvem a co se toho pokřiku týče, nejednalo se o žádná charitativní hesla, nýbrž pan profesor křičel doslova: "Doprčíc, jsem spolkl žvejkačku!" No, ale vraťme se k závodu. Jakmile vyjel pan profesor z lesa, zběžně se otřepal a jakoby nic pokračoval v stihání Pečánky. Toho už se však nebylo třeba obávat neboť ten zrovna prodělával dosti krutý pád a ne moc ladnými kotrmelci brzdil svou ďábelskou jízdu. Martin Pečánka to sice sváděl na špatně seřizené vázání, ale

později se zjistilo, že ho z jízdní soustředěnosti vytrhla studentka Jitka Bourová (I.B), jež vystavovala své mladé tělo horskému slunkku jen ve slušivých bílých bikinách. Tímto se pan profesor dostal do vedení a už ani zbývající Zairský občan mu nemohl zabránit. A tak už stačilo jen pár profesionálních obloučků a dojezd do cíle se změnil absolutní triumf pana profesora, který vyhrál s náskokem třinácti minut, čtyřiceti čtyř sekund, osmi setin na plužícího černocho. Závod se tedy podařil přesně podle představ našeho pana profesora a nikdo už zas nemůže pochybovat o jeho celkových kvalitách.

Taneční galeje

aneb vše co jste kdy potřebovali vědět o tanečních a báli jste se zeptat

(Z důvodu nedostatku dívčích osobních zkušeností v tomto oboru, píše tento článek pouze z pohledu chlapců).

Každý z Vás už určitě zažil, nebo určitě zažije co jsou to taneční nebo cokoli co má něco společného se společenským tancem. Jednoho dne, ať už dobrovolně, nebo z donucení rodiči se přihlásíte do tzv. "Tanečního kurzu" a jednoho dne přijde i chvíle kdy musíte jít na první hodinu a začít se tanečně vzdělávat. Maminka Vás navlékne do silně škrobené košile, která Vás dře do krku, takže nemůžete více či méně otáčet hlavou. Pak se nasoukáte do starého omšelého obleku po dědovi, v případě zámožnějších rodičů do obleku zbrusu nového a někdy dokonce i do Vám padnoucího. Poté jste vytlačeni ze dveří, abyste se potupně vystaveni na posměch normálně oblečenému lidu dopravili pomocí MHD na místo konání kurzu. Tam ke svému potěšení zjistíte, že nejste sám kdo si připadá jako dokonalý blb, a že takových lidí může být dokonce plný sál. Pak se postavíte vedle svých kolegů proti pestré řadě rozličných dívek, a když Vám mistr řekne, aby jste se zadali, chtě nechtě na Vás zbyde zrovna ta nejhorší s nejnemožnějšími šaty a s nejhustším knírem. Nato začnete poprvé pociťovat co je to společenský tanec a to zpravidla u "kvapíku". Zde také obratem

zjistíte, že v botách s tvrdou koženou podrážkou, přeci jenom není radno měnit směr tak suverénně prudce. Ovšem to Vám stejně dojde, až když už se zvedáte z podlahy surově potlučen tvrdými dřevěnými parketami. Ještě k tomu všemu vás mistr neustále vybízí ke konverzaci s partnerkou, o které máte stejně pochybnosti, že je vůbec ženského pohlaví. Většinou, jestli se už k nějaké komunikaci vybudíte, zmůžete se stejně maximálně na něco jako: "Také se, slečno, tak nezřízeně potíte?" nebo, "A do jaké vy to vlastně chodíte školy?" Potom se po vás navíc ještě chce, abyste si zkoušeli a dokonce i zapamatovali nějaké krkolomné taneční kroky, které jsou spíše o zlomeninu nohy, než aby Vám snad byly zdrojem nějaké zábavy! No, a pak je konečně konec a mistr Vás ještě na rozloučenou postraší informací o existenci nějakých prodloužených, plesů a tanečních večerů (mimořadně, ještě jsem nezjistil, jaký je mezi těmito třemi věcmi praktický rozdíl). Nakonec musíte podniknout stejně potupnou cestu domů, avšak to už Vám je lhostejné, neboť se nemůžete zbavit myšlenek o tom, jak přežijete dalších devatenáct tanečních lekcí.

NEBEZPEČÍ NA KAŽDÉM KROKU:

GANGSTA GANGY

i u n á s ?!

Eduard Smutný a Perin Oxydovič

Se stále stoupající hladinou násilí ve všech sdělovacích prostředcích a médiích se zvyšuje i agresivita a vzájemná nesnášenlivost mezi jedinci v naší společnosti. Důvodem jsou psychologické útoky na občany již od jejich útlého mládí v podobě akčních filmů typu Rambo 1-22, Terminátor, Krvavý sport, Ferda mravenec a zlé vosy Štípalky, Americký kickboxer, 36 komnat Šaolinu, Predátor a v neposlední řadě vrchol brutální kinematografie seriál Příběhy z Javorového městečka. Tím pádem se jedinci přestávají násilí bát a naopak jej vyhledávají. Jejich apetit pro agresivitu a destrukci mnohdy dosahuje takových hranic, že se sdružují do gangů (čti gengů), to aby jejich násilnické choutky byly ukojeny ve větší míře. Ani naše škola nebyla uchráněna od tohoto violentního vlivu amerického šoubyznysu. Zjistili jsme, že podobná organizace zakořenila i v kolektivu 4.B a že si říkají Myšáci. Šéfem se sám zvolil velmi drsný a ke všemu odhodlaný Michal Hořánek, mezi členy jeho gangu, jak nám řekla jeho pravá ruka Jan 'Blů Dik' Smička, přátelsky nazývaný ICE CUBE (čti Ajskjúp).

Gang, jehož členy jsou mimo jiné Jan 'Kenibl Korpz' Starý, Gépa, Aleš 'Jsem sice malej, ale drsnej' Hovorka, Petr 'Balet s devítkou' Socháň, Tonda 'Křivák' Epstein a pokladní - vymahačka dluhů - Jana 'Terminátor 2' Brůšková, se zatím orientuje pouze na lelkování v okolí

bufetu 'U Nata' v přízemí naší školy. Jejich nekalá a násilnická činnost spočívá v tom, že okrádají nevinné a hladové strážníky Natova bytě o to poslední, co si mohou dopřát za své poslední peníze. Činnost gangu funguje jako švýcarské digi nebo motor známého automobilu Moskvič. Bystrozraký Gépa nejprve zkontroluje situaci u Natova pultu - kdo si co kupuje a tak.

Poté, co si vyhlídne budoucí oběť, upozorní nenápadným gestem Malého Drsného Aleše a ten bleskové nebohou oběť obklíčí ze všech stran. Hned nato se odkudsi objeví skupina tzv. výběřčích, v níž jsou Kenibl Korpz a Křivák. Ti nejprve dotyčného nekompromisně popadnou a odtáhnou do přítmi nedaleké chodby. Tam jej nešetřně oberou o vše, co může lídr gangu ICE CUBE sežrat. A toho, koho z důvodu odvahy nebo neznalosti situace napadne odmítnout vydat svou sváču nebo brmbrm (slangový výraz gangu pro nápoj) vyběračům, toho si vezme do parády vymahačka Terminátor II Brůšková. Z povzdálí vše nenápadnými gesty diriguje Blů Dik Smička. 'Balet S Devítkou' Socháň se stará o účetnictví spolku.

A jak je to s dělením kořisti? Samozřejmě, že nejdříve ji "zpracuje" hlava gangu Ajskjúp Hořánek a o to, co zbyde se podělí pravá ruka Blů Dik a ostatní podle data narození sestry bratra z dědečkovi strany sestřenice dcery syn.

Hluboce filozofický koutek Mudr.ce Beana

Tentokrát o plese

Co je to vlastně maturitní ples? Názory se různí:

příležitost pořádně se ožrat,
příležitost pořádně se najíst,
poslední od vaz před maturitou,
nuda.

Předtančení na maturitním plese je činnost, při které se vám všichni snaží ukázat, jak umějí tancovat, takže zcela určitě zjistíte, že tancovat vůbec neumí.

10 dobrých rad na maturitní ples:

1. Netancujte, přivádíte do rozpaků sebe i své okolí.
2. Máte hlad? Stačí si počkat, co dobrého zbyde na stolech po odchodu ctěných rodičů.
3. Doporučuji najmout si někoho, kdo vás po plese dopraví domů. Ono usnout v depu metra na Hájích není žádná sranda.
4. Když už musíte pít, tak s mírou. Nikdo není zvědavěj na vaši večeři.
5. Nedávejte se do přátelských rozhovorů s našimi profesory. Oni si všechno pamatují a druhý den ve škole byste se nemusili cítit nejlépe.
6. Až DJ Plamínek spustí svojí diskotéku, neházejte po něm prosím prázdné lahve, on za to nemůže, že je postiženěj.
7. Až budete při kankánu padat, padejte zásadně do měkkého (tj. na někoho).
8. Nefoťte přítomné maturanty, mohli byste snadno přijít k úrazu.
9. Nepocházejte falešnému pocitu, že místní barmani jsou kamarádi. Není tomu tak. Oni vám to nakonec stejně pěkně zúčtují.
10. A hlavně nám koukejte naházet hodně peněz do naší plachty. Přispíváte nám na pořádnou kocovinu!

Dilema Jana "Kovboje" Tesky

Když se ožeru, tak z toho nebudu nic mít.

Ale střízlivej bych se nudil, proto budu radši pít.

Zákon tanečního parketu:

Zrovna, když s vámi bude tancovat dáma vašeho srdce, tak uklouznete, nebo se alespoň objeví paní profesorka Lamešová a bude žádat o tanec.

Základní zákon maturitních plesů:

Pij jen tolik, abyses té maturity dožil!!!

Sexuální poradna

Dr. Maky Such a praktického odborníka Perina Oxydoviče

V první řadě bychom se chtěli omluvit všem oddaným fanynkám a fandům populárního doktora Powella Rusa, který vzhledem k jeho klesající erotické aktivitě odešel do sexuálního důchodu. Tato rubrika ovšem nezaniká, pouze na dotazy čtenářů bude odpovídat na slovo vzaty a do problémů sexu zasvěcený Sexytým - Dr. Maky Such a praktický odborník Perin Oxydovič, kteří jistě najdou řešení vašich intimních problémů.

Nikdy to nevydrží až do konce - Kamila, 16

Vážená paní doktorko, už skoro dva týdny chodím s chlapcem svých snů (jmenuje se Tonda). Je ke mně moc milý a pozorný, ale nelíbí se mi na něm jedna věc a tou je jeho chování. Paní doktorko, představte si to, sedíme v kině, držíme se za ruce a moje hlava je něžně opřená o jeho rameno. Vše je tak romantické až do chvíle, kdy se na plátně objeví nějaká komická postava nebo nějaké zvířátko. Z Tondy se v tu chvíli stane hlasitě se smějící hromada masa. Ale to by ani tak nevadilo jako to, že můj Toník se nesměje normálním lidským smíchem, ale ukrutně chrochtá, natřásá se a není přitom k zastavení. Už několikrát se nám stalo, že uvaděč přerušil promítání, rozsvítil v celém sále a požádal nás, abychom ho nerušeně opustili. Mám svého kluka velmi ráda, ale v kině se za něj musím stydět. Prosím poradte mi, jak ho můžu

změnit, abych už konečně viděla nějaký veselý film až do konce.

Milá Kamilo, s tímto problémem jsem se již setkala na cvičišti psů v Kunraticích. Tam měli podobný problém se psi. Psi také neustále štěkali a nebyli k utišení, ale cvičitelé přišli na to, jak na ně. Plácnou rázně psa přes ocas, pes sice chvíli kňučí, ale potom už ani neštěkne. V tvém případě, Kamilo, bych doporučila na Tonda stejnou metodu. (Perin Oxydovič varuje: časté a příliš silné plácání by mohlo ohrozit váš partnerský a sexuální vztah.)

Jak ji mám dostat?

- Emil, 17

Perine pomozte! Vy jste moje poslední naděje. Již 3 roky jsem členem fanklubu moderní skupiny East 17 (čti ýstsevtýn) a patřím mezi jeho nejstarší členy. Ale proč Vám píšu, minulý měsíc k nám do klubu vstoupila nová členka Jarka, je jí taky 17. Na každé klubové schůzce

se předháníme ve sdělování informací o našich Ýstech a jednou, po posledním Megadencu (prosinec 95), přišla Jarka s šokující novinkou. Na Megadencu byla v první řadě a Brian (zpěvák Ýstů) jí podal ruku a poslal vzdušný polibek. Jen to dořekla, bláznivě jsem se do ní zamiloval, jenže ona mě stále ignoruje. Poradte mi jak na ní, Perine, prosím!

Emile,

lidí jako ty jsou tisíce a proto poradím všem jako je Emil. V tomto případě použijte osvědčené balíci desatero:

1 Oční kontakt

2 Pozdrav

3 Oslovení jménem

4 Vtip

5 Otázka na volný čas

6 Dohoda srazu

7 Sraz - 1. randezvouz

8 Květina a vyjádření citů

9 Akce - třeba kino

10 Rozloučení s výměnou telefonů a sjednáním dalšího randezvouz.

POZOR! *Pokud nedosáhnete 10. bodu, aplikujte celé desatero znovu.*

MOROVÉ ZVĚSTI

PLESEM STRUČNĚ

☞ Podle předběžných odhadů bude letošní maturitní ples skutečně "pařba". Koná se totiž opět v pražské Lucerně, kde nebyla doposud instalována klimatizace.

☞ Vstupenky na letošní maturitní ples OA Vinohradská byly týden před dnem konání plesu již téměř rozprodány, což je v porovnání s plesy konanými v minulých letech obrovský úspěch. Důvodem tohoto nenadálého komerčního zvratu by mohla být i skutečnost, že na informační tabuli u hlavního vchodu do sálu Lucerny, oznamující přesné konání jednotlivých plesů, kdosi úhledným písmem připsal k informaci o naší Obchodní Akademii něco jako „Super Sex Show Maturitní ples.“

☞ Minulý týden se našemu profesorskému sboru podařilo zajistit zajímavou studentskou samizdatovou publikaci „Jak úspěšně předstírat ožralost“. „Podle našich zjištění si tuto knihu prostudovala víc jak polovina studentů Obchodní Akademie,“ informoval nás pan ředitel, „lze tedy předpokládat, že se určitá část studentů bude snažit zdiskreditovat jméno naší školy předstíráním bujaré opilosti. Jako protiútok jsme se rozhodli toto počínání ignorovat a tím narušit jejich nekálé záměry!“ Proto vážení plesový návštěvníci vězte, že pokud spatříte nepřítomně se tvářícího studenta s kolibavou chuzí a zeleným obličejem, nejedná se v žádném případě o opilost, nýbrž o zákeřnou a přizemní konspiraci.

☞ Nezapomeňte: ti z vás, kdo si v jakémkoliv předmětu ještě nestihli do dnešního dne opravit známky, mohou tak učinit během maturitního plesu neanonymním zasíláním alkoholických osvěžovadel svým profesorům!

☞ Letos poprvé bude na našem maturitním plese udělena cena pro nejsympatičtější taneční pár „Zlatý Jarda“, jejímž duchovním otcem a sponzorem je profesor Jaroslav Strachota.

☞ Student Jiří Otrava Novák (4.A) utrpěl vážný šok. Zjistil totiž, že maturita není jen maturitní ples, nýbrž velice náročná zkouška, která vyžaduje pečlivou přípravu a zejména soustavné studium. "O tom sem doteď vůbec nevěděl!" prohlásil. Šokovaný student se dočasně hospitalizoval v jednom z přilehlých barů Lucerny.

☞ Upozorňujeme všechny fankynty krásného Martina Divíše (4.D), že místo plánovaného Idolova plesového stryptýzu vystoupí pouze pan ředitel s proslovem.

ZJEVENÍ TYČOVO

Dosud neznámý žák Josef Tyč (oficiálně 4.A) se do vyučování dostavil poprvé 3.ledna letošního školního roku. První tři ročníky, včetně prvních měsíců ročníku současného, Tyč zameškal. "Jsem si jista, že Tyčovi spolužáci přede mnou doposud záměrně tajili jeho existenci. Důvody tohoto jednání nechápu," prohlásila třídní profesorka Janečková a dodává "i kdyby bylo Josefovi studium na této škole uznáno, musel by být vzápětí vyloučen pro vysokou absenci.

Chybět tři roky není jen tak." Dále pak dodala, že Tyčova nepřítomnost může být omluvena pouze lékařem, protože omluvenka od rodičů nesmí přesahovat dobu jednoho týdne. Samotný student Tyč svou obhajobu staví na tvrzení, že se jedná pouze o poněkud delší pozdní příchod. "V tom případě by byl nepostizitelný", komentuje situaci předseda klubu Pozdních chodičů Vratislav Šlajer.

POZDNÍ SJEZD

Začátkem měsíce ledna se na naší škole konala mezitřídní konference klubu Pozdních chodičů pod názvem "Chodím pozdě, no a co?", které se zúčastnil mimo jiné i klasik tohoto oboru, vysloužilce Martin Červěňák Kalivoda (dřívější 4.A). Ve svém projevu zdůraznil nutnost pokračovat v tradici pozdních příchodů na naší škole a sentimentálně zavzpomínal na léta svého "aktivního pozdního chování". Na tomto prvním ustavujícím sjezdu klubu byly formulovány základní zásady pro správné pozdní chování a způsob prevence včasných příchodů. Předseda klubu Vratislav Šlajer ve svém vystoupení kladně hodnotil práci pana školníka, který raním zamykáním hlavních dveří školní budovy údajně zvyšuje počet absencí i mezi nečleny klubu. Dále vyzdvihl nutnost propozdní agitace mezi slušnými studenty. Za úhlavní nepřátele pozdních chodičů označil Šlajer celé vedení školy v čele s profesorkami Janečkovou a Hrdou. Za jakéhosi stoupence klubu v profesorských řadách byl označen pan profesor Justa. "Sjezd se podařil i když jsme byli z počátku nuceni řešit nenadále problémy s pozdními příchody delegátů" sdělil nám předseda V. Šlajer.

JAK TO DNES CHODÍ?

Podle zjištění IVŠM nejvíce studentů používá při cestě do školy hromadnou městskou dopravu a to celých 56 %. 16 % studentů pak dochází pěšky, 13 % je dopravováno osobními automobily rodičů, 8 % používá automobily vlastní, 4 % se dopravuje na motocyklech, 2 % na kole a 1 % nedochází do školy vůbec.

POKROKOVÁ INOVACE

Mezi vymoženosti našeho moderního školského systému patří jistě i nové právo studenta maturitního ročníku zvolit si, zda chce nebo nechce přistoupit k maturitní zkoušce. O tom se přesvědčil i Karel Florián, který díky své nepořádnosti neodevzdal včas žádost o připuštění k maturitní zkoušce, tudíž mu možná nechtěně hrozí opakování 4. ročníku s Alešem Obdržádků a jeho bandou pazgrivců. Karel tím byl velmi znepokojen, neboť již od prvního ročníku se každý den připravoval na maturitní zkoušku.

Ovšem populární absolvent Jan Červeňák Kalivoda je touto inovací poněkud znechucen. "Dřív člověk musel na nepřipuštění k maturitě makat celý ty blbý štyry roky a dneska stačí nepodepsat nějaké pitomej předtištěnej papír ..., " sdělil nám Červeňák.

RADIKÁLNÍ ZMĚNA

Pozor! Minulý týden došlo k již dlouho očekávané (avšak v tuto dobu naprosto nečekané) události. I přes velký nápor nejrůznějších zkoušení a písemek, které by nebohé studenty čtvrtých ročníků měly údajně připravit k maturitě, se totiž Frajer OA Martin Diviš (4.D) dokázal odtrhnout od studia a pořídit si novou vestu. Tuto více než senzační informaci jsme obdrželi od studentky Dany D. ze

druhého ročníku, která, jak nám sama sdělila, je velkou Martinovou fanynkou. „Škoda, že jsem teprve ve 2. ročníku“, povzdechla si, „takhle si mě ani nevšímne.“ Martinův nový doplněk byl natolik úspěšný a vzbudil takový rozruch, že někteří chlapi, méně vybavení fyzickou krásou, po něm dokonce loudí adresu butiku ve kterém nakupuje. A i přesto, že mnohý z těchto závistivců ochotných obětovat svojí popularitě téměř cokoliv, neváhá použít všemožných odporných úplatků, Martin zůstává neoblomný a svého krejčího by nikdy neprozradil. „Některý mě chtěj dokonce bit“, řekl nám Idol, „to je ale v pohodě, to vždycky ňák zvládnou, mnohem nebezpečnější jsou ty fanynky.“ Skutečně: od doby nákupu zánovní vesty je Martin na každém kroku provázen davem zuřivě pištících a plačících fanynek. Jedná se o jakousi Martinománii, ne náhodou podobnou Bealtlemánii v šedesátých letech. „Na rozdíl od slavných Brouků, kteří se v současné době snaží o comeback prostřednictvím nákladných dokumentárních, hudebních a reklamních projektů, Martinovi stačí koupit si vestu,“ hodnotí situaci psychiatrická profesorka Tomanová.

Nová Martinománie zachvátila téměř všechny - jeho, dle vlastních slov, „echtovní vestička ve stylu italské módy“, zkrátka zabrala. „Už se mi pomalu začínal okoukávat,“ vyjádřila jedna ze studentek druhého ročníku své nadšení, „ale tahle jeho nová vesta je prostě zase bomba.“

Vyjimku z všeobecného nadšení tvoří snad jen Pavel Rus, jehož nová slušivá bradka typu „Kozlík Pavel“ příliš úspěšná nebyla a který s Martinovou novou vestou ztratil několik svých příznivkyň. „Já bych se na to...“ posteskl si Pavel a ihned se, nehledě na dosud neukončenou výuku,

odebral do nejbližšího obchodního domu vybrat svůj nový ohoz.

PANICTVÍ

Radek Havlín (4.A) byl profesorem Havlíčkem navržen na dvojku z chování. „Nechápu to,“ řekl nám nebohý student, „nic jsem neudělal, jenom napsal datum na tabuli.“ Důvodem Havlíčkova návrhu je totiž skutečnost, že tabule třídy 4.A byla nedávno nově natřená, čímž její dříve avantgardně oprýskaná čern zнову nabyla krásně démonického rázu a panenské nedotčenosti. „To přeci nejde,“ stěžuje si profesor Havlíček, „taková krásná, mladá a nedotčená tabule a ten Havlín ji takhle surově odpaní datumem. Poprvé to není jen tak, poprvé to chce člověka zkušeného, jako třeba mne.“

TEST

Profesor Havlíček aplikoval nedávno na nebohé studenty naší školy svůj speciální „sexuelní“ test. Pro mnohé studenty (hlavně prvních ročníků) to bylo poprvé, co slyšely slova jako „pohlavní styk“ nebo „kondom“. Jednu ze studentek dokonce Havlíčkovi testové otázky natolik vyvedly z míry, že přišla druhý den do školy oděna pouze do řemínkového obleku „Divoká kočička žena Matylida“, který si tajně vypůjčila z mamčině skříně a snažila se své spolužáky prváky naučit novým „kouskům“. Profesor Havlíček popírá možnost jakéhokoliv vlivu tohoto testu na studenty. „Test není určen pro nějaké zjišťování sexuálního povědomí studentů,“ řekl „naopak, podle odpovědí studentů čtvrtých ročníků bychom se spíš mohli učit my profesori. Hold je to jiná generace.“

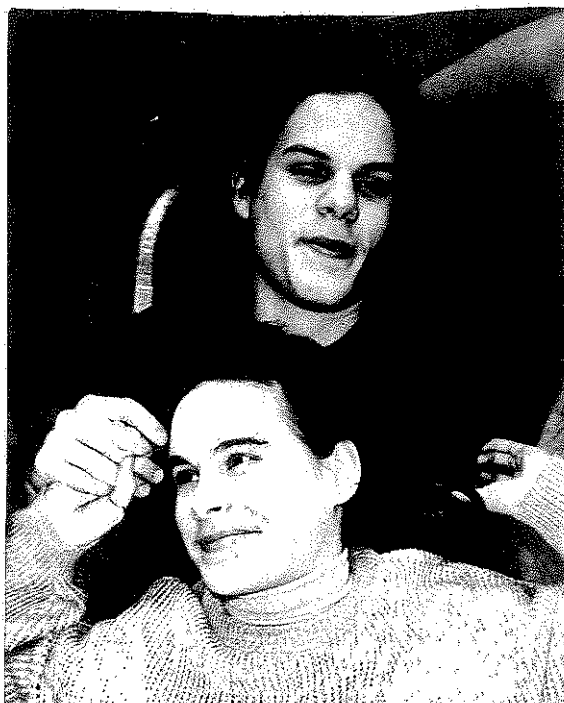
„BOUŘKA BYLA SUCHÁ“

M.O.R.

DUBEN 1996

STUDENTSKÝ ČASOPIS
CENA 5 KORUN

ČÍSLO 6

M.O.R.

studentský časopis vydávaný při OA Vinohradská 38

vychází občas, toto číslo vyšlo 3. Května 1996
cena 5 korun
náklad 300 výtisků

Fiktivní šéfredaktor: W.A. Strichmin

Redakční rada: Emil Veselý, Eduard Smutný, Suscipidus Cactus, Mr. Bean

Jazyček na vahách: Wabi Doležalová

Korektor: Kadel Ceštinka

Do tohoto čísla přispěli: Emil Veselý, Eduard Smutný, Suscipidus Cactus, Mr. Bean, Wabi Doležalová, Perin Oxydovič, Efa, Maky Such, Mr. Z-man

Reklamy v tomto čísle připravil Perin Oxydovič ve spolupráci s RaMa Art Productions

Případné příspěvky či připomínky odevzdávejte do sekretariátu školy.

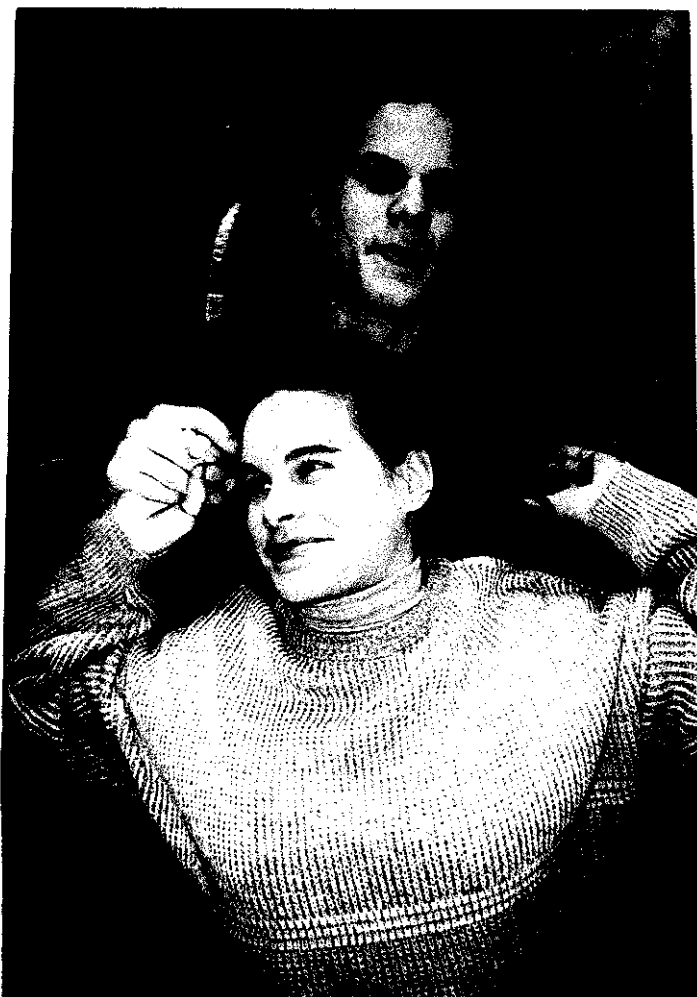
Za chyby odpovídá korektor Kadel Ceštinka

Copyright 1996 M.O.R. production. Všechna práva vyhrazena.

Upozornění: redakce časopisu M.O.R. hledá nadšené psavce, kteří by měli zájem v příštích letech přispívat do časopisu M.O.R., v té době již pod vedením Suscipida Cactuse! Dejte nám o sobě vědět! (Najdete nás na adrese Třída 4.A a 2.C)

**BYL POZDNÍ VEČER - PRVNÍ MÁJ
VEČERNÍ MÁJ - BYL LÁSKY ČAS,
HRDLIČČIN ZVAL KU LÁSCE HLAS,
KDE BORO VÝ ZAVÁNĚL HÁJ.**

**Karel Hynek Mácha, Máj
(maturitní otázka číslo devět)**

AŤ ŽIJE LÁSKA!

ÚVODNÍČEK

Úvodník napsaný po vyjití prvního čísla časopisu Bouřka:

Vážení věrní i přelétaví čtenáři,

k napsání tohoto úvodníku jsme byli donuceni okolnostmi a to i přesto, že šéfredaktor a s ním celá redakce podobné úvodní nesmysly nesnáší. Těmi okolnostmi bylo vydání konkurenčního periodika „Bouřka“ a zvláště pak obsah jeho úvodního článku, který kromě jistého nádechu štvavosti obsahoval i několik nepravd. A to:

1. Začnemež tím, co se našich duší dotklo nejvíce: časopis M.O.R. je prý neoblomně uzavřeným kolektivem, do něhož není možno za žádných okolností proniknout. Vždyť jsme ale v několika prvních číslech vybízeli všechny psaní chtivé studenty k vášnivému přispívání. Za celou dobu veřejného působení časopisu M.O.R. se však přihlásilo naproste minimum jedinců odvážných publikovat a to přesně jeden. (Je jím již v jednom z minulých úvodníků zmiňovaný a nyní též opěvovaný Suscipidus Cactus.) Cili ono zdání monopolu třídy 4.A na časopis M.O.R. je zaviněno spíše než despotismem či narcisismem redaktorů apatií a nezájmem studentů o novinářské tvoření.
2. Dále nás irituje Símino prohlášení o údajném misogynismu redaktorů a tím způsobené absenci redaktorek v naší redakci. Jak se však můžete přesvědčit v tomto i jiných číslech, jsou kromě misogynů v naší redakci též feministky (Efa, Wabi Doležalová) a také několik žen neradikálních (Maky Such - ano, tento pseudonym skrývá ženu, Monique De Morowitz a Jirula Erez).

Byli bychom však velmi neradi, kdyby tento náš úvodník vyzněl pouze kriticky a proto zde uvedeme i několik slov chvalivých:

1. Jsme více než potěšeni Bouřivou konkurencí, neboť již dlouho nevehnalo nic do našich líných novinářských žil krev tak prudce a nedodalo nám tolik psavé energie jako právě tato konkurence.
2. Blahopřejeme redakci Bouřky, že se jim podařilo přemluvit pana Jiráňka ke spolupráci a nakreslení takových ~~pěkných kreslených~~ vtipů.
3. Dále blahopřejeme ke kvalitě papíru na kterém byl časopis bouřka vytištěn: když jsme doma místo toaletního papíru používali neprodané výtisky časopisu M.O.R., škrábalo to. Teď, když používáme Bouřku, naše zadečky už nás nepálí.

Jak vidíte, vážení čtenáři, skóre 3:2 pro pochvaly dělá z tohoto textíku vlastně takovou pochvalu. Tak doufáme, že to tak pochopí i Bouřici a nebudou se zlobit - vždyť M.O.R. je jenom takový malý a nevyrazný štvavý pláteček.

Tvorbě zdar přeje

REDAKCE ČASOPISU M.O.R.

Úvodník napsaný po vyjití druhého čísla časopisu Bouřka:

Vážená redakce časopisu Bouřka,

po vyjití druhého čísla vaší nepravdivé tiskoviny jsme nuceni Vám upřímně poděkovat: děkujeme, že jste se vydali jinou cestou než náš M.O.R., či-li že ona proklamovaná konkurence se koná spíše než v kvalitativní rovině v rovině orientace - my tohle, vy tohle, čtenář si už vybere sám jestli básně či zběsilý bulvární humor a pravdivou fikci. Děkujeme!

Opět tvorbě zdar přeje

REDAKCE ČASOPISU M.O.R.

MOROVÉ ZVĚSTI

AKTUÁLNÍ OTÁZKA ČASOPISU M.O.R.

Pane řediteli, proč není na našich záchůdcích žádný toaletní papír?

Pan ředitel ing. Jan Jančík: „Protože nevěříme, že by ho studenti používali k příslušnému účelu, ale že by jej nosili jako zásoby domů. V současně době sháníme schránky na toaletní papíry, takové, co se z nich nedá ten papír vyndat. Nabízeli nám luxusní za 420,- korun, ale to je moc. Nakonec jsme sehnali takové vojenské plechovky za 120,-. A ty by měly vydržet všechno, to znamená i naše studenty.“

V MLZE

V nejbližší době by se na pultech knihkupectví měla objevit nová kniha Mudrce Beana „V mlze“. Podobně jako jeho slavná prvotina „Já slovnitý Bean“ i tato kniha je souborem filosofických nejlepších esejů posledního období. Na rozdíl od první knihy jejíž téma bylo neomezené (byli v ní publikovány takové myšlenkové geniální eseje jako „Principy ranní zimy“ nebo „O podstatě soďovkových bublinek“) je druhá kniha již tematicky vyhraněná a dalo by se i říct decentně hrubší. Název nového sborníku je odvozen od jakéhosi zvláštního stavu filosofovy mysli (tzv. všeobecné mlhy, jinak též kocoviny), který se autorovy dostavuje hlavně v ranních hodinách tzv. dne „po“ a bývá navozen pozřením nespecifikované směsi lihovin večer „před“. Dílo obsahuje také skvosty jako např. pokračování starší eseje „O podstatě pivní pěny“ nebo „Tak pravil Opilec“, „Kritika čistého vnímání“, „Pochvala čistého lihu“, „Zamyšlení o nepostizitelnosti místa ranního probuzení“, „Teorie lepivosti pivních tácků“, „Teorie dopadu ze schodů“ či „O mise a jejím ranním obsahu“. Na otázku co se snažil touto svou novou knihou sdělit čtenářům nebyl autor schopen srozumitelně odpovědět, neboť se právě připravuje k napsání své další, tematicky podobné knihy.

GUMY

Je všeobecně známou věcí, že profesorka Srámková jako platbu za pozdní příchody vybírá od svých studentů zvykacky. Málokdo však ví, co se s tímto pozdním „mýtným“ děje dál. Podle sdělení profesorky Janečkové, blízké přítelkyně profesorky Srámkové, dotyčná zásadně nežvýká, protože „na to prej nemá zoubky“. Podle sdělení Tomáše Barty (2.C), Vrchního školního vyšetřovatele, dochází ve škole v poslední době k podezřelému přesunu

balíčku s neidentifikovatelným obsahem mezi profesorkami Srámkovou a Kabátovou. Z dobře informovaných zdrojů jsme se dozvěděli, že paní profesorka Kabátová je majitelkou proslavené cukrárny „Mls“ v Praze 4,

známou zvláště velmi širokou nabídkou žvýkacích gum. Vyšetřovatel Bárta se domnívá, že by mezi dotyčnými profesorkami mohlo docházet k obchodům s onou od studentů vybranou gumou. „Jestli je s téma gumama někdy chytmem,“ řekl nám k tomu pan ředitel, „tak tomu teprve uvěřím. Nemyslím si totiž, že by dvě tak dobré profesorky měly potřebu mít něco s gumama.“ Podle posledních informací si však obě zmiňované často stěžovali na výši svého platu a hovořili též i o jakémsi výhodném vedlejším příjmu.

SK8

Minulý týden se na naší škole konala skateboardingová exhibice, která se však setkala s velmi malým zájmem jak diváků, tak i exhibicionistů (rozuměj účastníků exhibice). Martin Karas, nesporně možný favorit, mimo jiné vítěz takových světových skateboardingových závodů jako např. „O zlaté brněnské prkýnko“ nebo „Karasův zahradní skatecup“ atd. nám na adresu zmíněné exhibice řekl: „Stejně sem nejlepší, tak co bych tam dělal.“ Jediným účastníkem, vítězem a zároveň i poraženým se proto stal Radek Havlín, který se v čase určeném pro jeho vystoupení pokusil o neuvěřitelný switchstance back side heel flip do smith grindu na zábradlí u schodů z mezipatra do přízemí naší školy, přičemž si naprosto nečekaně rozbil držku. Příčinou překvapivého neúspěchu tolikrát zkoušeného a nakonec nekompromisně vychytaného triku se stala cedule nad schodištěm, upozorňující příchozího na povinnost přezouvání. „Vůbec jsem s něčím takovým nepočítal - celý léta jsem si ty cedule ani nevším a vona se mi takhle pomstí,“ postěžoval si neúspěšný skokan.

VINOHRADSKÝ RASISMUS

Někteří z vás si možná všimli, že studentka ze 4.A Petra Cerná není v poslední době takřikajíc „ve své kůži“. Zašli jsme proto za ní a Petra se nám téměř plačtivým hlasem svěřila, že skoro nemůže spát a že stále pocituje strach, protože jí každý den telefonuje neznámá osoba a pořád do sluchát-

ka křičí: „Koukej z Vinohradský vypadnout, tahle škola je jenom pro bílý!“

Jestli se tak prý nestane, maniak nebohé Petře vyhrožuje unesením jejího plyšového medvěda Ondry. Poté, co nám takto osvětlila svou strašlivou situaci, se pustila Petra do usedavého pláče. Reditel uvedl, že na naši škole nehodlá žádné rasistické projevy nijak tolerovat a jakmile bude viník zajištěn, budou okamžitě vyvozeny důsledky.

RUSŮV OMYL

Z tajných zdrojů jsme se dozvěděli, že Pavel Rus (4.E), známý to milovník, měl být navržen na vyloučení ze školy kvůli těžkému ublížení na zdraví Jiřimu O. Novákovi (4.A). Asi před měsícem se totiž Pavel naprosto nečekaně a zdánlivě bezdůvodně vrhnul na nic netušícího Jiříka. „Akorát sem mu řekl: dej mi práska“, řekl nám stále překvapený J.O. Novák. Nakonec se ale celá tato causa ukázala jako jedno velké nedorozumění. Pavel totiž přes své dlouhé vlasy špatně slyšel a Jirkovo „Dej mi práska“ si vyložil jako „Nevíš, co je to láska!“. „A to sem si přece nemohl nechat líbit, ne?“, dodává už opět volný a bezstarostný Pavel.

MODRÁ

Až do návštěvy vojenského lékaře Mudr. Retraktora byl Karel Florián (4.A) švarný, pohledný a šarmantní junák atletické postavy. Teprve odvodové řízení vše změnilo. Nedůvěryhodný felčar - kmet totiž k nesmírnému Karlovu údivu oznámil nález takřka 25 nemocí, včetně takových perel a originalit jako slintavka, kulhavka, kapavka a mimořádná nemoc, která se doposud objevovala pouze u žen, a to horečka omladnic. Kromě těchto čistě virových onemocnění byl u Karla objeven i jeden fyzický defekt. Jeho ledviny se díky neustálému poskakování okolo školního automatu naprosto neprozířetelně přesunuly do oblasti kolen, díky čemuž nyní Karlovy kolena vlnou. Vše je způsobeno jeho neustálým požíváním nejrůznějších nápojů, způsobujícím nekontrolovatelné rose-ní kolen. Mudr. Retraktor nám sdělil, že na tomto případě založí svou docenturu. Pozoruhodné na celé věci je, že ačkoliv Karel nemá platfus, dostal modrou knížku.

PRŮZKUM

Výsledky posledního průzkumu IVŠM (Institutu pro výzkum školního mínění), týkajícího se popularity a čtenosti všech školních časopisů, jsou více než šokující. Na otázku: „který plátek je vám nejbližší“ totiž většina respondentů odpověděla: „šunky.“

DLOUHÁ NOC

Studentská i profesorská veřejnost byla šokována sdělením profesorky Srámkové, která v jedné ze svých účetnických hodin prohlásila, že „strávila včerejší noc se Stochlem a Slajerem“ (oba ze 4A). Jmenování se však důrazně bránili a označili toto prohlášení za lež, neboť prý oba „mají své partnerské závazky jinde“. Celá věc byla však záhy uvedena na pravou míru, neboť nepochopená paní profesorka všem vysvětlila, že v žádném případě nešlo o jakoukoliv eroticky či podobně orientovanou činnost, nýbrž o pouhé opravování maturitních písemných prací z účetnictví. „Musela jsem to po nich všechno přepočítávat, to víte, to vám zabere celou noc“, řekla paní profesorka. Příští víkend se prý chystá na Zbyňka Řihu a Evu Pickovou.

TŘI OTÁZKY PRO....

Wabi Doležalovou

redaktorku časopisu M.O.R. a vůdkyni feministického klubu OA Vinohradská

Jsi žena?

Ne.

Ale jsi feministka?

Ano.

Jak můžeš být feministka, když nejsi žena?
Tak poslouchej, ty sexisto, ty ponižovači žen, ty hnusnej chlapisto: do toho co já jsem, ti nic není, protože já můžu bejt co chci!

Děkuji za rozhovor.

Vypadni, ty nechutnej samče!

Pro věrné fanyanky pana profesora Kadlece zveřejňujeme zde jeho fotografii z dob před nedávným osudným oholením, kdy byla jeho tvář ještě pokryta hustým voussem.

Ať rychle rostou, pana profesore!!!

PLESOVÉ OHLÉDNUTÍ

Napsali Emil Veselý, Eduard Smutný a Wabi Doležalová

Maturitní ples jest událostí velmi zvláštní, neboť v sobě spojuje radost z nově přichozícího se smutkem z právě končícího - maturitní ples totiž oslavuje onu podivnou životní zkoušku - maturitu, kterou pro mnohé končí doba rozverných studií a nevázané mladosti a začíná nemilosrdně skutečný život. A také není příliš jasné, zda je maturitní ples opravdu oslavou či spíše jakýmsi euforickým vzdechem před krutou maturitní zkázkou.

Každopádně letošní maturitní ples OA Vinohradská se stoprocentně vydařil - ať už jen proto, že bylo poprvé po několika letech úplně vyprodáno, nebo třeba proto, že tenhle maturitní ročník je zkrátka ten nejlepší a nebo třeba z úplně z jiného důvodu, koho to zajímá - hlavně že byla sranda.

Tak to vezmeme pěkně popořádku - na počátku všeho byla tma a po té tmě přišlo....

Předtančení

Napadlo vás někdy, k čemu vlastně tohle předtančení je? Skupinka profesionálních tanečnic se na počátku plesu několik minut krouží na parketu, tváří se hluboce profesionálně a dostane za to zaplacené. Je to jenom zvyk, jakási plesová konvence, nebo o to opravdu někdo stojí? Prý ano, ono to totiž navozuje takovou tu správně žhavou plesovou taneční atmosféru, člověk při pohledu na ta komihající se těla najednou cítí rytmus v těle a zjišťuje, že to, co předvádí ta taneční parta tam dole, by dokázal on taky. Takže někdo předtančení, někdo panáka něčeho tvrdšího a nakonec se stejně krouží všichni.

Nástup

Nástup čtvrtých ročníků na parket, to je legrace! Všichni jdou, snaží se přizpůsobit krok rytmu vybrané melodie, tváří se vážně a důstojně a je jim vedro. A rodiče z balkonů dojatě kynou, profesori se v duchu ptají proč se na tohle musí koukat každý rok a nematurující spolužáci dál nerušeně diskutují a popíjejí co je k dispozici. Smůla, že letos žádný z těch pochodujících čtvrtáků neupadl - to by byla teprve legrace.

Proslov

Proslovy většinou nikdo neposlouchá a když ano tak jenom ze slušnosti. Normálně je to v pořádku a zcela opodstatněné - vždyť proslovy jsou nuda. Jenže proslovy přednesené na maturitním plese OA Vinohradská, to bylo něco jiného - doslova balzám pro uši, překrásná symfonie slov, hluboké sdělení plné různých intelektuálních souvislostí, atd. No řekněte sami, vám se snad oněch několik skromně děkovných slov pana ředitele a několika vybraných studentů nelíbilo?

Stužkování

A zase jedna tradice. Alespoň má pak člověk, když už si pro samé „zanepřázdňení“ z plesu nic nepamatuje, nějakou věcnou památku a může si představovat, co asi dělal a vyváděl a jakou si to zase vyšvihl ostudu.

Taneční sóla

Aby se ta nálada vyprovokovaná předtančným alespoň trochu využila, jsou většinou do úvodního programu zařazena povinná sóla - pro třídní profesory, rodiče a studenty.

Asi nejlépe to tancovalo panu řediteli Jančíkovi s paní profesorkou Janečkovou (třídní 4.A) - taky si za svůj výkon vysloužili

Zlatého Jardu, cenu pro nejsympatičtější taneční pár večera. Bezprostředně po tomto veleúspěšném sólu, vyvolávajícím nadšení mezi všemi přítomnými, chopila se ještě udýchaného pana ředitele jedna z jeho četných obdivovatelek, studentka Pepina Černá (4.A) a jala se s ním vášnivě tančit. Kupodivu jim to šlo daleko lépe (prosím bez

urážky) než při předešlém waltzu s paní profesorkou Janečkovou. Nevím, jestli to bylo zásluhou protřelé tanečnice Pepiny „Mata Hary“ Černé, která pana ředitele bravurně vedla, nebo byl valčík tím tancem, při kterém pan ředitel vévodí na parketu. Celkově vzato, podezřelé je, že byli sehraní tak dokonale. Až to vypadalo, jako kdyby spolu již předtím vévodili jiným parketům a někde úplně jinde.

Házení peněz do plachet

Jedna z mála součástí plesové ceremonie o jejímž významu a opodstatnění není pochyb. Uspokojení odchází vždy všichni - maturanti mají bez práce na útratu a rodiče jsou rádi, že

se konečně zbavili té drobné devalvované měny. A co teprve maminky, které peníze předem spočítali, zabalili a označili přesnou hodnotou (ano skutečně, do plachet dopadaly i takto pečlivě označené malé igelitové pytlíčky!) - pro ty tato část večera musí být skutečným vrcholným zážitkem. Co by někteří rodiče pro tu svoji ratolest neudělali.

Zatímco někteří lidé házeli drobné či bankovky, vtípkové a sourozenci i jiné předměty jako posmrkané kapesníky nebo pytlíky s neidentifikovatelným obsahem a klíče, zbytek osazenstva házel na záchodě šavle. Nikdo neví, jak je to možné, ale pod profesorskými ložemi se studentům dostávalo těch nejtědřejších příspěvků. Nejvíce šokující byla dvoustovka od pana profesora Havlička, která dolétla údajně do plachet všech ročníků. Jediné naskytující se vysvětlení této štedrosti bylo nepřehlédnutelné dovádění ve stylu „hršíšného tance“ předem slíbené panu profesorovi již jednou výše zmíněnou intrikankou Pepinou „Mata Hary“. Ale byl to zasloužený čin, co říkáte? Ostatně pochopitelné je, že ředitelovou favoritku chtěli poznat i ostatní profesoři.

Peníze vybrané během ceremoniálu byly pečlivě spočítány, zabaleny, přeneseny do bezpečí a střeženy dvoučlennou hlídkou, která se během hodiny střídala, aby nedošlo k otupení smyslu a následnému podlehnutí možnému nepříteli. Tajní agenti a špioni tříd zamaskovaní do zákeřných převleků se podle snažili o odcizení větší či menší finanční hotovosti. Třída 4.B vůči 4.A dokonce využila tak rafinovanou lest, že ji málem neprohlédli ani vytrénovaní, tvrdí a neúplatní strážci. Pod maskou DJ Plamínka, který se přišel „náhodně“ zeptat na výši vybrané hotovosti, se skrýval jeden ze studentů třídy 4.B (dodnes kontrarozvědka 4.A pátrá po jeho identitě). Naštěstí se strážci nedali zmást a včas špiona zneškodnili pomocí svěřací kazajky. Nevíme, proč se DJ Plamínek už poté na pódiu neukázal. Patrně ho onen cizí špion zlikvidoval ještě před tím, než se za něj převlékl. Vždyť druhý den jsme dostali zprávu ze spolehlivých informačních zdrojů, že DJ Plamínek pobíhá po Václavském náměstí celý promrzlý, v šoku a ve svěřací kazajce.

Divoký Vlád'a Brož

Byl to jako každoročně nářez - Vlád'a a jeho taneční orchestr to rozjeli tak jak to umí jenom oni a všichni tančili a tančili a tančili... Dívčata pištěla při každém Vlád'ově ladném pohybu a co teprve, když začal zpívat! Martin „Idol“ Diviš chvílemi až záviděl (možná byla jeho konkurenceschopnost oslabena tím, že měl svou vestu schovanou někde hluboko pod bělostnou košili a smokíngem).

Wild Disco

A po Vlád'ově partě hupsnul na pódium a začal se kroutit sličný mladý diskčogej a zábava se rozjela v skutečně divokém proudu. Pouštěč kvílel cosi nesrozumitelného do mikrofónu a z reproduktorů se řinula jedna kvalitní komerční šunka za druhou. Konzervativní tanečníci, dovádějící ještě před chvílí

v rytmu klasické Vlád'ovy taktovky, teď uvolnili parket těm moderněji orientovaným dančerům a ti pak v pološeru rozkomiňali svoje „bodies“ v rytmu diska. A zbylí pohybově nenadaní jedinci se, pokud je již společenská únava nepřinutila se svalit na špinavou zem Lucerny, dál opijeli v okolních barech.

Bary, šatny, záchůdky a kontrola

Člověk si mohl vybrat a zruinovat se buďto fyzicky, tancem, nebo finančně - vyseďáváním v Lucerních barech. Tamní ceny byly totiž stejně nepříjemné jako šatnáři v přeplněných šatnách či vůně na záchůdkách. A popíjet z přinesených lahví nebylo možné, neboť ostraha kontrolující batožinu byla horší než protiteroristická jednotka a v závěru plesu bylo zakázáno nejen nošení alkoholu v baťůžku, nýbrž i nošení baťůžků samotných. Dědečci v každém patře vás prostě s jakýmkoliv vakem nepustili ke stolu - odkázali vás pouze na šatny, kde si prý můžete batožinu uložit. Šatny byly ovšem plné a nepřijímaly. A tak vám nezbylo než stát někde u zdi a čekat s baťůžkem na zádech na spasení, nebo až hlídající dědečci usnou.

O opičkách

Každý jistě alespoň jednou v životě zažil onen podivně mlhavý pocit mimoprostorové existence, kdy se dřívějších deset prstů znenadání jeví jako tělesně postižený kamarád, hlava se točí kolem všeho a na všechny strany, nohy si chodí každá po svém a jazyk ne a ne správně artikulovat. Ne, není to zápal mozkových blan, nýbrž obyčejná opilost. A takováhle opilost a zvláště pak opilost plesová, může mít i neblahé následky. Třeba i smutnou srážku s autem nebo ošklivou rvačku.

Plesová návštěvníci

Na maturitním plese můžete potkat čtyři typy lidí: divoké studenty, divoké rodiče, divoké profesory a nepříjemný personál. Personál dále dělíme na nepříjemný, nepříjemnější a nejnepříjemnější.

Studenty rozdělujeme na rovnochodce, motavce a nehýbavce. Proti nepříjemnosti personálu se rovnochodec brání hádkou, motavec smíchem a nehýbavec tím, že si na dotýcnou nelaskavou osobu lehne. Pokud si nehýbavec lehne na pouze nepříjemný personál, onen vše řeší hrubým odstrčením. Pokud si však nehýbavec lehne na personál nepříjemnější, dozví se, že jeho jméno nejsou jen ta dvě slova napsaná v občanském průkazu, nýbrž i jakási změť přisprostých a velice nelichotivých pojmenování, na což reaguje jen přihlouplým úsměvem. A pokud si nehýbavec lehne na personál nejnepříjemnější, strhne se vášnivá rvačka, která však záhy skončí, neboť personál zjistí, že prát se sám se sebou nemá cenu, zvláště když mu v tom překáží nehybné slintající tělo.

Rodiče rozdělujeme na rodiče s videokamerou, s fotoaparátem a s dobrou pamětí. Zatímco však rodiče vybavení jednou ze zmínovaných technických pomůcek později zjistí, že v sále byla příliš velká tma a na jejich záznamu či fotografii není nic vidět,

rodiče s dobrou pamětí si konečně uvědomí, že žádnou pamět nemají.

A nakonec profesory rozdělujeme na odcházející před devátou a odcházející až po skončení plesu. Zařazení do skupiny „před devátou“ sebou nese riziko poklesu popularity mezi studenty, což není pro profesora samozřejmě příjemné. Ale profesorům „až po skončení“ může být i přes prudký nárůst popularity nepříjemná skutečnost, že jim den po plese drívě bázlivi studenti odvážně tykají a oni si ani nemohou vzpomenout, že by se s nimi vůbec kdy měli tu čest nějak blíže seznámit.

Zlatý Jarda

Naprostu nejúspěšnější událostí maturitního plesu bylo vyhlášení ceny o nejoriginálnější a nejlepší taneční pár - cena „Zlatý Jarda“. Již v předchozím čísle jste se mohli dozvědět, že patronem této ceny je obávaný profesor Strachota, který pořadatele soutěže - časopis M.O.R. - inspiroval svou houpavou chůzí, která, při trošce fantazie, připomíná taneční kreace proslulého ruského baletáka Baryšnikova.

Poté, co se redakci podařilo sehnat balíčky moduritu, jali se je Eduard Smutný, Emil Veselý a Perin Oxydovič zpracovávat a modelovat do budoucích tvarů a parametrů hlavních cen. Těmi se nakonec staly dvě postavičky, které svými výrazy v obličejích a držení těla připomínaly spíše zápas člověka s cholerou než-li tanec, ale namyšlení redaktori byli se svými výkony spokojeni. S největším zadostiučiněním je pak donesli do naplněné Lucerny a někdy kolem 11 hodiny večerní požádali přítomného DJ, aby vyhlásil onu soutěž o nejlepší taneční pár. Pouštěč je sice vyslechl, ale díky svému drsnému chování pravého diskžokeje, které v sobě vypěstoval za ta léta praxe, kdy musel odrazet nátlaky fanynek, na celou věc jaksi pozapoměl a ponechal redaktory svému osudu. Až poté, co mu svou prosbu zopakovali se chopil mikrofону a soutěž vyhlásil, čímž si vysloužil ohlušující potlesk - nebo že by tleskali divoci tanečníci skladbě DJ Boba, která bezprostředně po vyhlášení následovala? Ale to už je konečnicou jedno. Cenu totiž právem obdržela nejlepší taneční dvojice J a J - Janečková - Jančík.

Cena jim byla s mohutnými fanfarami předána společně s letenkami od M.O.R. Travels do Tadžikistánu - rodiště baletního virtuóza Baryšnikova. Ceny předával spolu se zástupci časopisu M.O.R. patron soutěže profesor Strachota, který k údivu všech přítomných předvedl své nové taneční vystoupení ve stylu „break dance“, čímž všem doslova

vyrazil dech svými mohutnými pažemi. Ugh

Poplesní anketka (napsáno na základě materiálů dodaných panem ředitelem Jančíkem)

V poplesové euforii (dá-li se ona záhadná bolest hlavy kombinovaná s podivnou rozlamaností a zvýšenou nepohyblivostí těla vůbec nazvat euforií), ve dnech 24. a 25. 1., tedy v době, kdy si současní maturanti užívali zaslouženého kocovolna, byla 3. ročníkům, t.j. budoucím maturantům, zadána anketa, ve které se měli vyjádřit k tomu, jak se jim líbil ples, jakou by si přišť (na vlastním plese) přáli hudbu a jaký sál by zvolili.

Na první otázku ohledně spokojenosti s plesem odpověděla většina dotázaných kladně. Připomínky byly pouze k vysokým cenám nápojů (45 dotázaných), k neochotě a chování šatnářů (39 dotázaných), někomu se nelíbilo předtančení (6 dotázaných) a nakonec 4 odvážlivci si dovolili kritizovat profesionálně ohnivé moderování pana Plamínka (ten byl samozřejmě o těchto připomínkách informován a podle vlastních slov se prý osobně postará o to, aby si už přišť nikdo nedovolil jeho práci kritizovat a to, citujeme, „i kdyby měl těm drzejm kritikům třeba i nafackovat“).

Vláďa Brož se svou kapelou byl o mnoho úspěšnější, neboť téměř všichni dotázaní by ocenili jejich virtuozitu i příští rok. Ovšem s hudbou po

Vláďovi mohou být problémy: 37 respondentů by rádo nějaké drsnější rockové těleso, zatímco 36 by dalo přednost diskočce jako letos, což je 37 ku 36, či-li skoro půl na půl - to by taky klidně mohlo příští rok dojít na plese k bitce rozdílně smýšlejících hudebních fanoušků. Snad by je uklidnilo těch 11 kompromisních jedinců, kterým by vyhovovala jak živá, tak reprodukováná hudba.

A co se sálu týče, jednoznačným vítězem se stala Lucerna (87 lucernistů). Pro návrat do Pakulu (Paláce kultury) je 11 studentů a to i přesto, že cena pronájmu je trojnásobná. Jen třem lidem by se více líbil menší ples v Národním domě na Vinohradech.

Shrnutí

Plesík stál 112 000 korunek českých, na listcích se vybralo celých 120 000, sponzorský dar od Autokomplex Menčík byl 20 000, to znamená že celkový zisk činil 28 000 korun. Dobrý, ne?

Alespoň bude s čeho zaplatit pokuta 3000 korun, kterou si provozovatel Lucerny účtuje za nález 47 prázdných lahví od alkoholických nápojů nalezených zvidavými čišťníky v prostorách sálu po skončení plesu.

SLOVA: NÁZORY, KOMENTÁŘE, DISKUSE, KRITIKA

Tak toto je naše nová, stoprocentně demokratická rubrika. Její obsah je jistě všem patrný již z nadpisu, takže není potřeba ho dále blíže specifikovat. Důležité je pouze jedno: přátelé, spolustudenti, profesori i vy ostatní, přispívejte! Jedině s Vaší pomocí a s Vašimi příspěvky budou mít Slova tu pravou váhu a sílu.

Orámované příspěvky nejsou původní a redakce za ně nenese zodpovědnost a ne vždy se s nimi ztotožňuje.

JSME PRESTIZNÍ ŠKOLA?

Ing. Jan Jančík

V minulých letech byl o naši školu velký (až sedminásobný) zájem absolventů základních škol. Mohli jsme si tedy vybírat. Vybrali jsme si dobře? Většina přijatých měla průměr ze ZS do 1,3 až 1,5, to znamená vyznamenání. Nyní po zhodnocení prvního pololetí je však průměr 1. ročníků kolem 2,20 až 2,45. Je naše škola opravdu tak náročná nebo základní školy tak mírné?

Daleko víc mě ale mrzí, že velká část studentů se chová ke škole málo ohleduplně, skoro bezohledně. Nová sociální zařízení za téměř 4 miliony korun uvedená do provozu na konci října letošního roku by mohla vyprávět. Tak např. sprayeri postříkali ihned po 3 týdnech 8 dveří ve 2 patrech. V 5. Patře byla uspořádána soutěž kdo co nejvýše zamaže nově vymalovanou stěnu otiskem kanady (rekord 197 cm patří jistě sportovní škole). Běžně se na záchodech kouří. Nedopalky se odhazují na zem, v lepším případě se jimi ucpávají umyvadla a mušle. Odhazovat je do mis zatím nikoho nenapadlo. Místo toho tam někdo hází kelímky po nápojích. Takto bylo již 6 záchodových mís ucpáno.

Ve strojnách muselo být vyřazeno 40 elektrických psacích strojů, protože klávesnice po třech letech používání byly již opotřebované a nespolehlivé. Dřívější modely CONSUL vydržely 27 let. Byly odolnější, ale i studenti k nim byli ohleduplnější.

Kdybychom byli prestižní škola převládali by na naší obchodní akademii slušní studenti a ti by jistě nedopustili, aby vandalové, kteří se do školy dostaly omylem, nemohli bezrestně uplatňovat své sklony.

A jak se vám líbí školní dvůr po několika leteckých dnech v zimě. Měl by snad někdo sílu pomoci panu školníkovi při jarním úklidu? Uvítám váš zájem úklidu se zúčastnit.

ŠKOLA DEMOKRACIE ANEŽ BRANDON BY NÁM ZÁVI- DĚL

Mudr.c Bean

Jednou jsem těžce znaven školním dnem seděl doma a přemýšlel, co mám proboha vymyslet do nového M.O.R.U. Veškerá kapacita mé šedé kůry mozkové byla vyčerpána úvahami o blížícím se víkendovi a otázkou, kde na ten víkend proboha vezmu měnu. V tomto rozpoložení jsem dlel před monitorem. Když tu mně hlavou začala vrtat jakási neodbytná myšlenka. Určitě to mělo co do činění s víkendem. Už to mám, mé myšlenky se točí kolem populárního seriálu Beverly Hills. Ne, nejsou to, jak by se někdo mohl mylně domnívat myšlenky ohledně infantilnosti scénaristů a primitivnosti jednotlivých protagonistů. Tentokrát mi kupodivu vstoupilo na mysl něco jiného. Senát! Brandon Walsh a senát. Proč jsem i na to ale proboha vzpomněl? Zapnul jsem přídatné paměťové moduly a vysvětlení bylo nasnadě. Kdysi v dávnověku mého prvního ročníku jsme se jednou bavili s panem ředitelem na chodbě ve čtvrtém

patře a tento moudrý muž prohlásil cosi v tom smyslu, že by nebylo špatné nahnat pár studentů na profesorské porady a vytvořit tím jakýsi studentsky poradní sbor.

Od té doby ale ticho po pěšině. Nyní si ovšem vezmete hypotetickou situaci, kdyby byla tato instituce zřízena. Vadí vám rozsah a místy i nelogičnost vašeho rozvrhu? Pripadá vám cena parku v rohliku "U Nata" moc vysoká? Máte výhrady proti některému z profesorů? Nefunguje vám ve třídě školní rozhlas? Řešení by bylo jednoduché. Své požadavky či příspěvky důkladně zformulovat a přednést na nejbližší poradě. Z dobře informovaných zdrojů celá naše třída ví, že porady profesorů jsou nudné, zdlouhavé, že se v podstatě jedná o mlácení prázdné slámy. Jaké by to bylo krásné oživení, kdyby na takové poradě najednou povstal třeba Bičík (3.B) a začal požadovat třicetiminutové vyučovací hodiny. Byla by to krása, nebo ne?

Nyní ale zanechám prázdného fantazírování a mrknu se na ten problém trochu seriózněji. Celé by to mohlo fungovat asi takto. Za každý ročník by byl jeden delegát, kterého by si dani studenti zvolili.

To znamená za prváky jeden, za druháky jeden... Tito vybraní jedinci by měli za úkol zjistovat, co se studentům nelíbí a následně to náležitě podat na poradě. Zde by ovšem nebyli přehlíženi, naopak, byli by jejich plnohodnotnými účastníky s hlasovacím právem. Je jasné, že by mohli být bez problému přehlasováni, tomu se nedá zabránit, ovšem to důležité by bylo splněno. A sice seznámit vedení školy s aktuálními problémy. Tim nechci říci, že by "ti nahoře" byli úplně mimo, ale pravdou zůstává, že tu chybí onen bezprostřední kontakt. Je asi nesmysl předpokládat, že by tato funkce byla placená, ale jistě by se našlo pár ochotných jedinců, kteří by to i přesto vzali. Studenti by poté již nemuseli otravovat číšníky v okolních hostincích tím, co se jim na škole nezamlouvá, místo toho by zašli za

svým delegátem, kde by zjistili, že třeba nejsou sami, že podobně nespokojených jedinců je víc. Poté by již nebylo nic jednoduššího, než o tom informovat vedení.

Z vlastní zkušenosti vím, že podobná instituce funguje třeba na soukromém Rakouském gymnáziu v Drtinově ulici, kde můj kamarád dělá zástupce čtvrtých ročníků. Podle všeho celkem úspěšně. Ostatně na každé univerzitě je studentská komora akademického senátu, která obvykle disponuje zhruba čtvrtinou všech hlasů. Já vím, že my jsme obyčejná státní obchodka, nevidím ale jedinou překážku, která by realizaci tohoto plánu bránila.

PROKLATÁ 4.A

Eva Firstová

Mám tu čest být členkou třídního kolektivu 4.A, který však, zdá se mi, není mezi ostatními studenty příliš populární. Je asi pravda, že vám připadáme jako třída veskrze prohnílá, egoistická, sobecká a nesnášenlivá, která se snaží veškerou pozornost strhnout na sebe, vždyť posuďte:

1. údajně máme monopol na časopis?! Pravda je, že většina redaktorů tohoto časopisu je ze 4.A, ale pokud jste jeho stálými odběrateli, jistě vám neušlo, že v několika předchozích číslech redaktori sami vyzvali studenty, aby přispívali. Ale přeci není možné nikoho nutit nebo vysílat trestná komanda za účelem nachytání nových členů redakce. Zájem byl prý mizivý, ale i přesto se ozvali zájemci a již delší dobu úspěšně publikují - je to *Suscipidus Cactus* a jeho tým, všichni ze druhého ročníku, což také popírá pomyslný monopol 4.A na časopis M.O.R. (Tak vidíš, Símo).
2. říká se, že jsme oblíbenci pana ředitele Jančíka, což by nás, kdyby tomu tak bylo, jistě těšilo, jenže pan ředitel samozřejmě nemá důvod vybírat si nějakou oblíbenou třídu. A hlavně, nikdy jsem mu nenadbíhali a když ano, tak ne víc než kterákoliv jiná třída. Ti kdo jsou na této škole děle si jistě vzpomenou na Jirku Sojáka (pro méně znalé prodával nedávno v bufetu místo pana bufetičního prodáváče), který požíval mnohem větší přízně než celá 4.A dohromady. Myslíte, že si to vysloužil tím, že každý den chodil s bonboniérou k řediteli a škemral o přízeň. Rekla bych, že někdo takový si sympatie získat prostě nemůže, zvlášť u našeho pana ředitele. Jistě ty zlomyslnější potěší, že nám tato údajná přízeň přináší spíše trpké plody. Kolikrát jsme již slyšeli od ostatních profesorů, že „jsme na omylu, pokud si myslíme, že nám pan ředitel pomůže z bryndy“ - naopak, vůbec nám to nepomůže, ještě si nás vychutnají. Můžu vám garantovat, že se najde daleko více těch, kteří nás mají v nelásce než v lásce.
3. měla projev na plese. Ještě navíc ho četli dva kluci a jen jedna dívka (a to jsme vážení na převážně dívčí škole, nedej bože to za chvíli bude vypadat jako ve vládě). A protože tou dívkou jsem byla já, mohu všem závistivcům z vlastní zkušenosti potvrdit krutou pravdu: není to žádný med, čist projev na plese, před více než 2 500 lidmi, které to, co říkáte vůbec nezajímá a jen čekají, kdy se přereknete, aby se mohli zasmát, zamnout rukama a říct: „To bych přečetl tisíckrát líp.“ Ano, je to možné, spousta lidí by ho přečetla určitě líp, ale vžijte se do té situace: stojíte na pódiu, oslnění reflektory, poti se vám ruce, klepou se vám kolena a všichni na vás koukají a čekají. Jak supy. Fuj, to je tak o žaludeční vředy. A teď si představte ty následky. Jdete po škole, dříve anonymní, teď známá větší části studentů a přitom víte, že si v duchu většina z nich říká: „Koukni, to je ta kráva, co četla projev, ta má ránu, co? Jo a na tom plese se skvěle ztrapnila. To jí přeju, neměla se do toho cpát.“ Jak by vám asi bylo? Určitě ne příjemně. Nedělám si iluze, že tyto skutečnosti někdo ocení, popřípadě mi věnuje pozitivní a uznalou myšlenku.

Radím vám, nechtějte patřit do třídy, o které se říká že je oblíbená u pana ředitele, vyřadí se na Vás dvakrát víc učitelů než obvykle, ani nechtějte čist proslovy na plesech, akorát se ztrapníte a už vůbec nechtějte vydávat časopis. Pochval se vám nedostane. Budete vždycky jenom „ta holka ze 4.A“ nebo „ta z tý hrozný třídy, plný blbů, kterejm jde jenom o to, aby ostatní shodili a oni vynikli, šplhouni jedni“. A pokud do takové třídy patříte, nebo po našem odchodu budete patřit, popřeji vám jen jednu věc - pevné nervy a snášenlivější kolegy.

Tak, a mám to z krku. Další stránka je úspěšně zapatlána, v Californii nám budou závidět a šéfredaktor nebude prudit. Adiós.

P.S. Tím jsem to nechtěl nijak zlehčit, zřízení této instituce bych opravdu uvítal. A abyste věděli, vůbec by mi nevadilo dělat tam zástupce!

„MOZEČEK“

A

DIVADLO

Emil Veselý

Nemám rád velká divadla, protože v divadle je důležitý kontakt diváka s herci a ten je na velkých scénách minimální a tak nějak chladný. Nemám rád divadla do kterých je povinné chodit ve společenském oděvu, protože to ve mě vzbuzuje pocit nepohodlí a upjatosti. Nemám rád hromadné školní kulturní akce, protože si myslím, že každý by se měl sám rozhodnout na co a kdy půjde do divadla. A nemám rád hloupé lidi.

Je pravda, že ač se Dáša Veškrnová snažila co mohla, představení Divadla na Vinohradech „Královna Kristýna“ asi nebylo to nejlepší co jsem kdy v divadle viděl. Ale i přesto, přes všechn můj nepřilíhš vztah k výše zmiňovaným věcem, by mě v životě nenapadlo v divadle vykřikovat něco jako „do pr...“ nebo jiné „vtipně“ poznámky. Možná jto tím, že nemám ten správný smysl pro humor, nebo že nejsem odvážný šašulka exhibicionista, nebo mě možná doma jinak vychovali. Nebo na to nejsem dostatečně primitivní.

Nechci zde dotyčného křiklouna nebo křiklouny nějak obšírně kritizovat, škoda slov. Chtěl bych jenom říct, že je mi ho líto. Já jsem totiž taky jednou vyrušoval na jakémsi šileně nudném představení o životě Antonína Dvořáka a dostal jsem za to snad dokonce poznámku. Jenže to bylo kdysi na základní škole a mě mohlo být tak 12 let. Tehdy mě ještě spousta věcí nedocházela, spousta jsem toho nechápal - měl jsem ještě takový ten předpubertální infantilní mozeček. Netvrdím, že jsem dnes nějak dospělá a rozumná osobnost a nedělám občas spousta pitomostí, ale rozhodně se cítím být intelektuálně trochu dál než na základní škole. Na rozdíl od onoho křičícího hrdiny, ten se, zdá se mi, alespoň během inkriminovaného divadelního

představení, zasekl někde na úrovni šesté třídy. Chudinka zaostalá, je mi ho líto.

Vedení Divadla na Vinohradech už nechce mít s naší školou nic společného. To znamená, že už mě škola nebude nutit abych navštěvoval alespoň to jedno velké a odcizené divadlo. Ale protože jsem ve čtvrtém ročníku a budu brzy na OA končit, nebude mě vlastně škola nutit už do žádné hromadné kulturní akce, budu si teď už svoje hodnoty vybírat jenom sám: možná že budu chodit už jenom do divadel kam je vstup bez společenského oděvu dovolen.

Jenom těch hloupých zaostalých „mozečků“ potkám v životě asi ještě spoustu.

VÍTE, JÁ JSEM CELKEM TOLERANTNÍ ČLOVĚK,

ALE ...

Mr. Z-man

Jak jistě všichni víte, minulý školní rok škola započala s výstavbou nového sociálního zařízení. Záchody se na podzim dokončily, a já jsem se již tehdy vsázel s kamarády, že ta panenská čistota nevydrží více, jak půl roku. A že moc často sázky nevyhrávám, což ví většina z mého okolí, na štěstí pro mne (naneštěstí pro všechny ostatní) neuběhly ani 3 měsíce a má pesimistická vize se naplnila. Na zdech se začaly objevovat první výtvarné výplody, slabosmyslné fráze, apod. Postupem doby se tato vyzdoba dostala do takového stavu, že kdybyste někomu dnes řekli, že toto sociální zařízení bylo dokončeno teprve na podzim loňského roku, asi by vám nevěřil.

Ona potřeba se předvést a vyniknout v kolektivu vždy nutí člověka udělat něco výjimečného. Ze jsme nebyli jiní, což dokazuje řada „hovadin“ které

jsme během těch 4 let dělali (fotbal se sešlápnutou plechovkou, a pod.) → *prosim nebrat jako návod*, je zákonitost, které se asi nelze vyhnout. Víte, člověk se nechá vždycky strhnout davem, ale jsou určité hranice, které by se nikdy neměly překročit, jako například již zmíněná devastace školního zařízení. Nemohu pochopit člověka, který do nově vymalované místnosti zanechá stopu své podrážky, či snad své „blbosti“, nemohu pochopit člověka, který začne otloukat omítku, a pod. Taktéž mi nejde na rozum, z jakého důvodu se v zásobníku na šnůru psacích strojů, nachází všelijaký odpad typu pomerančových slupek a všeho jiného. Jakožto nadšenec výpočetní techniky se mi „hnusí“ lidé, kteří pro mne z neznámých důvodů vytrhávají tlačítka z klávesnice a kradou kuličky od myši. Ať mi někdo vysvětlí, co z toho proboha mohou mít?!

Další věc, které by ostatně mohla být podle mého názoru ze strany vedení věnována větší pozornost, je otázka kouření. V žádném případě mi nevadí, když někdo kouří (eště, aby jo, že jo), ale abych se musel při použití záchodu koukat, co všechno se v něm nachází (zde mám na mysli především přeplněné mušle „vajgly“, to není pro mě (to víte, ta slabší povaha ...). Kdyby se tam ale objevily například popelníky, věřím, že by se snad řada lidí nezdráhala je použít. No, je to již 4 roky, snad i více, co tento problém zůstává nevyřešen. Ostatně, můžeme se vsadit, kdy a jak ...

Varování ministra školství:

Kouření ve školní budově má za následek dvojku z chování, popřípadě vyloučení z ústavu!

Tolik můj možná až příliš znechucený názor.

ÓM NAMA ŠIVÁJA! DŽAJ ŠANKAR!

Jistě jste si také přečetli ten velmi zajímavý článek o drogách v posledním čísle časopisu Bouřka. Když autor článku tvrdil, že informovanost o drogách je hlavně na středních školách velmi vysoká, dopustil se mezi svými, ze slovníku opsanými, tvrzeními několika nepřesností a uvedl v článku několik názvů aniž by je nezasvěcenému čtenáři vysvětlil. A proto bych se pokusil alespoň některé uvést na pravou míru.

Autor uvedl, že marihuana - konopí (tráva, ganža atd.) je velmi návyková droga a že člověk si na ni vytvoří návyk okamžitě po první konzumaci. Myslím si, že to není pravda, protože marihuana není tvrdá návyková droga, ale je klasifikována jako droga lehká. Do třídy lehkých drog, jak jistě víte, patří např. i káva, alkohol a tabák. Autorovo tvrzení v článku by tedy znamenalo, že každý kdo se napije kávy, piva nebo vykouří cigaretu se stane na nich závislý, což je samozřejmě absurdní, protože v tom případě by bylo na světě 99% závislých obyvatel. S marihuanou je to jako s alkoholem a kouřením, někdo to skusí a už si nedá a jiný to pak musí mít pořád - pak to je teprve závislost.

Další věcí je „hinduistická droga Čaras“, kterou autor článku mimo jiné uvedl, ale nevyvětlil. Čaras je vysoce kvalitní přírodní, nikoli chemická, lehká droga. Čaras je vytvořen z konopí - marihuany. Chemicky i vzhledem je totožný s hašišem, ale nelze je zaměňovat. Hašiš totiž průmyslově vyrábějí muslimové - lidé věřící v Jednu Sdělenou a Věčnou Pravdu, ale Čaras vyrábějí ručně Indové - hinduisté v podhůří Himalájů. Jedním z bohů hinduismu je i Čaras Ráča = pán hašiše. Návykově je na tom Čaras stejně jako marihuana.

Bum Bolenad sabhi teresad!

ŠIVA

Rozhovor: pravda o Idolovi

PODVEDL MNE JIŘÍ KORN!

Na domluvenou schůzku v kavárně Kolibřík přišel včas a samozřejmě ve vestě. S noblesou, pro něj tak typickou, pozdravil, objednal si sodovku a posadil se. Odpovídal vždy s úsměvem a spontánně. Martin „Idol“ Diviš, oblíbenec dívek OA Vinohradská, vítěz ceny Frajer OA 94/95. Vždy svůj, vždy svěží.

Co tvoje vesty, Martine?
Co jako?

No, co bys nám o nich řekl?

Jo takhle. Tak vestiček mám pět - jednu koženou (té říkám Kožka), dvě pletené (které důvěrně nazývám Bohunka a Květoslava), jednu indiánskou (ta se jmenuje po indiánsku Rybana) a pak jednu látkovou (Latěna).

Držím zásadně italskou módu a ke všem svým vestám mám velice kladný vztah. Bez nich bych to nebyl já. Když mám na sobě některou ze svých vest, cítím se líp, bez vesty jsem jako nahý nezkušený zajíček.

A jak o svoje vesty pečuješ?

Já osobně o ně nepečuju, stará se mi o ně máma. Já je akorát vzdýcky vyndám a zase pak zandám do skříně.

A která z nich je tvoje nejmilejší?

Kožená. Víte, malounko mě totiž vzrušuje.

Pět vest ti už stačí?

Ani náhodou! Chystám se koupit si další. Jakou, to ještě nevím. Fanynkám se nejvíc líbí kožená, stejně jako mě, tak asi ještě jednu koženou. Ale ještě nejsem pevně rozhodnutý.

Chodíš ve vestách i doma?

Doma ne, na doma mám takový pohodlný komplet.

I když někdy si i doma nějakou obléknu, třeba když jsem nemocný a dlouho nevycházím ven, tudíž nemám moc příležitosti ty svoje holky vestový nosit, tak si nějakou obléknu aspoň na malou chvilinku, chvíli s ní chodím po bytě - hned se pak cítím líp. Ale zásadně vesty sundávám při učení - ony mne totiž rozptylují, když studuju.

Takže maturovat budeš bez vesty?

Samozřejmě, maturovat budu v kvádru. Bude to pro mne opravdová zkouška dospělosti, poprvé budu dělat něco hodně náročného bez jejich podpory, bez podpory svých vest.

Považuješ se za milovníka?

Samozřejmě, s mojí popularitou ani jiný být nemohu. Mám to v sobě.

A kdy jsi v sobě tento svůj milovnický rys objevil?

Oficiálně v prváku, ale ve skutečnosti již dávno předtím.

A teď otázka, jak se říká, na tělo: jaký byl tvůj první sexuální zážitek?

S vestou nebo bez vesty?

Pokud to nějak rozlišuješ, tak obojí.

Tak bez vesty, hmm, to už je pěknou řádku let. Pamatuju si jedině, že to nějak nebylo ono. Tenkrát mi to přišlo jako že tomu

FAKTA O IDOLOVI

barva očí: zelenomodrá

barva vlasů: tmavě hnědá

výška: 183 cm

váha: 80 kg

míra v pase: 52 cm

(o 8 cm méně než nejhübenejší modelka)

kolem krku: 42

obvod bicepsu: 18 cm

(pravidelně navštěvuje posilovnu, rád

by to vytáhl nejmíň na 20 cm)

velikost bot: 43

(šmajdá na levou nohu)

něco chybí, ale nevěděl jsem co. Až později jsem na to přišel: chyběla mi vesta. Jenom s vestou to je ta pravá vášeň.

A s vestou, či-li poprvé opravdu vášnivě, to bylo kdy?

Kdy to bylo si pamatuji - v prváku. A vestička, co jsem měl na sobě, byla Latěnka, moje první. Ale jméno dívky jsem už dávno zapomněl.

Říká se, že člověk většinou na to své „poprvé“ nikdy nezapomíná. Jak je tedy možné, že ty si v obou případech, s vestou i bez, pamatuješ v podstatě velmi málo?

V mém případě hrála hlavní roli právě ta vesta a na tu jsem přeci nezapomněl. A kromě toho tohle pravidlo platí pouze pro osoby s méně než 30 zážitky zmiňovaného typu. A já...

Přejdeme raději k jiné-mu tématu. Co říkáš svému fanklubu?

Dozvěděl jsem se o něm teprve nedávno. Mám z toho docela radost, ale můj negativní vztah ke škole to nezmění.

Cítíš se ohrožen Pavlem „Bradkou“ Rusem?

Ne, neberu ho jako konkurenta - dokud bude oslňovat jenom s bradkou a bez vesty, nemá šanci. Jinak je to můj dobrý kamarád. Vidáme se spolu každý čtvrtek na tělocviku v šatně - já se vždy sprchuji, on ne - bojí se vody.

Co po maturitě? Otevřu si butik s italskou módou. Rád bych tam pořádal módní přehlídky, hlavně nejnovějších druhů vest. Jako vrchního modela a

IDOLOVY IDOLOVÉ

Literární idol

Eduard Štorch (v jeho knize Lovci mamutů nosí hlavní hrdina vestu z medvědí kůže - byl prvním Čechem s vestou.)

Politický idol

Protože žádný politik nenosí vestu, o politiku se nezajímám.

Filmový idol

Bruce Willis - i bez vesty vypadá dobře.

Hudební idol

Kurník, urník, kurník, hlavně že hraje Ilja Hurník. A Sagvan Tofi.

šéfa prodejny zaměstnám asi Martina Štýbra ze 3.A. Ten pak každý den dostane novou vestu aby reprezentoval.

Přemýšlel si někdy třeba o vstupu do světa showbussinesu? Jednou jsem zkoušel Taneční školu.

Taneční školu?

Kdysi měl Jiří Korn v televizi takovej pořad, jmenovalo se to Taneční škola, nevím jestli to ještě existuje. Dostal jsem se k tomu přes jednu svoji kamarádku. Byl jsem na natáčení jako tanečník statista, tančili jsem s Jirkou jako o život.

Nakonec mě ale Jirka podvedl a vystříhl mě.

A co dál?

Neúspěch s Taneční školou mě dost poznamenal, tak nevím. Ale pokud se naskytne nějaká lukrativní nabídka, možná ji přijmu.

Čteš M.O.R.?

Samozřejmě - vždycky. Těší mne, že o mě pravidelně a pravdivě informujete.

Co by si vzkázal svým fanynkám?

Ať to nepřeháněj a pořad na mě nešahaj. Ale jinak: holky mám vás rád a posílám vám pus!

A poslední otázka: co si s sebou vezmeš do hrobu?

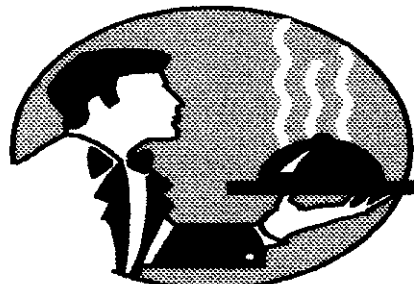
Vestu, černou.

Díky za rozhovor Taky děkuju.

BUFFET U NATA

KAZDÝ ŠKOLNÍ DEN NABÍZÍME:

Párky všech barev a chutí
Obložené rohlíky
Cukrovinky a pochutiny všeho druhu
Několikero nápojů

MÁME VŠECHNO CO CHCETE.

POKUD CHCETE TO, CO MÁME.

Nebezpečí: nudný výklad profesorů ohrožuje životy studentů

ASWSS

SUSCIPIDUS CACTUS

V minulém měsíci byl i na naší škole s překvapením zaznamenán výskyt zbrusu nového viru (vědci prozatímne pojmenovaného ASWSS) postihujícího výhradně studenty. Bylo zjištěno, že tento virus se nerozšiřuje přenašením z člověka na člověka, ale brž jeho zárodky vznikají přímo v mozku oběti. Zprvu nebylo vůbec známo jaká je vlastně příčina vzniku zárodků tohoto viru, ale přibližně po týdnu výzkumu na virusem postizených školách se zjistilo, že základem pro vznik této bakterie jsou nebezpečně dlouhé poslechy zvláště nudných výkladů. Reakci studentů na tyto výklady bývá bohužel někdy nešťastná skutečnost, že student se přesto snaží přinutit se k poslechu a někdy dokonce i k porozumění(!!) těchto výkladů. Toto je ovšem aktivita spotřebovávající obrovské množství vzácné duševní energie, a to bez jakékoliv naděje na nějaký rozumný výsledek. Jediným výsledkem je totiž to, že student přibližně po třiceti sekundách (vyjimečně to bývá delší doba)

tohoto beznadějněho snažení upadá do jakési letargie, kdy tělo postiženého ztuhne v neforemné polopovadlé poloze a oči se upřeně zahledí do tváře žvatlajícího profesora. A právě této chvíli zneužívá proradný vir a začne si razit cestu k životu. A zrovna i v této chvíli může dojít i k strašnému omylu, a to když si profesor všimne

žákova upřeného pohledu do jeho tváře a vyloží si z nějakých nepochopitelných důvodů tuto skutečnost tak, že student, který ho takto pozoruje, zřejmě dává pozor, vnímá jeho slova a dokonce jim možná i rozumí. V důsledku tohoto se totiž výrazně zvyšuje nebezpečí, že profesor postiženého vyvolá a zeptá ho na něco z právě vyloženého. A to pak z transu probraného studenta staví do situace, kterou zde snad ani není třeba popisovat.

Ovšem hlavní problém přichází až nyní - a to následek této zhoubné choroby. Když takto nakazený člověk překráá inkubační dobu nemoci (přibližně 27 hodin), nemoc se aktivizuje a začíná se projevovat navenek. Chování nemoci je vskutku podivné. Projevuje se totiž tak, že student, nic netuše jde poklidně ze školy nějakou ulicí plnou obchodních výloh a tu ho v jedné z nich cosi zaujme, zastaví se a podívá se do výlohy - a BUM - v tu ránu to přijde. Coś v mozku neproběhne přesně tak jak by za dané situace mělo a postižený zůstane volky nevolky zase v té, už výše popsané, poloze a se zdánlivým zájmem zůstane stát a upřeně civět do výlohy (zde by bylo možná vhodné vysvětlit tu zkratku nového viru ASWSS, to je totiž převzato z angličtiny - At Shop Windows Staring Syndrom). Nyní se však naskytá otázka: jak z této situace? Pokud nakazený jde s nějakým přítelem, stačí aby ten se ho zeptal: "Na co zíráš (vole)?" a v tu chvíli se oběť probere, neboť ona ve skutečnosti

vlastně neví na co to zírá. Ovšem tragédie nastává tehdy, když je nemocný sám. Pak se stávají i takové případy jako jednomu studentovi ASWSS pozitivnímu z jednoho pražského gymnázia. Ten když šel jednou bezstarostně domů, zastihl ho tento zvláštní "záchvat" asi sto metrů od cíle a našla ho takto asi po čtyřech hodinách až jeho matka, jak

nehorázně civí do výlohy tamějšího SexShopu. Vědcům se zatím bohužel ještě nepodařilo zjistit jak tuto chorobu léčit a tak zbývá pouze doporučovaná prevence, totiž soustředěná ignorace jakéhokoliv nudného výkladu. (Za zmínku zde určitě ještě stojí podotknout, že na naší škole byl výskyt tohoto viru objeven hlavně u druhých ročníků po zavedení nového závažného poutavého a užitečného předmětu *Matematické metody!*).

Šok: Budou z nás mrzáčci?

UHOZENÝ SYNDROM Z PŘÍLIŠNÝCH ÚHOZŮ!

Mr. Bean a Eduard Smutný

Pravidelné čtenáře novin a zvláště pak studenty obchodních akademií přinejmenším překvapila ta-to zpráva ze dne 20. února 1996, kterou otiskujeme v plném znění. Zmíněný článek byl naší redakcí pečlivě prozkoumán a byly v něm objeveny závažné chyby a nedostatky. Tyto polopravdy nyní popořadě vyvrátíme a uvedeme na pravou míru.

Je pravdou, jak uvedla vedoucí hygienička Marcela Černá, že přílišné zatěžování rukou při hodinách techniky administrativy má za následek poškození motorických schopností jedince. Zcela zavádějící je ovšem tvrzení, že se jedná pouze o ojedinělý případ. Předsedkyně Klubu postižených syndromem karpálního tunelu Pepina Černá ze 4.A (shoda jména s hlavní hygieničkou je podle matričního úřadu čistě náhodná) nám totiž sdělila tyto šokující informace: „Výskyt tohoto syndromu není v žádném případě náhodný - podle statistiky IVSJM jím trpí dobré 2/3 studentů naší OA. A to především žáci pí prof. Machartové, která neustupně tvá na tom, že syndrom je pouze další formou simulace, která je, jak nám rekla, každému studentovi vrozená. Další dezinformace spočívá v rozsahu poškození schopností jedince. K této problematice se vyjádřil i proslulý repetent Aleš Obdržálek, který shodou okolností propadl v prvním ročníku z techniky administrativy. Jeho odpověď nebudeme z obavy o další působení našeho časopisu otiskovat v původním znění, proto se pokusíme jeho šfavnaté a pepné výrazy poněkud zmírnit a zkultivovat. Rekl nám zhruba toto: Teda to vám povím. To, že po ránu neudrží hrníček s kafem v ruce, to bych ještě překousl. Když jdu ale večer do

Časté psaní na stroji způsobilo vyšetřovateli nemoc z povolání

BRNO - Policiejnímu vyšetřovateli z Kromčříže byla loni prokázána nemoc z povolání z nadměrného psaní na psacím stroji. Jak ale uvedla vedoucí oddělení fyziologie práce Krajské hygienické stanice v Brně Marcela Černá, jedná se o zcela atypický případ. Podle hygieničky může v důsledku dlouhodobého monotónního zatěžování předloktí vzniknout takzvaný syndrom karpálního tunelu, kdy jsou nervy pod svaly předloktí utlačovány a jako následek vzniká mrtvení rukou, ztráta jejich citlivosti, neudržení předmětů či šálku v ruce. Hygienička dále sdělila, že neví, zda policista uplatňoval nějakou náhradu za zmíněnou nemoc, protože hygieniči nejsou v této otázce kompetentní. Podobná možnost nemoci z povolání se může vyskytnout u těch policejních vyšetřovatelů, kteří často pracují přes čas a píší na psacích strojích starší výroby, u nichž musí při úhozu vynaložit více síly. Například profesionální psárky již píší na moderních strojích s menším vynaložením síly.

Novinový článek který doslova šokoval všechny strojořise.

hospody, musím žádat svého přítele Jiřího O. Nováka, aby mi k ústům přikládal i půllitr. To už je vrchol. Proto jsem se rozhodl sebrat 500 podpisů pod svoji petici „Tříkrát a dost“, jejíž cílem je zkrátit výuku TEA o jeden rok, přičemž by profesori z tohoto předmětu nemohli dávat na vysvědčení hodnocení nedostačtečná.“ Našemu reportérovi bylo ovšem divné, že se „Mr. Flegmatik“ nechá vyprovokovat k tak namáhavé činnosti, kterou sepsání petice bezesporu je. Jak jsem zjistili, důvod je zcela prozaický. Syndromem byl totiž postizen i Jiří O. Novák, takže návštěva restauračních zařízení se stala bezpředmětnou a tito dva zoufalci jsou nyní nuceni aplikovat si alkohol nitrožilně. Kdo jim ovšem infuze zavádí, to se nám bohužel nepodařilo zjistit.

Nyní se ovšem vraťme k petici. Poté, co byla spolu s požadavkem na odškodnění předložena paní zástupkyni Karle Hrdé, jsme se vydali zjistit její stanovisko. „Jakékoliv odškodnění samozřejmě nepřichází v úvahu. Skolní fondy byly zcela zruinovány vyplacením honoráře pro DJ Plamínka. Jedno řešení by tu ovšem bylo.“ Po tváři paní zástupkyně se rozlil blažený úsměv. „Nechcete TEA, holoubkové? Dobře! Budete mít těsnopis!“ Po tomto výroku jsme byli z kabinetu vykázáni.

Na celé věci je ovšem pozoruhodné, že po oznámení této úpravy osnov klesla členská základna Klubu postižených syndromem karpálního tunelu na 1/10 původního stavu. Zbývající desetinu tvoří pouze ti jedinci, kteří se o tom z důvodu absence vůbec nedozvěděli. Že by měli paní profesorky pravdu?

Nová rubrika: Profesorské recenze

Protože je naše škola obchodní akademií, či-li školou zaměřenou na výuku předmětů ekonomických, měl by být její absolvent vzdělán nejvíce právě v těchto oborech. A byť tomu tak i velice často je, stále zůstává nejdůkladnějším a nejobsáhlejším vzděláním absolventa OA Vinohradská předmět zcela neekonomický: čeština a zejména pak literatura pana profesora Kořínka.

PROFESOR KOŘÍNEK

Začněme chválou: i přes nezlomně autoritativní přístup profesora Kořínka ke studentstvu, nesoucí jisté prvky Nietzscheho filosofie a teorie nadčlověka (jž se mimo jiné nechal inspirovat i Kořínkův údajně oblíbený básník Otokar Březina) je čeština jím vykládaná plná všemožných kulturně-historických souvislostí a literárních podrobností a tím i velice zajímavá. Další velice důležitou věcí je i to, že profesor Kořínek látce kterou vykládá zřetelně rozumí, což nebývá v našich zemích často zvykem, a proto nepůsobí dojmem mluvčího z papíru, nýbrž jako důstojný a vzdělaný pan profesor, jemuž lze svobodně klást otázky bez obav z trapnosti profesorovy nevědomości (jedinou relativní trhlinou na jeho důstojnosti by mohl být jeho mládistvý a nekonformní vzhled, díky němuž na první pohled působí spíše jako profesor kamarád - to ale neznamená, že by bylo cokoliv ohledně jeho vizáže špatné či nedůstojné, pouze to zkrátka není vzhled odpovídající vžité představě důstojnosti profesora literatury z klasických románů).

Kapitolou samou pro sebe je však Kořínkovo zkoušení a hlavně pak zkoušení maturitní. Za výborný lze považovat jeho přístup ke zkoušení jako takovému a to hlavně ve vztahu ke starším a uvědomělejším studentům: každý se přeci učí sám pro sebe nebo na maturitu, tak proč si otravovat život častými písemkami a ústním zkoušením vůbec, když k vědomostnímu ohodnocení plně dostačuje občasná obsírnější písemná práce, jež současně nutí i ke studiu a k přípravě na maturitu? Dobré je i to, že profesor Kořínek místo nabílovaných faktů vyžaduje spíše souvislosti a myšlenkový obsah zkoušené látky, jména a díla jsou tak jenom výchozím, stále však velice důležitým, bodem pro popis daného literárního období či směru.

Problém však tkví v již zmiňované hloubce výuky a částečně i v onom vyžadování znalosti souvislostí - profesor Kořínek je zkrátka velice náročný a tím také velice obávaný, zvláště pak u maturity - vždyť právě z literatury jím zkoušené propadá u maturit ročně nejvíce studentů.

Další věcí, již lze panu profesorovi vytknout, je přílišná důslednost při výkladu některých děl, která prostě přepraví od začátku do konce i s pointou a myšlenkou, čímž vylučuje jakoukoliv možnost si dané dílo později se zájmem přečíst. Důvodem tohoto počínání může být i jeho přesvědčení, zakládající se z části na pravdě, že většina studentů nechce a číst nechce. Smyslem školní výuky by však nemělo být pouhé přepravění dějin literatury a obsahů děl, nýbrž i snaha vzbudit ve studentech o tuto literaturu zájem, či-li je přimět ke čtení. Tím se ale dostáváme k problému celého našeho národního školství, které oproti například tolik zatracovanému školství americkému (jež se soustřeďuje hlavně na vzbuzení onoho zájmu studentů o studium a poté jim umožňuje svobodně svůj zájem projevit či neprojevit) studentům pouze předkládá látku, kterou se pro zdárné absolvování školy prostě musí naučit a basta.

Rozhovor s panem profesorem
Kořínkem

O LITERATUŘE, HUDBĚ, ŠKOLSTVÍ, POLITICE A TAKY O SOBĚ

O sobě

Pane profesore, jak se máte?

Celkem dobře, ale to je relativní.
Nestěžuji si.

Jste optimista?

Každý člověk si dělá o životě nějaké iluze a i když jim třeba nevěří, bez iluzi to nejde.

Býval jste v mládí spíše buřičem plným vášní nebo tichým introvertem?

Asi spíš tím buřičem. Já jsem se v mládí pohyboval spíše mezi tou společenskou „spodinou“. S vrstevníky jsem moc nekamarádil, protože oni jak nesehnali ráno Československý sport, nic s nimi

nebylo. Můj nejlepší přítel byl o hodně let starší.

Říká se o Vás, že u maturity býváte zlý a neoblomný. Co si o tom myslíte?

Víte, kdybych si řekl, že budu dávat jedničku z maturity zadarmo, tak to bych ani nemusel zkoušet. A spokojit se s někým, kdo opravdu nic neumí, nelze. Já mám vždycky čisté svědomí v tom, že jsem se studenty celé čtyři roky něco dělal. A maturita pro mě nikdy nebyla osobní věc, vždyť já většinu těch lidí ani pořádně neznám.

A co zkoušení všeobecně?

Mě zkoušení nebaví. Někdy, když mě studenti naštvou, nezbyvá mi než dát jim takovou manifestační písemku. Ale zkoušení, kromě toho že mě nebaví, má nevýhodu v tom, že se týká vždycky jenom jednoho žáka a pro zbytek třídy je to ztráta času. Ale jak už jsem říkal, nemám zájem nikomu škodit a aby člověk dostal z češtiny pětku, musí být buď úplně blbej nebo se na to vykašlat.

A teď úplně jiná otázka: pozvání od studentů k přátelskému posezení byste přijal spíše do hospůdky, na pivičko, nebo do kavárny, na kafičko?

Záleželo by na počtu lidí: kavárna je spíše decentnější, pro menší počet osob, takže předpokládám, že s více studenty bych šel spíše do té hospůdky. Ono u toho pivička to bývá i bezprostřednější. Pivo samozřejmě není podmínkou.

O literatuře

Učíte literaturu. Přečetl jste hodně z těch knížek o kterých učíte?

Ano, je jich hodně. Většinu z toho, o čem vám říkám, jsem buďto sám přečetl a nebo jsem se o tom dozvěděl nějak zprostředkovaně. Ono totiž není dobře možné, abyste si člověk všechny knížky přečetl a zapamatoval. Pokud jste si něco přečetli před deseti lety, tak už si toho moc nepamätujete. Je zde i problém tvorby svého názoru. Jestliže si něco přečtete ve dvaceti, tak to pochopíte jinak, než když to čtete v patnácti. Začnete v tom hledat úplně něco jiného a náhle zjistíte, že ta knížka je vlastně o něčem jiném. Při výkladu v hodinách se omezují spíše na obsah a stránku souvislosti s daným obdobím. Jakmile bychom se dostali k otázce, zejména u poesie, co tím autor chtěl říci, tak by si to pár lidí přečetlo a stejně bychom se všichni neshodli, pokud bychom nebrali v úvahu vliv někoho, kdy by jim řekl, co si o tom mají myslet.

Jací jsou vaši oblíbení autoři a druh literatury?

Když vezmu takovou tu únikovou literaturu tak jsou to třeba „kovbojky“. Ono je to sice sentimentální, je to všechno na jedno brdo, ale ... Souviselo to třeba s tím, že

jsem hodně jezdil na „čundry“, asi do 16 let. Později jsem měl dokonce i svůj vlastní oddíl. Některé knížky tohoto typu mám již přečteny třeba třikrát nebo čtyřikrát a vůbec mi to nevadí. Dají se číst hlavně když je člověku nejhůř.

A co třeba „Foglarovky“?

Taky. Rekl bych, že knihy tohoto typu se musí přečíst tak do deseti let, jinak už to pak ani nejde, protože zjistíte, že jsou tak trochu stupidní. Já jsem si je přečetl asi právě v těch deseti letech - „Hoši od bobří řeky“, to mne zaujalo. Nebo například „Lesní moudrost“ - to byla knížka, podle které se to tehdy všechno řídilo.

A co nějací současní autoři?

Asi ne. Současná literatura se mi moc nelíbí a to z toho důvodu, že je to jenom takové povídání. Autor zde povídá o sobě, o svých problémech a zážitcích. V dnešní literatuře, která se vrací zpátky, je takovým zajímavým tématem, pokud je tam zmíněná osoba exilu a mně to připadá někdy až takové rádobychytré a příliš kritické. Je to takové hledání senzací. V současné době mám sám hodně starostí a opravdu na to nemám náladu, číst věci tohoto typu.

Takže dnes Vám moc času na čtení nezbyvá?

Moc ne. Pokud se již ke čtení dostanu, tak čtu hlavně odbornou literaturu nebo literaturu která se vztahuje k umění.

Jak jste se dostal k literatuře jako takové a literatuře jako studijnímu předmětu?

Asi díky jednomu svému kamarádství, které mne velmi ovlivnilo - skamarádil jsem se s člověkem o dvacet let starším, než jsem byl já a byli jsme pak léta nejlepší přátelé. Teď mi ten člověk hrozně chybí, už taďy není. Takže dalo by se říct, že k literatuře jsem se dostal vlastně přes něj. Jinak jsem se pochopitelně asi od 6 třídy zajímal o muziku, od country až po bigbeat atd. Zpočátku mi poesie nic neříkala, nejdříve to byli texty, třeba překlady Beatles, pak folk - Crosby, Stills, Nash & Young, Mitchellová. To se mi líbilo.

A jak jsem se dostal k tomu literaturu učit? Já jsem ještě ve „čtvrťáku“ pomalu nevěděl, co budu dál dělat. Takže pro učitelství jsem se rozhodl, protože jsem věděl, že se jinač nedostanu. Například brácha měl problémy dostat se na gymnázium z politických důvodů. Já jsem šel o 3 roky později, takže se ta situace trošičku změnila. Ale věděl jsem, že dostat se na filosofii nebo něco takového je bezpředmětné. Proto jsem šel studovat mimo Prahu - vybral jsem si Budějovice. Bylo to v kraji, takže byla větší naděje. A vzal jsem si tedy předmět češtinu. Jestě jsem přemýšlel o dějepisu, ale zjistil jsem, že nemám šanci. Dále zde nebylo nic, co by mne zajímalo - čeština, hudobka, výtvarka - ne, že by mi to bylo cizí, ale to bych potom zůstal někde na základce. Tak

jsem si vzal občanku a nelituji toho, přesto že se tam brala Marxistická filosofie. Byla tam totiž i řada jiných věcí. Ono když chce člověk něco kritizovat, tak základem je většinou to, aby o té věci něco věděl.

O hudbě

Hrajete na něco?

Na kytaru, trošku na fukací harmoniku. Ale moc času už na to opravdu nemám. Hrál jsem naposledy někdy v prosinci. Když na to hrajete 10 let, tak to nezapomenete, jenom to už není ono. Člověk to nestihá. Ty iluze byly jiné. Když je člověk 16, tak si myslí, že bude rockovou hvězdou.

Jste pouze interpretem nebo jste někdy i sám skládal?

Psal jsem texty k písničkám. Většinou to ale za moc nestálo, odpovídalo to tomu věku.

Čeho se ty texty týkaly?

Byli většinou ke country muzice, tak tam byli kovbojové, stáda, vlaky a všechno, co k tomu patří: kamarádství, láska atd.

Takže jste nepsal pesimistické texty?

Taky, to k tomu věku patří. To snad ani není možné, aby si někdo v těch letech nemyslel, že je nejlepší umřít. To potká každého. Taková ta krize, ať milostná, nebo rodinná, to člověka ovlivňuje.

Třeba ten můj kamarád, byl těžce nemocný. Bylo období, kdy člověk nevěděl, jestli umře nebo ne. Pak se to třeba zlepšilo, měl transplantovanou ledvinu, ale to až později. Toto všechno působí, taková ta ztráta iluzí o životě.

A jakou hudbu posloucháte dnes?

Tak za prvé, moc času na to nemám. Dříve jsem si myslel, že bych bez hudby nemohl existovat, já svého času dělal i diskotéky. Pro mne to všechno bylo opravdu dosti podstatné. Dneska, když mám čas si něco pustit, tak snad ten folk, Dylena mám rád a klasiku, jako třeba Beatles a takové tvrdší věci jako Kiss, Slade, Deep Purple, Sabati, Queeni. Vždycky záleželo a záleží na výběru a na společnosti, ve které se člověk pohybuje.

A co říkáte na tu dnešní počítačovou hudbu?

Vůbec se mi nelíbí. Chybí v tom nápad. Je to takové ryzi opakování. Tohle mi už nic neříká. Sice sem tam slyším hrát něco v rádiu, o čemž nemohu říct, že by se mi to nelíbilo, ale už se nepídím po tom, kdo to zpívá.

O školství a mladých lidech

Co si myslíte o českém školství?

Pokud jsem se o to zajímal, tak si nemyslím, že by bylo naše školství tolik špatné. Dokonce si myslím, že úroveň vzdělanosti je u nás vyšší. Otázka je asi jiná. Pocit studenta a jeho seberealizace. Třeba v západních školách má pocit, že je partnerem, že se to kolem něj točí. Ale skutečně si nemyslím, že by ti lidé měli lepší znalosti. Tady na odborné škole spíše jde o to, aby vám v té hlavě něco zůstalo. Když to přeženu, svým způsobem ani tak zas nejde o to, abyste věděli, kdo jsou ti spisovatelé, ale abyste se uměli dívat na svět nějak tak, jak funguje.

Nemyslíte si, že je u nás výuka vedena příliš direktivně? Nebylo by například v té literatuře lepší místo detailního výkladu přinutit studenty ke čtení?

Je zde problém otázky hodnocení. Vše co se zde učíte, má vytvořit určitý náhled na literaturu. Nutně ten náhled, který vy získáváte, je mnou ovlivněn. Abyste si udělali vlastní názor o určitém problému (knize), museli bychom s tím pracovat. No a vezměte si třeba příklad: když se máte něco naučit, tak kolikrát se stane, že se to naučí alespoň polovina z vás?

Ono by to třeba šlo tím způsobem, že byste dostali texty a hodiny bychom trávili rozbořením básní, románu, atd. Určitě by to šlo, ale myslím si, že by to pro vás bylo neúnosné. A v případě, že by to dělal každý, tak byste se z toho zbláznili a já taky. Totiž to co jsem si v průběhu mého působení připravil, bych už nemohl použít, protože to není detailní.

A další problém je zde v přístupu studentů. Zde ani nejsou studenti na takovou samostatnější práci zvyklí. Tady pokud jim neřeknete, že je to takhle, nebo takhle, tak zde žádná samostatná aktivita není. Je to chyba. Ale iluzi mám, že by se to takovým nějakým směrem mohlo ubírat.

Ale kdyby se s tímto přístupem začalo už v prváku, třeba by se studenti naučili být samostatnější?

No, ale „prváci“ by museli být takový, jací jsou dnes čtvrtáci. S nimi se dá mluvit, kdežto s těmi prvními ročníky to nejde. Vy na to tak nenahlížete, vy si myslíte, že jste stále stejní od prváku do čtvrtáku. Ve čtvrtáku si nikdo nepřipustí, co byl v prvním ročníku za „tele“. Největší obtíž u prváku je asi úplný nezájem. To mě dost rozčiluje, protože některé nezajímá vůbec nic. Ve čtvrtáku je to trochu jiné. To již dokážete o určitém problému uvažovat, a jste takový jakoby partneři.

Kdybyste mohl srovnat vzdělanost nyní s vzdělaností před dvaceti lety, jak hodně se vše změnilo?

Já už si to tedy moc nepamatuji, ale obvykle se říká, že je horší a horší, ale já si to nemyslím. Byl zde třeba problém divadelního představení. Ale podle mého to bylo taky určité nezvládnutí organizace. Očekávalo se že žáci si tam sednou a budou zticha. No a kde jinde se ten člověk může předvést před celou školou, nežli tam v tom davu. Vy už to nemáte nějak tak zapotřebí, ale takový ti druháci ...

O politice a lidech

Myslíte si, že se chování lidí nějak změnilo po roce 89?

Já nevěřím tomu, že by nějaká společenská změna ovlivnila lidi do takové míry, že by byli třeba mravnější nebo ohleduplnější, atd. Věřím tomu, že celá řada věcí závisí přímo na tom člověku. Svoboda by neměla člověka příliš změnit. Důležité je, aby si každý podržel svou svobodu vnitřní.

Dříve, když se psalo o západní Evropě nebo o Americe, tak se vždy vybíraly takové

ty nejhorší věci, tzn. kolik lidí se denně zavraždí v New Yorku, jak se tam k sobě lidi chovají. Stát v té době byl, já to již dnes nepocítuji, pro člověka nepřítel. Je pravda, že si člověk musel dávat pozor na to, co a v jakém okruhu lidí řekne. Já mohu třeba v mé hodině říci názor, což by dříve mohlo být dosti problematické. Taky jste nevěděli, kdo tam je, kdo to proti vám použije. V dnešní době již není záměrem, ukazovat co je třeba na „zapadě“ špatné, ale to co vidíme, je běžná realita. Lumpové a podvodníci jsou jak u nás, tak i jinde.

A co typická česká závist?

Nemyslím si, že by závist byla ryze českou vlastností. Lidé závidí ve Francii, v Německu i jinde.

Pokud Vám můžeme položit trochu indiskrétní otázku: kterou stranu budete volit?

Pravděpodobně ODS, je to strana chytrých lidí. Proti politice, proti jakékoliv politice je však nutné mít vždy výhrady.

**Trápí Vás chlupy na Vašem těle? Máte pocit, že nosíte podkolenky nebo svetr i v létě?
Smějí se Vám přátelé, že vypadáte jako někdo z Planety opic?**

Pokud ano, je tu snadná pomoc!

Je tu nový

DEPIL 2001 PLUS

**DEPIL 2001 PLUS se systémem holicích noží „Trhač“ broušených laserovou technologií
příštího tisíciletí**

vytrhne chlupy i s

Historie školy

ANEB JAK TO VLASTNĚ BYLO DŘÍV

PÍŠE GENIÁLNÍ ŠKOLNÍ HISTORIK SUSCIPIDUS CACTUS

Možná, že se mezi námi na této škole najde spousta lidí, kteří mají velký přehled o tom jak to s naší školou vlastně bylo, ještě než do ní začali sami zasahovat svou ať už více či méně významnou přítomností. Ale nepochybuji o tom, že je zde ještě větší spousta lidí, kteří nevědí nic ani o prvním roku před jejich příchodem na tuto školu. Mě samotného ještě před rokem taky vůbec nenapadlo, abych se zajímal o to, jak to vlastně s tou naší "obchodkou" dřív bylo. Až letos ve mně začala hlodat zvědavost, a tak jsem si sehnal všechny možné školní almanachy a začal jsem se zajímat až o tu nejhlubší školní historii - a zjistil jsem, že minulost naší Obchodní akademie je ještě mnohem zajímavější než jsem si vůbec myslel. A proto mě taky napadlo stručně ji sepsat do toho našeho časopisu a přiblížit ji i těm, které ještě nenapadlo se o ni nějak podrobněji zajímat. Možná, že se najde zase nějaká ta "spousta" lidí, kterým se bude historie naší školy zdát nezajímavá ba dokonce možná i nudná, ale já věřím, že se přesto vyplatí se o ní zmínit a že se najde mnohem více lidí, kteří si o ní rádi přečtou.

Část první:

Úplné začátky

Začnu první zajímavou skutečností o které asi spousta lidí neví a to je, že naše škola nesídlí na svém dnešním místě odjakživa, nýbrž její první počátky se odehrávaly až v Karlíně a to ještě dávno před rokem 1924, což znamená, že v té době nebyl ještě Karlín oficiální součástí Prahy, ale sice jejím nejstarším a nejvyspělejším předměstím.

A tak tehdy v roce 1907 (v době kdy se Praha proměňovala ve významné obchodní centrum a tak vznikla zvlášť velká potřeba vzdělaných obchodníků a průmyslníků) se skupinka zainteresovaných nadšenců rozhodla prosadit založení nové obchodní školy (těmito lidmi byli tehdejší inspektor obchodního školství Kamil Henner, význační činitelé karlínští, jako starosta města Karlína Jaroslav Brabec a Josef Engelmann, ba i tehdejší ministři Albin Bráf a František Fiedler). Přesvědčit tehdy vídeňské kumpány o tom jak pro ně bude výhodné, když budou mít Čechy další obchodní školu (tehdy už sedmou), nebylo vůbec lehké. Jejich velké úsilí bylo však nakonec korunováno úspěchem, když vídeňské ministerstvo kultury a vyučování vydalo povolení, že ve školním roce 1909 -10 smí být otevřen 1. ročník vyšší obchodní školy v Karlíně.

Škola byla založena, ale co dále? První rok existovala škola ještě spíš oficiálně, neboť první třídy byly umístěny v provizorně upravených místnostech mateřské školky v Zizkově ulici, a tak představa navzájem se proplétajících capartů, unavených studentů a důstojných pánů profesorů může působit trochu komicky. Ale již v druhém roce existence se škola uchytila v sídle důstojnějším, v rychle adaptovaných nadačních domech Srncových v Pobřežní ulici, kde byla až do roku 1918. Zde bylo již 8 učeben, učebna chemie a fyziky, kontor (předmět v němž se studenti seznamovali s administrativní praxí obchodu), ředitelna, sborovna, ba i několik kabinetů a knihovna. Školu řídilo kuratorium složené ze zástupců školy a institucí přispívajících na vydržování ústavu, vůdcem tohoto kuratoria byl starosta města Karlína. Takto tomu bylo až do roku 1924, kdy se Karlín stal součástí Velké Prahy.

Potřeby školy byly zajišťovány subvencemi, dary a také poměrně vysokým školným (za Rakouska-Uherska 240-320 K, za první republiky 800 Kč ročně). Být studentem v tehdejší době bylo, poněkud mírně řečeno trochu vysilující. Už pouze skutečnost, že se vyučovalo denně až do 18 hodin, pouze s dvouhodinovou

polední přestávkou na oběd je poněkud děsivá. A to že se učilo i v sobotu, byť jen do 16 hodin, to už si dnešní podoba studenta na naší škole dokáže představit jen stěží. Ovšem zajímavé zase je, že se původně vůbec nekonaly maturitní zkoušky. Vynutilo si je teprve založení Vysoké školy obchodní v novém svobodném státě v roce 1919, která vyžadovala od posluchačů středoškolské vzdělání ukončené maturitou. Proto byly na obchodních akademiích zavedeny fakultativní "zkoušky dospělosti" pro uchazeče na VSO. V prvních letech maturovala jen malá část studentů, teprve ve školním roce 1930 se maturitní zkoušce podrobili všichni studenti. Za zmínku jistě stojí i to, že přijímání nových žáků probíhalo obdobně jako dnes, uchazeči byli podrobeni písemné a ústní(!) zkoušce z jazyka mateřského a z umění počtářského.

Obchodní akademie v Karlíně měla také na svou dobu velmi vyspělý sociální charakter. Samozřejmě byly pravidelné lékařské prohlídky, zvláštností však bylo i léčení některých studentů na účet kuratoria. Těm nejhudším poskytoval spolek dokonce i oblečení a obědy v městské kuchyni v Karlíně zdarma. Zvlášť chudší rodiče toto vítali a tak se na tuto školu měli šanci dostat i ti chudší a ne všichni tak museli být z kruhů obchodnických a průmyslnických zázobanců. Finanční prostředky kuratoria byly rovněž určeny k podpoře zahraničních cest studentů a členů sboru profesorského.

V první polovině 20. století dochází i k postupnému odbornému rozšiřování zaměření školy. Přibyly další třídy kursu účetnického, železničního, paroplavebního(!), poštovního, telegrafického, celního, byl otevřen kurs německé konverzace a korespondence. Původní prostory v nadačních domech Srncových, i když byly časem rozšířeny, nestačily. Příležitost se naskytla po 1. světové válce roku 1918. Záslouhou kuratoria a vůbec prvního ředitele naší školy, Františka Kováře, který stál nejen u jejího zrodu, ale byl duší všech akcí zde uvedených (řídil školu plných 18 let), byla uvolněna budova bývalé německé realky v tehdejší Královské, dnes Sokolovské třídě. V roce 1934 byla tato budova zvětšena rychlou nástavbou během školních prázdnin, bylo přistaveno 3. patro a štít. Tak ji můžeme spatřit dodnes, kdy slouží potřebám matematicko-fyzikální fakulty UK (alespoň to uvádí jako skutečnost nejmladší almanach školy, který jsem sehnal, to jest z roku 1984).

Tímto přestěhováním také končí i první část tohoto seriálu o vzniku a základním charakteru předchůdce naší školy, tedy bývalé Obchodní akademie v Karlíně. A mně zbývá jen pevně doufat, že vás ta spousta historických údajů moc neunavila, a že vás to neodradí od přečtení další části "Historie školy." -- Ale přece co bychom neudělali pro naši zlatou školičku!!

Budova bývalé obchodní akademie v Karlíně

ANKETA ČASOPISU M.O.R.

V jednom z nedávno vyjivších čísel časopisu Bourka byla zveřejněna velice zajímavá studie, týkající se sexuálních preferencí studentů a studentek OA Vinohradská. Ač prezentace této studie byla velmi zajímavá (rozhovor typu Plzák - Uzel), s údaji v ní to bylo již o něco horší - chyběla jim úplnost a správnost. A proto si dovoluujeme nabídnout našim čtenářům výsledky konkurenčního průzkumu, který vypracoval tým sexuálních odborníků časopisu M.O.R.

JAK VYPADÁ IDEÁLNÍ MUŽ A ŽENA?

ANKETU VYTVOŘILI: PERIN OXIDOVÍČ A MAKY SUCH S POMOCÍ EDUARDA SMUTNÉHO

V dnešní době, kdy se životní tempo nás všech neustále zrychluje, kdy v lidech pomalu mizí hodnoty jako čest, věrnost, upřímnost a cit pro romantiku, kdy se skoro každý při hledání partnera řídí heslem: „Nekoukej na to, co to je - hlavně, že je aspoň něco!“, je velmi těžké dopátrat se toho, jak vlastně takový ideální muž nebo žena v dnešní době vypadají.

Proto jsme se rozhodli to zjistit a tak jsme se zeptali 100 studentů (50 chlapců - 50 dívek, ve věku 15 - 20 let) a několika členů profesorského sboru na to, jak by vlastně ten jejich ideální muž či žena měli vypadat.

Otázky byly velmi jednoduché - jaké by měl/a mít vlasy a oči, jak by měl/a být starý/á, kterého módního stylu by měl/a být zastáncem, jaké se mužům líbí ženské nohy a mají-li ženy rády osrstěné muže. U členů profesorského sboru byly otázky trochu odlišné a proto Vám nabízáme charakteristiky jejich ideálních mužů a žen tak, jak nám je popsali.

Co preferují muži na našem ústavu:

Vlasy	99% dlouhé 1% krátké
Barva vlasů	55% blond 30% černé 14% hnědé 1% zrzavé
Oči	60% modré 18% hnědé 15% jiné barvy 7% černé
Nohy	70% dlouhé 29% normální 1% krátké a chlupaté
Věk	75% stejně stará 20% mladší 5% starší
Styl	80% nezávislá 10% diskofilní 5% intelektuálka 3% rock / punk 1.5% country 0.5% věřící

Co preferuje něžné pohlaví na našem ústavu:

Vlasy	53% krátké 45% dlouhé 2% žádné - pleš
Barva vlasů	54% hnědé 25% černé 17% blond 4% zrzavé
Oči	50% hnědé 46% modré 3% černé 1% jiné barvy
Chlupy na těle	80% přiměřeně 12% bez chlupů 8% KING KONG
Věk	95% starší 4% mladší 1% stejně starý
Styl	78% nezávislý 15% diskofil 4% intelektuál 2% metalista 1% country

A jak své ideální muže a ženy vidí naši profesoři:

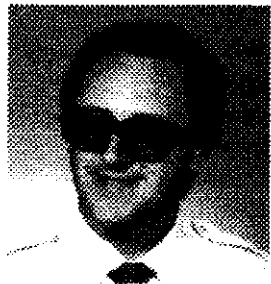

Profesorka Bävšenková

Pro mne není důležitý zjev ani velikost. Nejdůležitější jsou povahové vlastnosti. Ideální partner by měl být hlavně spolehlivý a tolerantní. Měl by mít takový životní humor a nebyť „žádný zapšklej pavouk“. V rozhodování by neměl být autokrat, ale vždycky se na řešení umět dohodnout. A v domácnosti by měl pomáhat. -

Profesor Kořínek

Moje ideální partnerka by neměla být „hloupá“. Měla by být spolehlivá, né tvrdohlavá a dominantní. Také by měla být věrná, protože jsem žárlivej. A hlavně by měla vypadat jako ženská a né tak, jak dneska vypadaj některý studentky.

Profesor Havlíček

U mojí ideální partnerky záleží hlavně na věku, né na vzhledu. Měla by být mladší, to proto, abychom na tom byli mentálně na stejno. Měla by mít dlouhý vlasy, na barvě mi nezáleží. Oči by měla mít hnědé - hnědý jako laň. A vlastnosti, no, měla by být čestná, věrná, férová - nesnáším kriváctví - a neměla by být moc žárlivá, protože žárlivost by člověk neměl dát najevo. - „Věrnost se dokázat nedá, nevěra ano.“ - Ve vztahu by neměla být dominantní - jinak bych o ni ztratil zájem. -

Profesorka Sobolíková

Na vzhledu partnera mi moc nezáleží, každému totiž sluší něco jiného. Nejdůležitější jsou pro mě povahové vlastnosti. Měl by být hlavně tolerantní. Můj ideální partner by měl být mladší nebo stejně starý, protože mužský rychleji stárne, rychlejc než ženský, a starší mě stejně nebavěj, protože brzy odcházej. Ve vztahu nesmí mít muž nikdy hlavní slovo, musí se vždycky dohodnout se svojí partnerkou. Měl by v domácnosti pomáhat.

Foto
bohužel není
k
dispozici

Heslo dne: chlapi smrděj!

FEMINISTICKÝ KROUŽEK OA VINOHRADSKÁ

KONEČNĚ JSME TADY A BUDEME TU V KAŽDÉM DALŠÍM ČÍSLE ČASOPISU M.O.R.!

JIŽ PŘIŠEL KONEC CHLAPISMU!

TUTU RUBRIKU SESTAVILI A PRŮCHOD SVĚMU FEMINISMU DALI WABI DOLEŽALOVÁ A EFA

Zaujal nás úvodník v našem kolegiálním časopise Bouřka. Potěšilo nás, že se ženy konečně vzmohly a dostaly se ze svíravého područí té mužské vykořisťovatelské chásky! Díky tomuto článku jsme si konečně uvědomily smysl našeho bytí a znovu oživily náš feministický klub. Děvčata, vyzýváme vás, staňte se jeho členkami!

Nemyslete si, náš feministický klub má dlouholetou tradici a jeho nitky vedou do všech tříd, sboroven a kabinetů! Je smutné, že ve vedení časopisu M.O.R. jsou jen a jen muži. Ale tomu bude nyní konec! Odhodlaná, nadaná a zapálená žena měla do této chvíle téměř znemožněnu jakoukoliv svobodnou publikační činnost, neboť sexistický šéfredaktor a celá jeho chlupatá redakční rada nebyla s to nechat se přesvědčit k uveřejnění jakéhokoliv žensky citlivého článku bez cenzury! Již nikdy více! Tolik útisku si my, nebohé ženy, permanentně zavalené milionem povinností, nakládaných na nás mužskými egoisty, nezasloužíme! Jsme nuceny práť, žehlit, uklízet, utírat prach a svým dětem prcíny. Tyto „běžné“ domácí práce, které skoro

žádný muž není schopen vykonávat, nám ubírají čas a síly k další tvořivé činnosti! Znovu voláme: již nikdy více!

Kromě těchto politováníhodných skutečností se musíme zmínit i o ženské diskriminaci v oblasti popularizace. Všimněte si, že o Martinu „prý idolovi“ Divišovi a jiných idolech redaktorů, chlapi hnusný, informují skoro v každém čísle! Jméno nějaké krásné dívky či ženy se v M.O.R.u neobjevilo více jak dvakrát, aby tak mohla být alespoň minimálně zvýšena její popularita! Již nikdy více tohoto útlu! Teď jsme tu my, svobodné ženy a náš Feministický klub! Chcete být slavná, chcete si postěžovat, chcete se nějak literárně projevit? Přidejte se k nám a uvidíte, co společně dokážeme! Apelujeme na všechny ženy, které jsou nebo byly jakkoliv diskriminovány, utlačovány, týrány i jinak poškozovány, napište nebo přijďte mezi nás! Poradíme vám a pomůžeme! Chlapi poznají zač je toho loket! V nejhorším přistoupíme k radikální formě našeho hnutí, k jistému druhu KuKluxKlanu - tzv. FemínKlanu, operujícího též pod názvem KukFemKlan. Bojte se, chlapi!

JAK NA TO?

V této rubrice vám, milé přítelkyně, budeme pravidelně přinášet rady, jak zvládat těžký život ženy, jak se bránit a bojovat proti mužské nadvládě.

Jistě víte, že existuje mnoho způsobů, jak si může podmanit a pak je pomalu a nenápadně vydírat. Dokonalým příkladem je partnerské soužití mnoha našich členek se svými „chlapci“, které si tyto děvčata doslova omotala kolem prstu - z těch hnusných chlápů se staly jen štěkající psi! Dělalí: haf, haf! Konkrétní jména těchto hrdinek neuvedeme, abychom náhodou neupozornili dotyčné chlapečky na jejich situaci - ono by se jim mohlo rozsvítit, zapraskat v mozečku a začali by dělat problémy. A naše členky mají problémů i bez

toho dost. Zde je ale několik rad, co dělat, aby chlapi hafali, tak jak my pískáme:

1. vždycky dělejte drahoty, se vším a každému
2. dělejte jako by něco, a až se chytanou a chtěli by, tak nic!
3. mluvyte v hádankách, odpovídejte nejednoznačně
4. minimálně třikrát denně jim udělejte žárlivou nebo hysterickou scenu
5. kdykoliv můžete, trucujte
6. flirtujte s jiným, aby to v nich vyvolávalo žárlivost
7. zásadně je nechte všude všechno za vás zaplatit (a pokud by se jim nechtělo, odejdete těsně před placením na záchod, nebo dělejte, že nemáte peníze).

JEDNA Z NÁS

V každém čísle vám v této rubrice představíme jednu z nás, která se nějakým významným způsobem podílí na rozvoji ženského svobodného hnutí.

Jedna z členek našeho klubu a zároveň učitelského sboru, iniciály L.L., nám přiblížila systém aplikování našich myšlenek v praxi. I když jsou rady této paní profesorky v běžných případech placeny tvrdou zahraniční měnou, nám udělila vyjimku a prozradila

nám některé figly zcela bezplatně: „Ve svých hodinách se snažím formou smyšlených i skutečných příběhů z vlastního života ukázat dívkám, jak svého případného partnera udržet na uzdě a pokud hrozí odluka, jak to zaonačit aby žena urvala co nejvíce. A pokud mohu tímto způsobem v hodinách práva pomoci, budu tak činit seč mi síli budou stačit až do důchodu, aby po této zemi nechodily další dívky se zlomeným srdcem a prázdným kontem.“ Heslo této profesorky zní: „Jdi přes mrtvoly!!!“

Toto je jedna z nás, nebohých žen, v krutém područí mužského vykořisťovatele! Děvčata, dobře si tento obrázek prostudujte, ten zděšený dívčin výraz! My se musíme bránit a bojovat proti podobnému bezpráví! Vzhůru do boje! Staňte se členkami našeho klubu!

NEVÍTE KAM DÁL PO MATURITĚ? ZKUSTE

VYŠŠÍ ODBORNÉ ŠKOLY

Napsal Emil Veselý na základě materiálu dodaného panem ředitelem ing. Jančíkem

Když má člověk, nebo lépe řečeno student štěstí, podaří se mu odmaturovat. Mohlo by se zdát, že tím má už provzdy a navždy vyhráno. Omyl! V dnešní vysoce kvalifikované informační době totiž už obyčejná střední škola k dobytí světa nestačí (a je stoprocentně jasné, že každý maturant si kromě toho, že rodiče a profesori jsou úplně blbí, myslí, že dobude svět). Nejlepším způsobem, jak si zajistit co nejsvětější budoucnost je tedy jít dále studovat. Achich ouvej! Ono totiž dostat se na vysokou školu může být trochu problém, protože každou vysokou školu přece vede skupinka snobských intelektuálů, kteří nemohou v žádném případě dovolit talentovanému, schopnému a perspektivnímu mladému člověku dále studovat! Co kdyby byl pak chytřejší než oni? To přeci nelze a tak se tahle tvrdohlavá vysokoškolská partička drží svých postů zuby a nehty nehty, a chudáci maturantci mají smůlu.

Tedy lépe řečeno měli. Vysokým školám teď totiž začínají konkurovat jistě méně snobské Vyšší Odborné školy. Přátelé maturanti, tohle je naše šance, my ten svět stejně dobudeme!

Oficiálně Vyšší odborné školy (VOŠ) představují možnost rozšíření nabídky vzdělání a jakýsi mezistupeň mezi středním a vysokým školstvím. (Chápejte, je to taková příprava pro bitvu s vysokoškolskými snoby - to aby člověk zvládl tu jejich zabijáckou zkoušku) Nahrávají dosavadní pomaturitní studium, které bylo v roce 1995 novelou školského zákona zrušeno.

VOŠ jsou novým druhem vzdělání, zakončeným absolutoriem. Přinášejí poměrně vysokou, zejména prakticky zaměřenou kvalifikaci. (Škoda ale, že neexistuje žádná VOŠ juda, to by se pak místo úplatků mohlo na VS hrozit třeba hadžimel!)

Pro školní rok 1996/97 bylo schváleno 128 nových VOŠ, z toho 96 je orientováno na ekonomické, technické, zemědělské, pedagogické a umělecké obory.

V učitelských novinách, č. 12/96 z 19. 3. 96 byla zveřejněna síť VOŠ tj. škol, které zahájí činnost od 1. 9. 96. Přihlášky obdobné přihláškám na VS musí být zaslány do 31. 5. 96. Přijímací pohovory budou v červnu a srpnu. Blíží požadavky na přijetí i podmínky studia upřesňují jednotlivé školy. Na VOŠ se platí roční příspěvek podle požadavků školy.

Zeptali jsme se pana ředitele, co si o Vyšších odborných školách myslí on: „Je to perspektivní studium, náročné na personální

obsazení a organizaci, prestižní záležitost pro školu i vyučující. Vhodné pro absolventy středních odborných škol pokud se chtějí úzce specializovat, získat praktickou dovednost, rychle se orientovat v praxi.

SEZNAM NĚKTERÝCH VYBRANÝCH PRAŽSKÝCH VOŠ

(Ekonomického nebo ekonomice blízkého zaměření)

Soukromá podnikatelská škola
firemní management
Litvínovská 600
Praha 9

Akademie tělesné výchovy a sportu
management sportu
Na Sutce 440
Praha 8

Obchodní akademie se specifickou organizační studia
účetnictví a finance
Vinohradská 38
Praha 2

Vyšší odborná škola informačních služeb
informační management
Pacovská 350
Praha 4

1. soukromá hotelová škola
management hotelových služeb
Svidnická 506
Praha 8

Soukromá SOŠ specializační ABITA
cestovní ruch
Bítovská 1
Praha 4

Sociální právní akademie a VOŠ
sociální práce
Jahodová 2800
Praha 10

Vyšší pedagogická škola
sociální pedagogika
Evropská 33
Praha 6

Sexuální poradna

Dr. Maky Such a praktického odborníka Perina Oxydoviče

CO SE STALO S DOKTOREM?

Vážení čtenáři, stále od Vás dostáváme mnoho dotazů, ve kterých se nás ptáte na to, co se stalo se sexuologem ve výslužbě Pavlem Rusem. Sexuální vysloužilce Pavel Rus, který již dávno překročil vrchol své aktivní erotické činnosti, se nehodlá jedné z jeho hlavních vášní vzdát a po vzoru Radima Uzla se rozhodl věnovat alespoň osvětové činnosti v této oblasti. Pavel Rus, spolu s několika dalšími jemu podobnými studenty, založil svůj vlastní klub, který nazval: „VETERANI LOŽNIC“. Tento klub sdružuje studenty a studentky, které potkal stejný osud jako našeho Pavla.

Takže pokud i Vy máte stejný frustrující problém sexuální opotřebenosti, přihlaste se do tohoto klubu na adrese: VETERANI LOŽNIC, předseda Pavel Rus, Na Bendovce 23, Praha 8, Bohnice, nebo volejte: 855 69 00 - Pavel. ZENY VITANY!

MŮJ PRVNÍ SEXUÁLNÍ ZÁŽITEK

Dřina

Martin K., 18 let

„Tatínek mi jednou řekl, že máme moc peněz a že mám tedy všechno nač si vzpomenu úplně za nic, tedy bez práce a že mne proto chce poslat na prázdniny pracovat někam na stavbu, abych poznal co to je „makat“. Už od počátku mi to připadalo jako velká hloupost, ale tatínek byl neoblomný, stejně jako jeho tělesné tresty, tak jsem nakonec dobrovolně souhlasil.

Na počátku července onoho roku jsem tedy nastoupil jako zedník u firmy IPS, kde má tatínek známého a tím i záruku že „mu toho jeho spratka proženou“. Jaké bylo moje překvapení, když mě hrubý a svalnatý zednický mistr Rudolf narazil na hlavu helmu a nic nedbajíc moje odvolávky, že se můj tatínek zná s jeho nadřízeným mne poslal skládat cihly. Když jsem o dvě hodiny později skládal právě pátou cihlu, ohlásil našťastí závodní tlampač svačinový čas a já byl na dlouhých 15 minut osvobozen od manuální práce. Sedl jsem si na nejbližší panel a čekal, co se bude dít. O několik minut později se přiřítla malá pohyblivá ještěrka s nákladem sendvičů a limonád. Začali se mi zblíhat sliny.

V mých chlapeckých představách byla vždy stavba místo jen pro tvrdé a mozolnaté chlapy, takové jako byl mistr Rudolf, kteří rozbíjeli hlavou kamení a denně vypili více než patnáct piv. Nelze se proto divit mému překvapení, když z ještěrky vystoupila mladá dívka ve slušivých monterkách a růžové helmě.

„Ich hajse Gilda, ich bin tady na ztáši, jzem z Tojčland,“ řekla svalnatá kráška a podávala mi limonádu. Zatočila se mi hlava a podlomily kolena - tak krásná a tak exotická, až z dalekých Němec. A teď tu stála a podá-

vala mi lahev, jejíž tvar ve mě okamžitě začal vyvolávat podivně sexuální představy - a co teprve tvary Gildiny!!! Jeden ladný sval vedle druhého, velká prsa a mohutné ruce! „Chcež houzgu ze zalámi?“ zeptala a já se na ni, omámen jejím přízvukem, vrhl a začal ji zuřivě líbat. „Ja, ja, ja!“ křičela Gilda a já si připadal jako v nebi. Ani jednomu z nás pak nevedil drsný štěrk rozhozený všude mezi panely, ani bláto kolem - naše vášně byla žhavější než samo slunce.

Ach, tatínku, tatínku! Kdybys býval tušil jakou životní školu mi tahle práce dá!

Druhá úroveň

Martin Svehla, věk neuveden

„Poradno, chtěl bych vám vyprávět svůj první sexuální zážitek, který do zakladu změnil můj pohled na svět a můj životní postoj.

Všichni na škole o mně vědí, že jsem největší blázen do PC, který kdy naši školu navštěvoval. Díky této mojí každým kouskem mého těla milované a jediné vášni mi na tomto absolutně nevirtuálním světě moc času na něžné pohlaví nezbyvá. Ale hormonům se moderní mladý dospívající muž neubrání. To byl také jeden z důvodů proč jsem se rozhodl poznat doposud nepoznané a jak mi fandové PC říkají, „postoupit na další úroveň“ v procesu transformace v pravého muže.

A tak jsem se jednoho únorového odpoledne vydal do prodejny laserových CD disků pro PC. Vyzbrojen falešným občanským průkazem vytištěným na mojí jehličkové tiskárně a pln odhodlání zakoupit si nějaký ten disk s pěkně rostlou dívčinou a přisprostlými nápisy na obalu, abych ukojil své hormonální pudy, jsem vešel do PC šopy. Asi po hodině vybírání a poradě s prodávacem jsem zakoupil počítačový disk s růžovým nápisem „VIRTUAL PUSSYCAT“ a brýle umožňující vidět trojrozměrně.

Doma jsem CD ihned nainstaloval na svém PC a okamžitě nasadil virtuální brýle. Ocitl jsem se v jiné místnosti než předtím a přede mnou se vlnila žena v přiléhavém koženém kostýmu se stříbrnými zipy úplně všude, v ruce bič a šeptala: „Ty jsi teď můj otrok a já z tebe udělám chlapa“. Potom už jsem jenom poznával nepoznané.

Když jsem po několika hodinách program dokončil na desáté úrovni obtížnosti a sundal si brýle, zjistil jsem, že jsem unavený tak, jako bych hrál týden nepřetržitě DOOMA a mám oslintané tričko. Cítil jsem se konečně jako pravý muž. Uvědomil jsem si to, že jsou i příjemnější věci než třeba někoho zakilit v Doomovi motorovou pilou. Takže se od toho osudného dopoledne dívám na něžné pohlaví trochu jinak než předtím - přes svoje virtuální brýle.“

H LUBOCE FILOSOFICKÝ KOUTEK MUDRCE BEANA

BEANŮV MATURITNÍ PARADOX:

Vždycky se říkalo, že maturita je vstupní branou do života. To je sice hezký, ale když ji neudělám, tak mne doma zabijou!!!

PÁR MATURITNÍCH POSTŘEHŮ:

Celý čtvrták se dřeme, lopotíme a učíme pouze za tím účelem, abychom se o prázdninách nemuseli dřít, lopotit a učit.

Někdo září, někdo v září!!!

Na celé maturitě je bezesporu nejlepší maturitní ples a maturitní večírek.

NĚKOLIK VOLNÝCH PARAFRÁZÍ MURPHYHO ZÁKONU:

Lze-li se něco s úspěchem naučit, vůbec to neznamená, že se to naučíte.

Podle zákona schválnosti je jasné, že si vytáhnete zrovna tu otázku, kterou jste se jako jedinou nenaučil.
Z čehož vyplývá, že i když jste se naučil všechny, zrovna teď budete mít hrozný Wokno.

Leptší trojka v hrsti, než Kořínek v září.

Za všechno můžou profesori.

Studenti se dělí na dvě skupiny. Na ty, co umí a na ty, co neumí. Kde je ale dělicí čára, o tom rozhoduje vyšší moc, ztělesněná ctěným profesorským sborem.

Po vyčerpání všech ostatních možností se maturant začne nakonec i učit.

HESLO PANA PROFESORA KOŘÍNKY (A MOŽNĚ I JINÝCH)

Z morálního hlediska přece není možné, aby tu maturitu udělali všichni, ne?

ZÁKLADNÍ MATURITNÍ PREMISA:

Buď to vyjde, nebo ne.

ODPOSLECHNUTO:

Jak stanovit čas potřebný k naučení nějaké látky? Odhadni, jak dlouho by to mohlo trvat, vynásob dvěma a jednotku, v níž je výsledek udán, nahraď nejbližší vyšší. Z tohoto důvodu

se obvykle místo hodiny pilného studia dva dny flákáme.

Z-MANŮV ZÁKON VZTAHU ČASU A STUDIJNIHO ÚSILÍ:

Máme-li na studium spoustu času, naše počáteční úsilí je minimální.
Jakmile se náš čas blíží k nule, pracovní úsilí se blíží nekonečnu.

CO JE CO?

1. Je-li to zelené nebo se to hýbe, patří to do biologie
2. Smrdí-li to, patří to do chemie
3. Nefunguje-li to, patří to do fyziky
4. Je-li to nesrozumitelné, patří to do matematiky
5. Zní-li to jako nesmysl, patří to buď do ekonomie, nebo do psychologie.
6. Jde-li to zaúčtovat, patří to do účetnictví.

ELEMENTÁRNÍ ZÁKON MATURITNÍ ZKOUŠKY:

Nikdo vás neposlouchá, dokud se nespletete.

AXIÓM PANA PROFESORA HAVLÍČKA:

V přesné matematické terminologii platí, že $1 + 1 = 2$, přičemž "=" znamená "zřídka nebo vůbec ne". Toto rčení je také známé pod heslem "já jsem takový kouzelník."

APLIKOVANÉ PARKINSONOVY ZÁKONZ:

1. Když si před písemkou prohlížíte vlastní poznámky, na nejdůležitějším místě jsou nečitelné.
2. Čím více jste se na zkoušení učili, tím méně jste si jisti, co bude profesor chtít vědět.
3. Osmdesát procent zkoušení se týká látky, na kterou jste zrovna chyběli.
4. Těsně před čtvrtletní písemkou z účetnictví vám češtinář(ka) uloží naučit se 50 stránek do příští hodiny.
5. Kapesní kalkulačka dojdou baterky přesně ve chvíli, kdy počítáte účetní uzávěrku.

Některé zde uvedené citáty jsou převzaty z Murphyho či Parkinsonových zákonů.

Maturantní Kvuez

vytvořili Emil Veselý, Suscipidus Cactus, Mr. Z-man a Wabi Doležalová

Maturita je:

- a) název nového módního trendu
- b) název jednoho z Hitchkokových hororů
- c) nářez

Maturitní otázka je:

- a) 1/100 nářezu
- b) 1/25 z 1/4 nářezu
- c) 1/5 z 1/5 z 1/4 nářezu

Maturitní otázky získáváme:

- a) okopírováním od starších absolventů
- b) okopírováním od spolužáků, kteří si je již okopírovali od starších absolventů
- c) okopírováním od spolužáků, kteří si je již okopírovali od spolužáků, kteří si je již okopírovali od starších absolventů.

Co dělat, když jsou maturitní otázky starších absolventů již neplatné?

- a) přinutíme zkoušejícího profesora, aby akceptoval staré normy
- b) přinutíme staré normy, aby vypadaly jako nové
- c) přinutíme se a vypracujeme si otázky sami (Ale Fuj!!)

Jak zatajit před spolužáky, že se učíme na maturitu, abychom se nestrpnili?

- a) schovávat si maturitní otázky do vydání Abička mladých techniků a přírodovědců
- b) tvrdit, že nás už od malička rodiče nutili účtovat
- c) vypracovat si otázky v Brejlově písmu a číst je pak prsty pod lavici

Co dělat, když o svat'áku čistě náhodou zjistíme, že vlastně vůbec nic neumíme?

- a) nic
- b) dělat, jakoby nic
- c) hlavně nespěchat, nechat si několik týdnů na rozmyšlenou a pak se třeba začít skutečně učit

Co je to poslední zvonění?

- a) chvíle, kdy člověk zjistí, že nepřetržitě zvonění v uších nebyl školní zvonek, ale halucinace
- b) chvíle, kdy člověka milně napadá, že maturita je vlastně sranda
- c) pro ty pilnější čas začít zabývat se maturitou

Je alespoň teoreticky možné odmaturovat s vyznamenáním?

- a) ne
- b) ne
- c) ne

Předseda maturitní komise dostane:

- a) od všech studentů povinnou květinu
- b) od neúspěšných a hodných studentů nepříjemný pohled
- c) od neúspěšných a zlých studentů do nosu

Na maturitu se připravuje:

- a) nikdo
- b) blázen
- c) Valérie Boušková ze 4.A

Písemná maturita je:

- a) noční můra Zbyňka Řihy
- b) 4 hodiny hrůzy
- c) ano, skutečně je!

Ústní maturita je:

- a) krásný sen každého profesora
- b) 15 minut srdeční zástavy a drobné mozkové mrtvičky
- c) Jé, jé, jé!

Jak se vyhnout maturitě?

- a) pilně se učit a tím si způsobit těžkou mozeční příhodu
- b) pilně se opíjet a tím si způsobit těžkou mozeční příhodu
- c) skákat po hlavě na beton a tím si způsobit těžkou mozeční příhodu

V jakém pořadí předstupují studenti k maturitě?

- a) podle abecedy
- b) zásadně vždy horší student po tom lepším
- c) jako ovce na porážku

Kdy bývají studenti připouštěni?

- a) když jim to krutý profesor dovolí
- b) když nejsou rodiče doma
- c) v době inseminace

Co následuje po maturitě?

- a) úspěšní studenti se ožerou do němoty
- b) neúspěšní studenti se také ožerou do němoty
- c) profesori jdou domů

Kdy profesor přijme studentské pozvání do hospůdky?

- a) když mu studenti slíbí, že budou platit
- b) když už ho to doma nebaví
- c) když ho nenapadne správná výmluva

Vzhledem k tomu, že odpovědi na kvuezové otázky jsou stejně nejasné a mlhavé jako výsledky nadcházejících maturit, vaše řešení nám v žádném případě neposílejte a raději se poradte s přáteli.

SLOVNÍČEK POJMŮ

Sestavili Suscipidus Cactus a Emil Veselý

Toaletní papír

Asi 4 cm široký a 9 cm vysoký váleček z tvrdého papíru uprostřed dutý, obalený třicetimetřovou vrstvou jemného, slabého, povětšinou recyklovaného papíru. Definici tohoto předmětu uvádíme pro rozšíření základního vzdělání, neboť jsme si vědomi toho, že na školních záchůdcích se s touto věcí setkat nelze.

Párek v rohlíku

Asi 9 cm dlouhý masitý šlahounek vecpaný do úzkého tunýlku v rohlíku, většinou pomatlaný kečupem nebo hořčicí a ohřátý na vysokou teplotu, která slouží výhradně k zakrytí vysokého stáří páru (pálení na jazyku snadno přehluší nakyslou chuť plísňe). Volně k dostání ve školním bufetu za pouhých Kč 8,-. Léčba žaludečních vředů následujících po opakovaném pozření této prazvláštní potraviny je samozřejmě hrazena pojišťovnou.

Profesor

Osoba, která má vždycky pravdu a pokud ji nemá, alespoň rozdává pětky. Existují dva základní druhy profesorů: profesor srozumitelný a profesor nesrozumitelný. Profesorova srozumitelnost bývá důsledkem jeho vysoké inteligence, profesorova nesrozumitelnost je způsobena blbostí studentů. Každý profesor miluje domácí přípravu na hodiny - vždy si připraví důkladný rozbor plánované probírané látky, který si ale poté zapomene doma a je nucen improvizovat, pokud ho ovšem po třicetileté praxi nezná nazpaměť. Někteří profesori bývají vzorem studentům - jediné tak si lze vysvětlit proč většina studentů chodí neustále pozdě do hodiny, nepřezouvá se a kouří.

Třídní kniha

Na počátku roku sešitoidní útvar velikosti A4 v PVC deskách, na konci roku amorfni U.F.O. (Unidentified Fictive Object), nepříjemný všem účastníkům vzdělávacího procesu - profesorům proto, že se neustále musí tvářit že obsah kolonky „téma hodiny“ je skutečně pravdivý a studentům proto, že se do něj zapisují pozdní příchody a absence. Třídní kniha mívá často velice tendenční mizivost - mizí v pravidelných intervalech, které bývají často shodné s intervaly písemných prací a náhodně zvýšenou absencí některých studentů. Třídní kniha též dobře léta, odráží letící křídly popř. slouží jako podložka kývající se lavice.

Školní lavice

Placatá deska pokrytá umakartem s čtyřmi nožičkami. Některé školní lavice mají pod hlavní deskou mezi nožičkami desku ještě jednu, která měla původně sloužit k odkládání učebnic, postupem času však zdegenerovala na pouhé skladiště různých odpadků a žvýkaček. Horní deska slouží hlavně jako plocha umožňující výtvarně nadaným studentům se svobodně projevit a těm ostatním, jež příroda neobdařila talentem, alespoň dobře se vyspat. Každá správná školní lavice vrže, kývá se a jde podložit třídní knihou.

Automat na kávu

Přístroj, který se tváří, že pokud do něj vhodíte správnou peněžní hodnotu, obdaří vás vybraným nápojem. Připustíme-li, že z automatu skutečně něco vyteče a že je to skutečně vámi objednaný nápoj a ne například káva s citronovou příchutí a že je vám vráceno tolik kolik by vám vráceno být mělo, neznamená to, že se vám po pozření onoho záhadného, často neznámým životem obdařeného roztoku nebude svíjet žaludek v rytmických křečích a neodmítně vykonávat jakoukoliv jinou funkci než vyprazdňování se libovolným tělním otvorem. V lepším případě zmíněný roztok pouze nepozorovaně proteče vašim tělem a vsákne se do podlahy.

Učebnice

Soubor povětšinou už jenom listů z kterého by měli studenti čerpat své vědomosti. Většinou však pouze jako obsah brašny svou objemností a tíhou kříví slaboučké páteřičky studentů, popřípadě jim slouží ke zmatení profesora a to ležérním položením na lavici během hodiny, jakoby symbolizujícím studentovu píl a zájem o přednášenou látku. Protože učebnice bývají z papíru dají se výhodně zpeněžit ve sběrnách odpadu popř. přeměnit v tepelnou energii (okysličit). Pokud je potřeba něco podložit, mohou být použity i namísto třídních knih (viz heslo „Třídní kniha“).

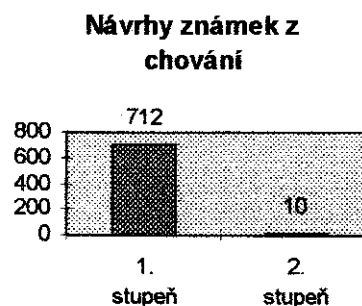
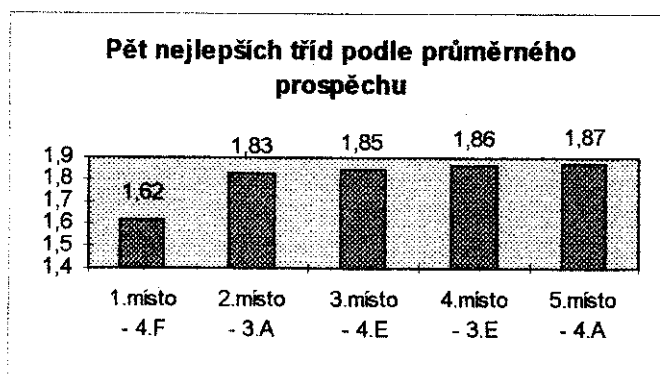
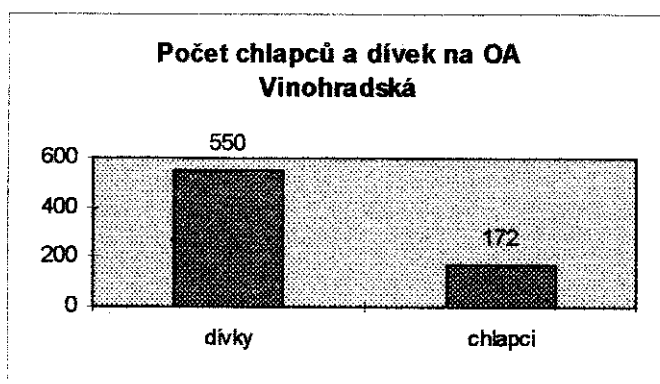
Vestibulní cedulka „Vstup jen po prezuti“

Je to jakýsi kus papíru na provázku visící přibližně nad prvním schodem schodiště mezi přizemím a prvním patrem. Původně informativní smysl zdegeneroval do pouhého detektoru průvanu (kýve se když fouká).

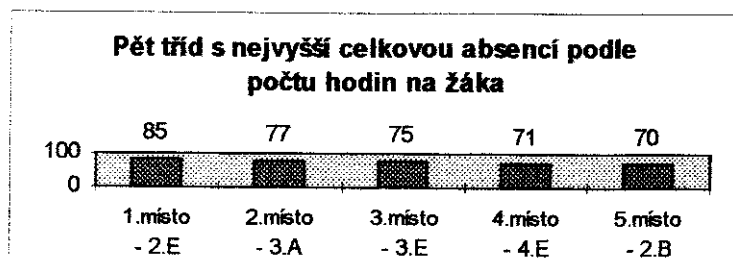
VÝSLEDKY PRVNÍHO POLOLETÍ V GRAFECH

Kochejte se, přátelé, kochejte, toto jsou výsledky, kterých v prvním pololetí školního roku 1995/96 dosáhlo studentstvo naší obchodní akademie! Třeba vás budou naše grafičky motivovat s koncem školního roku k větší pili, ke snaze dosáhnout lepších výsledků. Minimálně budete moci srovnávat.

Vypracováno na základě materiálu zapůjčeného vedením školy.

Celkový průměrný prospěch školy je 2,09

Celková absence jednotlivých ročníků

1. ročník - 35 hodin na žáka
2. ročník - 65 hodin na žáka
3. ročník - 62 hodin na žáka
4. ročník - 58 hodin na žáka

DER STURM

ZÁVISLÁ PŘÍLOHA ČASOPISU M.O.R.

Redakce: Zíma, Michal, Žon, Knížka, Valdo

Jakákoliv podobnost s časopisem Bouřka je čistě náhodná!

ANKETA ČASOPISU DER STURM **CO SE MNOU DĚLÁ JÁRA?**

Karel Florián

Ke mě byl Jára vždycky hodnej.

Eva

Se mnou dělá Jára divy. To co dokáže Jára prostě nikdo jinej neumí.

Petr

Jára? Jakej Jára?

Kamil

Jaro na mě působí hezky. Cože? Jo Jára! Já myslel, že se ptáte zase na jaro.

Lucka

Jednou mi dal bonbón.

Martin

Hází se mnou po třídě.

POKUS ČASOPISU M.O.R. O ROZHOVOR S JIŘÍM X. DOLEŽALEM

(doslovný záznam telefonického hovoru mezi Prahou a Indií
odposlechnutého redakcí časopisu Der Sturm)

Redakce časopisu M.O.R.: „Jirko, slyšíš nás?“

Jiří X. Doležal: „Halóóó?!“

Redakce: „Jirkóóó!“

J.X.D.: „Zasraný indický telefony. Kdo volá?“

Redakce: „Jirkóóó!“

J.X.D.: „Slyším! Můžete mluvit.“

Redakce: „Tady redakce M.O.R.u.“

J.X.D.: „Koho?“

Redakce: „M.O.R.u! Rádi bychom s tebou udělali rozhovor.“

J.X.D.: „To je Bouřka?“

Redakce: „Ne, M.O.R.“

J.X.D.: „Aha.“

Redakce: „Halóóó!“

J.X.D.: - cvak -

Redakce: „(Von to položil?!) Jirkóóó! Seš tam? Halóóó! (Von to fakt položil, to snad není možný!)“

VÝHRA PANA PROFESORA ADAMCE

Skutečnost, že na konci minulého roku pan profesor Adamec vyhrál v soutěži o nejlepšího pěstitele ovoce místního klubu zahrádkářů cenu „Růžové plyšové jablko“ byla veřejnosti naprosto nepovšimnuta. Ani sám profesor nebyl prý příliš nadšen. Plyšové jablko je totiž pouze cenou za čtvrté místo a to ještě v okrajové a pro nepěstitele ovoce nezajímavé soutěži. Snad proto o tom pan profesor napsal velice smutnou povídku „Já a mé plyšové jablko“. Typický příběh zklamaného člověka. Kuriózní na celé události však je, že se se svojí povídkou na popud manželky zúčastnil literární soutěže TV pořadu České televize „Seniorklub“ a vyhrál. Tentokrát první místo a hodnotnou cenu. Pan profesor je šťasten. Cena se jmenuje „KOČKA ČETEČKA“. Kam se na ní hrabe nějaký Pes Novák!

PŘÁTELE MATURANTI!

(JAK VIDNO, TOTO PROVOLÁNÍ SE TÝKÁ JEN LETOS MATURUJÍCÍCH STUDENTŮ
A NENÍ TUDÍŽ URČENO PROFESORŮM A OSTATNÍM NEMATURANTŮM)

BRATŘI,

MNOHO ČASU DO MATURITNÍ ZKOUŠKY NÁM JIŽ NEZBÝVÁ, NEMILOSRDNÉ HODINY
OSUDU TIKAJÍ A NEDAJÍ SE ZASTAVIT! KRUTÍ PROFESOŘI SI ZAČÍNÁJÍ BROUSIT ZUBY
(MYŠLENO OBRAZNĚ) A CHYSTAJÍ SI NA NÁS JISTĚ TY NEJZÁLUDNĚJŠÍ A
NEJODPORNĚJŠÍ OTÁZKY, KTERÉ KDY JAKOUKOLIV LIDSKOU BYTOST MOHLI
NAPADNOUT. PŘESTO, BRATŘI MATURANTI, NEZOUFEJTE! VŽDYŤ MY JSEM TEN
NEJCHYTŘEJŠÍ A NEJLEPŠÍ MATURITNÍ ROČNÍK V DĚJINÁCH SVĚTA, MY TO
DOKÁŽEME A PŘEDVEDEME VŠEM TĚM ZÁKEŘNÍKŮM CO UMÍME
- BOHUŽEL NĚKDY I CO NEUMÍME, ALE TO NENÍ ANI NEJMENŠÍ DŮVOD KLESAT NA
MYSLI, ONO KDYŽ SE TO NEUMĚNÍ DOBŘE PODÁ, MŮŽE TAKY KLIDNĚ VYPADAT
CHYTŘE A UMĚ. OVŠEM, KTEROU MOŽNOST, ZDA UMĚT ČI NEUMĚT, SI VYBERETE
UŽ NECHÁME NA VÁS.

TAKŽE SEBERTE SVOJE SEBEVĚDOMÍ A NAŽHAVTE SVOJE STUDIJNÍ ORGÁNY
A DÁME SE DO TOHO.

TO ZVLÁDNEM!

VZHŮRU DO BOJE, BRATŘI MATURANTI!

(V NEJHORŠÍM SI TO STŘIHNEM V ZÁŘI, NO.)

VAŠE (MATURUJÍCÍ ČÁST) REDAKCE ČASOPISU M.O.R.